

2024/2467

2024 9 30

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2024/2467

2024 m. vasario 13 d.

dėl priemonių: valstybės pagalbos SA.52162 (2019/C) (ex 2018/FC) – Danija ir valstybės pagalbos SA.52617 (2019/C) (ex 2018/FC) – Švedija, kurias Danija ir Švedija taikė konsorciui „Øresundsbro Konsortiet“

(pranešta dokumentu Nr. C(2024) 959)

(Tekstas autentiškas tik anglų kalba)

(Tekstas svarbusEEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pagal pirmiau nurodytas nuostatas ⁽¹⁾ paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Oficialus skundas

- (1) 2013 m. balandžio 16 d. įmonė „ForSea“ ⁽²⁾ (toliau – skundo pateikėja) pateikė Komisijai skundą, kad valstybių garantijos, kurias Danija ir Švedija (toliau kartu – valstybės) suteikė konsorciui „Øresundsbro Konsortiet I/S“ (toliau – konsorciumas) Zundo fiksuotos jungties (toliau – fiksuota jungtis) reikmėms yra neteisėta valstybės pagalba ir kad ta valstybės pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka ⁽³⁾. Skundo pateikėja teikia keltą, kursuojančią tarp Helsingioro (Danija) ir Helsingborgo (Švedija) per šiaurinę, siauriausią Zundo sąsiaurio dalį, paslaugas.
- (2) 2013 m. gegužės 13 d. Komisija nusiuntė valstybėms prašymą pateikti informaciją. Valstybės pateikė bendrą atsakymą, kuris buvo užregistruotas 2013 m. birželio 28 d. 2013 m. spalio 15 d. Komisija paprašė papildomos informacijos, o valstybės į šį prašymą atsakė 2013 m. gruodžio 11 d. ir 2014 m. kovo 12 d.
- (3) 2013 m. gruodžio 2 d. skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos. 2014 m. sausio 8 d. raštu skundo pateikėja pateikė daugiau dokumentų dėl valstybių garantijų ir nurodė, kad konsorciumas ne tik gavo valstybių garantijas, bet ir Danijoje naudojosi palankia apmokestinimo tvarka ⁽⁴⁾. Gavusi šią skundo pateikėjos informaciją, 2014 m. vasario 21 d. Komisija nusiuntė valstybėms prašymą pateikti informaciją. 2014 m. kovo 11 d. Švedija pranešė Komisijai neturinti pastabų dėl įtariamų mokestinės naudos. Danija savo atsakymą pateikė 2014 m. balandžio 24 d.
- (4) 2014 m. gegužės 15 d. Komisija nusiuntė Danijai dar vieną prašymą pateikti informaciją, o Danija į jį atsakė 2014 m. birželio 13 d.

⁽¹⁾ OL C 109, 2019 3 22, p. 46 ir OL C 109, 2019 3 22, p. 72.

⁽²⁾ 2013 m. balandžio 16 d. skundą Komisijai pateikė bendrovė „Scandlines Øresund I/S“. 2015 m. sausio mėn. bendrovių grupė „HH Ferries Group“ nupirko bendrovę „Scandlines Øresund I/S“ ir pakeitė jos pavadinimą į „HH Ferries I/S“. 2018 m. lapkričio 9 d. „HH Ferries Group“ paskelbė keičianti savo pavadinimą į „ForSea“.

⁽³⁾ Skundo Danijos atžvilgiu registracijos numeris yra SA.36558, Švedijos – SA.36662.

⁽⁴⁾ Ši skundo dalis užregistruota numeriu SA.38371.

- (5) 2014 m. kovo 24 d. ir balandžio 2, 3, 24 ir 28 d. skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos, kurią sudarė konsorciumo metinė ataskaita, spaudos straipsniai ir raštas dėl įtariamų mokestinės naudos. Komisija šios pateiktos informacijos neperdavė nei Danijai, nei Švedijai.
- (6) 2014 m. gegužės 20 d. skundo pateikėja pateikė daugiau informacijos. 2014 m. birželio 4 d. Komisija pasiūlė valstybėms pateikti pastabų dėl skundo pateikėjos 2014 m. gegužės 20 d. pateiktos informacijos. Valstybės pateikė bendrą atsakymą 2014 m. birželio 26 d.
- (7) 2014 m. gegužės 30 d. ir birželio 3 ir 17 d. skundo pateikėja pateikė daugiau informacijos, susijusios su spaudos straipsniais. Komisija šios pateiktos informacijos neperdavė nei Danijai, nei Švedijai.
- (8) 2014 m. birželio 18 d. skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos. 2014 m. birželio 30 d. Komisija perdavė šią informaciją valstybėms. 2014 m. rugsėjo 1 d. valstybės pateikė bendrą atsakymą.
- (9) 2014 m. rugpjūčio 27 d. ir vėliau, rugsėjo 8 ir 9 d., skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos, susijusios su spaudos straipsniais. Komisija šios informacijos neperdavė nei Danijai, nei Švedijai.
- (10) 2014 m. rugsėjo 15 d. valstybės pateikė bendrą pareiškimą ir papildomos informacijos.

1.2. 2014 m. sprendimas

- (11) 2014 m. spalio 15 d. Komisija priėmė sprendimą ⁽⁵⁾ (toliau – 2014 m. sprendimas), kuriame konstatavo, kad, pirma, vidaus kelių ir geležinkelio jungčių sujungimo su fiksuota jungtimi viešasis finansavimas ir Danijos bendro apmokestinimo tvarka neturėtų būti laikomi valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Antra, Komisija nusprendė nereikšti prieštaravimų dėl Danijos specialiųjų turto nusidėvėjimo bei nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį mokestinių priemonių ir garantijų, kurias Danija suteikė konsorciumui, motyvuodama tuo, kad, nors šios priemonės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jos pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą yra suderinamos su vidaus rinka. Tame pačiame sprendime Komisija nusprendė, kad „garantija, kurią konsorciumui suteikė Švedija,“ yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽⁶⁾ (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 659/1999) 1 straipsnio b punkto i papunktį ir Norvegijos, Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto ⁽⁷⁾ (toliau – Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo aktas) 144 straipsnį, ir kad nėra pagrindo dėl jos pradėti tyrimo procedūrą ir dėl esamos pagalbos schemų pasiūlyti atitinkamas priemones ⁽⁸⁾. Komisija taip pat konstatavo, kad „valstybės ir konsorciumas galėjo turėti teisėtų lūkesčių, kad valstybių garantijos ir mokestinės priemonės pagal valstybės pagalbos taisykles Komisijai abejonių nekels“. Komisija šią išvadą grindė konkrečiomis bylos aplinkybėmis ir savo priimta bendra politika, kad dėl infrastruktūros statybos ir eksploatavimo finansavimo priemonių, galutinai priimtų iki 2000 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Aéroports de Paris* ⁽⁹⁾ (toliau – Sprendimas *Aéroports de Paris*), abejonių pagal valstybės pagalbos taisykles kelti nebegalima, nes valdžios institucijos galėjo teisėtai manyti, kad tokios priemonės nėra valstybės pagalba ir kad atitinkamai Komisijai apie jas nereikia pranešti (žr. toliau 504 konstatuojamąją dalį). 2014 m. sprendime Komisija taip pat konstatavo, kad, atsižvelgiant į tai, kad „valstybės garantijos ir mokestinės lengvatos bet kuriuo atveju yra suderinamos su vidaus rinka“, nustatyti, ar šie teisėti lūkesčiai galiojo ir po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, nebūtina.

⁽⁵⁾ 2014 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimas C(2014) 7358 *final* byloje SA.36558 (2014/NN) ir SA.38371 (2014/NN) – Danija ir SA.36662 (2014/NN) – Švedija – Pagalba, suteikta „Øresundsbro Konsortiet“ (OL C 418, 2014 11 21, p. 1 ir OL C 437, 2014 12 5, p. 1).

⁽⁶⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽⁷⁾ Aktas dėl Norvegijos Karalystės, Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (OL C 241, 1994 8 29, p. 21).

⁽⁸⁾ Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 18 straipsnyje nustatyta: „Jeigu Komisija, vadovaudamasi valstybės narės pagal 17 straipsnį pateikta informacija, padaro išvadą, kad atitinkama [esama] pagalbos [schema] neatitinka arba daugiau nebeatitinka bendrosios rinkos, suinteresuotajai valstybei narei ji pateikia rekomendaciją, siūlančią taikyti atitinkamas priemones <...>“.

⁽⁹⁾ 2000 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Aéroports de Paris* / Komisija, T-128/98, ECLI:EU:T:2000:290.

1.3. 2014 m. sprendimo panaikinimas iš dalies

- (12) 2015 m. vasario 12 d. skundo pateikėja pagal SESV 263 straipsnį Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį prašydama panaikinti 2014 m. sprendimą. 2018 m. rugsėjo 19 d. sprendimu Bendrasis Teismas 2014 m. sprendimą (toliau – Sprendimas *Øresund*)⁽¹⁰⁾ panaikino iš dalies – tą jo dalį, kurioje Komisija nusprendė nereikšti prieštaravimų dėl garantijų, kurias valstybės suteikė konsorciui, arba dėl pagalbos, susijusios su turto nusidėvėjimu ir nuostolių perkėlimu į būsimą laikotarpį, kurią Danija suteikė konsorciui.
- (13) Bendrasis Teismas atmetė likusią ieškinio dalį. Tiksliau, jis atmetė skundo pateikėjos argumentus dėl Komisijos išvados, kad vidaus kelių ir geležinkelio jungčių viešojo finansavimo priemonės ir Danijos bendro apmokestinimo tvarka nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Bendrasis Teismas taip pat atmetė argumentą, kad Komisija padarė teisės klaidą konstatuodama, jog konsorciui ir valstybės galėjo remtis teisėtais lūkesčiais, dėl kurių pagalbos, suteiktos iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, nebūtų galima susigrąžinti, jeigu konsorciui suteikta pagalba būtų pripažinta nesuderinama su vidaus rinka.
- (14) Sprendimas *Øresund* nebuvo apskųstas.

1.4. Keitimasis informacija priėmus Sprendimą *Øresund*

- (15) 2018 m. spalio 22 d. Komisija išsiuntė valstybėms prašymą pateikti faktinę informaciją apie konsorciui suteiktas garantijas ir jų įrodymus, o valstybės į jį atsakė 2018 m. gruodžio 10 d.
- (16) 2018 m. gruodžio 10 d. įvyko Komisijos ir skundo pateikėjos susitikimas.
- (17) 2018 m. gruodžio 11 d. valstybės pateikė Komisijai raštą apie galimą Sprendimo *Øresund* ir būsimo Komisijos sprendimo poveikį.
- (18) 2018 m. gruodžio 17 d. Komisijos tarnybos susitiko su valstybėmis ir konsorciu ir aptarė ekonominius bei finansinius fiksuotos jungties aspektus, dėl kurių 2018 m. gruodžio 10 d. Komisijos tarnybos išsiuntė valstybėms parengiamuosius klausimus.
- (19) 2018 m. gruodžio 21 d. bendrovės „Scandlines Danmark ApS“ ir „Scandlines Deutschland GmbH“ (toliau kartu – bendrovės „Scandlines“) pateikė Komisijai raštą dėl Sprendimo *Øresund* ir jo sąsajos su 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimu dėl Fėrnaro juostos, *Scandlines / Komisija* (toliau – Sprendimas „*Scandlines*“ Fėrnaro juosta)⁽¹¹⁾.
- (20) Atsižvelgdamos į 2018 m. gruodžio 17 d. susitikimą, 2018 m. gruodžio 21 d. valstybės pateikė papildomos informacijos. 2019 m. sausio 17 d. Danija pateikė daugiau informacijos, o 2019 m. sausio 21 d. valstybės pateikė daugiau informacijos dėl šio aspekto.
- (21) 2019 m. sausio 30 d. ir vasario 1 d. bendrovė „Stena Line Scandinavia AB“ (toliau – „Stena Line“) pateikė Komisijai informaciją apie Sprendimą *Øresund* ir jo sąsają su 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimu dėl Fėrnaro juostos *Stena Line / Komisija* (toliau – Sprendimas „*Stena Line*“ Fėrnaro juosta)⁽¹²⁾.
- (22) Atsižvelgdama į 2018 m. gruodžio 17 d. susitikimą ir 2018 m. gruodžio 21 d. pateiktą informaciją, 2019 m. vasario 6 d. Komisija paprašė valstybių pateikti daugiau informacijos; ši informacija pateikta 2019 m. kovo 29 d.

⁽¹⁰⁾ 2018 m. rugsėjo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *HH Ferries ir kt. / Komisija*, T-68/15, ECLI:EU:T:2018:563.

⁽¹¹⁾ 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Scandlines Danmark ApS ir Scandlines Deutschland GmbH / Komisija*, T-630/15, ECLI:EU:T:2018:942.

⁽¹²⁾ 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Stena Line Scandinavia AB / Komisija*, T-631/15, ECLI:EU:T:2018:944.

1.5. Sprendimas pradėti tyrimą

- (23) 2019 m. vasario 28 d. raštu Komisija informavo valstybes apie savo sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nurodytą valstybės garantijų, kurias valstybės suteikė konsorciui fiksuotos jungties finansavimo tikslais, ir specialiųjų mokesčių taisyklių dėl turto nusidėvėjimo ir nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį, kurias Danija taikė konsorciui, tyrimo procedūrą (toliau – sprendimas pradėti tyrimą).
- (24) 2019 m. kovo 22 d. sprendimas pradėti tyrimą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽¹³⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis per vieną mėnesį pateikti savo pastabas.

1.6. Oficiali tyrimo procedūra

- (25) 2019 m. balandžio 23 d. skundo pateikėja, bendrovė „Scandlines“ ir „Stena Line“ pateikė pastabas dėl sprendimo pradėti tyrimą. 2019 m. gegužės 2 ir 8 d. Komisija perdavė šias pastabas valstybėms. 2019 m. gegužės 17 d. pastabas dėl sprendimo pradėti tyrimą pateikė dar trys suinteresuotosios šalys („Föreningen Svensk Sjöfart“ (toliau – FSS), „Grimaldi Group“ (toliau – „Grimaldi“) ir „Trelleborg Hamn AB“ (toliau – „Trelleborg Port“). 2019 m. birželio 7 d. Komisija perdavė šias pastabas valstybėms. Valstybės savo atsakymą dėl pateiktos informacijos įtraukė į savo 2019 m. liepos 8 d. pastabas dėl sprendimo pradėti tyrimą (28 konstatuojamoji dalis).
- (26) 2019 m. balandžio 24 d. valstybės pateikė Komisijai neoficialų pasiūlymą dėl abipusiškai suderinto oficialaus tyrimo tvarkaraščio.
- (27) 2019 m. birželio 24 d. bendrovė „Stena Line“ pateikė papildomų pastabų. 2019 m. birželio 25 d. Komisija perdavė šias papildomas pastabas valstybėms. Valstybės nepateikė atskiro atsakymo dėl šios pateiktos informacijos.
- (28) 2019 m. liepos 8 d. valstybės nusiuntė Komisijai savo pastabas dėl sprendimo pradėti tyrimą.
- (29) 2019 m. rugpjūčio 28 d. ir spalio 9 d. Komisijos tarnybos surengė telefonines konferencijas su valstybėmis ir konsorciu.
- (30) 2019 m. lapkričio 18 d. ir gruodžio 9 d. skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos, o Komisija šią informaciją 2019 m. gruodžio 16 d. perdavė Danijai, gruodžio 20 d. – Švedijai. 2019 m. gruodžio 20 d. skundo pateikėja pateikė papildomos informacijos. 2020 m. vasario 4 d. Komisija perdavė šias papildomas pastabas valstybėms. Valstybės nepateikė atskiro atsakymo dėl 2019 m. lapkričio 18 d., gruodžio 9 d. ar gruodžio 20 d. pateiktos informacijos.
- (31) 2020 m. balandžio 22 d. valstybės pateikė Komisijai raštą, o Komisijos tarnybos juo remdamosi 2020 m. balandžio 23 d. surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciu.
- (32) 2020 m. gegužės 28 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciu. 2020 m. gegužės 29 d. Komisija pateikė valstybėms klausimus, o valstybės į juos atsakė 2020 m. birželio 2, 17 ir 18 d. 2020 m. birželio 17 d. valstybės pateikė Komisijai raštą dėl būsimų konsorciui refinansavimo poreikių.
- (33) 2020 m. birželio 17 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su skundo pateikėja.
- (34) 2020 m. liepos 1 d. skundo pateikėja pateikė Komisijai daugiau pastabų.
- (35) 2020 m. liepos 1 d. valstybės pateikė Komisijai daugiau informacijos apie būsimą konsorciui refinansavimą.
- (36) 2020 m. liepos 13 d. valstybės pateikė Komisijai daugiau pastabų, o Komisijos tarnybos, jomis remdamosi 2020 m. rugsėjo 17 d. surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciu. 2020 m. rugsėjo 21 d. Danija pateikė papildomos informacijos.

⁽¹³⁾ Šio sprendimo 1 išnaša.

- (37) 2020 m. rugsėjo 1 d. valstybės pateikė Komisijai daugiau informacijos apie būsimą konsorciumo refinansavimą.
- (38) 2020 m. rugsėjo 17 d. skundo pateikėja pateikė daugiau pastabų. 2020 m. rugsėjo 18 d. ir 2020 m. spalio 14 d. Komisija tas papildomas pastabas ir 2020 m. liepos 1 d. pastabas (34 konstatuojamoji dalis) perdavė valstybėms, o valstybės į jas atsakė 2020 m. lapkričio 11 d.
- (39) 2020 m. rugsėjo 28 d. valstybės pateikė Komisijai daugiau informacijos.
- (40) 2020 m. spalio 14 d. Komisija nusiuntė klausimus Danijai. 2020 m. gruodžio 16 d. Danija atsakė į šiuos klausimus. 2021 m. sausio 29 d. Komisijos tarnybos paprašė Danijos pateikti daugiau paaiškinimų, jie buvo aptarti 2021 m. vasario 3 d. virtualiame Komisijos tarnybų, valstybių ir konsorciumo susitikime. 2021 m. vasario 4 d. ir balandžio 7 d. Danija pateikė Komisijai daugiau informacijos.
- (41) 2021 m. balandžio 29 d. skundo pateikėja pateikė Komisijai daugiau pastabų.
- (42) 2021 m. gegužės 10 d. Komisijos tarnybos paprašė Danijos pateikti daugiau paaiškinimų, jie buvo aptarti 2021 m. gegužės 27 d. Komisijos tarnybų, Danijos ir konsorciumo virtualiame susitikime.
- (43) 2021 m. birželio 3 d. Komisija nusiuntė klausimus valstybėms, valstybės į juos atsakė 2021 m. birželio 16 d. 2021 m. birželio 23 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciumu.
- (44) 2021 m. birželio 4 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su skundo pateikėja. 2021 m. birželio 10 d. skundo pateikėja pateikė Komisijai atsakymus į 2021 m. birželio 4 d. virtualiame susitikime iškeltus klausimus.
- (45) 2021 m. spalio 5 d. skundo pateikėja pateikė Komisijai informacijos.
- (46) 2021 m. lapkričio 22 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su valstybėmis.
- (47) 2021 m. lapkričio 25 d. valstybės pateikė daugiau informacijos.
- (48) 2022 m. vasario 20 d. Komisija nusiuntė klausimus Danijai. 2022 m. gegužės 28 d. Danija atsakė į šiuos klausimus.
- (49) 2022 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybos nusiuntė valstybėms keletą preliminarinių pastabų dėl oficialaus tyrimo; jos buvo aptartos 2022 m. gruodžio 5 d. Komisijos tarnybų, konsorciumo ir valstybių virtualiame susitikime. 2022 m. gruodžio 6 d. Komisijos tarnybos, atsižvelgdamos į tą susitikimą, Danijai atsiuntė tam tikrą papildomą informaciją. 2023 m. gegužės 3 ir 16 d. valstybės atsakė į 2022 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybų preliminarines pastabas. 2023 m. birželio 9 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciumu, o 2023 m. liepos 20 d. dėl jo išsiuntė valstybėms papildomas preliminarines pastabas.
- (50) 2023 m. liepos 3 d. valstybės pateikė Komisijai informaciją apie galimą išipareigojimą dėl būsimų valstybės garantijų.
- (51) 2023 m. rugsėjo 22 d. Komisijos tarnybos surengė virtualų susitikimą su valstybėmis ir konsorciumu.
- (52) 2023 m. spalio 2, 11 ir 27 d. Komisija paprašė valstybių pateikti daugiau informacijos, o valstybės į šį prašymą atsakė 2023 m. lapkričio 7 d.
- (53) 2024 m. sausio 3 d. bendrovė „Trelleborg Port“ pateikė Komisijai raštą, kuriame nurodė nedelsdama pareikšianti ieškinį Europos Sąjungos Bendrajame Teisme dėl Komisijos neveikimo, jei Komisija per du mėnesius neapibrėš savo pozicijos.
- (54) 2024 m. sausio 29 d. valstybės pateikė išipareigojimą, kad konsorciumas finansuos naują skolą ir refinansuos esamą skolą rinkos sąlygomis.

- (55) 2023 m. rugpjūčio 15 d. ir 2023 m. rugsėjo 22 d. raštais valstybės išimties tvarka sutiko atsisakyti savo teisių, kylančių iš SESV 342 straipsnio kartu su Reglamento Nr. 1/1958 ⁽¹⁴⁾ 3 straipsniu, ir sutiko, kad šis sprendimas būtų priimtas ir apie jį būtų pranešta tik anglų kalba.

2. IŠSAMUS PROJEKTO IR ĮTARIAMŲ PAGALBOS PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS

2.1. Fiksuota jungtis

- (56) Fiksuota jungtis yra 16 km ilgio fiksuota kelių ir geležinkelio jungtis tarp Švedijos pakrantės ir Danijos Amagerio salos, kurią sudaro iš kelio mokesčių finansuojamas tiltas, dirbtinė Peberholmo sala ir povandeninis tunelis. Tai – tiesioginė jungtis tarp Kopenhagos (Danija) ir Malmės (Švedija) ir ilgiausias kombinuotasis kelių ir geležinkelio tiltas Europoje.
- (57) Fiksuota jungtis buvo statoma 1995–2000 m., o eksploatuojama nuo 2000 m. liepos mėn.
- (58) Fiksuota jungtis buvo įtraukta į Europos Vadovų Tarybos 1994 m. patvirtintą pirmąjį transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) prioritetinių projektų sąrašą. Valstybės rėmėsi 2010 m. TEN-T prioritetinių projektų analize, kurioje Komisija nurodė, jog fiksuota jungtis „padėjo labai padidinti eismą ir daro labai didelį teigiamą poveikį Kopenhagos ir Skonės regionų vystymuisi“ ⁽¹⁵⁾. Fiksuota jungtis sujungia „Šiaurės trikampio“ kelių ir geležinkelio jungtis (TEN-T prioritetinis projektas Nr. 12) per Daniją ir Fėrnarno juostą (TEN-T prioritetinis projektas Nr. 20) su Vokietija ir Vidurio Europa.
- (59) Valstybių, turinčių fiksuotą jungtį, tikslas buvo sukurti geresnę kelio ir geležinkelio eismo jungtį tarp Danijos ir Švedijos, taip sukuriant būtinas sąlygas intensyvesniam ir platesniam kultūriniam bei ekonominiam bendradarbiavimui ir bendros darbo bei būsto rinkos plėtrai Zundo regione abiejų valstybių labui. Atsiradus fiksuotai jungčiai, taip pat gerokai pagerėtų susisiekimas su Kopenhagos ir Malmės oro uostais, esančiais abiejose Zundo sąsiaurio pusėse.
- (60) Be to, tam, kad fiksuota jungtis veiktų, abiejose valstybėse reikėjo nutiesti vidaus kelių ir geležinkelio jungtis. Ši nuo pakrantės į krašto gilumą besidriekianti infrastruktūra fiksuotą jungtį sujungia su atitinkamomis Danijos ir Švedijos nacionalinėmis kelių ir geležinkelio tinklo sistemomis. Danija ir Švedija sutiko, kad už šių jungčių statybą atitinkamose savo teritorijose yra atsakingos pačios ⁽¹⁶⁾.

2.1.1. Konsorciumo teisinė struktūra ir užduotys

- (61) 1991 m. kovo 23 d. sudarytoje 1991 m. kovo 23 d. Danijos ir Švedijos vyriausybės sutartyje dėl fiksuotos jungties per Zundą (toliau – Tarpyvyriausybinių susitarimas) valstybės išdėstė fiksuotos jungties statybos, valdymo ir eksploatavimo teisinius ir eksploatavimo aspektus. Prie Tarpyvyriausybinio susitarimo buvo pridėtas papildomas protokolai, kuriame išsamiai aprašytas valstybių solidariosios garantijos įsipareigojimas, (žr. toliau 85 konstatuojamąją dalį) (toliau – Tarpyvyriausybinio susitarimo papildomas protokolai). Tarpyvyriausybinių susitarimą, įskaitant Tarpyvyriausybinio susitarimo papildomą protokolą, Švedija ratifikavo 1991 m. rugpjūčio 8 d., Danija – 1991 m. rugpjūčio 24 d. Tarpyvyriausybinių susitarimas ir Tarpyvyriausybinio susitarimo papildomas protokolai įsigaliojo 1991 m. rugpjūčio 24 d. Stokholme pasikeitus ratifikavimo dokumentais.

⁽¹⁴⁾ Reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385/58).

⁽¹⁵⁾ „TEN-T Priority Projects – Progress Report 2010“, Europos Komisija, Mobilumo ir transporto generalinis direktoratas, 2010 m.

⁽¹⁶⁾ 1991 m. kovo 23 d. Danijos ir Švedijos vyriausybės sutarties dėl fiksuotos jungties per Zundą 8 straipsnis.

- (62) Sudarydamos Tarpvyriausybinių susitarimą valstybės susitarė fiksuotą jungtį finansuoti, statyti ir eksploatuoti kartu. Tuo tikslu Tarpvyriausybinių susitarimo 10 straipsnyje nustatyta, kad Danija ir Švedija turi įsteigti po ribotos atsakomybės bendrovę, kurios visą kapitalą valdytų atitinkama valstybė. Tarpvyriausybinių susitarimo 10 straipsnyje taip pat nustatyta, kad tos bendrovės, savo ruožtu, turėtų sudaryti konsorciumą, kuriam priklausytų fiksuota jungtis, ir „kaip vienas subjektas būtų solidariai atsakingos už projekto parengimą ir bet kokią kitą pasirengimą fiksuotai jungčiai, taip pat už jos finansavimą, statybą ir eksploatavimą“. Pagal pasirinktą struktūrą valstybės būtų galutinės dalyvaujančių bendrovių savininkės, todėl visas iš fiksuotos jungties gaunamas pelnas ir patiriami nuostoliai tektų valstybėms.
- (63) Tarpvyriausybinių susitarimą valstybės įtvirtino savo nacionaliniuose įstatymuose: i) Švedija – 1991 m. kovo 25 d. Įstatymo projektu Nr. 1990/91:158 dėl Švedijos ir Danijos susitarimo dėl fiksuotos jungties per Zundą (toliau – Įstatymo projektas Nr. 1990/91:158), priimtu 1991 m. birželio 12 d. Švedijos parlamento sprendimu⁽¹⁷⁾ (toliau – Švedijos parlamento sprendimas), ii) Danija – Įstatymu dėl Zundo fiksuotos jungties statybos⁽¹⁸⁾ (1991 m. rugpjūčio 19 d. Įstatymas Nr. 590) (toliau – Statybos įstatymas).
- (64) Statybos įstatymo 5 skirsnyje nurodyta, kad Danijos transporto ministras įsteigs kontroliuojančiąją bendrovę. Statybos įstatymo 6 skirsnyje nurodyta, kad ši kontroliuojančioji bendrovė įsteigs ribotos atsakomybės bendrovę, atsakingą už Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungtis. Ši ribotos atsakomybės bendrovė sudarys konsorciumo susitarimą su Švedijos įsteigta ribotos atsakomybės bendrove. 1991 m. gruodžio 4 d. buvo įsteigta kontroliuojančioji bendrovė „Sund & Bælt Holding A/S“ (toliau – „Sund & Bælt“), kurios 100 proc. valdė Danijos valstybė. 1991 m. gruodžio 9 d. bendrovė „Sund & Bælt“ įsteigė ribotos atsakomybės bendrovę „A/S Øresundsforbindelsen“ (toliau – „A/S Øresund“).
- (65) Įstatymo projekto Nr. 1990/91:158, priimto Švedijos parlamento sprendimu, 4 skirsnyje nurodyta, kad Švedijos nacionalinė kelių administracija ir Švedijos nacionalinė geležinkelio administracija⁽¹⁹⁾ įsteigs Švedijos bendrovę, kuri bus atsakinga už Švedijos vidaus kelių ir geležinkelio jungtis ir sudarys konsorciumo susitarimą su Danijos valstybės valdoma bendrove. 1991 m. rugpjūčio 30 d. Švedija įsteigė ribotos atsakomybės bendrovę „Svensk-Danska Broförbindelsen AB“ (toliau – SVEDAB), kurios 100 proc. kapitalo per Švedijos nacionalinę kelių administraciją (50 proc.) ir Švedijos nacionalinę geležinkelio administraciją (50 proc.) valdo Švedijos valstybė⁽²⁰⁾.
- (66) Pagal Konsorciumo susitarimą ir jo 1992 m. sausio 27 d. papildomą protokolą (toliau – Konsorciumo susitarimas) bendrovės „A/S Øresund“ ir SVEDAB įsteigė konsorciumą (t. y. „Øresundsbro Konsortiet I/S“)⁽²¹⁾ ir nustatė jo nuosavybės struktūrą. Konsorciumo susitarimas įsigaliojo 1992 m. vasario 13 d., jį patvirtinus Danijos ir Švedijos vyriausybėms. Vadovaujantis Tarpvyriausybiniu susitarimu, Konsorciumo susitarime nustatyta, kad fiksuota jungtis priklauso konsorciumui ir kad konsorciumas yra atsakingas už fiksuotos jungties planavimą, projektavimą, finansavimą, statybą, eksploatavimą, techninę priežiūrą ir kitas su ja susijusias operacijas⁽²²⁾. Visas konsorciumo turtas ir visos jo teisės lygiomis dalimis priklauso bendrovėms „A/S Øresund“ ir SVEDAB⁽²³⁾. Tiek iš konsorciumo veiklos gaunamą pelną, tiek patiriamus nuostolius lygiomis dalimis dalijasi dvi bendrovės partnerės „A/S Øresund“ ir SVEDAB. Bendrovės „A/S Øresund“ ir SVEDAB yra solidariai atsakingos už konsorciumo išpareigojimų trečiosioms šalims vykdymą⁽²⁴⁾.

⁽¹⁷⁾ Riksdagsskrivelse 1990/91:379.

⁽¹⁸⁾ Statybos įstatymas ir Įstatymas dėl fiksuotos jungties per Didįjį Beltą statybos (1998 m. gegužės 4 d. konsoliduotas aktas Nr. 260) buvo pakeistas 2005 m. birželio 24 d. Įstatymu Nr. 588 dėl „Sund & Bælt Holding A/S“.

⁽¹⁹⁾ 2010 m. Švedijos nacionalinė kelių administracija (*Vägverket*) ir Švedijos nacionalinė geležinkelio administracija (*Banverket*) susijungė ir tapo Švedijos transporto administracija (*Trafikverket*).

⁽²⁰⁾ Švedijos vyriausybės sprendimu Švedijos nacionalinė kelių administracija ir Švedijos nacionalinė geležinkelio administracija nuo 2008 m. sausio 1 d. perdavė įgaliojimus naudotis SVEDAB nuosavybės teisėmis Švedijos įmonių, energetikos ir ryšių ministerijai.

⁽²¹⁾ Įsteigtos bendrovės „Øresundskonsortiet“ pavadinimas nuo 2000 m. sausio mėn. pakeistas į „Øresundsbro Konsortiet“.

⁽²²⁾ Tarpvyriausybinių susitarimo 10 straipsnis ir Konsorciumo susitarimo 1 skirsnis.

⁽²³⁾ Tarpvyriausybinių susitarimo 11 straipsnis ir Konsorciumo susitarimo 3 skirsnis.

⁽²⁴⁾ Tarpvyriausybinių susitarimo 11 straipsnis ir Konsorciumo susitarimo 3 skirsnis.

- (67) Kaip apibrėžta Konsorciumo susitarimo 1 skirsnyje, konsorciumas negali vykdyti kitos veiklos, išskyrus veiklą, susijusią su fiksuota jungtimi. Konsorciumas nėra atsakingas už kelių ir geležinkelio jungčių su fiksuota jungtimi statybą. Valstybės šią užduotį perdavė konsorciumo patronuojančiosioms bendrovėms, t. y. „A/S Øresund“ ir SVEDAB, kurios yra atsakingos už šių jungčių planavimą, projektavimą, finansavimą, statybą, eksploatavimą ir techninę priežiūrą savo atitinkamose šalyse ⁽²⁵⁾.
- (68) Kaip jau paaiškinta sprendimo pradėti tyrimą 48 konstatuojamojoje dalyje, oficialus tyrimas vykdomas, taigi ir šis sprendimas priimamas ne dėl bendrovėms „A/S Øresund“ ir „SVEDAB“ skirtų priemonių, susijusių su vidaus kelių ir geležinkelio jungčių finansavimu. 2014 m. sprendime Komisija konstatavo, kad šios priemonės nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, o Sprendime *Øresund* Bendrasis Teismas atmetė skundo pateikėjos ieškinį dėl šių priemonių panaikinimo. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad skundo pateikėja Sprendimo *Øresund* neskundė.

2.1.2. Fiksuotos jungties finansavimo modelis

- (69) Tarpvyriausybinių susitarimų 1 straipsnyje minima „iš kelio mokesčių finansuojama“ fiksuota jungtis. Tarpvyriausybinių susitarimų 14 straipsnyje taip pat nurodyta, kad fiksuotos jungties projektavimo ir kitų parengiamųjų darbų, taip pat jos statybos, techninės priežiūros ir eksploatavimo išlaidas konsorciumas visiškai padengia iš naudotojų mokamų mokesčių. 14 straipsnyje taip pat nurodyta, kad Danija ir Švedija susitarė, jog subsidijos konsorciumo veiklai iš atitinkamų valstybių biudžetų neturėtų būti skiriamos.
- (70) Konsorciumo susitarimo 4 skirsnio 6 dalyje iš esmės nustatyta, kad kelio mokesčiai, kurie bus renkami iš fiksuotos jungties naudotojų, bus skirti fiksuotos jungties planavimo, projektavimo, statybos, eksploatavimo ir techninės priežiūros išlaidoms padengti. Konsorciumas nustato ir renka kelio mokesčius pagal Danijos ir Švedijos vyriausybių sutartus principus. Kaip nurodyta Statybos įstatymo ⁽²⁶⁾ rengimo dokumentuose (toliau – Statybos įstatymo rengimo dokumentai) ir Įstatyme projekte Nr. 1990/91:158, konsorciumo pajamos iš kelių ir geležinkelio už naudojamą fiksuotą jungtį taip pat skiriamos vidaus kelių ir geležinkelio jungtims finansuoti. Praktiškai tai įgyvendinama konsorciui išmokant dividendus patronuojančiosioms bendrovėms.
- (71) Finansavimą iš kelio mokesčių sudaro naudotojų mokamas kelio mokestis ir *Trafikverket* (Švedijos transporto administracija) bei *Banedanmark* (Danijos valstybinė geležinkelio administracija) mokami mokesčiai už naudojamą Zundo geležinkelio liniją. Švedijos transporto administracija ir Danijos valstybinė geležinkelio administracija konsorciui, įsteigiamam Tarpvyriausybinių susitarimų papildomu protokolu, kasmet moka po fiksuotą 150 mln. DKK (20,10 mln. EUR ⁽²⁷⁾) ⁽²⁸⁾ ⁽²⁹⁾ sumą, pakoreguotą pagal bendrą kainų raidą.
- (72) Statybos įstatymo rengimo dokumentuose pateikiamas fiksuotos jungties ir Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungčių planavimo, projektavimo ir statybos išlaidų įvertis, atitinkamai siekiantis 11,7 mlrd. DKK ⁽³⁰⁾ (1,57 mlrd. EUR) ir 3,2 mlrd. DKK (0,43 mlrd. EUR). Įstatymo projekte Nr. 1990/91:158 nurodytas fiksuotos jungties išlaidų intervalas: 10–12 mlrd. SEK ⁽³¹⁾ (1,33 mlrd. EUR – 1,60 mlrd. EUR) ⁽³²⁾ ir maksimali vidaus jungčių išlaidų suma: 1,9 mlrd. SEK (0,25 mlrd. EUR). Įstatymo projekte Nr. 1990/91:158 nurodyta, kad mažiausia intervalo vertė atitinka Švedijos, didžiausia – Danijos įvertį. Prie šių sumų turėjo būti pridėtos finansavimo išlaidos.

⁽²⁵⁾ Konsorciumo susitarimo 2 skirsnio 5 dalis.

⁽²⁶⁾ 1991 m. gegužės 2 d. Danijos transporto ministro pateiktas Pasiūlymas dėl įstatymo dėl fiksuotos jungties per Zundą statybos, LFF1990–1991.2.178.

⁽²⁷⁾ Danija laikosi fiksuoto Danijos kronos (DKK) ir euro (EUR) kurso politikos, t. y. 1 EUR = 7,46038 DKK. Šis valiutos kursas taikomas visame šiame sprendime apskaičiuojant apytikslę sumos Danijos kronomis ekvivalentą eurai.

⁽²⁸⁾ Pagal 1991 m. sausio 1 d. kainų lygį.

⁽²⁹⁾ Tarpvyriausybinių susitarimų papildomo protokolo 4 dalis.

⁽³⁰⁾ Pagal 1990 m. kainų lygį.

⁽³¹⁾ Pagal 1990 m. kainų lygį.

⁽³²⁾ Eurostato duomenimis, 1990 m. vidutinis ekiu ir Švedijos kronos kursas buvo 1 ECU = 7,5205 SEK. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos Švedijos kronomis ekvivalentui eurai apskaičiuoti.

Fiksuotą jungtį iš dalies bendrai finansavo Sąjunga, skyrusi 127 mln. EUR dotaciją pagal TEN-T programą. 2000 m. užbaigus fiksuotos jungties statybą, konsorciumo gryoji skola, už kurią buvo mokamos palūkanos, iš viso siekė 19,6 mlrd. DKK ⁽³³⁾ (2,63 mlrd. EUR). Valstybės paaiškino, kad nuo pat fiksuotos jungties atvėrimo pajamos visada viršijo eksploataavimo išlaidas ir kad fiksuotos jungties eksploataavimas nebuvo finansuojamas skolintomis lėšomis.

- (73) Pagal Konsorciumo susitarimo 4 skirsnio 1 dalį ir pagal Tarpvyriausybinių susitarimo 11 straipsnį patronuojančiosios bendrovės suteikė įsteigtam konsorciumui iš viso 50 mln. DKK (6,70 mln. EUR) pradinį kapitalą. Tarpvyriausybinių susitarimo 11 straipsnyje taip pat nustatyta, kad konsorciumas ima paskolas fiksuotai jungčiai finansuoti, o Tarpvyriausybinių susitarimo 12 straipsnyje nurodyta, kad valstybės „solidariai garantuoja iš [konsorciumo] paskolų ir kitų finansinių priemonių, naudojamų finansavimo tikslais, kylančius išipareigojimus“. Tai įtvirtinta Konsorciumo susitarimo 4 skirsnio 3 dalyje, kurioje nurodyta, kad konsorciumo kapitalo reikalavimai „tenkinami imant paskolas arba atviroje rinkoje leidžiant finansines priemones, užtikrintas Švedijos ir Danijos vyriausybių garantijomis“.
- (74) Kadangi planavimo ir statybos etapais iškilo likvidumo poreikių, konsorciumas paėmė paskolų. Skola reguliariai refinansuojama siekiant, kaip paaiškino valstybės, sumažinti bendras finansavimo išlaidas. Konsorciumas sudarė kelių rūšių finansinius sandorius: obligacijų sandorius pagal tam tikras obligacijų programas (75–78 konstatuojamosios dalys), individualių paskolų sandorius (79 konstatuojamoji dalis), kredito priemonių sandorius (80 konstatuojamoji dalis) ir išvestinių finansinių priemonių sandorius (81–83 konstatuojamosios dalys). Kiekvieno iš šių sandorių termino pabaigos diena yra skirtinga.
- (75) Konsorciumas sukūrė dvi standartines vidutinės trukmės obligacijų (angl. *Medium Term Note*) (toliau – VTO) programas: vieną skirtą Europos obligacijų rinkai (toliau – EVTO programa), kitą – Švedijos obligacijų rinkai (toliau – Švedijos VTO programa). Įgyvendindamas tas VTO programas konsorciumas pritraukė lėšų didžiajai savo kapitalo poreikių daliai patenkinti. Valstybės paaiškino, kad pagrindinė obligacijų programų nauda yra tai, kad konsorciumas gali laiku ir ekonomiškai efektyviai pagal tą pačią programą išleisti kelias skolos priemonių emisijas. Obligacijų programas sudaro įvairūs dokumentai, įskaitant informacinį memorandumą ⁽³⁴⁾, kuris yra pagrindinis programos dokumentas. Obligacijų programos sukūrimas savaime nereiškia, kad susidarė kokia nors skola. Tokią obligacijų programą galima turėti obligacijų pagal ją neišleidus. Skola susidaro tik tada, kai obligacijos išleidžiamos investuotojams.
- (76) Pirmoji konsorciumo obligacijų programa buvo 1995 m. rugsėjo 21 d. sukurta ir kasmet atnaujinama EVTO programa. Valstybės paaiškino, kad programa atnaujinama atsižvelgiant į pakitusius rizikos veiksnius, kad rinkai būtų pateikiama teisinga informacija apie konsorciumą, jo valdymą, tam tikrus svarbius įvykius ir kt. Programą atnaujinti reikia laikantis galiojančių informacijos teikimo finansų rinkoms prievolių. Didžiausia bendra EVTO programos pagrindinė suma 2000 m. padidinta nuo 1 mlrd. USD (0,76 mlrd. EUR) ⁽³⁵⁾ iki 2 mlrd. USD (2,17 mlrd. EUR) ⁽³⁶⁾, 2004 m. – iki 3 mlrd. USD (2,41 mlrd. EUR) ⁽³⁷⁾.

⁽³³⁾ Fiksuotos jungties statybos ir finansavimo išlaidos nurodytos kaip grynoji skola 2000 m. kainomis.

⁽³⁴⁾ Informaciniame memorandume aprašoma programa, įskaitant tai, kokios sąlygos bus taikomos pagal programą išleistoms skoloms priemonėms, ir pateikiama aprašomoji informacija apie emitentą (šiuo atveju – apie konsorciumą).

⁽³⁵⁾ Eurostato duomenimis, 1995 m. vidutinis ekių ir JAV dolerio kursas buvo 1 ECU = 1,3080 USD (šaltinis: Eurostatas). Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos JAV doleriais ekvivalentui eurais apskaičiuoti.

⁽³⁶⁾ Eurostato duomenimis, 2000 m. vidutinis euro ir JAV dolerio kursas buvo 1 EUR = 0,9236 USD. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos JAV doleriais ekvivalentui eurais apskaičiuoti.

⁽³⁷⁾ Eurostato duomenimis, 2004 m. vidutinis euro ir JAV dolerio kursas buvo 1 EUR = 1,2439 USD. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos JAV doleriais ekvivalentui eurais apskaičiuoti.

- (77) 1996 m. gruodžio 2 d. sukurta Švedijos VTO programa, pagal kurią konsorciumas galėjo skolintis Švedijos kronomis, o bendra programos pagrindinė suma buvo 3 mlrd. SEK (0,35 mlrd. EUR) ⁽³⁸⁾. Švedijos VTO programa buvo atnaujinama *ad hoc* pagrindu. Pavyzdžiui, atnaujinant programą ⁽³⁹⁾, buvo įtraukiamos papildomos kredito įstaigos emitentės arba konsorciumo įgaliojimas leisti skolos priemonės eurai, ne kronomis. Bendra pagrindinė Švedijos VTO programos suma buvo atnaujinta du kartus ir nuo 2000 m. yra 10 mlrd. SEK (1,17 mlrd. EUR) ⁽⁴⁰⁾.
- (78) Pagal tas EVTO ir Švedijos VTO programas konsorciumas įsigijo obligacijų, kad galėtų finansuoti ir refinansuoti fiksuotos jungties planavimo ir statybos išlaidas. Suėjus obligacijos pagal EVTO programą arba Švedijos VTO programą išpirkimo terminui ir atsiradus poreikiui ją refinansuoti, pradedamas skolinimosi procesas: su banku sulygstama dėl konkrečių tos obligacijos sąlygų ir jos išdėstomos tos obligacijos kainos sąlygų dokumente (nurodoma suma, palūkanų norma, mokėjimo duomenys ir kt.).
- (79) Kaip nurodyta 74 konstatuojamojoje dalyje, konsorciumas taip pat gavo keletą paskolų tiesiogiai, ne pagal tas VTO programas. Tiksliau, fiksuotos jungties statybos etapu konsorciumas gavo kelias paskolas iš Europos investicijų banko (toliau – EIB), sudaręs finansavimo sutartis, kuriose buvo nustatytos paskolos sąlygos, taip pat gavo paskolų tiesiogiai iš privačių skolintojų, su kuriais buvo sudarytos atskiros paskolų sutartys.
- (80) Be to, tam tikri bankai suteikė konsorciui kredito priemonių vienos nakties mokėjimams ir trumpalaikiams likvidumo svyravimams padengti. Kredito priemonės buvo suteiktos 1994 m. ir kas ketverius metus atnaujinamos.
- (81) Galiausiai pažymėtina, kad paprastai, bet nebūtinai, paskolos buvo derinamos su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, taip siekiant perskirstyti ir sumažinti su paskola susijusią finansinę riziką (pvz., palūkanų normos riziką arba valiutos riziką) arba optimizuoti visą finansinių sandorių portfelį. Tokių priemonių sandorius, daugiausia – apskaitimo sandorius, konsorciumas sudaro su atitinkamais tuos finansinius produktus siūlančiais bankais. Paprastai išvestinės finansinės priemonės sandoris sudaromas su tuo pačiu banku, kuris suteikė paskolą, tačiau tai nėra privaloma.
- (82) Sudarant tokį sandorį su kiekviena sandorio šalimi pasirašomas Tarptautinės apskaitimo sandorių ir išvestinių finansinių priemonių asociacijos (ISDA) pagrindinis susitarimas (toliau – ISDA pagrindinis susitarimas). ISDA pagrindinis susitarimas yra ISDA parengtas bendrasis susitarimas. Bendrąjį susitarimą sudaro standartiniai pagrindiniai dokumentai, kuriais užtikrinama, kad visiems konsorciumo ir konkrečios kitos sandorio šalies – banko sandoriams būtų taikomi tie patys dokumentai ir kad visiems sandoriams būtų taikoma užskaita, jei šalis taptų nemoki arba neįvykdytų įsipareigojimų dėl kitų priežasčių.
- (83) Siekdamas sudaryti atpirkimo sandorius ⁽⁴¹⁾ konsorciumas su tam tikrais bankais taip pat sudarė bendrus pagrindinius atpirkimo susitarimus, visų pirma tam, kad juos galėtų naudoti kaip įkaitą išvestinių finansinių priemonių sandoriuose. Tačiau pagal šiuos susitarimus nebuvo sudaryta jokių sandorių, tad susitarimais taip ir nebuvo pasinaudota.

2.2. Įtariamų pagalbos priemonių aprašymas

- (84) Kaip pažymėta sprendimo pradėti tyrimą 50 konstatuojamojoje dalyje, oficiali tyrimo procedūra vykdoma dėl šių priemonių, kuriomis naudotasi fiksuotos jungties statybai ir eksploatavimui finansuoti: i) dėl Švedijos ir Danijos garantijų konsorciumo paimtoms paskoloms ir finansinėms priemonėms, ii) dėl konsorciui taikomų Danijos nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių ir iii) dėl konsorciui taikomų Danijos turto nusidėvėjimo taisyklių. 2.2.1 skirsnyje išsamiau aptariamas i punktas, 2.2.2 skirsnyje – ii ir iii punktai. Kaip pažymėta sprendimo pradėti tyrimą 51 konstatuojamojoje dalyje, oficiali tyrimo procedūra neapima kitų priemonių, kurias Danija ar

⁽³⁸⁾ Eurostato duomenimis, 1996 m. vidutinis ekiu ir Švedijos kronos kursas buvo 1 ECU = 8,5147 SEK. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos Švedijos kronomis ekvivalentui eurai apskaičiuoti.

⁽³⁹⁾ Įgyvendinta, pvz., 1998 m. rugsėjo 22 d. papildomu susitarimu ir 2000 m. vasario 3 d. papildomu susitarimu.

⁽⁴⁰⁾ Taip pat buvo galima leisti skolos vertybinius popierius eurai, neviršijant atitinkamos maksimalios sumos.

⁽⁴¹⁾ Atpirkimo sandoris – tai tam tikros rūšies finansinis sandoris, pagal kurį skolininkas parduoda finansinį užtikrinimą skolintoji mainais už grynuosius pinigus ir tuo pačiu metu susitaria jį per trumpą laiką išpirkti.

Švedija galbūt suteikė konsorciui, bendrovėms „A/S Øresund“, SVEDAB, „Sund & Bælt“ ar bet kuriai kitai susijusiai bendrovei. Sprendimo pradėti tyrimą 48 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad bendrovėms SVEDAB ir „A/S Øresund“ skirtos priemonės, susijusios su vidaus kelių ir geležinkelio jungčių finansavimu, nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

2.2.1. Valstybių garantijos modelis

2.2.1.1. Valstybių garantijos modelio teisinė struktūra

- (85) Pagal Tarpvyriausybinių susitarimų 12 straipsnį valstybės įsipareigojo solidariai garantuoti visas paskolas ir kitas finansines priemones, kuriomis konsorciui naudojosi fiksuotos jungties finansavimo tikslais. Tarpvyriausybinių susitarimų papildomame protokole nustatyta, kad tie garantijų susitarimai turėtų būti sudaromi be priemonės už garantiją⁽⁴²⁾. Šiame sprendime Komisija vartoja sąvoką „valstybių garantijos modelis“ ir taip vadina visą susitarimą, kurį sudaro iš Tarpvyriausybinių susitarimų 12 straipsnio kylantis Danijos bei Švedijos teisės aktuose įtvirtintas solidariosios valstybės garantijos įsipareigojimas (žr. toliau 86–90 konstatuojamasis dalis), Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos vykdomas šio įsipareigojimo administravimas (žr. toliau 91–102 konstatuojamasis dalis) ir šio įsipareigojimo įgyvendinimas sudarant konkrečius garantijų susitarimus, susijusius, pavyzdžiui, su obligacijų programomis ir individualiomis paskolomis (žr. toliau 103–116 konstatuojamasis dalis).
- (86) Kaip aprašyta 63 konstatuojamojoje dalyje, konsorciui suteikiamos solidariosios valstybės garantijos įsipareigojimas, kylantis iš Tarpvyriausybinių susitarimų, buvo įtvirtintas Švedijos ir Danijos nacionalinės teisės aktuose, 1991 m. Švedijos parlamento sprendimu ir Statybos įstatymu.
- (87) Danijoje konsorciui paskoloms teikiamos solidariosios valstybės garantijos įsipareigojimas buvo įtvirtintas Statybos įstatymo 8 skirsnyje. Vėliau tai įtvirtinta 2005 m. birželio 24 d. įstatymo Nr. 588⁽⁴³⁾ (toliau – „Sund & Bælt“ įstatymas) 11 skirsnyje. Abiejose iš esmės identiškose nuostatose nurodoma, kad Danijos valstybė garantuoja įsipareigojimus, susijusius su konsorciui paskolomis ir kitomis finansinėmis priemonėmis, naudojamomis fiksuotos jungties finansavimo tikslais⁽⁴⁴⁾.
- (88) Statybos įstatymo rengimo dokumentuose nurodyta, kad pagal Statybos įstatymo 8 skirsnį Danijos valstybė garantuoja palūkanų ir pagrindinės dalies mokėjimus bei kitus įsipareigojimus, susijusius su paskolomis ir finansinėmis priemonėmis, kuriomis konsorciui naudojasi fiksuotos jungties finansavimo tikslais. Šiuose įstatymo rengimo dokumentuose taip pat paaiškinama, kad Statybos įstatymo 8 skirsnio pagrindas yra Tarpvyriausybinių susitarimų 12 straipsnis, kuriame numatyta, kad valstybės garantuoja šiuos įsipareigojimus solidariai ir atsakomybę prisiima lygiomis dalimis. Įstatymo rengimo dokumentuose taip pat nurodyta, kad priimdamos sprendimą dėl organizacinės struktūros (62 konstatuojamoji dalis) valstybės neketino apriboti savo, kaip ekonominių garantų, atsakomybės už fiksuotos jungties finansavimą.

⁽⁴²⁾ Tarpvyriausybinių susitarimų papildomo protokolo 1 dalyje nustatyta: „Danija ir Švedija susitaria, kad nė viena valstybė nenustato jokio mokesčio ar panašios rinkliavos už jų prisiimamą konsorciui paskolų ir kitų finansinių priemonių, naudojamų finansavimo tikslais, įsipareigojimą.“

⁽⁴³⁾ 2005 m. birželio 24 d. Įstatymas Nr. 588 dėl „Sund & Bælt Holding A/S“.

⁽⁴⁴⁾ Statybos įstatymo 8 straipsnio tekstas originalo kalba: „Den danske stat garanterer for forpligtelser vedrørende konsortiets lån og andre finansielle instrumenter, som benyttes i forbindelse med finansieringen af Øresundsforbindelsen“. „Sund & Bælt“ įstatymo 11 skirsnio tekstas: „Den danske stat garanterer for forpligtelser vedrørende Øresundsbro Konsortiet I/S' lån og andre finansielle instrumenter, som benyttes i forbindelse med finansieringen af den faste forbindelse over Øresund.“

- (89) Švedijoje į jos parlamento sprendimu priimto Įstatymo projekto Nr. 1990/91:158 7 skirsnį įtrauktas prašymas Švedijos parlamentui įgalinti vyriausybę arba jos paskirtą instituciją Švedijos valstybės vardu solidariai su Danijos valstybe įsipareigoti teikti garantiją konsorciumo paskoloms ir kitoms finansinėms priemonėms, naudojamoms fiksuotos jungties planavimo, projektavimo, statybos ir eksploatavimo tikslais. Švedijos parlamento sprendimu priimto Įstatymo projekto Nr. 1990/91:158 4 skirsnyje pateikiama siūloma fiksuotos jungties organizacinė ir finansavimo struktūra, įskaitant garantijos įsipareigojimą. Jame numatyta, kad konsorciumui iš pradžių bus reikalingas didelis finansavimas ir kad konsorciumas šį poreikį turėtų patenkinti skolindamasis rinkoje. Jo skolą solidariai garantuoja valstybės, o tai reiškia, kad kiekviena valstybė garantuoja visą sumą ir turi atgręžtinio reikalavimo kitai valstybei dėl pusės šios sumos teisę. Švedijos parlamento sprendimu priimto Įstatymo projekto Nr. 1990/91:158 4 skirsnyje taip pat nustatyta, kad tokia tvarka konsorciumui turėtų suteikti galimybę finansuoti fiksuotą jungtį palankiomis sąlygomis. Apskaičiuota, kad visi garantijų įsipareigojimai, susiję su fiksuota jungtimi, ją užbaigus sudarė apie 15 mlrd. SEK (2,01 mlrd. EUR) ⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾, įskaitant statybos ir finansavimo išlaidas. Taip pat buvo pažymėta, kad tokių projektų, kaip fiksuota jungtis, į kuriuos investuojama daug ir kelerius metus, atveju apskaičiuoti tikslią sumą itin sunku, nes projekto išlaidos einamosiomis kainomis priklauso, *inter alia*, nuo būsimų palūkanų normų ir bendrų kainų tendencijų. Todėl vyriausybė ketino vėliau pateikti parlamentui pranešimą apie projekto eigą. Taip pat buvo nurodyta, kad pirmaisiais eksploatavimo etapo metais konsorciumo rezultatai bus neigiami, nes pajamų iš naudotojų sumokamų kelio mokesčių nepakaks visoms konsorciumo išlaidoms padengti. Tas deficitas būtų padengtas iš kontroliuojančiosios bendrovės įnašų arba jį konsorciumas padengtų paskolų lėšomis. Įstatymo projekte Nr. 1990/91:158 nurodoma, kad geriausia būtų, jeigu konsorciumas reikalingų lėšų pritrauktų pats, naudodamasis solidariąją valstybių garantija. Atitinkamai apskaičiuota, kad bendra garantijos įsipareigojimų suma šiuo atžvilgiu sieks apie 1,8 mlrd. SEK (0,24 mlrd. EUR) ⁽⁴⁷⁾ ⁽⁴⁸⁾. Vyriausybė ketino teikti informaciją parlamentui apie projekto eigą šiuo klausimu.

- (90) Konsorciumo susitarime primenamas šis valstybių solidariosios garantijos konsorciumo paskoloms įsipareigojimas. Jo 4 skirsnio 3 dalyje nurodyta: „Konsorciumo kapitalo reikalavimai [fiksuotos jungties] planavimo, projektavimo, statybos išlaidoms, įskaitant paskolų administravimo išlaidas, ir kapitalo reikalavimai buhalteriniams nuostoliams, kurių numatoma patirti keletą metų nuo [fiksuotos jungties] atvėrimo eismui, padengti, laikantis [Tarpvyriausybiniame susitarime] sutartos tvarkos, patenkinami imant paskolas arba leidžiant finansines priemones atviroje rinkoje su Švedijos ir Danijos vyriausybių garantijomis.“

2.2.1.2. Valstybių garantijos modelio administravimas

- (91) Švedijoje kompetencija ir įsipareigojimas teikti garantijas visiems konsorciumo finansavimo poreikiams, susijusiems su fiksuota jungtimi, perduoti *Riksgäldskontoret* (Švedijos nacionalinei skolos tarnybai) 1992 m. vasario 13 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K92/320/3), 1993 m. balandžio 1 d. sprendimu (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. sprendimu (K91/1443/3, K94/1680/3).

- (92) 1992 m. vasario 13 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K92/320/3) patvirtintas Konsorciumo susitarimas.

⁽⁴⁵⁾ Eurostato duomenimis, 1991 m. vidutinis ekiu ir kronos kursas buvo 1 ECU = 7,4793 SEK. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos Švedijos kronomis ekvivalentui eurais apskaičiuoti.

⁽⁴⁶⁾ Pagal 1991 m. kainų lygį.

⁽⁴⁷⁾ Šio sprendimo 45 išnaša.

⁽⁴⁸⁾ Pagal 1991 m. kainų lygį.

- (93) 1993 m. balandžio 1 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K93/202/3) Švedijos nacionalinei skolos tarnybai buvo leista solidariai su Danijos valstybe suteikti 600 mln. SEK (65,78 mln. EUR) ⁽⁴⁹⁾ ir 600 mln. DKK (80,42 mln. EUR) garantijas. Jos buvo susijusios su konsorciumo vykdomu planavimu ir projektavimu.
- (94) 1994 m. birželio 23 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K94/1680/3) Švedijos nacionalinė skolos tarnyba buvo įgaliota ir įpareigota administruoti ir teikti garantijas Švedijos valstybės vardu solidariai su Danijos valstybe, kad būtų patenkinti visi konsorciumo finansavimo poreikiai, susiję su fiksuotos jungties planavimu, projektavimu, statyba ir eksploatavimu, pagal Tarpvyriausybinių susitarimą. 1994 m. birželio 23 d. Švedijos vyriausybės sprendimas nebuvo pakeistas.
- (95) Danijoje atitinkamas įgaliojimas pagal Statybos įstatymą suteiktas *Nationalbanken* (Danijos nacionaliniam bankui). Danijoje valdžios sektoriaus skolą Finansų ministerijos vardu pagal įgaliojimą valdo Danijos nacionalinis bankas. Todėl, kai pagal Statybos įstatymą Danijos finansų ministerija buvo įgaliota solidariai su Švedijos valstybe teikti fiksuotos jungties finansavimo garantiją Danijos valstybės vardu, pagal tą patį įstatymą Danijos nacionalinis bankas taip pat buvo įgaliotas prisiimti šį valstybės solidariosios garantijos išpareigojimą.
- (96) Kaip pažymėta sprendimo pradėti tyrimą 30 konstatuojamojoje dalyje, Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba apibrėžia bendrą konsorciumo finansavimo politiką (žr. toliau 97–102 konstatuojamąsias dalis) ir prižiūri, kaip įgyvendinamas valstybių garantijos modelis, konsorciumui pasirašant naujas paskolų sutartis arba naudojant kitas finansines priemones fiksuotos jungties finansavimo tikslais (žr. toliau 103–116 konstatuojamąsias dalis). Savo pastabose dėl sprendimo pradėti tyrimą ⁽⁵⁰⁾ valstybės pateikė daugiau duomenų tais aspektais. Jie apžvelgiami toliau.
- (97) 1997 m. gruodžio 16 d. Danijos nacionalinis bankas, Švedijos nacionalinė skolos tarnyba (valstybių vardu) ir konsorciumas pasirašė trišalį bendradarbiavimo susitarimą (toliau – 1997 m. bendradarbiavimo susitarimas), kuriuo reglamentuojami kai kurie šalių ryšiai, įskaitant Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos atgręžtinio reikalavimo konsorciumui teisę ir konsorciumo ataskaitų ir informacijos teikimo pareigas (žr. toliau 99 konstatuojamąją dalį). Šis susitarimas papildytas 2000 m. spalio 23 d. konsorciumo ir Švedijos valstybės (per Švedijos nacionalinę skolos tarnybą) sudarytu susitarimu (žr. toliau 100 konstatuojamąją dalį). Vietoj 1997 m. bendradarbiavimo susitarimo buvo pasirašytas naujas trišalis bendradarbiavimo susitarimas, sudarytas 2004 m. lapkričio 8 d., (toliau – 2004 m. bendradarbiavimo susitarimas) (žr. toliau 101 konstatuojamąją dalį). Šis susitarimas buvo papildytas konsorciumo ir Švedijos valstybės (per Švedijos nacionalinę skolos tarnybą) susitarimu, sudarytu 2012 m. lapkričio 14 d. (žr. toliau 102 konstatuojamąją dalį).
- (98) 1997 m. ir 2004 m. bendradarbiavimo susitarimuose oficialiai nustatytos tam tikros sąlygos, šalių teisės ir pareigos. Valstybės paaiškino, kad šią praktinio administravimo tvarką Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas nustatė siekdami suteikti valstybėms galimybę stebėti konsorciumo finansavimo politiką ir daryti jai įtaką, taip pat užtikrinti, kad konsorciumas neviršytų savo įgaliojimų ir kad būtų laikomasi kuo mažesnę valstybių ilgalaikę riziką užtikrinančios finansavimo politikos. Valstybių teigimu, šis mechanizmas taip pat užtikrino, kad konsorciumui suteikta pagalba neviršytų to, kas būtina.

⁽⁴⁹⁾ Eurostato duomenimis, 1993 m. vidutinis ekiu ir Švedijos kronos kursas buvo 1 ECU = 9,1215 SEK. Šis valiutos kursas taikomas apytikriam sumos Švedijos kronomis ekvivalentui eurais apskaičiuoti.

⁽⁵⁰⁾ Valstybių pastabose dėl sprendimo pradėti tyrimą taip pat minima informacija, kurią Švedijos ir Danijos institucijos pateikė bylose SA.36558, SA.36662, SA.51262 ir SA.52617 prieš tai, kai valstybėms pranešta apie oficialią tyrimo procedūrą.

- (99) 1997 m. bendradarbiavimo susitarime nurodyta, kad Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ketina garantijos panaudojimo atveju apriboti savo atgręžtinio reikalavimo konsorciui teisę, taigi ir nesinaudoti šia teise patronuojančiųjų bendrovių atžvilgiu. Jame išdėstytas grąžinimo planas, numatyta, kad jis gali būti periodiškai koreguojamas, nustatytos likvidumą didinančių investicijų ir konsorciumo sudaromų išvestinių finansinių priemonių sandorių rizikos ribos ir tam tikri informacijos ir ataskaitų teikimo įpareigojimai. Šiame susitarime taip pat pateikiama tam tikrų duomenų apie valstybių garantuojamus skolinimosi ir išvestinių finansinių priemonių sandorius. Todėl konsorciui turi gauti Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimą dėl visų konsorciumo sandorių, pavyzdžiui, paskolų ir ISDA pagrindinių susitarimų. Konsorciui nesudaro sandorių su sandorio šalimis, dėl kurių nėra gavęs išankstinio Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimo. Konsorciui turi gauti Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimą dėl visų sutarties dokumentų, susijusių su konsorciumo skolinimusi. Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba įvertins, ar atskiri susitarimai yra arba gali tapti svarbūs solidariosios valstybės garantijos įsipareigojimo apimčiai, šių susitarimų riziką ir visas kitas aplinkybes, kurios gali turėti įtakos garantijos įsipareigojimui arba garantijų teikėjams.
- (100) 2000 m. spalio mėn. papildomame konsorciumo ir Švedijos valstybės susitarime nustatytos konsorciumo skolinimosi su valstybės garantija ir portfelio valdymo gairės ir nurodyta, kad tuo atveju, jei konsorciui laikosi tų gairių, atskiri sandoriai, prieš konsorciui juos sudarant, neprivalo būti patvirtinti Švedijos nacionalinės skolos tarnybos. Jeigu būtų neaišku, ar sandoriai atitinka gaires, konsorciui pirmiausia turėtų kreiptis į Švedijos nacionalinę skolos tarnybą ir paaiškinti, kodėl tuos sandorius reikėtų laikyti patenkančiais į susitarimo taikymo sritį.
- (101) 2004 m. bendradarbiavimo susitarime išdėstyti tam tikri įsipareigojimai ir rizika, susiję su konsorciumo finansų valdymu. Konsorciui turi parengti finansų politiką, kurią sudarytų finansų ir finansinės rizikos valdymo gairės ir taisyklės. Finansų politiką ir finansų strategiją kiekvienais metais tvirtina konsorciumo direktorių valdyba; jose atsižvelgiama į Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinio skolos tarnybos pastabas. 2004 m. bendradarbiavimo susitarime yra skirsnis dėl pareigos teikti informaciją ir ataskaitas, primenama Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos atgręžtinio reikalavimo teisė, primenama konsorciumo pareiga gauti visų sutarties dokumentų, susijusių su jo skolinimusi ir ISDA pagrindinių susitarimų sudarymu, patvirtinimą, taip pat būtinybė gauti Danijos nacionalinio banko ir Švedijos nacionalinės skolos tarnybos raštišką sutikimą dėl garantuojamo sandorio sąlygų keitimo. Jeigu konsorciui sudaro sandorius, kurie nepatenka į konsorciumo finansų politikos gairių taikymo sritį, Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba turi solidariąją teisę reikalauti, kad vykdydamas savo finansų valdymo pareigas konsorciui sandorius sustabdytų, nutrauktų arba nuo jų susilaikytų. Konsorciui taip pat parengia ir nuolat atnaujina konsorciumo finansinių įsipareigojimų ilgalaikės raidos planą, įskaitant lėšų grąžinimo bei dividendų mokėjimo planą.
- (102) 2012 m. lapkričio mėn. konsorciumo ir Švedijos valstybės papildomame susitarime nurodyta, kad tuo atveju, jei konsorciui laikosi savo finansų politikos, kaip apibrėžta 2004 m. bendradarbiavimo susitarime, prieš sudarydamas atskirus sandorius jis neprivalo gauti Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimo. Kitų finansų politikos neatitinkančių sandorių atveju konsorciui, siekdamas užtikrinti, kad konkrečiam sandoriui būtų taikomas valstybių solidariosios garantijos įsipareigojimas, turėtų gauti rašytinį Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimą.

2.2.1.3. Valstybių garantijos modelio įgyvendinimas

- (103) Komisija pirmiausia aprašys, kaip įgyvendinamas valstybių garantijos modelis, taikytas iki 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Øresund* priėmimo (žr. toliau 104–115 konstatuojamąsias dalis). 116 konstatuojamojoje dalyje pateikiama daugiau informacijos apie vėlesnį laikotarpį.

- (104) Iki Sprendimo *Øresund* priėmimo valstybės garantavo visas pagal EVTO programą⁽⁵¹⁾ išleistas skolos priemonės (pvz., obligacijas). Tai buvo įforminta 1995 m. rugsėjo 21 d. valstybių pasirašytu garantijos aktu dėl tą pačią dieną įsteigtos EVTO programos. Jį pasirašydamos valstybės solidariai garantavo priemonių turėtojams, kad konsorciui dėl kokių nors priežasčių nesumokėjus garantuojamos sumos suėjus jos terminui, valstybės be jokių sąlygų sumokės šią sumą per keturias darbo dienas nuo tos dienos, kai turėtojas pateiks raštišką pareikalavimą abiem valstybėms ir konsorciui. Garantijos aktas buvo sudedamoji informacinio memorandumo dalis. 1995 m. rugsėjo 21 d. pasirašytame garantijos akte Tarpyvyriausybiniis susitarimas ar vėlesni įgyvendinimo teisės aktai tiesiogiai neminimi, tačiau EVTO programoje pripažinta, kad konsorciui įsteigtas pagal Tarpyvyriausybinių susitarimą.
- (105) Vėlesnėje EVTO programoje taip pat buvo minimas 1995 m. rugsėjo 21 d. garantijos aktas, o šio garantijos akto galiojimą valstybės patvirtino 2000 m. vasario 10 d. raštais. 2001 m. gegužės 22 d. buvo pasirašytas naujas garantijos aktas dėl tą pačią dieną paskelbtos atnaujintos EVTO programos. 2001 m. gegužės 22 d. valstybių pasirašyto garantijos akto sąlygos iš esmės buvo tokios pačios kaip 1995 m. rugsėjo 21 d. valstybių pasirašyto garantijos akto. Visose vėliau kasmet atnaujintose EVTO programose buvo nurodomas 2001 m. gegužės 22 d. garantijos aktas.
- (106) Kaskart, kai konsorciui išleisdavo obligacijas pagal EVTO programą, Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba patvirtindavo, kad toms obligacijoms garantijos aktas yra taikomas. 1995 m. rugsėjo 21 d. garantijos aktas buvo taikomas obligacijoms pagal EVTO programą iki 2000 m., o 2001 m. gegužės 22 d. garantijos aktas – nuo 2001 m.
- (107) Valstybės paaiškino, jog tai reiškia, kad Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba neišduodavo konkrečios garantijos kiekvienai atskirai obligacijai, bet sutikdami su tos paskolos kainos sąlygomis ir patvirtindami, kad jas priima, patvirtindavo, kad jau išleistas garantijos aktas tai atskirai obligacijai pagal EVTO programą yra taikomas.
- (108) Pagal Švedijos VTO programą išleistoms obligacijoms valstybių garantija taip pat buvo taikoma. 1996 m. gruodžio 2 d. išleistas garantijos aktas skolos priemonių, išleistų pagal Švedijos VTO programą, turėtojams. Tas garantijos susitarimas buvo taikomas pagal Švedijos VTO programą išleistoms atskiroms obligacijoms. Švedijos VTO programoje buvo remiamasi Tarpyvyriausybiniu susitarimu. Kaskart, kai pagal Švedijos VTO programą buvo išleidžiama atskira obligacija, Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba jas tvirtino, atskirai nenurodydami, kad garantijos aktas tai atskirai obligacijai yra taikomas.
- (109) Atskirų paskolų susitarimų, pavyzdžiui, su EIB, atveju konsorciui su finansų įstaiga pasirašydavo finansavimo sutartis. Prie kiekvienos finansavimo sutarties buvo pridedamas susitarimo dėl garantijos dokumentas. Šie valstybių ir finansų įstaigų garantijų susitarimai apėmė visą paskolos priemonę pagal atitinkamą finansavimo sutartį. Susitarime dėl garantijos buvo remiamasi Tarpyvyriausybiniu susitarimu. Paskutinį garantijos susitarimą, susijusį su EIB paskolomis, Švedija ir Danija sudarė 2001 m. spalio 22 d.
- (110) Konsorciui taip pat gavo paskolų tiesiogiai iš privačių skolintojų, su kuriais sudarė atskirus paskolų susitarimus. Visas šias paskolas valstybės garantavo atskirais garantijų susitarimais, laikydamosi Tarpyvyriausybiniame susitarime ir Konsorciui nustatytų įsipareigojimų.

⁽⁵¹⁾ Programa – konsorciui nustatyta skolos priemonių emisijos programa.

- (111) Kredito priemonių, kurias konsorciumas turi banke vienos nakties mokėjimo tikslais ir trumpalaikiams likvidumo svyravimams padengti, atveju Danija ir Švedija sudarė po naują garantijos susitarimą dėl kiekvieno refinansavimo. Kredito priemonės buvo suteiktos 1994 m. ir atnaujinamos kas ketverius metus. Šiuose garantijų susitarimuose buvo remiamasi Tarpvyriausybinio susitarimu, Statybos įstatymu, Švedijos parlamento sprendimu ir Vyriausybės sprendimais, priimtais 1993 m. balandžio 1 d. (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. (K91/1443/3, K94/1680/3).
- (112) Be to, įgyvendinant Tarpvyriausybinių susitarimą, Statybos įstatymą, Švedijos parlamento sprendimą ir Vyriausybės sprendimus, priimtus 1993 m. balandžio 1 d. (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. (K91/1443/3, K94/1680/3), prie kiekvieno ISDA pagrindinio susitarimo buvo pridedamas Švedijos nacionalinės skolos tarnybos, Danijos nacionalinio banko ir atitinkamos sandorio šalies garantijos susitarimas. Tas garantijos susitarimas buvo taikomas atskiriems sandoriams pagal ISDA pagrindinį susitarimą. Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas nesudarinėjo atskirų garantijos susitarimų dėl kiekvieno sandorio, taip pat konkrečiai netvirtino, kad garantija, susijusi su ISDA pagrindiniu susitarimu, yra taikoma.
- (113) Galiausiai pažymėtina, kad įgyvendinant Tarpvyriausybinių susitarimą, Statybos įstatymą, Švedijos parlamento sprendimą ir Vyriausybės sprendimus, priimtus 1993 m. balandžio 1 d. (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. (K91/1443/3, K94/1680/3), Švedijos nacionalinės skolos tarnybos, Danijos nacionalinio banko ir atitinkamos sandorio šalies garantijos susitarimas taip pat buvo pridedamas prie bendrų pagrindinių atpirkimo susitarimų. Kaip minėta 83 konstatuojamojoje dalyje, pagal tuos susitarimus sandorių nebuvo sudaryta, taigi nebuvo sudaryta ir atskirų garantijų susitarimų.
- (114) Pagal visus įvairius garantijų susitarimus Švedijai ir Danijai kyla tiesioginiai bendrieji išipareigojimai, kurie yra lygiaverčiai visiems kitiems neužtikrintiems nesubordinuotiesiems Švedijos skolos tarnybos ir Danijos nacionalinio banko išipareigojimams ir išskolinimui. Garantijos susitarimai yra besąlyginiai; investuotojai neprivalo imtis priverstinių priemonių, kad reikalavimą įvykdytų konsorciumas, ir išipareigojimo neįvykdymo atveju gali savo reikalavimus teikti tiesiogiai Švedijos nacionalinei skolos tarnybai ir Danijos nacionaliniam bankui.
- (115) Garantijos yra tęstinės, tačiau jas *de facto* riboja garantija užtikrinamos paskolos arba sandorio terminas. Jeigu sandorių pagal pagrindinį susitarimą, pavyzdžiui, su tam tikra sandorio šalimi, nėra, ta sandorio šalis neturi reikalavimų Švedijos nacionalinei skolos tarnybai arba Danijos nacionaliniam bankui, nepaisant garantijos; taigi garantija gali padengti tik faktinę konsorciumo skolą, kol skola bus visiškai grąžinta.
- (116) Kalbant apie laikotarpį po Sprendimo *Øresund* priėmimo, valstybės pranešė Komisijai, kad daugiau lėšų su valstybių garantija nebuvo pasiskolinta. Todėl paskutinį kartą refinansavimas su valstybių garantija įvykdytas 2018 m. rugpjūčio 24 d. Priežastis yra ta, kad konsorciumo direktorių valdyba nusprendė kiek įmanoma vengti skolintis su valstybių garantija, kol nepriimtas Komisijos galutinis sprendimas. 2020 m. birželio mėn. konsorciumas inicijavo kasmet atnaujinamos EVTO programos pakeitimus tam, kad tuo atveju, jeigu iki 2020 m. pabaigos prireiktų refinansavimo, tam refinansavimui esami garantijų susitarimai nebūtų savaime taikomi. Siekiant palikti atviras galimybes, atitinkamose programos kainos sąlygose dabar nurodoma, ar ketinamos išleisti priemonės yra ar nėra užtikrintos garantijomis.

2.2.2. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės

2.2.2.1. Danijos pelno mokesčio sistema

- (117) Danijoje pelno mokestis renkamas pagal Danijos pelno mokesčio įstatymą⁽⁵²⁾. Kitos pelno mokesčiui svarbios taisyklės nustatytos kituose Danijos teisės aktuose, pavyzdžiui, Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme⁽⁵³⁾, Danijos pajamų ir turto apmokestinimo įstatyme⁽⁵⁴⁾ ir Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme⁽⁵⁵⁾. Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme nustatytos taisyklės, kaip mokesčių įstatymai taikomi fiziniams asmenims ir bendrovėms. Danijos pelno mokesčio įstatyme nustatytas bendrovėms taikytinas mokesčio tarifas ir išsamios taisyklės, konkrečiai

⁽⁵²⁾ Danijos pelno mokesčio įstatymas *Selskabsskatteloven*.

⁽⁵³⁾ Danijos mokesčių įvertinimo įstatymas *Ligningsloven*.

⁽⁵⁴⁾ Danijos pajamų ir turto apmokestinimo įstatymas *Statsskatteloven*.

⁽⁵⁵⁾ Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymas *Afskrivningsloven*.

susijusios su bendrovių apmokestinimu. Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme nustatytos taisyklės dėl komerciniais tikslais naudojamo turto nusidėvėjimo.

- (118) Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys išvardyti Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnyje. Danijos pelno mokesčio sistemoje atskiriamas atskiro subjekto apmokestinimas ir skaidrių subjektų apmokestinimas. Paprastai Danijos pelno mokesčiu apmokestinamos tik bendrovės (t. y. mokesčių tikslais atskirais laikomi subjektai), nes ūkinės bendrijos mokesčių tikslais laikomos skaidriais subjektais. Ribotos atsakomybės bendrovės, tokios kaip daniškoji partnerė konsorciume bendrovė „A/S Øresund“, yra išvardytos Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnyje. Ūkinės bendrijos, tokios kaip konsorciumas, 1 skirsnyje nenurodytos ir mokesčių tikslais laikomos skaidriais subjektais. Tai reiškia, kad Danijos pelno mokesčio taisyklės taikomos tik daniškajai partnerei konsorciume bendrovei „A/S Øresund“, o pačiam konsorciui – netaikomos. Konsorciumo susitarimo 12.4 skirsnyje patvirtinama, kad bendrovės „A/S Øresund“ ir SVEDAB privalo deklaruoti konsorciumo pelną arba nuostolius mokesčių tikslais.
- (119) Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės nustatytos atitinkamai Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme, jos pelno mokesčio įstatyme ir jos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme.
- (120) Į konsorciumą įeinančios bendrovės partnerės „A/S Øresund“ ir SVEDAB pripažįsta po 50 proc. ūkinės bendrijos apmokestinamųjų pajamų arba nuostolių. Danijos pelno mokesčiu apmokestinama bendrovė „A/S Øresund“ turi teisę proporcingai i) skaičiuoti ūkinės bendrijos turto nusidėvėjimą ir ii) apskaičiuodama apmokestinamąsias pajamas atskaityti bei perkelti į būsimą laikotarpį (atskaitymo ateityje tikslais) jai tenkančią ūkinės bendrijos nuostolių dalį.
- (121) Apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas (toliau – mokesčio bazė), turi būti remiamasi Danijos pajamų ir turto apmokestinimo įstatymo 4 skirsniu. Jame nurodoma, kokie straipsniai sudaro apmokestinamąsias pajamas. Šis skirsnis suformuluotas plačiai ir apima beveik visas pajamas, nesvarbu, ar jos būtų pagrindinės, ar papildomos, gautos pinigais ar ne pinigais. Apskaičiuojant apmokestinamąsias bendrąsias pajamas, įtraukiamos visos pajamos. Su vienu pajamų šaltiniu susijusių sąnaudų atskaitymui arba nuostolių užskaitai iš pelno, susijusio su kitu pajamų šaltiniu, ar nuostolių perkėlimui į būsimą laikotarpį paprastai netaikoma jokia kategorijų ar krepšelio sistema.
- (122) Nustatant apmokestinamąsias pajamas paprastai pirmiausia remiamasi metinės atskaitomybės pelno (nuostolio) ataskaita, tačiau pelno mokesčio tikslais turi būti parengta atskira pelno (nuostolio) ataskaita. Pajamos ir sąnaudos paprastai pripažįstamos kaupimo principu. Pajamų atveju tai reiškia, kad pajamos apmokestinamos tais metais, kuriais mokesčių mokėtojas įgyja teisę į tas pajamas. Sąnaudos paprastai atskaitomos tais metais, kuriais atsiranda prievolė jas sumokėti.
- (123) Sąnaudos, patirtos uždirbant, užtikrinant ar išlaikant pajamas, gali būti atskaitomos (Danijos pajamų ir turto apmokestinimo įstatymo 6 skirsnio a punktas). Pagal pelno mokesčio taisykles mokesčių nuostolius leidžiama perkelti į būsimą laikotarpį. Tačiau atitinkamu laikotarpiu (1991–2016 m.) nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių sąlygos ir ribos keitėsi (žr. toliau 135–142 konstatuojamąsias dalis). Nuostolių perkelti į ankstesnius laikotarpius neleidžiama.
- (124) Pagal Danijos pelno mokesčio sistemą mokesčių tikslais atskaitomas nusidėvėjimas nebūtinai turi atitikti metinėse ataskaitose parodomą nusidėvėjimą. Nusidėvėjimo mokesčių tikslais norma ir metodas priklauso nuo turto, kurio nusidėvėjimas skaičiuojamas, grupės (ar tai nekilnojamasis turtas, įranga, mašinos, įrenginiai ir kt.).
- (125) Danijos mokestinio nusidėvėjimo taisyklėse nenustatytas privalomo mokestinio nusidėvėjimo reikalavimas. Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo taisyklėse veikiau nustatytas maksimalus metinis mokestinis nusidėvėjimas. Atitinkamai Danijos pelno mokesčiu apmokestinamos bendrovės gali atidėti nusidėvėjimo mokesčių tikslais atskaitą, neprarasdamos teisės į nusidėvėjimą. Pastatų nusidėvėjimas pirmą kartą gali būti įtraukiamas įsigijimo arba

statybos užbaigimo metais. Nusidėvėjimo skaičiavimo tikslais turtas, kurio nusidėvėjimas skaičiuojamas, vertinamas įsigijimo savikaina.

(126) Danijos skaitmeninė mokesčių deklaravimo sistema, vadinama DIAS ⁽⁵⁶⁾, veikia nuo 2014 m.

(127) Dėl Danijoje galiojančios privalomos bendro apmokestinimo tvarkos bendrai apmokestinamai grupei vadovaujanti bendrovė (toliau – valdymo bendrovė) teikia informaciją apie visų bendrai apmokestinamos grupės narių apmokestinamąsias pajamas ir mokesčių nuostolius. Atskiri bendrai apmokestinamos grupės nariai vis tiek teikia savo mokesčių deklaracijas, kuriose pateikia informaciją apie sandorius su kitomis bendrovėmis. Teikiamose tam tikrų mokesčių metų mokesčių deklaracijose, į kurią įtraukiami vieno ar kelių bendrai apmokestinamos grupės narių nuostoliai, valdymo bendrovė privalo nurodyti: kiekvieno bendrai apmokestinamos grupės nario apmokestinamąsias pajamas (teigiamas arba neigiamas), o tai reiškia, kad nuostoliai užregistruojami tais metais, kuriais patiriami; kaip kiekvienas narys panaudoja į būsimą laikotarpį perkeltus savo nuostolius; tais metais atliktą užskaitą tarp pelningų ir nuostolingų subjektų; kaip kiekvienas subjektas panaudoja kitų subjektų į būsimą laikotarpį perkeltus nuostolius, kuriuos gali panaudoti (bendri mokesčių nuostoliai); mokesčių metų pabaigoje likusius mokesčių nuostolius pagal kiekvieną bendrai apmokestinamos grupės narį ir pagal kiekvienus metus, kuriais susidarė mokesčių nuostoliai. Mokesčių nuostolių panaudojimui taikomas FIFO principas, o tai reiškia, kad pirmiausia turi būti panaudoti seniausi nuostoliai. Į būsimą laikotarpį perkeltas mokesčių nuostolis, kurį galima panaudoti konkrečiais mokesčiais metais, turi būti panaudotas tais metais, priešingu atveju teisė jį panaudoti prarandama ⁽⁵⁷⁾. Todėl metinėse mokesčių deklaracijose į būsimą laikotarpį perkeltus nuostolius bendrovės iš esmės panaudoja automatiškai.

(128) DIAS sistemoje atliekami patikrinimai, ar užregistruoti duomenys atitinka sistemos lūkesčius.

(129) Įprastas mokesčių deklaracijos pateikimo terminas ⁽⁵⁸⁾ yra šeši mėnesiai nuo mokesčių metų pabaigos ⁽⁵⁹⁾. Pateikus mokesčių deklaraciją, mokesčių administratorius parengia mokesčių įvertinimo pranešimą. Terminas, iki kurio turi būti parengtas mokesčių įvertinimo pranešimas, nėra, nes jis priklauso nuo mokesčių deklaracijos pateikimo. Tačiau mokesčių įvertinimo pranešimas paprastai pateikiamas kitų metų spalio mėn., o galutinis mokesčių sumokėjimo terminas yra lapkričio 20 d. Mokėtini mokesčiai jau yra matomi pateiktoje mokesčių deklaracijoje. Mokesčių įvertinimo pranešimu tėra patvirtinama, kad mokesčių deklaracijoje pateikti duomenys priimti. Mokesčių įvertinimo pranešimas parengiamas automatiškai, tačiau vėliau, mokesčių administratoriui atlikus fizinį auditą, gali būti koreguojamas.

2.2.2.2. Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių teisinė sistema

(130) Kaip nurodyta 84 konstatuojamojoje dalyje, oficiali tyrimo procedūra, taigi ir šis sprendimas apima konsorciumui taikomas Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles. Šiame sprendime Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės bus analizuojamos, nes bendrovė „A/S Øresund“ konsorciame turi partnerės statusą. Pačios bendrovės „A/S Øresund“ veikla, kuri nėra susijusi su jos dalyvavimu konsorciame, yra vykdoma Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungčių sektoriuje ir nėra laikoma valstybės pagalba (sprendimo pradėti tyrimą 48 konstatuojamoji dalis), todėl Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės, taikomos pačios bendrovės „A/S Øresund“ veiklai, nepatenka į šio sprendimo aprėptį.

(131) Sprendimo pradėti tyrimą 49 konstatuojamojoje dalyje taip pat paminėta bendro apmokestinimo su „Sund & Bælt“ tvarka. Tačiau, kadangi 2014 m. sprendime Komisija konstatavo, kad ta priemonė nėra valstybės pagalba, o Sprendimu *Øresund* Bendrasis Teismas 2014 m. sprendimo dalį dėl šios priemonės paliko galioti, bendro apmokestinimo tvarka nepatenka į oficialios tyrimo procedūros aprėptį.

⁽⁵⁶⁾ Iki 2014 m. buvo teikiamos popierinės mokesčių deklaracijos, tačiau taikyti tie patys principai.

⁽⁵⁷⁾ Pagal Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnio 3 dalį.

⁽⁵⁸⁾ Įprastą deklaracijų pateikimo terminą galima prašyti pratęsti, jeigu tam yra pagrįsta priežastis. Danijos mokesčių administratorius tokius prašymus vertina individualiai ir, jei priežastis pripažįstama tinkama, terminas pratęsiamas. Paprastai šio termino pratęsti daugiau negu iki kitų metų rugsėjo 30 d. nėra galima. Kai kuriais metais, pavyzdžiui, COVID-19 pandemijos laikotarpiu, Danijos mokesčių administratorius įprastą mokesčių deklaracijų pateikimo terminą pratęsė bendrai visiems subjektams.

⁽⁵⁹⁾ Todėl bendrovei „A/S Øresund“ terminas yra kitų metų birželio 30 d.

- (132) Po to, kai bendrovė „A/S Øresund“ buvo įsteigta, pagal Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą ir Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą jai Danijos nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės nebuvo taikomos, nors ši bendrovė yra apmokestinama Danijos pelno mokesčiu. Vietoj to buvo taikoma Statybos įstatymo 11 skirsnyje nustatyta specialioji taisyklė dėl taikytino nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį laikotarpio ir Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsniuose nustatyta specialioji taisyklė dėl maksimalių nusidėvėjimo normų. Šios specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės taikytos tiek pačios bendrovės „A/S Øresund“ veiklos apmokestinamosioms pajamoms (kurios šiame sprendime nenagrinėjamos (130 konstatuojamoji dalis), tiek apmokestinamosioms pajamoms, susijusioms su jai priklausančia konsorciumo 50 proc. nuosavybės dalimi.
- (133) 2005 m. Statybos įstatymas, įskaitant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, buvo įtrauktas į „Sund & Bælt“ įstatymą. Specialioji nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklė buvo išdėstyta „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnyje, o specialioji nusidėvėjimo taisyklė – „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsniuose. Abi nuostatos išliko tokios pačios, kokios buvo Statybos įstatyme.
- (134) Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės buvo panaikintos 2016 m. sausio 1 d. įsigaliojusiu 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581, kuriuo iš dalies keičiamas „Sund & Bælt“ įstatymas, todėl nuo 2016 m. sausio 1 d. bendrovei „A/S Øresund“ pradėta taikyti įprasta Danijos pelno mokesčio sistema, įskaitant nuostolių perkėlimą į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimą pagal Danijos pelno mokesčio įstatymą, Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą ir Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą.

2.2.2.3. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės

- (135) Statybos įstatymo 11 skirsnyje nustatyta, kad bendrovė „A/S Øresund“ gali perkelti savo nuostolius į būsimą 15 mokestinių metų laikotarpį, o nuostolius, patirtus iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios – į būsimą 30 mokestinių metų laikotarpį⁽⁶⁰⁾. Šiame sprendime ši taisyklė vadinama 1991–2001 m. nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisykle (NPT). Nuo Statybos įstatymo įsigaliojimo 1991 m. iki 2001 mokestinių metų imtinai pagal Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnį⁽⁶¹⁾ Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims buvo taikoma bendra taisyklė, kad tam tikrais mokestiniais metais patirtus nuostolius jie gali perkelti į būsimą laikotarpį ir atskaityti iš savo apmokestinamųjų pajamų dar penkerius metus⁽⁶²⁾. Tačiau nurodytais laikotarpiais pagal abu teisės aktus nuostoliai galėjo būti perkeliami į vėlesnius mokestinius metus tik tuo atveju, jei jų nebuvo galima atskaityti iš ankstesnių mokestinių metų apmokestinamųjų pajamų. Pagal abu teisės aktus mokesčių nuostoliai negalėjo būti perkelti į ankstesnius mokestinius metus ir tais metais panaudoti.
- (136) 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 8 skirsniu buvo iš dalies pakeistas Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo⁽⁶³⁾ 15 skirsnis ir panaikintas bendrai taikomas nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį per ne ilgiau nei penkerius metus terminas⁽⁶⁴⁾. 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 14 skirsniu taip pat buvo iš dalies pakeistas Statybos įstatymas⁽⁶⁵⁾ – panaikintas 15 metų senaties terminas⁽⁶⁶⁾. Kaip nurodyta 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 19 skirsnio 3 dalyje, pakeitimai turėjo įtakos 2002 m. ar vėlesniais mokestiniais metais patirtiems nuostoliams. Nuo 2002 mokestinių metų bendrovei „A/S Øresund“ taikyta nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklė šiame sprendime vadinama 2002–2012 m. NPT.

⁽⁶⁰⁾ Sprendimo pradėti tyrimą 37 konstatuojamojoje dalyje klaidingai nurodyta, kad pagal Statybos įstatymo 11 skirsnį konsorciumui leidžiama į bendrą nuostolių, kuriuos galima perkelti į būsimą laikotarpį, sumą įtraukti nuostolius, atsiradusius atskaičius veiklos sąnaudas, patirtas iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios.

⁽⁶¹⁾ Šiuo laikotarpiu taikytas Danijos mokesčių įvertinimo įstatymas – 1989 m. spalio 19 d. Įstatymas Nr. 660.

⁽⁶²⁾ Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnyje nurodyta, kad tuo atveju, „jeigu apskaičiavus mokestinių metų apmokestinamąsias pajamas gaunamas nuostolis, šis nuostolis gali būti atskaitomas iš apmokestinamųjų pajamų dar penkerius metus. Tačiau per šį laikotarpį nuostolių atskaita gali būti perkeliama į kitus pajamų metus tik tuo atveju, jei jos negalima atlikti iš ankstesnių metų apmokestinamųjų pajamų.“

⁽⁶³⁾ 2001 m. spalio 8 d. Konsoliduotas įstatymas Nr. 887 su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. gegužės 8 d. Įstatymo Nr. 271 5 skirsniu, o 15 skirsnis dėl penkerių metų senaties termino liko toks, koks buvo 1989 m. spalio 19 d. Įstatyme Nr. 660.

⁽⁶⁴⁾ 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 8 skirsnyje žodžiai „kitų penkerių iš eilės“ pakeisti žodžiais „tolesnių“.

⁽⁶⁵⁾ 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymu Nr. 313 iš dalies pakeistas 2001 m. gegužės 16 d. Įstatymas Nr. 353, kuriame išdėstyta konsoliduota Statybos įstatymo redakcija su pakeitimais, padarytais 1997 m. gruodžio 3 d. Įstatymu Nr. 894, 1999 m. gruodžio 20 d. Įstatymu Nr. 986 ir 2001 m. kovo 28 d. Įstatymu Nr. 217. Šie pakeitimai nebuvo susiję su 11 skirsniu.

⁽⁶⁶⁾ 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 11 skirsnio antras sakynys dėl nuostolių, patirtų prieš pradedant eksploatuoti fiksuotą jungtį arba Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungtis, nebuvo pakeistas.

- (137) Todėl Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys, įskaitant bendrovę „A/S Øresund“, galėjo į būsimą laikotarpį perkelti savo nuostolius, patirtus nuo 2002 iki 2012 mokesčių metų ⁽⁶⁷⁾ imtinai (138 konstatuojamoji dalis), be jokių laiko ar dydžio apribojimų.
- (138) 2012 m. birželio 18 d. Įstatymu Nr. 591 ⁽⁶⁸⁾ buvo panaikintas Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnis. Be to, 2012 m. birželio 18 d. Įstatyme Nr. 591 nustatytas į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių panaudojimo senaties terminas, į Danijos pelno mokesčio įstatymą įtraukiant 12 skirsnį ⁽⁶⁹⁾. Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnis buvo taikomas 2012 m. liepos 1 d. arba vėliau prasidedantiems mokesčiniams metams.
- (139) Pagal naujame Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnyje nustatytą senaties terminą Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims tebebuvo leidžiama atskaityti ankstesnių mokesčių metų nuostolius iš savo būsimų apmokestinamųjų pajamų neribotą laiką, tačiau vienais konkrečiais metais galėjo būti atskaitoma ne didesnė kaip 7 500 000 DKK (1 005 311 EUR) nuostolio suma ⁽⁷⁰⁾ ⁽⁷¹⁾, o jei nuostolio dar liktų, – jų suma, sudaranti ne daugiau kaip 60 proc. apmokestinamųjų pajamų, viršijančių 7 500 000 DKK (1 005 311 EUR) ⁽⁷²⁾. Todėl Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims tam tikrais mokesčiais metais nebuvo leidžiama panaudoti visą savo pelną nuostoliams užskaityti. Tačiau senaties terminas nereiškia, kad jų nuostoliai nebegaliojo; likusius nuostolius tebebuvo galima atskaityti būsimais mokesčiais metais. Juridinių asmenų, apmokestinamų kartu su grupe, atveju ši riba buvo taikoma visai grupei konsoliduotai, t. y. ne kiekvienam subjektui atskirai.
- (140) Bendrovei „A/S Øresund“ nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklė, nustatyta „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnyje ⁽⁷³⁾ ir iš dalies pakeista 2002 m. gegužės 21 d. (136 konstatuojamoji dalis), nepasikeitė ir tebebuvo taikoma net ir įtraukus naują Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnį ⁽⁷⁴⁾. Toje taisyklėje nebuvo nustatytas joks į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių panaudojimo senaties terminas. 2013–2015 m. NPT bendrovei „A/S Øresund“ pradėtos taikyti nuo 2013 mokesčių metų.
- (141) 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581 nuo 2016 m. sausio 1 d. buvo panaikintas „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnis, o bendrovei „A/S Øresund“ pradėtos taikyti įprastos Danijos pelno mokesčio įstatymo taisyklės.
- (142) 1 lentelėje pateikta Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių santrauka.

1 lentelė

Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės

Metai	Priemonės pavadinimas	„A/S Øresund“	Kiti Danijos pelno mokesčiu apmokestinami subjektai
1991-m.	1991–2001 m. NPT	Nuostoliai baigia galioti i) praėjus 15 metų; ii) praėjus 30 metų, jeigu išlaidos patirtos iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios. Nuostolių panaudojimas neribojamas. Taikytina taisyklė: Statybos įstatymo 11 skirsnis.	Nuostoliai baigia galioti praėjus penkeriems metams. Nuostolių panaudojimas neribojamas. Taikytina taisyklė: Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnis.

⁽⁶⁷⁾ Jeigu 2012 mokesčiai metai prasidėjo iki 2012 m. liepos 1 d.

⁽⁶⁸⁾ Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Danijos pelno mokesčio įstatymas, Mokesčio prie pajamų šaltinio įstatymas, Mokesčių kontrolės įstatymas, Mokesčių administravimo įstatymas ir įvairūs kiti įstatymai (įskaitant Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą).

⁽⁶⁹⁾ Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnio 1 dalis. „Jeigu, apskaičiavus apmokestinamąsias pajamas, gaunamas nuostolis, šis nuostolis gali būti atskaitomas apskaičiuojant tolesnių mokesčių metų apmokestinamąsias pajamas pagal 2 ir 3 dalyse nustatytas taisykles.“

⁽⁷⁰⁾ Indeksuojama kasmet.

⁽⁷¹⁾ Pagal 2012 m. kainas.

⁽⁷²⁾ Pagal 2012 m. kainas.

⁽⁷³⁾ 2005 m. Statybos įstatymas buvo pakeistas „Sund & Bælt“ įstatymu (87 konstatuojamoji dalis).

⁽⁷⁴⁾ Kadangi bendrai taikoma taisyklė 2012 m. birželio 18 d. buvo pakeista (ir, kaip paaiškinta 141 konstatuojamojoje dalyje, toliau galiojo iki 2016 m.), Komisija tuo laikotarpiu bendrovei „A/S Øresund“ taikomą taisyklę vadins 2013–2015 m. NPT.

Metai	Priemonės pavadinimas	„A/S Øresund“	Kiti Danijos pelno mokesčiu apmokestinami subjektai
2002-m.	2002–2012 m. NPT	Nuostolių galiojimas nesibaigia. Nuostolių panaudojimas neribojamas. Taikytina taisyklė: Statybos įstatymo 11 skirsnis su pakeitimais, padarytais 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 14 skirsnio.	Nuostolių galiojimas nesibaigia. Nuostolių panaudojimas neribojamas. Taikytina taisyklė: Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnis su pakeitimais, padarytais 2002 m. gegužės 21 d. Įstatymo Nr. 313 8 skirsnio.
2013-m.	2013–2015 m. NPT	Be pokyčių. Taikytina taisyklė: „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnis (kurio pakeistas Statybos įstatymo 11 skirsnis).	Nuostolių galiojimas nesibaigia. Nuostolių panaudojimo apribojimas: i) į būsimą laikotarpį perkelti 7,5 mln. DKK dydžio nuostoliai visada gali būti atskaitomi iš apmokestinamųjų pajamų; ii) bet kuriais paskesniais metais atskaitant papildomus nuostolius apmokestinamąsias pajamas galima sumažinti ne daugiau kaip 60 proc. Taikytina taisyklė: Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnis (pirmiau nurodyto Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnio panaikinimas).
2016-m.	Netaikoma	Nuostolių galiojimas nesibaigia. Nuostolių panaudojimo apribojimas: i) į būsimą laikotarpį perkelti 7,5 mln. DKK dydžio nuostoliai visada gali būti atskaitomi iš apmokestinamųjų pajamų; ii) bet kuriais paskesniais metais atskaitant papildomus nuostolius apmokestinamąsias pajamas galima sumažinti ne daugiau kaip 60 proc. Taikytina taisyklė: „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnio panaikinimas.	Be pokyčių. Taikytina taisyklė: Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnis.

2.2.2.4. Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės

(143) Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsniuose nustatyta, kad maksimali metinė nusidėvėjimo norma, taikoma visam bendrovės „A/S Øresund“ turtui pagal tiesinį metodą yra 6 proc. pradinės įsigijimo savikainos⁽⁷⁵⁾. Kai bendras nusidėvėjimas pasiekia 60 proc. įsigijimo savikainos ribą, nusidėvėjimo norma kasmet apribojama iki ne daugiau kaip 2 proc. įsigijimo savikainos. Įsigijimo savikaina buvo apibrėžta kaip bendros statybos išlaidos. Danijos specialioji nusidėvėjimo taisyklė buvo taikoma ir bendrovės „A/S Øresund“ turtui⁽⁷⁶⁾, ir jai tenkančiai 50 proc. konsorciumo turto daliai⁽⁷⁷⁾. Kaip pažymėta 84 konstatuojamojoje dalyje, per oficialią tyrimo procedūrą, taigi ir šiame sprendime analizuojamas tik bendrovės „A/S Øresund“ teisės skaičiuoti jai priklausančios 50 proc. konsorciumo turto dalies nusidėvėjimą poveikis (sprendimo pradėti tyrimą 48 konstatuojamoji dalis). Nusidėvėjimą taikant maksimalią 6 proc. normą buvo galima pradėti skaičiuoti nuo tų mokestinių metų, kuriais pradėta eksploatuoti fiksuoti jungtis, o iki eksploatavimo pradžios nusidėvėjimo skaičiuoti nebuvo galima.

⁽⁷⁵⁾ Pagal tiesinį metodą kiekvienais metais turto vertė sumažinama fiksuota nusidėvėjimo suma, kol nurašoma visa.

⁽⁷⁶⁾ Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungčių įrenginių statybos išlaidos bendrovės „A/S Øresund“ balanse kapitalizuojamas kaip turtas.

⁽⁷⁷⁾ Fiksuotos jungties statybos sąnaudos konsorciumo balanse kapitalizuojamos kaip turtas.

- (144) Nuo Statybos įstatymo priėmimo iki 1998 mokesčių metų imtinai 6 proc. / 2 proc. norma sutapo su kategorijos „pastatai ir įrenginiai“ 6 proc. / 2 proc. nusidėvėjimo pagal tiesinį metodą norma, galiojusia pagal Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo⁽⁷⁸⁾, kuris tuo laikotarpiu buvo taikomas Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims, 22 skirsnį. Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme reikalaujama, kad Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys, priklausomai nuo turto kategorijos, taikytų konkretų nusidėvėjimo metodą, įskaitant maksimalias nusidėvėjimo normas⁽⁷⁹⁾. Pagal Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymą kategorijai „pastatai ir įrenginiai“ buvo taikoma mažesnė maksimali nusidėvėjimo norma negu kitų kategorijų turtui, taip atsižvelgiant į ilgą pastatų ir įrenginių eksploatavimo trukmę. Tačiau Statybos įstatyme buvo nustatyta vienoda maksimali 6 proc. / 2 proc. metinė nusidėvėjimo norma, taikyta pagal tiesinį metodą visam bendrovės „A/S Øresund“ turtui, jo neskirstant pagal turto kategorijas. Bendrovei „A/S Øresund“ taikyta taisyklė šiame sprendime vadinama 1991–1998 m. nusidėvėjimo taisykle (NT).
- (145) Nuo mokesčių metų, prasidedančių nuo 1999 m., Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme nustatyta įprasta „pastatų ir įrenginių“ nusidėvėjimo norma sumažinta iki 5 proc.⁽⁸⁰⁾, o nuo mokesčių metų, prasidedančių nuo 2007 m. liepos 1 d., – iki 4 proc.⁽⁸¹⁾ Šios maksimalios nusidėvėjimo normos buvo taikomos iki visiško turto nurašymo (be apribojimo po 10 metų taikyti 2 proc. normą, kaip buvo nustatyta iki tol galiojusiam Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme⁽⁸²⁾). Pagal Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsnius ir „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsnius bendrovei „A/S Øresund“ ir toliau buvo taikoma 6 proc. / 2 proc. nusidėvėjimo norma⁽⁸³⁾ ⁽⁸⁴⁾.
- (146) Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys nusidėvėjimo skaičiuoti paprastai neprivalo, nes jie neprivalo atskaityti nusidėvėjimo mokesčių tikslais. Įvairiais metais nusidėvėjimo norma taikoma mokesčių mokėtojo nuožiūra ir gali būti skirtinga, tik negali viršyti nustatytos maksimalios normos. Šis lankstumas buvo taikomas ir bendrovei „A/S Øresund“.
- (147) 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581 „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnis buvo panaikintas nuo 2016 m. sausio 1 d., o bendrovei „A/S Øresund“ pradėtos taikyti įprastos Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo taisyklės.
- (148) Danijos specialiųjų nusidėvėjimo taisyklių santrauka pateikta 2 lentelėje.

2 lentelė

Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės

Metai	Priemonės pavadinimas	„A/S Øresund“	Kiti Danijos pelno mokesčiu apmokestinami subjektai
1991–m.	1991–1998 m. NT	Viso turto nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 6 proc. normą, o kai bendra nusidėvėjimo suma pasiekia 60 proc. įsigijimo savikainos – pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 2 proc. normą. Taikytina taisyklė: Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsniai.	Pastatų ir įrenginių nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 6 proc. normą, o kai bendra nusidėvėjimo suma pasiekia 60 proc. įsigijimo savikainos, – pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 2 proc. normą. Mašinų ir įrenginių nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal mažėjančio balanso metodą taikant ne didesnę kaip 30 proc. normą. Taikytina taisyklė (pastatams ir įrenginiams): Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo 22 skirsnis.

⁽⁷⁸⁾ 1991 m. rugpjūčio 16 d. Konsoliduotas įstatymas Nr. 597.

⁽⁷⁹⁾ Dar viena su fiksuota jungtimi susijusi turto kategorija buvo „mašinos ir įrenginiai“. Pagal 1991 m. rugpjūčio 16 d. Konsoliduotą įstatymą Nr. 597 maksimali šiai kategorijai taikyta nusidėvėjimo norma buvo 30 proc., skaičiuojama mažėjančio balanso metodu (nuo 2001 m. sumažinta iki 25 proc.). Pagal mažėjančio balanso metodą kasmet apskaičiuojamą turto nusidėvėjimą sudaro turto vertės, atėmus nusidėvėjimą, procentinė dalis, vadinasi, turto vertei artėjant prie nulio, nusidėvėjimas mažėja. Danijos institucijos taip pat paaiškino, kad iki 2008 mokesčių metų geležinkelio įrenginiai, pvz., bėgiai, šviesoforai ir oriniai kabeliai, paprastai buvo priskiriami prie „mašinų ir įrenginių“. Nuo 2008 pajamų metų Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme geležinkelio įrenginiams pagal mažėjančio balanso metodą nustatyta 7 proc. nusidėvėjimo norma.

⁽⁸⁰⁾ 1998 m. birželio 26 d. Įstatymo Nr. 433, kuriuo iš dalies keičiamas Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymas (1996 m. spalio 24 d. Konsoliduotas įstatymas Nr. 932), 17 skirsnis.

⁽⁸¹⁾ 2007 m. birželio 6 d. Įstatymo Nr. 540, kuriuo iš dalies keičiamas Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymas (2006 m. rugpjūčio 8 d. Konsoliduotas įstatymas Nr. 856), 2 skirsnis.

⁽⁸²⁾ Žr. 78 išnašą.

⁽⁸³⁾ Nors maksimali bendrovei „A/S Øresund“ taikyta nusidėvėjimo norma iki 2015 mokesčių metų imtinai išliko 6 proc., šiame sprendime taisyklę, taikytą bendrovei „A/S Øresund“ tuo laikotarpiu, kai įprasta nusidėvėjimo norma buvo 5 proc., Komisija vadina 1999–2007 m. NT, o taisyklę, taikytą bendrovei „A/S Øresund“ tuo laikotarpiu, kai įprasta nusidėvėjimo norma buvo 4 proc., – 2008–2015 m. NT.

⁽⁸⁴⁾ Tuo laikotarpiu taip pat buvo įtraukti tam tikri kategorijai „mašinos ir įrenginiai“ skirti pakeitimai. Tačiau normos vis dar buvo didesnės už bendrovei „A/S Øresund“ taikytą 6 proc. normą.

Metai	Priemonės pavadinimas	„A/S Øresund“	Kiti Danijos pelno mokesčiu apmokestinami subjektai
1999-m.	1999–2007 m. NT	Be pokičių. Taikytina taisyklė: Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsniai, vėliau – „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsniai.	„Pastatų ir įrenginių“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 5 proc. normą. „Mašinų ir įrenginių“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal mažėjančio balanso metodą taikant ne didesnę kaip 30 proc. normą. (2001 m. ši norma pagal mažėjančio balanso metodą buvo sumažinta iki 25 proc.). Taikytina taisyklė (pastatams ir įrenginiams): Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo su pakeitimais, padarytais 1998 m. birželio 26 d. Įstatymu Nr. 433, 17 skirsnis.
2007-m.	2008–2015 m. NT	Be pokičių. Taikytina taisyklė: „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsniai.	„Pastatų ir įrenginių“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 4 proc. normą. „Mašinų ir įrenginių, naudojamų tik komercinei veiklai“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal mažėjančio balanso metodą taikant 25 proc. normą, infrastruktūros įrenginių (pvz., geležinkelių įrenginių) nusidėvėjimas – taikant 7 proc. normą. Taikytina taisyklė (pastatams ir įrenginiams): Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo su pakeitimais, padarytais 2007 m. birželio 6 d. Įstatymu Nr. 540, 17 skirsnis.
2016-m.	Netaikoma	Taikomos įprastos Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo taisyklės: „Pastatų ir įrenginių“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesinį metodą taikant ne didesnę kaip 4 proc. normą. „Mašinų ir įrenginių, naudojamų tik komercinei veiklai“ nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal mažėjančio balanso metodą taikant 25 proc. normą, infrastruktūros įrenginių (pvz., geležinkelio įrenginių) nusidėvėjimas – taikant 7 proc. normą. Taikytina taisyklė (pastatams ir įrenginiams): Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatymo su pakeitimais, padarytais 2007 m. birželio 6 d. Įstatymu Nr. 540 („Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsnių panaikinimas), 17 skirsnis.	Be pokičių.

2.3. Ankstesni Komisijos ir konsorciumo ryšiai

- (149) 1995 m. rugpjūčio 1 d. raštu konsorciumas informavo Komisiją apie fiksuotos jungties finansavimui nemokamai suteikiamos valstybių garantijos modelį. Konsorciumas paprašė Komisijos patvirtinti, kad valstybių garantijos modelis neturėtų būti laikomas valstybės pagalba, arba, jei Komisija turėtų abejonių dėl tokio aiškinimo pagrįstumo, patvirtinti, kad valstybių garantijos modelis yra suderinama valstybės pagalba.
- (150) 1995 m. spalio 27 d. raštais Danijos ir Švedijos institucijoms (toliau – 1995 m. raštai) Komisijos tarnybos ⁽⁸⁵⁾ patvirtino, kad fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimas nėra ekonominė veikla ir kad apie valstybių garantijos modelį nereikia pranešti kaip apie valstybės pagalbą ⁽⁸⁶⁾.
- (151) Gavusios šiuos raštus, valstybės nesiėmė jokių tolesnių veiksmų, kad gautų Komisijos pritarimą fiksuotos jungties finansavimo modeliui.

3. PAGRINDAS PRADĖTI TYRIMO PROCEDŪRĄ

- (152) 2019 m. vasario 28 d. Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą. Tą dieną priimtame sprendime pradėti tyrimą ji pateikė preliminarų priemonių įvertinimą ir išreiškė abejones dėl jų suderinamumo su vidaus rinka.

3.1. Įtariamų pagalbos priemonių kvalifikavimas

- (153) Remdamasi preliminarium tyrimu, Komisija padarė preliminarį išvadą, kad Danija ir Švedija suteikė konsorciumui valstybės pagalbą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, valstybių garantijų fiksuotos jungties finansavimui forma ir kad Danija suteikė konsorciumui papildomą valstybės pagalbą Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių forma (sprendimo pradėti tyrimą 100 konstatuojamoji dalis).
- (154) Tačiau Komisija negalėjo galutinai įvertinti, ar priemonės laikytinos individualia pagalba, ar pagalbos schema, ir negalėjo nustatyti priemonių skaičiaus ar datos (-ų), kada jos buvo suteiktos (sprendimo pradėti tyrimą 108 konstatuojamoji dalis).
- (155) Tiksliau, Komisijai kilo abejonių, ar valstybių garantijos turėtų būti laikomos pagalbos schema, ar individualia pagalba, suteikta steigiant konsorciumą, ar individualia pagalba, suteikta steigiant konsorciumą, ar individualia pagalba, teikta kaskart, kai nacionalinės institucijos patvirtindavo konsorciumo finansinį sandorį (sprendimo pradėti tyrimą 110 konstatuojamoji dalis).

⁽⁸⁵⁾ Transporto generalinio direktorato generalinis direktorius.

⁽⁸⁶⁾ 1995 m. raštuose buvo nurodyta:

„Išnagrinėjusios abiejų valstybių susitarimus dėl Zundo jungties, Komisijos tarnybos mano, kad garantija teikiama viešojo intereso infrastruktūros projektui, kuriuo gerinama šalių infrastruktūra ir transporto paslaugos. Investicijų į viešąsias gėrybes užtikrinimas pagal 92 straipsnio 1 dalį iš esmės negali būti laikomas valstybės pagalba: vyriausybės tiekia daug tokių prekių ir teikia daug tokių paslaugų, nes rinkos sistema nėra pajėgi veiksmingai aprūpinti šiomis prekėmis. Šios prekės paprastai būna nedalomos, jas kolektyviai naudoja visi piliečiai, nepriklausomai nuo to, ar jie už jas moka, ar ne.

Viešojo gėrybė, pavyzdžiui, šis infrastruktūros projektas, kuriam garantiją teikia abi vyriausybės, yra naudingas visuomenei kolektyviai. Kadangi jis nėra skirtas kuriai nors konkrečiai įmonei ar pramonės sektoriui, jis nepatenka į 92 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir yra bendra ekonominės politikos ir žemės planavimo priemonė.

Todėl, remdamasi turima informacija, Transporto generalinio direktorato tarnybos mano, kad jūsų vyriausybės suteikta garantija Zundo jungties statybai nepatenka į 92 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir <...> apie ją Komisijai neturėtų būti pranešta.“

- (156) Dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių Komisija padarė preliminarį išvadą, kad šios priemonės buvo suteiktos tokiu pačiu tikslu ir tokia pačia apimtimi kaip valstybių garantijos, todėl negalėjo padaryti išvados dėl jų konkretaus pobūdžio, skaičiaus ar suteikimo datos (-ų) (sprendimo pradėti tyrimą 109 ir 110 konstatuojamosios dalys).
- (157) Todėl Komisija taip pat suabejojo, ar visos arba kai kurios priemonės yra esama, ar nauja pagalba (sprendimo pradėti tyrimą 117 konstatuojamoji dalis).

3.2. Suderinamumo vertinimas

- (158) Valstybės tvirtino, kad, Komisijai priemonės pripažinus valstybės pagalba, Komisija turėtų jų suderinamumą vertinti pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, pagal kurį leidžiama pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbiam projektui įgyvendinti. 2014 m. Komisija nustatė tokių projektų viešojo finansavimo vertinimo principus Komunikate dėl valstybės pagalbos, skirtos bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti, suderinamumo su vidaus rinka analizės ⁽⁸⁷⁾ (toliau – BEISP komunikatas) ⁽⁸⁸⁾. Nors per preliminarų tyrimą Komisija nepadarė išvados dėl priemonių suteikimo datos, jos nuomone, valstybių garantijos ir Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės akivaizdžiai pradėtos taikyti iki BEISP komunikato įsigaliojimo. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad pats BEISP komunikatas netaikytinas, tačiau jame yra apibendrinama Komisijos taikoma pagalbos suderinamumo vertinimo pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą praktika, todėl jame išdėstyti pagrindiniai ir svarbiausi principai būtų naudingi Komisijai atliekant vertinimą (sprendimo pradėti tyrimą 129 konstatuojamoji dalis).
- (159) Komisija laikėsi preliminarios pozicijos, kad priemonėmis buvo siekiama skatinti bendriems Europos interesams svarbų projektą (sprendimo pradėti tyrimą 127 konstatuojamoji dalis). Tačiau, atsižvelgdama į Sprendimą *Øresund*, Komisija nusprendė, kad tikslinga įvertinti tik tai, kokia apimtimi pagal priemonės buvo suteikta investicinė pagalba arba ir investicinė, ir veiklos pagalba, t. y. atsakyti į klausimą, į kurį ji negalėjo atsakyti atlikdama preliminarų tyrimą (sprendimo pradėti tyrimą 134 konstatuojamoji dalis). Komisijai taip pat kilo abejonių dėl priemonių reikalingumo (sprendimo pradėti tyrimą 143 konstatuojamoji dalis) ir proporcingumo (sprendimo pradėti tyrimą 152 konstatuojamoji dalis), nes ji neturėjo visos reikalingos informacijos, kad galėtų pagrįstai nustatyti valstybių garantijų ir Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių mastą ir trukmę. Be to, Komisija negalėjo padaryti galutinės išvados, ar priemonės sukėlė nederamų konkurencijos iškraipymų, kurių negalėjo atsverti jų teigiamas poveikis (sprendimo pradėti tyrimą 157 konstatuojamoji dalis), ir negalėjo įvertinti garantijų buvimo fakto arba jų panaudojimo sąlygų (sprendimo pradėti tyrimą 160 konstatuojamoji dalis).

3.3. Teisėti lūkesčiai

- (160) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad per oficialią tyrimo procedūrą ji toliau nagrinės, kokią tiksliai laikotarpį konsorciumas, Švedija ir (arba) Danija galėjo remtis teisėtais lūkesčiais, jeigu būtų pripažinta, kad priemonės yra nesuderinama valstybės pagalba (sprendimo pradėti tyrimą 181 konstatuojamoji dalis).

4. IŠ SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ GAUTOS PASTABOS

- (161) Šiame skirsnyje apibendrinamos šešių suinteresuotųjų šalių Komisijai pateiktos pastabos dėl sprendimo pradėti tyrimą ⁽⁸⁹⁾. Visos šios suinteresuotosios šalys veikia laivybos sektoriuje (keltų operatoriai, uostai ir asociacijos). Jos išreiškė susirūpinimą dėl įtariamos valstybės pagalbos konsorciumui. Apskritai jos mano, kad priemonės yra individuali ir iš dalies nauja pagalba, kuri nėra suderinama su vidaus rinka ir kurios atžvilgiu valstybės negali tvirtinti turėjusios teisėtų lūkesčių.

⁽⁸⁷⁾ Komisijos komunikatas – Valstybės pagalbos, skirtos bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti, suderinamumo su vidaus rinka analizės kriterijai (OL C 188, 2014 6 20., p. 4).

⁽⁸⁸⁾ Pakeistas 2021 m. lapkričio 25 d. Komisijos komunikatu C(2021)8481.

⁽⁸⁹⁾ Skundo pateikėja, „Scandlines“, „Stena Line“, FSS, „Grimaldi“ ir „Trelleborg Port“.

- (162) Kelios iš šių suinteresuotųjų šalių nurodė, kad Sprendime *Øresund* Bendrasis Teismas apribojo Komisijos diskreciją dėl oficialios tyrimo procedūros rezultatų, nes Bendrojo Teismo argumentai yra *prima facie* išvada dėl pagalbos neteisėtumo. Tų suinteresuotųjų šalių teigimu, šie apribojimai susiję tiek su pagalbos priemonių pripažinimu individualia pagalba arba schemomis, tiek su jų suderinamumu su vidaus rinka. Šiuo atžvilgiu jos primena, kad, pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą, Teisingumo Teismo sprendimai yra privalomi Komisijai.
- (163) Kadangi kelios suinteresuotosios šalys mano, kad fiksuotos jungties finansavimo modelis yra panašus į Fëmarno juostos fiksuotos jungties tarp Danijos ir Vokietijos finansavimo modelį, jos dar teigia, kad Komisija taip pat turi atsižvelgti į Bendrojo Teismo sprendime „*Scandlines*“ Fëmarno juosta ir Sprendime „*Stena Line*“ Fëmarno juosta išdėstytus argumentus, nes tose bylose nagrinėti tie patys klausimai.
- (164) „*Scandlines*“, „*Stena Line*“, FSS, „*Grimaldi Group*“ ir „*Trelleborg Port*“ pastabos iš esmės kartojasi. Todėl, kad būtų paprasčiau, toliau jos bus vadinamos „*Scandlines*“ ir kitų bendrovių pastabomis.

4.1. Pagalbos buvimas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį

- (165) Skundo pateikėja patvirtino mananti, kad tiek valstybių garantijų modelis, tiek Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės yra valstybės pagalba, nes konsorciumą reikėtų laikyti įmone, priemonės priskirtinos (atitinkamai) Danijos ir (arba) Švedijos valstybėms ir gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, jomis pagalbos gavėjui gali būti suteiktas atrankusis pranašumas ir iškraipoma konkurencija. Skundo pateikėja dėl aiškumo primena, kad konsorciumo finansiniai rezultatai apmokestinami dviejų patronuojančiųjų bendrovių, iš kurių daniškoji bendrovė yra „A/S Øresund“, lygmeniu.
- (166) Nors skundo pateikėja nebuvo įtraukta į sprendimo pradėti tyrimą taikymo sritį, ji taip pat pridūrė, jog vien tai, kad Danija ir Švedija paskyrė konsorciumą vieninteliu fiksuotos jungties statytoju ir operatoriumi tiesiogiai, nesurengusios viešojo pirkimo procedūros, pagal kurią būtų skirta infrastruktūros eksploatavimo koncesija, savaime suteikia ekonominį pranašumą ir reiškia valstybės pagalbą.
- (167) Be to, „*Stena Line*“, „*Scandlines*“, „*Grimaldi*“ ir FSS aiškiai nurodė konsorciumą laikančios įmone, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes jis vykdo ekonominę veiklą – už atlygį teikia transporto paslaugas. Šiuo atžvilgiu jos priduria manančios, jog nustatant, ar konsorciumas vykdo ekonominę veiklą, tai, kad jis pats nustato savo kainas, neturi reikšmės.

4.2. Pripažinimas schema arba individualia pagalba

- (168) Skundo pateikėja, „*Scandlines*“ ir kitos bendrovės pateikė pastabų dėl sprendimo pradėti tyrimą argumentų, kuriuose nurodoma, kad įtariama pagalba, susijusi su valstybių garantijų modeliu, gali būti kvalifikuojama trimis būdais, t. y. kaip i) pagalba schema, ii) individuali pagalba, suteikta steigiant konsorciumą, arba iii) individuali pagalba, teikta kaskart, kai nacionalinės institucijos patvirtindavo konsorciumo finansinį sandorį.
- (169) Skundo pateikėja, „*Scandlines*“ ir kitos bendrovės tvirtina, kad valstybių garantijų modelis ir Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės negali būti laikomos pagalbos schemomis, kaip tai suprantama pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles⁽⁹⁰⁾, (toliau – Reglamentas (ES) 2015/1589), 1 straipsnio d punktą, nes pagalba teikiama būtent konsorciumui, konkrečiam projektui, be to, neįvykdyta sąlyga, kad pagalba turi būti suteikta „nereikalaujant papildomų igyvandinimo priemonių“, nes kiekvieną valstybės garantiją, prieš ją suteikiant, turėjo konkrečiai patvirtinti Danija arba Švedija. Todėl pagalba turėtų būti laikoma individualia pagalba (t. y. *ad hoc* pagalba). Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja, „*Scandlines*“ ir kitos bendrovės remiasi Sprendimu *Øresund*⁽⁹¹⁾, ir skundo pateikėja pažymi, kad Sprendimo *Øresund* 83 punkte „Komisijai tėra primenama, kad analizuotas valstybių garantijų suteikimo laikas, skaičius ir tai, ar jos turėtų būti pripažintos nauja ar esama pagalba, o ne tai, ar jos yra pagalbos schemas“.

⁽⁹⁰⁾ OL L 248, 2015 9 24, p. 9.

⁽⁹¹⁾ 77, 80 ir 83 punktai.

- (170) Skundo pateikėja tvirtina, kad Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai ⁽⁹²⁾ (toliau – 2008 m. Pranešimas dėl garantijų) 2.1 skirsnyje nurodoma, kad valstybės pagalbos, kurią sudaro garantija, dydis turi būti vertinamas jos suteikimo momentu, t. y. tuo momentu, kai valstybė prisiima su garantija susijusią riziką. Skundo pateikėja tvirtina, kad valstybės pagal Tarpyvyriausybinių susitarimą ar Konsorciumo susitarimą nepriėmė jokios su garantija susijusios rizikos, kad Tarpyvyriausybinių susitarimo 12 straipsnyje nėra įtvirtinta teisiškai užtikrinta teisė ir kad tam, kad garantija būtų laikoma suteikta, turi būti įmanoma įvertinti jos apimtį, o to padaryti pagal minėtus susitarimus nėra įmanoma, nes jokių laiko ir dydžio apribojimų nėra ⁽⁹³⁾.
- (171) Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja teigia, kad konsorciumas turi gauti valstybių sutikimą dėl visų sutartinių įsipareigojimų, susijusių su paskolų ir vertybinių popierių sandoriais, kuriems turi būti taikomos valstybių garantijos ⁽⁹⁴⁾. Pavyzdžiui, skundo pateikėja teigia, kad VTO programose aiškiai nurodyta, jog dėl kiekvieno pagal šias programas suldyto skolos sandorio, kuris turi būti užtikrintas garantija, konsorciumas turi gauti individualų kiekvieno garanto pritarimą dėl to konkretaus skolos sandorio. Nors skundo pateikėja pripažįsta, kad Tarpyvyriausybinių susitarimas yra valstybių kitiems subjektams ir viena kitai duodamas pažadas arba įsipareigojimas, kad jos suteiks garantijas, ji teigia, kad šis pažadas arba įsipareigojimas nėra besąlyginiai. Skundo pateikėja teigia, kad VTO programose nustatytos bendros garantijų suteikimo sąlygas, kad konsorciui būtų lengviau gauti paskolas ir kad konsorciumas galėtų parodyti potencialiems kreditoriams, kokiomis sąlygomis gali būti suteikta garantija. Skundo pateikėja taip pat teigia, kad 1996 m. valstybių pasirašytame garantijos akte nustatyta, kad valstybės garantuoja tik tas skolos priemones, kurias valstybės turėjo patvirtinti prieš jas išleidžiant, – pagal Švedijos VTO programą tokie patvirtinimai buvo suteikti kiekvienai skolos priemonių emisijai.
- (172) Kaip dar vieną pavyzdį skundo pateikėja nurodo, jog tam, kad 2001 m. gegužės 22 d. garantijos akto nuostatos būtų taikomos kuriai nors pagal EVTO programą konsorciui išleistų skolos priemonių daliai, tokia skolos priemonių dalis turėjo būti raštu kiekvienos valstybės patvirtinta prieš tą skolos priemonių dalį išleidžiant.
- (173) Skundo pateikėja teigia, kad iki 2019 m. lapkričio mėn. valstybės suteikė beveik 250 konkrečių garantijų. Tai – 96 garantijos pagal EVTO programą, 34 garantijos pagal Švedijos VTO programą, 44 garantijos privačių skolintojų paskoloms, 14 garantijų kredito priemonėms, kuriomis suteiktos komercinių bankų trumpalaikės paskolos, 60 garantijų įsipareigojimams pagal ISDA pagrindinius susitarimus ir 1 garantija bendrajai pagrindinei atpirkimo sutarčiai. Skundo pateikėja išsamiai apžvelgė įvairias finansines priemones ir įvairias su jomis susijusias valstybių garantijas.
- (174) Jas apžvelgdama skundo pateikėja taip pat teigia, kad į garantijos aktus įtrauktos nuostatos dėl galimybės valstybėms garantijas atšaukti. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja nurodo, pavyzdžiui, 2001 m. gegužės 22 d. garantijos akto 2.3 skirsnį, kuriame nustatyta, kad valstybės turi teisę tam tikromis aplinkybėmis atšaukti garantiją, tačiau tokiu atšaukimu valstybės neatleidžiamos nuo jų atitinkamų įsipareigojimų pagal 2001 m. garantijos aktą, galiojusį iki atšaukimo dienos.
- (175) Skundo pateikėja taip pat teigia, kad jei būtų laikoma, jog Tarpyvyriausybinių susitarimo 12 straipsnis suteikia juridinę teisę į pagalbą valstybių garantijų forma, ši pagalbos priemonė nuo to laiko pakito, nes garantijų sąlygos buvo iš esmės pakeistos. Pavyzdžiui, remiantis garantijų pagal Švedijos VTO programą sąlygomis, valstybių įsipareigojimai teikti antrines garantijas pakeisti į įsipareigojimus teikti asmenines garantijas. Jei būtų pripažinta, kad Tarpyvyriausybiniu susitarimu konsorciui suteiktos valstybių garantijos, pagal Švedijos teisę garantija būtų laikoma antrine, nes nėra aiškaus pagrindo šią garantiją aiškinti kaip asmeninę. Švedijos teisėje įtvirtintas bendras principas, kad garantija turi būti aiškinama kaip antrinė, nebent yra aiškus pagrindas ją aiškinti kaip asmeninę. Tai, kad garantija laikoma antrine, reiškia, kad garanto atsakomybė yra subsidiari, o mokėjimo prievolė atsiranda tik

⁽⁹²⁾ OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

⁽⁹³⁾ Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja remiasi 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 3.2 skirsniu.

⁽⁹⁴⁾ Skundo pateikėja remiasi 1997 m. Bendradarbiavimo susitarimu ir vėlesniu 2004 m. Bendradarbiavimo susitarimu, kuriuose abiejuose, jos nuomone, yra tokia nuostata.

tada, kai skolininkas pats negali įvykdyti savo įsipareigojimų. Todėl, prieš pateikdamas reikalavimą garantui, kreditorius turi įrodyti skolininko nepajėgumą sumokėti. Pagal Švedijos teisę antrinė garantija paprastai taip pat nelaikoma kliūtimi bankrotui. Asmeninei garantijai reikalingas aiškus rašytinis arba žodinis įsipareigojimas, kuriame paprastai nurodoma, kad garantas yra atsakingas už „savo skolą“, todėl jam tenka pagrindinė atsakomybė. Kreditorius neprivalo įrodyti skolininko nepajėgumo sumokėti. Pagal Švedijos teisę asmeninė garantija laikoma kliūtimi bankrotui, nes pagal garantiją reglamentuojančias sąlygas kreditoriui yra draudžiama pareikšti ieškinį dėl skolininko bankroto. Skundo pateikėja teigia, kad garantijos, susijusios su Švedijos VTO programa, yra asmeninės. Todėl, jei Komisija nuspręstų, kad Tarpvyriausybinio susitarimo konsorciumui buvo suteikta juridinė teisė į valstybių garantijas, tos valstybių garantijų sąlygos pagal Švedijos VTO programą buvo iš esmės pakeistos. Todėl garantijos, susijusios su Švedijos VTO programa, kaip ir visos garantijos, kurias valstybės suteikė tokiomis pakeistomis sąlygomis, yra nauja pagalba.

- (176) Be to, 2020 m. kovo 20 d. Komisijai priėmus galutinį sprendimą Fėrnarno juostos byloje⁽⁹⁵⁾ (toliau – galutinis sprendimas dėl Fėrnarno juostos), skundo pateikėja pateikė tos bylos poveikio fiksuotos jungties vertinimui analizę. Skundo pateikėja mano, kad, priešingai negu Fėrnarno juostos byloje, nacionalinė tvarka, pagal kurią konsorciumui suteikiama teisė į valstybių garantijas, susideda ne iš vieno teisės akto teksto ir vieno susitarimo, bet iš kelių skirtingų aktų ir susitarimų, kurie kartu sudaro garantijas reglamentuojančias sąlygas. Be to, Tarpvyriausybiniis susitarimas yra dviejų dualistinių valstybių, kurios nepripažįsta tiesioginio tarptautinių susitarimų taikymo *per se*, tarpvyriausybiniis susitarimas. Taip pat pažymėtina, kad 1991 m. kovo 23 d., kai buvo sudarytas Tarpvyriausybiniis susitarimas, ar 1992 m. sausio 27 d., kai buvo pasirašytas Konsorciumo susitarimas, konsorciumas dar nebuvo įsteigtas. Konsorciumas Švedijos įmonių registro įstaigoje buvo įregistruotas tik 1993 m. liepos 23 d. Jeigu nėra pagalbos gavėjo, jokia juridinė teisė negali būti suteikta. Šių susitarimų įgyvendinimas nacionaliniu lygmeniu taip pat nesuteikia pagrindo daryti išvados, kad, išgaliojus įgyvendinimo aktams, konsorciumui buvo suteikta juridinė teisė finansuoti fiksuotą jungtį paskolų su valstybių garantijomis lėšomis. Skundo pateikėja taip pat teigia, kad 1997 m. bendradarbiavimo susitarimas skiriasi nuo 2017 m. gegužės 29 d. „Femern A/S“ ir Danijos centrinio banko, Finansų ministerijos ir Transporto ministerijos susitarimo⁽⁹⁶⁾ tuo, kad antrajame susitarime išdėstytos išsamios nuostatos⁽⁹⁷⁾ dėl šalių santykių, susijusių su garantijų suteikimu.

- (177) Todėl skundo pateikėja mano, kad kiekvienas atskiras susitarimas dėl valstybių garantijų yra atskira *ad hoc* pagalba.

- (178) „Scandlines“ ir kitų bendrovių nuomone, Komisija nesilaiko Reglamento (ES) 2015/1589 ir pažeidžia Sąjungos valstybės pagalbos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę principą, sprendimo pradėti tyrimą 107 konstatuojamojoje dalyje nurodydama, kad skundo pateikėjos poziciją reikia vertinti atsižvelgiant į valstybių argumentą, kad valstybių institucijos įgyvendina valstybių garantijas taip, kaip nustatyta Tarpvyriausybiniame susitarime, Konsorciumo susitarime ir jų nacionalinėje teisėje. „Scandlines“ ir kitų bendrovių nuomone, Komisija privalo griežtai taikyti Reglamento (ES) 2015/1589 teisinės nuostatas.

⁽⁹⁵⁾ 2020 m. kovo 20 d. Komisijos sprendimas (ES) 2020/1472 dėl valstybės pagalbos SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) kurią Danija suteikė bendrovei „Femern A/S“ (OL L 339, 2020 10 15, p. 1).

⁽⁹⁶⁾ Žr. galutinio sprendimo dėl Fėrnarno juostos 256 konstatuojamąją dalį.

⁽⁹⁷⁾ Skundo pateikėja pateikė šias citatas: 14 straipsnis: „Konsorciumas kuo greičiau gauna abiejų Garantų pritarimą visiems Konsorciumo sandoriams, pavyzdžiui, paskoloms, įskaitant banko kreditus, ir išvestinių finansinių priemonių sandorius. Šiuo tikslu Garantai vertina, ar sandoriai yra arba galėtų būti svarbūs garantijos įsipareigojimo apimčiai, Garanto riziką ir visas aplinkybes, kurios gali turėti įtakos garantijai ir (arba) Garantams. Garantai užtikrins reikalingą pasirengimą sandoriui patvirtinti iki patvirtinimo termino, nebent susiklostytų ypatingos aplinkybės.“ 15 straipsnis: „Konsorciumas negali sudaryti išvestinių finansinių priemonių sandorių su sandorio šalimis, kurių Garantai prieš tai nepatvirtino.“ 16 straipsnis: „Konsorciumas iš Garantų gauna visų sutartinių dokumentų, susijusių su jo paskolomis ir išvestinių finansinių priemonių sandoriais, patvirtinimą.“

- (179) „Scandlines“ ir kitos bendrovės taip pat mano, kad Komisija pagalbą laiko atitinkančia pagalbos schemos kriterijus ir nepaiso pagalbos *ad hoc* pobūdžio, tvirtindama, kad individualia pagalba pagalbos priemonės buvo galima pripažinti vieną kartą, t. y. 1992 m., o tai pažeidžia Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d ir e punktus ir Sprendimą *Øresund*. Jų nuomone, negalima sutikti, kad tiek daug atskirų valstybių garantijų, kurių daugiau kaip 100 buvo suteikta skirtingiems finansiniams sandoriams, skirtingoms sumoms ir skirtingai trukmei per ilgesnį nei 25 metų laikotarpį, kurių sąlygų ar reikalingumo 1992 m. nebuvo galima numatyti, buvo suteiktos kaip viena pagalbos priemonė. Tokia išvada reikštų, kad egzistuoja bendra nuostata, pagal kurią leidžiama skirti kelias pagalbos priemones, o tai, jų nuomone, būtų įmanoma tik pagal pagalbos schemą. FSS ir „Trelleborg Port“ taip pat remiasi Teisingumo Teismo pozicija byloje C-438/16 P ⁽⁹⁸⁾, kurioje jis atmetė sąvoką „pagalbos schemų schema“.

4.3. Pripažinimas nauja pagalba arba esama pagalba

- (180) Skundo pateikėjos teigimu, valstybių garantijos modeliui taikomas senaties terminas buvo nutrauktas 2013 m. gegužės 13 d., kai Komisija, gavusi skundą, paprašė Danijos ir Švedijos pateikti informaciją. Taigi, kadangi valstybių garantijos modelį sudaro kelios individualios pagalbos priemonės, visos po 2003 m. gegužės 13 d. suteiktos garantijos yra nauja pagalba. Skundo pateikėja teigia, kad suteikimo momentas yra tas momentas, kai valstybės prisiima su garantijomis susijusią riziką. Iki to momento valstybiniai ištekliai nebuvo perduodami. Todėl skundo pateikėja daro išvadą, kad nauja garantija suteikiama kaskart, kai valstybės patvirtina konkrečią paskolą ar finansinę priemonę. Pasak skundo pateikėjos, beveik 90 tokių patvirtinimų (žr. 173 konstatuojamąją dalį) buvo suteikti po 2003 m. gegužės 13 d., todėl tai yra nauja pagalba.
- (181) Be to, pagalba taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles buvo pradėta teikti likus dešimčiai metų iki senaties termino nutraukimo, todėl yra nauja pagalba.
- (182) „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ taip pat pirmiausia mano, kad *ad hoc* pagalba suteikiama kaskart, kai sulygstama dėl naujo paskolos arba kredito sandorio. Šiuo atžvilgiu jos remiasi Teisingumo Teismo sprendimu *France Télécom* (toliau – Sprendimas *France Télécom*) ⁽⁹⁹⁾, kuriame nurodyta, kad Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 2 dalyje „remiamasi pagalbos suteikimu gavėjui, o ne pagalbos schemos patvirtinimo data. <...> pagalbos suteikimo datos nustatymas gali priklausyti nuo nagrinėjamos pagalbos pobūdžio. Pavyzdžiui, pagal daugiamečių režimą, kuris pasireiškia pervedimais arba periodiniais naudos teikimais, akto, kuris yra pagalbos teisinis pagrindas, priėmimo datą ir datą, kai įmonėms iš tikrųjų suteikiama pagalba, gali skirti nemažas laiko tarpas. Tokiu atveju skaičiuojant senaties terminą turi būti laikoma, kad pagalba gavėjui suteikta tik tą dieną, kai šis ją iš tikrųjų gavo.“ „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ nuomone, tas principas akivaizdžiai galioja ir *ad hoc* pagalbai. Jos mano, kad pagalba valstybės garantijų forma teikiama dviem būdais: pirma, kaskart, kai konsorciumas paima paskolą su valstybės garantija, ir, antra, kaskart, kai konsorciumas už tokias paskolas nemoka rinkos priemokos. Pagalba taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles suteikiama kaskart, kai Danijos institucijos pagal šias specialiąsias nuostatas iš naujo suteikia jose numatytas lengvatas. Todėl, pasak „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“, visos po 2003 m. suteiktos valstybės garantijos ir Danijos specialiosiose nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėse numatytos lengvatos yra nauja pagalba.

4.4. Pagalbos priemonių suderinamumas

4.4.1. Projekto kvalifikavimas pagal į BEISP komunikatą

- (183) Skundo pateikėja neprieštarauja tam, kad Komisija, vertindama suderinamumą, taikytų BEISP komunikate išdėstytus pagrindinius ir svarbiausius principus. Ji primena, kad pagalbos elementas turi būti įvertintas kiekybiškai, bet kokia veiklos pagalba turi būti atskirta nuo investicinės pagalbos, turi būti nustatytas priemonių reikalingumas ir proporcingumas, turi būti nustatytos pagalbos panaudojimo sąlygos ir įrodyta, kad jos yra pakankamos.

⁽⁹⁸⁾ 2018 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Prancūzija ir IFP Énergies nouvelles*, C-438/16 P, ECLI:EU:C: 2018:737, 71 punktas.

⁽⁹⁹⁾ 2011 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *France Télécom SA / Europos Komisija*, C-81/10 P, ECLI:EU:C:2011:811, 80–82 punktai.

4.4.2. *Pagalbos elemento nustatymas*

- (184) Skundo pateikėja pabrėžia, kad pagalbos elementas turi būti nustatytas tiek valstybės garantijų, tiek Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių atveju ir kad žinios, kaip nustatyti pagalbos elementą, yra esminė pagalbos reikalingumo ir proporcingumo vertinimo sąlyga, nors tikslaus galutinio pagalbos dydžio nustatyti nėra reikalaujama.
- (185) „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ teigia, kad joms sudėtinga apskaičiuoti pagalbos sumą pagal valstybių garantijos modelį ir Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles. Kalbant apie valstybės garantijas, pagalbą sudarytų ne tik reikalavimo mokėti (rinkos) priemoną netaikymas, bet ir visa garantuotų paskolų suma, nes vargu ar kuri nors privati šalis siūlytų tokias garantijas, turint galvoje labai didelę su projektu susijusią riziką.
- (186) „Trelleborg Port“ teigia, kad pagalbos sumos nustatyti neįmanoma, nes 2014 m. sprendime nėra jokių parametrų, kurie leistų pagalbą įvertinti kiekybiškai. Kadangi tuo metu, kai buvo suteiktos valstybių garantijos, konsorciumo pelningumo perspektyvos buvo tokios, kad niekas nenorėjo jam teikti jokios garantijos, pagalbos elementą sudaro ne tik skirtumas tarp rinkos priemonos už garantiją ir faktiškai sumokėtos priemonos, bet ir pati valstybės garantija. Valstybės garantijos vertė atitinka paskolos, kuri ja užtikrinama, vertę. „Trelleborg Port“ priduria, kad Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių atveju pagalbos elementas atitinka skirtumą tarp sumos, kurią konsorciumas būtų sumokėjęs, jei būtų taikytos įprastos mokesčių taisyklės, ir sumos, kurią jis faktiškai sumokėjo.

4.4.3. *Veiklos pagalbos suteikimas*

- (187) Skundo pateikėja, remdamasi Sprendimu *Øresund* ⁽¹⁰⁰⁾, Tarpvyriausybinių susitarimų 10 straipsniu, Konsorciumo susitarimo 4 straipsnio 3 dalimi, 2014 m. sprendimo ⁽¹⁰¹⁾ 50 konstatuojamąja dalimi ir 1997 m. bei 2004 m. bendradarbiavimo susitarimais, tvirtina, kad valstybių garantijos neabejotinai apima ir fiksuotos jungties statybos, ir eksploatavimo išlaidas. Skundo pateikėja ir „Stena Line“ mano, kad valstybių garantijos leidžia konsorciumui nustatant kainas neatsižvelgti į išlaidas ⁽¹⁰²⁾. Skundo pateikėja mano, kad tiek valstybių garantijų, tiek Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių atveju būtina atskirti pagalbą fiksuotos jungties statybai ir pagalbą fiksuotai jungčiai eksploatuoti.
- (188) Skundo pateikėja taip pat pamini Sprendimą „*Scandlines*“ *Fémarno juosta* ⁽¹⁰³⁾ ir primena, kad pagalba, teikta ir po to, kai pagalbos gavėjo skola pasiekė tokį lygį, kad pagalbos gavėjo pajamos, tikėtina, viršijo veiklos išlaidas ir skolos grąžinimo įmokas, kurios būtų mokamos įprastomis rinkos sąlygomis, taigi visos skolos dar negrąžinus, gali būti laikoma veiklos pagalba. Skundo pateikėja taip pat pateikė pastabų dėl sprendimo pradėti tyrimą 124 konstatuojamosios dalies ir pažymėjo, kad po fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios fiksuotos jungties projekto rizika buvo nedidelė. Jos nuomone, valstybių garantijos paskoloms, paimtoms konsorciumo veiklos išlaidoms padengti, yra netikslingos ir nebūtinės investicijos į fiksuotą jungtį (tuo šis atvejis skiriasi nuo *Hinklio kyšulio C elektrinės* ⁽¹⁰⁴⁾ projekto). Kad veiklos pagalba būtų pateisinama, ji taip pat turi būti teikiama ribotą laiką ir mažėti.

⁽¹⁰⁰⁾ 108, 111 ir 116 punktai.

⁽¹⁰¹⁾ Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja taip pat remiasi Sprendimu *Øresund* 107 punktu.

⁽¹⁰²⁾ Pavyzdžiui, skundo pateikėja mano, kad be valstybės garantijų konsorciumas 2019 m. lapkričio 29 d. nebūtų galėjęs sumažinti kainos krovinių gabenimo segmentui. Šiame pavyzdyje konkrečiai minėtos visos 9 metrų ilgio transporto priemonės, kurioms, kaip teigia skundo pateikėja, kaina nakties metu buvo 15 proc. mažesnė už įprastą tarifą, ir visos ilgesnės negu 20 metrų transporto priemonės, kurioms buvo taikomas toks pat tarifas kaip 9–20 metrų ilgio transporto priemonėms. Todėl ji tvirtina, kad sumažinant kainą tėra siekiama nukreipti krovinių srautą iš skundo pateikėjos keltų į fiksuotą jungtį. „Stena Line“ teigia, kad netrukus po fiksuotos jungties atvėrimo 2000 m. konsorciumas savo kelio mokesčius automobiliams ir sunkvežimiams atitinkamai dempingavo 40 proc. ir 50 proc.

⁽¹⁰³⁾ 242 punktas.

⁽¹⁰⁴⁾ 2018 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Austrijos Respublika / Europos Komisija*, T-356/15, ECLI:EU:T:2018:439.

- (189) „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ mano, kad veiklos pagalbą, kuri yra draudžiama, sudaro ne tik projekto eksploataavimo etapu suteikta pagalba, bet ir visa pagalba, susijusi su veiklos išlaidomis, įskaitant išlaidas, patirtas projekto statybos etapu⁽¹⁰⁵⁾. Tai reiškia, kad iš konsorciumui suteiktos pagalbos negalima dengti jokių refinansavimo paskolų, nes tokios paskolos, remiantis Sprendimo *Øresund* 111 punkte pateiktu išaiškinimu, yra draudžiama veiklos pagalba. Skundo pateikėja mano, kad taip pat, kaip valstybių garantijų atveju, valstybės pagalbos, kylančios iš Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių, atveju reikia atskirti pagalbą fiksuotos jungties statybai ir pagalbą fiksuotos jungties eksploataavimui.
- (190) „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ nemano, kad tokių infrastruktūros projektų, kaip fiksuota jungtis, atveju galima pagrįstai ištrinti skiriamąją liniją tarp investicinės ir veiklos pagalbos, kaip lyg ir teigiama sprendimo pradėti tyrimą 131 konstatuojamojoje dalyje. Be to, veiklos pagalbos ypač neturėtų būti leidžiama teikti didelio masto projektams⁽¹⁰⁶⁾. „Stena Line“, „Scandlines“ ir „Grimaldi“ pateikia dar keletą argumentų, kad įrodytų, jog Sprendimas *Hinklio kyšulio C elektrinė* šioje byloje netaikytinas. Baigdamas jos griežtai paprieštarauja sprendimo pradėti tyrimą 132 konstatuojamojoje dalyje pateiktam Komisijos teiginiui dėl galimo valstybių garantijų ir išankstinės kapitalo injekcijos lygiavertiškumo.
- (191) Skundo pateikėjos teigimu, konsorciumo vidinės grąžos normos (VGR) ir grynosios dabartinės vertės (GDV) ekonominis vertinimas⁽¹⁰⁷⁾ (žr. toliau 201 konstatuojamąją dalį) rodo, kad konsorciumas būtų galėjęs finansuoti fiksuotą jungtį komercinėmis sąlygomis be valstybių garantijų nuo 2003 m., o tai, jos tvirtinimu, taip pat parodo, kad nuo to momento teikta pagalba yra veiklos pagalba.

4.4.4. Pagalbos reikalingumas

- (192) Skundo pateikėja mano, kad vertindama pagalbos reikalingumą Komisija turėtų atlikti skaičiavimą, panašų į nurodytąjį jos 2015 m. sprendime dėl Fėrnaro juostos⁽¹⁰⁸⁾.⁽¹⁰⁹⁾, kai ji apskaičiavo projekto VGN ir palygino ją su vidutine svertine kapitalo kaina (VSKK). Pagalba gali būti reikalinga tik tuo atveju, jei VGN yra mažesnė už VSKK. Kalbėdama apie šį skaičiavimą skundo pateikėja pažymi paties konsorciumo nuomonę, kad fiksuotos jungties eksploataavimo trukmė yra bent 100 metų. Pagalbos reikalingumą fiksuotos jungties eksploataavimo etapu reikia analizuoti atskirai. Skundo pateikėjos nuomone, vertinant pagalbos reikalingumą nėra svarbu įvertinti, ar priemonės buvo priimtos tuo laikotarpiu, kai buvo bendrai manoma, kad infrastruktūros projektų viešajam finansavimui Sąjungos valstybės pagalbos taisyklės nėra taikomos. Dėl to, ar didelio masto infrastruktūros, pavyzdžiui, fiksuotos jungties projektą būtų galima įgyvendinti be valstybės paramos, skundo pateikėja nurodo, kad Lamanšo tunelio⁽¹¹⁰⁾ plėtrą, finansavimą, statybą ir eksploatavimą vykdė privačios bendrovės, joms konkurso būdu suteikus koncesijos teisę.

⁽¹⁰⁵⁾ Šiomis aplinkybėmis jos remiasi Sprendimo *Øresund* 106 ir 108 punktais.

⁽¹⁰⁶⁾ Suinteresuotosios šalys konkrečiai nurodo Komisijos 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairių (OL C 209, 2013 7 23, p. 1) 14 punktą, kuriame nustatyta, kad „didelės įmonės paprastai turi didesnę įtaką atitinkamoje rinkoje, todėl investicijos, kurioms skiriama pagalba, gali iškreipti konkurenciją ir prekybą vidaus rinkoje“.

⁽¹⁰⁷⁾ Stokholmo universiteto ekonomikos profesoriaus, Europos teisės ir ekonomikos centro (Stokholmas) pirmininko dr. Steno Nybergo, Lundo universiteto Ekonomikos ir vadybos mokyklos ekonomikos docento, Europos teisės ir ekonomikos centro (Stokholmas) direktoriaus dr. Mattiaso Ganslandto parengta ataskaita.

⁽¹⁰⁸⁾ 2015 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimo dėl valstybės pagalbos SA.39078 (2014/N) (Danija) Fėrnaro juostos fiksuotos jungties projektui finansuoti (C(2015) 5023 *final*) (OL C 325, 2015 10 2, p. 1) 103 konstatuojamoji dalis ir Sprendimo „*Scandlines*“ Fėrnaro juosta 211 punktas.

⁽¹⁰⁹⁾ Iš pradžių skundo pateikėja rėmėsi 108 išnašoje nurodytu sprendimu, tačiau toje byloje priėmus galutinį sprendimą ji pateikė papildomų pastabų (žr. toliau 199 konstatuojamąją dalį).

⁽¹¹⁰⁾ 1988 m. spalio 24 d. Komisijos sprendimas 88/568/EEB dėl procedūros pagal EEB sutarties 85 straipsnį (IV/32.437/8 – Eurotunnelis) (OL L 311, 1988 11 17, p. 36) ir 2005 m. birželio 22 d. Komisijos sprendimas C(2015)1816 *final* byloje dėl valstybės pagalbos N 159/2005 – Jungtinė Karalystė – Krovinių gabenimo, vykdomo „English Welsh Scottish Railway“ Lamanšo tunelio geležinkeliu, finansavimas (OL C 314, 2005 12 10, p. 2).

- (193) Fiksuotos jungties ekonominio vertinimo, kurį skundo pateikėja užsakė 2019 m. rugsėjo mėn. (191 konstatuojamoji dalis) rezultatai, visų pirma pagal skirtingus scenarijus apskaičiuotos konsorciumo VGN ir VSKK, apibendrinti 201–206 konstatuojamosiose dalyse.

4.4.5. Pagalbos proporcingumas

- (194) Skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės, remdamosi Sprendimu *Øresund*⁽¹¹¹⁾, teigia, kad pagalba nėra proporcinga, nes valstybių garantijos ir Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės nėra ribojamos laiko, dydžio ar skaičiaus požiūriais ir nėra susijusios su konkrečiais finansiniais sandoriais. Be to, skolos grąžinimo laikotarpis yra neaiškus ir svyruoja.
- (195) Skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės taip pat mano, kad svarbu pažymėti, jog Bendrasis Teismas Sprendime „*Scandlines*“ *Femarno juosta*⁽¹¹²⁾ ir Sprendime „*Stena Line*“ *Femarno juosta*⁽¹¹³⁾ konstatavo, kad pagalba gali būti laikoma reikalinga ir proporcinga tik iki to „momento, kai pagalbos gavėjas, naudodamasis savo pinigų srautu, galėtų skolintis atviroje rinkoje be valstybės garantijų ar valstybės paskolų. Šis momentas paprastai pasiekiamas tada, kai pagalbos gavėjo skola pasiekia tokį lygį, kai pagalbos gavėjo pajamos, tikėtina, viršija veiklos išlaidas ir skolos grąžinimo įmokas, kurios būtų mokamos įprastomis rinkos sąlygomis, taigi visos skolos dar negrąžinus“. Kai kurios suinteresuotosios šalys priduria, kad „[t]odėl pagalbą, kuri viršija šią ribą, galima laikyti veiklos pagalba, kuriai Komisija ginčijamame sprendime nepateikė jokio pateisinimo“. Todėl, pasak suinteresuotųjų šalių, yra akivaizdu, kad pagalba turi būti teikiama tik iki to momento, kai naudos gavėjas tampa pajėgus pats skolintis atviroje rinkoje.
- (196) Skundo pateikėja, remdamasi Bendrojo Teismo išvadomis, padarytomis Sprendime „*Scandlines*“ *Femarno juosta*⁽¹¹⁴⁾, tvirtina, kad pagalba yra proporcinga iki tol, kol projektas netampa pelningas. Be to, Sprendime *Øresund* Bendrasis Teismas konstatavo, kad vertinant proporcingumą nėra svarbu, kad kitomis valstybių finansavimo formomis būtų užkrauta didesnė finansinė našta valstybės biudžetui⁽¹¹⁵⁾ arba kad teikiant labiau tiesioginės formos pagalbą ji galbūt būtų buvusi didesnė⁽¹¹⁶⁾. Skundo pateikėja, remdamasi bendrovės SVEDAB 2014 m. metine ataskaita, taip pat tvirtina, kad ne vėliau kaip 2012 m. konsorciumas pasiekė pusiausvyros tašką, kai neturėjo nei grynojo pelno, nei nuostolio, ir kad kitais metais konsorciumas būtų galėjęs paskirstyti dividendus arba pelno dalį savo patronuojančiosioms bendrovėms. Skundo pateikėja, remdamasi 2016 m. lapkričio 18 d. atnaujintu tyrimu „Standard & Poor's Global Ratings“, taip pat pažymi, kad konsorciumas skolą pradėjo grąžinti 2004 m., t. y. penkeriais metais anksčiau, negu planuota, ir kad nuo 2000 m. konsorciumo veiklos pelnas buvo ir išliko teigiamas. Skundo pateikėja pažymi, kad konsorciumo nuosavas kapitalas 2016 m. tapo teigiamas ir kad, pasak konsorciumo, 2018 m. jis pradėjo paskirstyti dividendus patronuojančiosioms bendrovėms – išmokėjo 1,1 mlrd. DKK (0,15 mlrd. EUR) dividendų už 2017 m. mokestinius metus, o 2018 m. patronuojančiosios bendrovės nusprendė padidinti metines dividendų išmokas, o po to dėl šios priežasties buvo numatoma, kad konsorciumo skola bus grąžinta tik 2050 m., t. y. gerokai vėliau negu 2033 m., kaip buvo numatyta anksčiau. Be to, Danijos valstybė ima lėšas iš bendrovės „A/S Øresund“ kitais tikslais, ne grąžinti skolai, susijusiai su Danijos vidaus kelių ir geležinkelio jungčių išlaidomis. Todėl grąžinimo terminas konsorciumui buvo pratęstas. Dėl šių pastabų skundo pateikėjai atrodo akivaizdu, kad konsorciumo pajamos yra gana didelės, greičiausia net pakankamos kitiems projektams finansuoti ir gali viršyti veiklos išlaidas bei įprastomis rinkos sąlygomis mokamas skolos grąžinimo įmokas.

⁽¹¹¹⁾ 118–139 punktai.

⁽¹¹²⁾ 242 punktas.

⁽¹¹³⁾ 213 punktas.

⁽¹¹⁴⁾ 224 punktas.

⁽¹¹⁵⁾ 191 ir 153 punktai.

⁽¹¹⁶⁾ 153 punktas.

- (197) Šiuo atžvilgiu skundo pateikėja taip pat primena, kad iš pagrindinių Danijos valstybės valdomų bendrovių, kurioms Danijos valstybė suteikė garantijas, įskaitant bendroves, atsakingas už Didžiojo Berto tilto ir Fëmarno juostos fiksuotos jungties statybą ir eksploatavimą, konsorciumas vienintelis už valstybės garantijas nemoka jokių priemonių, nors beveik visos kitos bendrovės moka 0,15 proc. negrąžintos skolos dydžio priemonę. Skundo pateikėjos teigimu, tai aiškiai parodo, kad fiksuotos jungties statybai ir eksploatavimui pakaktų mažesnės pagalbos negu 0 proc. priemonė.
- (198) Skundo pateikėja konkrečiai mini sprendimo pradėti tyrimą 150 konstatuojamąją dalį, kurioje Komisija nurodė, jog Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis, atrodo, siekia prisidėti prie projekto gyvybingumo, todėl garantijų poveikis ir pagal šias specialiąsias taisykles suteikiama nauda yra tarpusavyje susiję. Skundo pateikėja mano, kad šis teiginys yra neteisingas. Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis suteikta nauda yra papildoma tai, kuri suteikta valstybės garantijomis, ir pagal valstybės pagalbos taisykles jų negalima laikyti tarpusavyje susijusiomis. Skundo pateikėja paragino Komisiją paprašyti konsorciumo pateikti mokesčių deklaracijas, kad būtų galima teisingai apskaičiuoti naudos, kuri buvo suteikta konsorciui pagal šias specialiąsias taisykles, dydį.
- (199) Skundo pateikėja pateikė pastabų ir išnagrinėjusi galutiniame sprendime dėl Fëmarno juostos pateiktą proporcingumo analizę. Pirmiausia skundo pateikėja atkreipia dėmesį į skirtumą tarp *ex ante* rizikos (prieš statybą) ir *ex post* rizikos (po fiksuotos jungties eksploataavimo pradžios), būtinybę iš naujo įvertinti valstybės pagalbą pasibaigus statybos etapui ir apribojimus (mastą, susijusį tik su statyba, valstybės subsidijuojamų paskolų grąžinimo pirmumo eilę ir garantijos mokesčių), kurie taip pat yra būtini siekiant užtikrinti valstybės pagalbos fiksuotai jungčiai proporcingumą.
- (200) „Stena Line“ dar nurodė, kad, atsižvelgiant į fiksuotos jungties pelningumo faktą ir į tai, kad konsorciumo pinigų srantai tapo teigiami ir viršijo jo veiklos ir skolos grąžinimo išlaidas iki 2004 m., valstybės pagalba konsorciui bent nuo 2004 m. nebuvo proporcinga.
- (201) Kaip pažymėta 191 ir 193 konstatuojamosiose dalyse, skundo pateikėja užsakė ekonominį konsorciumo VGN ir VSKK vertinimą, kad būtų galima išanalizuoti, ar ir kada konsorciumas būtų buvęs pajėgus finansuoti fiksuotą jungtį rinkos sąlygomis be valstybių garantijų. Skundo pateikėja teigia, kad valstybių garantijos turi dviejopą poveikį finansavimui. Pirmą, garantijos leido konsorciui pirmuosius 17 veiklos metų skolintis viršijant 100 proc. nuosavo kapitalo ir skolų (nuosavas kapitalas buvo neigiamas iki 2016 m.). Antra, garantijos leido konsorciui skolintis už mažesnę kainą, negu skolinosi panašios bendrovės (konsorciui buvo suteiktas AAA kredito reitingas). Skundo pateikėja priduria, kad dėl valstybių garantijų faktinis vidutinis konsorciumo skolos grąžinimo terminas (beveik penkeri metai) yra labai trumpas, palyginti su turto ekonominio gyvavimo laikotarpiu (daugiau negu 100 metų). Vertinime daroma išvada, kad 2003 m. arba 2004 m., t. y. praėjus vos keleriems metams nuo fiksuotos jungties eksploataavimo pradžios, konsorciumas būtų galėjęs finansuoti fiksuotą jungtį komercinėmis sąlygomis be valstybių garantijų. Pagal visus scenarijus (turimi galvoje nagrinėti jautrumo scenarijai) nuo 2009 m. ar 2010 m. valstybės pagalba nebebuvo reikalinga. Ši išvada tyrime padaryta remiantis keliomis analizėmis, įskaitant konsorciumo VGN palyginimą su apskaičiuotu 37 panašių bendrovių VSKK, skolos ir nuosavo kapitalo rinkos sąlygas Danijoje (žr. toliau 202 konstatuojamąją dalį) ir konsorciumo 2000–2018 m. rinkos vertės įvertį (žr. toliau 203 konstatuojamąją dalį).
- (202) Atliekant ekonominį vertinimą analizuotos konsorciumo metinės ataskaitos ir iš šios analizės matyti, kad konsorciumo VGN, remiantis linijine veiklos rezultatų 100 metų laikotarpiu prognoze, yra 7,2 proc. (prieš mokesčius), o jei laikotarpis būtų apribotas iki 40 metų – VGN būtų 6,2 proc. Pagal 100 metų scenarijų panašių nesubsidijuotų bendrovių VSKK 2004 m. buvo mažesnė už konsorciumo VGN⁽¹⁷⁾. Taigi, pasak skundo pateikėjos, nuo to momento valstybės pagalba nebebuvo reikalinga (per pasaulinę finansų krizę VSKK pagal 100 metų scenarijų laikinai viršijo VGN, tačiau nuo 2009 m. VSKK buvo mažesnė už VGN). Pagal 40 metų scenarijų nuo 2010 m. panašių bendrovių VSKK buvo mažesnė už VGN.

⁽¹⁷⁾ Remiantis ataskaita, iš panašių bendrovių ir Danijos skolos bei nuosavo kapitalo rinkos sąlygų analizės matyti, kad 2000–2018 m. panašių bendrovių VSKK sumažėjo nuo 9,3 iki 3,0 proc. Švedijoje šie rodikliai atitinkamai buvo 8,7 proc. ir 3,3 proc.

- (203) Apskaičiavus konsorciumo 2000–2018 m. rinkos vertę (remiantis diskontuotais pinigų srautais), matyti, kad diskontuotų pinigų srautų vertė nuo 2003 m. viršija projekto išlaidas (apskaičiuotas pagal konsorciumo vidutinę palūkanų normą, pagrįstą linijine 100 metų laikotarpio veiklos rezultatų prognoze). Skundo pateikėja teigia, kad iš tolesnės jautrumo analizės matyti, jog išvados tvirtai galioja tiek trumpesniems, tiek ilgesniems pinigų srautų laikotarpiams. Visų pirma, iš šios analizės matyti, kad pagal visus scenarijus diskontuota būsimų pinigų srautų suma nuo 2009 m. viršija bendras išlaidas. Tuo remdamasi, skundo pateikėja daro išvadą, kad komerciniam subjektui galimybė įsigyti konsorciumą turėjo būti patraukli nuo 2003 m. arba bet kuriuo atveju nuo 2009 m. Skundo pateikėjos nuomone, tai rodo, kad konsorciumas būtų galėjęs finansuoti fiksuotą jungtį rinkos sąlygomis be valstybės garantijų nuo 2003 m. arba bent jau nuo 2009 m.
- (204) Skundo pateikėja taip pat pateikė tų pačių autorių atliktą konsorciumo finansavimo trūkumo analizę. 1999 m., iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios, panašių bendrovių VSKK buvo šiek tiek didesnė (8,0 proc.) už fiksuotos jungties projekto VGN (7,2 proc.). Dėl to 1999 m. susidarė 2,9 mlrd. DKK (0,39 mlrd. EUR) finansavimo trūkumas, pateisinantis ribotą valstybės pagalbą. Dėl išsamumo skundo pateikėja pažymi, kad 2000 m. finansavimo trūkumas sudarė 5,9 mlrd. DKK (0,79 mlrd. EUR) dėl didesnės panašių bendrovių VSKK (9,3 proc.), tačiau pabrėžia, kad valstybių garantijos buvo pernelyg dosnios nuo pat fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios.
- (205) Remiantis analize, dėl valstybių garantijų konsorciumas galėjo visas savo išlaidas padengti skolintomis lėšomis, už kurias 1999 m. mokėjo tik 3 proc. palūkanas, 2000 m. – 3,5 proc. palūkanas. Vadinas, konsorciumo VSKK buvo tik 3–3,5 proc. (100 proc. skolos finansavimas). Todėl 7,2 proc. VGN yra gerokai didesnė už konsorciumo VSKK, o valstybių garantijos modelis yra neproporcingas ir nepagrįstas. Dėl valstybės pagalbos VSKK turėtų sumažėti tik 0,8 proc. (nuo 8 proc. iki 7,2 proc.), kad konsorciumo VSKK būtų lygi fiksuotos jungties projekto VGN. Ataskaitoje nurodoma, kad neproporcinga valstybės pagalba, išreikšta GDV, įvertinus 1999 m. konsorciumui taikytą palūkanų normą, siekė 54,3 mlrd. DKK (7,28 mlrd. EUR), o įvertinus 2000 m. taikytą palūkanų normą – 41,8 mlrd. DKK (5,60 mlrd. EUR).
- (206) Ataskaitos autoriai taip pat pateikė papildomą konsorciumo GDV analizę, palygindami konsorciumui taikytą palūkanų normą ir bendrovei, turinčiai AAA reitingą ir 100 proc. finansuotai skolintomis lėšomis, taikytą palūkanų normą. Analizės tikslas buvo kiekybiškai įvertinti neproporcingos valstybės pagalbos dydį. Analizė grindžiama tuo, kad, jei VGN yra didesnė už konsorciumui taikomą vidutinę metinę palūkanų normą, fiksuotos jungties GDV bus teigiama arba projekto pelningumas bus didesnis už išlaidas. Tuo remdamasi, skundo pateikėja taip pat pabrėžia, kad valstybių garantijos buvo pernelyg dosnios ir sudarė neproporcingą valstybės pagalbą nuo pat fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios. Šią išvadą taip pat patvirtina metinės grąžos ir anuitetų analizė.
- (207) Skundo pateikėja taip pat pateikė memorandumą dėl kai kurių Komisijos išvadų dėl fiksuotos jungties finansavimo, padarytų galutiniam sprendimui dėl Fëmarno juostos, visų pirma, dėl išvadų, susijusių su proporcingumu.
- (208) Galiausiai skundo pateikėja pateikė pastabų dėl konsorciumo 2020 m. metinės ataskaitos, nes 2020 m. pavasarį konsorciumas pradėjo keletą iniciatyvų, kuriomis jo skola pertvarkyta iš skolinimosi su valstybių garantijomis į skolinimąsi be valstybių garantijų. Skundo pateikėja pažymėjo su tuo susijusius kredito reitingus ir padarė išvadą, kad valstybės valdomi subjektai turi pranašumą jau vien dėl to, kad jų savininkė yra valstybė, nes tai, žvelgiant kreditorių akimis, reiškia didesnę saugumą. Skundo pateikėja taip pat pažymi, kad 2020 m. paskolų be valstybių garantijų suma sudaro apie 28 proc. konsorciumo bendrojo skolinimosi, o tai taip pat rodo, kad valstybių garantijos jau pirmaisiais veiklos metais buvo neproporcingos.
- (209) Remdamasi BEISP komunikatu, „Stena Line“ primena, kad apskaičiuojant trūkstamą finansavimą gali būti įtrauktos tik tinkamos finansuoti išlaidos. Kadangi vidaus kelių ir geležinkelio jungtys laikomos atskiru projektu, „Stena Line“ teigia, kad šios infrastruktūros išlaidos neturi reikšmės apskaičiuojant, kiek pagalbos gali būti suteikta fiksuotai jungčiai. Šiuo atžvilgiu „Stena Line“ pažymi, kad 2018 m. konsorciumas pakoregavo savo dividendų politiką, pirmiausia siekdamas kuo labiau sumažinti bendrovių savininkų – „A/S Øresund“ ir SVEDAB, atsakingų už vidaus kelių ir geležinkelio jungtis, – skolą. „Stena Line“ teigia, kad tai yra aiškus įrodymas, jog iš valstybės pagalbos, teikiamos konsorciumui fiksuotos jungties reikmėms, finansuojamos netinkamos finansuoti išlaidos.

4.4.6. Nideramo konkurencijos iškraipymo prevencija ir pusiausvyros kriterijus

- (210) Pasak skundo pateikėjos, valstybės garantijomis ir Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis teikiama pagalba nederamai iškraipo konkurenciją.
- (211) Skundo pateikėja teigia, kad fiksuotos jungties projektu niekada nebuvo siekiama, kad fiksuota jungtis pakeistų keltų tarp Helsingborgo ir Helsingjoro paslaugas, ir kad tai nebuvo laikoma būtina ar neišvengiama fiksuotos jungties projekto pasekme. Ji taip pat primena, kad jungtis tarp Helsingborgo ir Helsingjoro uostų, kurie abu įeina į TEN-T tinklą, jungia TEN-T kelius E47, E4 ir E20, taigi Vidurio Europą jungia su Šiaurės šalimis. Skundo pateikėja nurodo, kad vienas iš pagrindinių TEN-T tikslų yra prisidėti prie išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, nedarant transporto ir mažo anglies dioksido kiekio, ir pažymi, kad jo visai nedarant keltai yra žaliąji alternatyva fiksuotai jungčiai. Galiausiai skundo pateikėja nurodo Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas“⁽¹¹⁸⁾, kurioje Komisija pažymėjo, kad „panaikinant apmokestinimo iškraipymą ir nepagrįstas subsidijas, taip pat užtikrinant laisvą ir neiškreiptą konkurenciją siekiama <...> [sudaryti vienodas sąlygas] tiesiogiai konkuruojančių rūšių transportui“. Skundo pateikėja mano, kad jos keltų paslaugos nutraukimo socialiniai ir ekonominiai padariniai būtų pražūtingi. Šiomis aplinkybėmis skundo pateikėja primena, kad valstybės garantijos leidžia konsorciui nustatyti dirbtinai mažus fiksuotos jungties kelio mokesčius, o tai leidžia konsorciui padidinti savo eismo apimtį ir rinkos dalį. Valstybių garantijos leidžia konsorciui prisiimti didesnę riziką, *de facto* apsaugant jį nuo bankroto. Skundo pateikėja nurodo dar vieną mechanizmą, susijusį su valstybių tikslais skatinti eismą per fiksuotą jungtį, dėl kurio iškraipoma rinka. Kadangi konsorciui remia valstybės, konsorciui taip pat siektų ne vien gauti kuo didesnę pelną, bet ir didinti eismo intensyvumą. Tai tapo įmanoma dėl valstybių garantijų.

4.4.7. Valstybių garantijų panaudojimo sąlygos

- (212) Remdamasi 2008 m. Pranešimu dėl garantijų, skundo pateikėja primena, kad Komisija neturi teisės leisti teikti pagalbą valstybių garantijų forma, jeigu iš anksto nežino tų garantijų panaudojimo sąlygų. Pasak skundo pateikėjos, konsorciumo ir atitinkamų finansų įstaigų sudarytose paskolų sutartyse nenustatytos jokios garantijų panaudojimo sąlygos, todėl Komisija negali konstatuoti, kad valstybės garantijos yra suderinamos su vidaus rinka.

4.5. Teisėti lūkesčiai

- (213) Skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės teigia, kad Sprendimas *Øresund* turėtų būti aiškinamas taip, kad po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo nebegalima laikyti, kad konsorciui ir valstybės turėjo teisėtų lūkesčių.
- (214) Atitinkamai jos teigia, kad Sprendime *Øresund*⁽¹¹⁹⁾ Bendrasis Teismas aiškiai konstatavo, jog teisėtų lūkesčių galėjo būti tik iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, o ne, kaip Komisija lyg ir teigia sprendimo pradėti tyrimą 178 konstatuojamojoje dalyje, bent jau iki 2000 m.
- (215) Skundo pateikėja remiasi Sprendime *Øresund* nurodyta jurisprudencija⁽¹²⁰⁾, kurioje išvardyta, kokios trys sąlygos turi būti įvykdytos, kad teiginys dėl teisėtų lūkesčių apsaugos būtų tinkamai pagrįstas: i) pirma, suinteresuotasis asmuo iš įgaliotų ir patikimų šaltinių turi būti gavęs tikslius, besąlyginius ir tarpusavyje derančius institucijų patikinimus; ii) antra, dėl šių patikinimų pobūdžio asmeniui, kuriam jie skirti, turi atsirasti teisėtų lūkesčių ir iii) šie patikinimai turi atitikti taikytinas taisykles.

⁽¹¹⁸⁾ Baltoji knyga „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011) 144 final), 59 punktas.

⁽¹¹⁹⁾ 322 punktas.

⁽¹²⁰⁾ 306 punktas: 2005 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Branco / Komisija*, T-347/03, ECLI:EU:T:2005:265, 102 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; 2006 m. vasario 23 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Cementbouw Handel ir Industrie / Komisija*, T-282/02, ECLI:EU:T:2006:64, 77 punktas; 2009 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *CPEM / Komisija*, T-444/07, ECLI:EU:T:2009:227, 126 punktas.

- (216) Nors skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės pripažįsta, kad iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo teisėtų lūkesčių buvo, jos mano, kad 1995 m. raštuose Komisijos išdėstyti patikinimai nebeatitiko po to sprendimo taikytų taisyklių. „Scandlines“ ir kitos bendrovės teigia, kad bet kuriuo atveju teisė remtis teisėtais lūkesčiais būtų pasibaigusi pasibaigus trejų metų pereinamajam laikotarpiui, per kurį pagalbos gavėjas galėjo koreguoti savo elgesį atsižvelgdamas į naujas teisinės aplinkybes ⁽¹²¹⁾.
- (217) Skundo pateikėja taip pat teigia, kad po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo nebepali būti abejonių, kad apdairus ir nuovokus ekonominės veiklos vykdytojas galėjo numatyti, jog Komisija gali priimti sprendimą ir jame konstatuoti, kad atitinkamoms pagalbos priemonėms valstybės pagalbos taisyklės yra taikomos. Skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės mano, kad valstybės ir konsorciumas turėjo pakoreguoti savo elgesį pagal teismo sprendimą ir kad laikotarpis nuo Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo iki įtariamo senaties termino nutrūkimo turi būti laikomas pakankamai ilgu tam, kad būtų galima prisitaikyti ir pranešti apie atitinkamas pagalbos priemones Komisijai.
- (218) Galiausiai skundo pateikėja nurodo, kad, net jei Komisija manytų, jog 1992 m. valstybės suteikė dvi valstybės garantijas, kurios laikytinos individualia *ad hoc* pagalba, akivaizdu, kad nuo 2003 m. gegužės 13 d. teisėtų lūkesčių principu remtis nebegalima. Priešingu atveju valstybėms būtų leidžiama remiantis teisėtų lūkesčių principu ir toliau teikti valstybių garantijas konsorciui, šiam nemokant jokios priemokos ir neribojant nei garantuojamų sumų, nei to, kokiui laikui jos garantuojamos, tiek, kiek valstybėms atrodo reikalinga.

4.6. Pagalbos susigrąžinimas

- (219) „Scandlines“ ir kitos bendrovės mano, kad pagalba, suteikta pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, ir pagalba, suteikta valstybės garantijų forma nuo 2003 m., turėtų būti susigrąžinta. Visų pirma turėtų būti susigrąžintos valstybių garantijos, suteiktos visoms paskoloms, paimtomis pradinei skolai refinansuoti, ir paskolomis finansuojama pagalba, skirta visoms kitoms veiklos išlaidoms padengti. „Trelleborg Port“ pabrėžia, kad faktinės valstybių garantijos turi būti panaikintos ir kad konsorciumas taip pat turi sumokėti skirtumą tarp rinkos priemokos ir sumokėtos priemokos. „Stena Line“ tvirtino, kad turi būti pareikalauta grąžinti i) bet kokią pagalbą, suteiktą po 2004 m. (nes bent jau nuo 2004 m. konsorciumas būtų galėjęs skolintis rinkos sąlygomis), ii) veiklos pagalbą, suteiktą 2003–2004 m., ir iii) už 2003–2004 m. laikotarpį – skirtumą tarp fiksuotos jungties kainų, pagrįstų faktinėmis išlaidomis, ir kainų lygio, kuris buvo žemesnis už išlaidas, taip pat valstybių garantijas ir valstybės paskolas ⁽¹²²⁾, iš kurių dengtos kokios nors veiklos išlaidos.
- (220) Skundo pateikėja priduria, kad, net jei Komisija pripažintų pagalbą suderinama su vidaus rinka, priemonėmis, kurios buvo įgyvendintos pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį, padaryti pažeidimai neišnyktų *ex post facto*, o palūkanos turėtų būti taikomos nuo kiekvienos naujos pagalbos suteikimo dienos.
- (221) FSS, „Trelleborg Port“ ir „Grimaldi“ teigia, kad Komisijai nebuvo pranešta apie valstybių garantijas ir Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, todėl tai yra neteisėta pagalba. Ji apima valstybių garantijas ir pagalbą, suteiktą taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles po 2014 m. sprendimo (kuris vėliau buvo panaikintas) priėmimo. Kadangi nėra įrodymų, kad Danija ir Švedija nutraukė valstybių garantijas ir pagalbą, kylančią iš Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių, Komisija turėtų priimti sprendimą, kuriuo Danijai ir Švedijai būtų nurodyta nebeteikti naujų garantijų, Danijai – nebeteikti pagalbos, susijusios su Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis, taip pat sustabdyti esamas valstybių garantijas ir lengvatas, susijusias su Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis, kol Komisija nepriims sprendimo dėl jų suderinamumo su vidaus rinka.

⁽¹²¹⁾ 2014 m. spalio 16 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Alcoa Trasformazioni / Komisija*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, 72 punktas.

⁽¹²²⁾ „Stena Line“ nepateikė jokios papildomos ar konkrečios informacijos, apie kokias būtent valstybės paskolas ji kalba.

- (222) Skundo pateikėja mano, kad konsorciumui teikta neproporcinga valstybės pagalba sukėlė ilgalaikių padarinių, kuriuos reikia ištaisyti perspektyvinėmis priemonėmis. Vien valstybės pagalbos nutraukimo atšaukiant ir nutraukiant valstybių garantijas nepakaktų tam, kad fiksuotai jungčiai ir keltams būtų sukurtos vienodos veiklos sąlygos. Šiomis aplinkybėmis skundo pateikėja remiasi Sprendimo *Øresund* 96 punktu, kuriame Bendrasis Teismas pažymėjo Komisijos teiginį, kad, atsižvelgiant į Tarpvyriausybinių susitarimą, konsorciumo likvidavimas būtų teisiskai neįmanomas. Kadangi 2008 m. Pranešime dėl garantijų laikomasi nuomonės, kad palankesnės finansavimo sąlygos, taikomos įmonėms, kurioms dėl teisinės formos negali būti taikomos įprastos bankroto ar kitų nemokumo procedūrų taisyklės, gali sudaryti valstybės pagalbą, konsorciumas naudotųsi dideliu pranašumu net ir po to, kai valstybės nustotų sudarinėti konkrečius susitarimus dėl valstybių garantijos.
- (223) Skundo pateikėja mano, kad tokiomis perspektyvinėmis priemonėmis reikia atkurti įprastas fiksuotos jungties operatoriaus išlaidas, įprastus tikslus ir įprastą komercinę riziką. Konkrečiai ji aptaria tris galimus variantus, kaip būtų galima atkurti įprastas eismo per Zundą rinkos sąlygas, t. y. fiksuotą jungtį būtų galima privatizuoti, įsteigti valstybinę fiksuotos jungties bendrovę, kurios akcijomis būtų prekiaujama atviroje rinkoje ir kurios būtų įtrauktos į Kopenhagos ir (arba) Stokholmo vertybinių popierių biržų prekybos sąrašus, arba komercinėmis sąlygomis suteikti koncesiją nepriklausomam veiklos vykdytojui.

5. IŠ VALSTYBIŲ GAUTOS PASTABOS

- (224) Šiame skirsnyje aprašomos valstybių pastabos dėl sprendimo pradėti tyrimą. Šias pastabas sudaro valstybių atsakymai į suinteresuotųjų šalių pastabas, valstybių institucijoms pateiktas nekonfidencialiu formatu. Į šį skirsnį taip pat įtraukta papildoma informacija, kurią valstybės pateikė atsakydamos į konkrečius Komisijos klausimus.

5.1. Sprendimo pradėti tyrimą faktų patikslinimai

- (225) Valstybės pateikė sprendimo pradėti tyrimą aprašomosios dalies faktų patikslinimus.
- (226) Tiksliau, valstybės patikslina, kad Švedijos ar Danijos teisėje nėra teisinio pagrindo teikti valstybės paskolas konsorciumui. Šis patikslinimas pateikiamas dėl sprendimo pradėti tyrimą 31 konstatuojamosios dalies, kurioje nurodoma, kad konsorciumas gali gauti valstybės paskolas iš Danijos nacionalinio banko, mokėdamas 0,15 proc. negrąžintos paskolos vertės dydžio metinį mokestį ir finansų ministro nustatytą metinę palūkanų normą. Valstybės nurodo, kad šiuo atveju galėjo būti supainiotas konsorciumo ir bendrovės „A/S Øresund“, kuri yra daniškoji konsorciumo patronuojančioji bendrovė, finansavimas. Pagal Statybos įstatymo 7 skirsnio 1 dalį (dabar – „Sund & Bælt“ įstatymo 10 skirsnio 4 dalis) Danijos finansų ministras turi įgaliojimus patenkinti bendrovės „A/S Øresund“ finansavimo poreikius valstybės paskolomis, jei manoma, jog tai tikslinga.
- (227) Valstybės pabrėžia, kad tiesioginė Tarpvyriausybinių susitarimo, Švedijos ir Danijos įgyvendinimo teisės aktų ir Konsorciumo susitarimo pasekmė yra tai, kad nuo konsorciumo įsteigimo dienos valstybės buvo įpareigosotos garantuoti visas paskolas ir kitas finansines priemones, kuriomis konsorciumas naudojosi fiksuotai jungčiai finansuoti. Nors Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas yra atsakingi už praktinį garantijų administravimą, susijusį su konkrečiomis paskolomis ir finansavimo tvarka, jie neturi kompetencijos atsisakyti suteikti konsorciumui projekto finansavimui reikalingas garantijas.
- (228) Konsorciumo susitarimą Danija patvirtino 1992 m. vasario 4 d., Švedija – 1992 m. vasario 13 d. Todėl Konsorciumo susitarimas įsigaliojo 1992 m. vasario 13 d. Valstybės taip pat paaiškino, kad konsorciumas nėra registruotas Švedijos bendrovių registro įstaigoje, kaip teigia skundo pateikėja (176 konstatuojamoji dalis), nes jis pasižymi unikaliumu teisiniu subjektiškumu. Tačiau 1993 m. liepos 23 d. jis buvo įregistruotas kaip PVM ir socialinio draudimo įmokų mokėtojas. Registracija Švedijos bendrovių registro įstaigoje nebūtina tam, kad konsorciumas įgytų teises ir pareigas.

- (229) Valstybės pateikė išsamesnės informacijos apie tai, kas numatyta Švedijos parlamento sprendime dėl valstybių solidariosios garantijos išpareigojimo (89 konstatuojamoji dalis), ir apie Švedijos nacionalinės skolos tarnybos vykdomo valstybių solidariosios garantijos išpareigojimo praktinį administravimą (91–94 konstatuojamosios dalys). Dėl valstybių garantijos išpareigojimo įgyvendinimo Danijoje valstybės nurodė Statybos įstatymo 8 skirsnį ir Statybos įstatymo rengimo dokumentus, susijusius su 8 skirsniu (95 konstatuojamoji dalis).
- (230) Valstybės nurodė, kad Švedijos nacionalinės skolos tarnybos ir Danijos nacionalinio banko praktinio administravimo procedūros buvo nustatytos (sudarant bendradarbiavimo susitarimus) siekiant suteikti Švedijai ir Danijai galimybę stebėti konsorciumo finansavimo politiką ir daryti jai įtaką. Šis mechanizmas suteikia valstybėms galimybę užtikrinti, kad konsorciumas neviršytų savo įgaliojimų ir kad būtų laikomasi ilgalaikę valstybių riziką kuo labiau mažinančios finansavimo politikos. Taigi šis mechanizmas leidžia valstybėms užtikrinti, kad konsorciumui suteikta pagalba neviršytų to, kas būtina.
- (231) Valstybės pateikė atnaujintą konsorciumo negrąžintų skolų apžvalgą.

5.2. Pagalbos buvimas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį

5.2.1. Konsorciumas kaip pagalbos gavėjas

- (232) Valstybės pripažįsta, kad pagal valstybių garantijos modelį konsorciumas yra pagalbos gavėjas. Tačiau Danijos institucijos nesutinka, kad konsorciumas yra pagalbos gavėjas pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles. Dėl šio aspekto jos pažymi, kad konsorciumas yra ūkinė bendrija, kuri, pagal Danijos mokesčių taisyklėmis, yra skaidrus subjektas. Taigi Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis galėjo pasinaudoti ne konsorciumas, o tik bendrovė „A/S Øresund“ ir tik pusės konsorciumo gautų pajamų ir patirtų išlaidų atžvilgiu.
- (233) Pagal Danijos mokesčių teisę visos ūkinės bendrijos yra mokesčių požiūriu skaidrūs subjektai. Taigi bendrovė „A/S Øresund“ gauna naudos ne dėl to, kad konsorciumas yra skaidrus mokesčių subjektas, o veikiau dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių. Tos taisyklės parengtos būtent bendrovei „A/S Øresund“, kuri yra viena iš konsorciumo partnerių. Bendrovė „A/S Øresund“ konkurencingoje rinkoje nevykdo jokios savarankiškos veiklos, todėl negauna valstybės pagalbos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Danijos institucijos taip pat teigia, kad aptariamą bylą reikia atskirti nuo bylos C-128/16 P⁽¹²³⁾, kurioje Teisingumo Teismas konstatavo, kad mokesčių priemonės buvo taikomos mokesčių požiūriu skaidriam subjektui, nes konsorciumo mokestinis skaidrumas reiškia, kad visą galimą mokestinę naudą gauna jo savininkai.
- (234) Dėl šių priežasčių Danijos institucijos laikosi nuomonės, kad dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių konsorciumas neįgijo jokio ekonominio pranašumo.

5.2.2. Konsorciumas nevykdo ekonominės veiklos

- (235) Valstybės laikosi sprendimo pradėti tyrimą 4.2.1 skirsnyje išdėstytos savo pozicijos, kad fiksuotos jungties planavimas, statyba ir eksploatavimas negali būti laikomi ekonomine veikla, patenkančia į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Valstybių nuomone, fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimas yra klasikiniai viešojo planavimo įgaliojimų pavyzdžiai, kuriems SESV 107 straipsnio 1 dalis netaikoma ir neturėtų būti taikoma. Todėl valstybių garantijos modelis ir Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės nepatenka į Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį.

⁽¹²³⁾ 2018 m. liepos 25 d. Sprendimas *Komisija / Ispanija ir kt.*, C-128/16 P, ECLI:EU:C:2018:591.

- (236) Atsakydamos į sprendimą pradėti tyrimą valstybės remiasi savo ankstesnėmis pastabomis, pateiktomis per preliminarų tyrimo procedūrą byloje SA.36558, SA.38371 ir SA.36559, ir patvirtina, kad laikosi tose pastabose išdėstytą poziciją. Šiuo atžvilgiu valstybės nurodė, kad iki pirmojo dešimtmečio pradžios pagal ilgalaikę sprendimų priėmimo praktiką Komisija nuosekliai laikėsi nuomonės, kad viešojo sektoriaus institucijos vykdoma infrastruktūros objekto, kuriuo nediskriminacinėmis sąlygomis galės naudotis visi galimi naudotojai, statyba nėra ekonominė veikla, patenkanti į Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymo sritį. Tokia veikla veikiau buvo laikoma viešojo (planavimo) įgaliojimo vykdymu siekiant sukurti bendrą transporto infrastruktūrą.
- (237) Valstybės nurodė, kad tikslai, kurių jos siekia statydamos fiksuotą jungtį, akivaizdžiai ir išimtinai sutampa su viešosios politikos tikslais, kurių pagrindiniai yra susiję su abiejų šalių kultūrinio, regioninio ir ekonominio vystymosi bei bendradarbiavimo skatinimu. Jos nurodė, kad Sprendimas *Aéroports de Paris* ir 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Leipzig Halle*, kurį Teisingumo Teismas patvirtino 2012 m. gruodžio 19 d. ⁽¹²⁴⁾, (toliau – Sprendimas *Leipzig Halle*), nebūtinai taikomi tokiems infrastruktūros projektams kaip fiksuota jungtis. Kitaip negu oro uostų atveju, eiliniai investuotojai negali įgyvendinti tarpvalstybinių tiltų statybos ir eksploatavimo projektų, dėl kurių reikia sudaryti tarptautinius susitarimus. Tiltų statybos ir eksploatavimo sektoriuje nebuvo įgyvendinta tokia liberalizacija kaip oro uostų sektoriuje. Fiksuotos jungties aplinkybės galima atskirti nuo Sprendimuose *Leipzig Halle* nagrinėtos padėties, nes, pasak valstybių, fiksuotos jungties tikslas niekada nebuvo plėsti konsorciumo komercinę veiklą; konsorciumas įsteigtas siekiant vienintelio tikslo – įgyvendinti viešosios politikos tikslus, o ne vykdyti ekonominę veiklą.
- (238) Valstybės taip pat teigia, kad konsorciumo veikla susijusi tik su fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimu, t. y. su viešosiomis pareigomis, tiesiogiai kylančiomis iš viešojo planavimo priemonių. Pagrindinės konsorciumo ekonominės veiklos sąlygos yra nustatytos iš anksto ir kyla valstybėms vykdančioms viešuosius įgaliojimus. Konsorciumas savo viešąsias pareigas vykdo uždaroje ekonominėje grandinėje, todėl nėra rizikos, kad jo finansavimo veikla pagal valstybių garantijos modelį galėtų būti naudojama kitos, su jo viešosiomis užduotimis nesusijusios veiklos kryžminiam subsidijavimui. Šia prasme konsorciumo veikla ir finansavimo priemonės yra panašios į (kitų) valdžios institucijų, nustatančių išlaidomis grindžiamus mokesčius už konkrečių viešųjų gėrybių ar paslaugų teikimą savo naudotojams, pavyzdžiui, tam tikrų oficialių dokumentų, pavyzdžiui, pasų ir vairuotojo pažymėjimų, išdavimą ir veterinarijos tarnybų vykdomus sveikatos ir gyvūnų gerovės patikrinimus. Kai valstybės valdomiems subjektams suteikiama išimtinė teisė vykdyti tokias viešąsias pareigas uždaroje ekonominėje grandinėje, jų veiklą reikia laikyti viešosios valdžios funkcijų vykdymu. Valstybės primena, kad šiuo atžvilgiu konsorciumas 100 proc. priklauso valstybėms ir kad valstybių garantijos modeliu negalėtų pasinaudoti nė vienas privatus veiklos vykdytojas.
- (239) Valstybės taip pat nurodė, jog negalima laikyti, kad konsorciumas konkuruoja su skundo pateikėjos teikiamomis keltų paslaugomis. Nors konsorciumo vykdoma kainų politika gali turėti įtakos skundo pateikėjos veiklai, tai nėra dviejų panašių subjektų, siūlančių vieną kitas galinčias pakeisti paslaugas toje pačioje rinkoje, konkurencinių santykių pasekmė. Skundo pateikėja siūlo komercinę keltų paslaugą, o konsorciumas – veikiau viešąją gėrybę, t. y. prieigą prie tam tikros kelių ir geležinkelio infrastruktūros dalies. Kai konsorciumas nustato kainą už šią viešąją gėrybę, jis veikia pagal viešosios politikos srities sprendimą dėl fiksuotos jungties, įskaitant vidaus kelių ir geležinkelio jungtis, finansavimo. Taigi konsorciumo ir skundo pateikėjos santykiai iš esmės skiriasi nuo įprastų konkurencinių santykių.
- (240) Nepaisydamos to, valstybės pateikė daugiau argumentų dėl valstybių garantijos modelio ir Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių pripažinimo pagalbos schemomis arba individualia pagalba, dėl jų pripažinimo nauja arba esama pagalba ir dėl teisėtų lūkesčių buvimo.

⁽¹²⁴⁾ 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt ir kt. / Komisija*, sujungtos bylos T-443/08 ir T-455/08, ECLI:EU:T:2011:117, patvirtintas apeliacinė tvarka 2012 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Mitteldeutsche Flughafen AG ir Flughafen Leipzig-Halle GmbH / Komisija*, C-288/11 P, ECLI:EU:C:2012:821.

5.3. Valstybių garantijos modelio pripažinimas schema arba individualia pagalba

- (241) Valstybių nuomone, valstybių garantijos modelio kvalifikavimas yra esminis klausimas ir atliekant vertinimą reikia deramai atsižvelgti į Reglamento (ES) 2015/1589 tikslą ir praktines šio kvalifikavimo pasekmes tiek fiksuotai jungčiai, tiek kitiems panašiams atvejams.
- (242) Valstybių nuomone, iš Reglamento (ES) 2015/1589 nuostatų formuluotės išplaukia, kad valstybių garantijos modelį sudaro *ad hoc* pagalba, o ne pagalbos schemos. Valstybės mano, kad valstybių garantijos modelis nėra skirtas „bendrai ir abstrakčiai teisės aktuose apibrėžtoms įmonėms“ ir kad jis yra „susijęs su konkrečiu projektu“. Valstybių teigimu, tai patvirtina faktas, kad konsorciumas yra specialiosios paskirties įmonė, vykdanči užduotis, susijusias su fiksuota jungtimi, ir kad konsorciumui suteikiamos valstybių garantijos yra neatsiejamai susijusios su fiksuotos jungties statybos ir eksploatavimo veikla bei yra skiriamos tik tai veiklai. Todėl valstybės teigia, kad valstybių garantijos modelį sudaro individuali pagalba.
- (243) Valstybės mano, kad šiuo atveju valstybių garantijos modelis iš esmės skiriasi nuo, pavyzdžiui, netiesioginių garantijų, suteikiamų valstybinėms įmonėms pagal nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos jų bankrotas nėra galimas⁽¹²⁵⁾.
- (244) Šiuo atžvilgiu valstybės remiasi teisine literatūra, kurioje pateikiami pagalbos schemų, patenkančių į Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkto antroje dalyje pateiktą apibrėžtį, pavyzdžiai, įskaitant schemą, pagal kurią konkreti įmonė gauna metinę nuostolių, patirtų teikiant visuotinės ekonominės svarbos paslaugą⁽¹²⁶⁾, kompensaciją ir konkrečioms įmonėms suteikiamas nei laiko, nei dydžio požūriais neribotas mokesčių lengvatas⁽¹²⁷⁾. Valstybių nuomone, tokių schemų tikslas ir pobūdis iš esmės skiriasi nuo konsorciumui taikyto valstybių garantijos modelio.
- (245) Be to, pasak valstybių, iš Tarpyvyriausybinių susitarimų ir Švedijos bei Danijos įgyvendinimo teisės aktų aiškiai matyti, kad 1992 m. konsorciumui neribotam laikui buvo suteiktos neatšaukiamos valstybių solidariosios garantijos, sudariusios teisinę ir ekonominę konsorciumo pareigos sukurti ir eksploatuoti fiksuotą jungtį sąlygą. Todėl abi valstybės turi aiškią ir konkrečią teisinę pareigą viena kitai ir konsorciumui užtikrinti valstybių garantijas vėlesniems finansiniams sandoriams, patenkančioms į Tarpyvyriausybinių susitarimų ir įgyvendinimo teisės aktų taikymo sritį. Valstybės tvirtina, jog tai, kad jas vėliau turės administruoti Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas, nereiškia, kad valstybės turi kokią nors pasirinkimo galimybę atsisakyti garantuoti tokius sandorius.
- (246) Todėl, valstybių nuomone, valstybių garantijos modelis turėtų būti apibūdinamas kaip sudarytas iš dviejų individualios *ad hoc* pagalbos priemonių, suteiktų steigiant konsorciumą 1992 m. vasario 13 d. Nuo tos dienos valstybės yra teisiškai įpareigtos garantuoti visą finansavimą, kuris konsorciumui yra reikalingas fiksuotai jungčiai sukurti ir pradėti eksploatuoti. Valstybės mano, kad šią išvadą patvirtina tiek teisiniai susitarimai, tiek ekonominė valstybių garantijos modelio logika.
- (247) Dėl teisinių susitarimų pažymėtina, kad, nors Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas yra atsakingi už praktinį garantijų susitarimų administravimą, kiek tai susiję su konkrečiomis paskolomis ir finansavimo tvarka, jie neturi jokios kompetencijos atsisakyti suteikti konsorciumui projekto finansavimui reikalingų garantijų. Be to, nors Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas kartais teikia, pakartotinai teikia arba tvirtina pradinės garantijas konkrečiam skoliniojo, tai nekeičia valstybių teisinės pareigos konsorciumui garantuoti su projektu susijusius konsorciumo finansinius išpareigojimus.

⁽¹²⁵⁾ Šiuo atžvilgiu jos remiasi 2014 m. balandžio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Prancūzijos Respublika / Europos Komisija*, C-559/12, ECLI:EU:C:2014:217.

⁽¹²⁶⁾ Mederer, W., Pesaresi, N. and Van Hoof, N., *EU Competition law: Volume IV, State aid, Book 1*, Claeys & Casteels, 2008, p. 566.

⁽¹²⁷⁾ Heidenhain, M., ed., *European State Aid Law: A Handbook*, Beck/Hart, 2010, pp. 587–588; Sinnaeve, A. and Slot, P. J., 'The new regulation on State aid procedures', *Common Market Law Review* 36, Issue 6, 1999, pp. 1153–1194, p. 1161.

- (248) Valstybės pažymi, kad atitinkamų Tarpvyriausybinių susitarimų nuostatų formuluotės, nacionalinės teisės įgyvendinimo aktų turinys ir Konsorciumo susitarimas nuo jų priėmimo nebuvo keičiami. Kadangi teisinis pagrindas, iš kurio kyla konsorciumo teisė į tai, kad jo finansavimą garantuotų valstybės, nepakito, valstybės mano, kad valstybių garantijos konsorciumui buvo suteiktos neribotam laikui ir neatšaukiamai tuo metu, kai jis įgijo juridinę teisę gauti finansavimą su valstybės garantija, t. y. nuo jo įsteigimo dienos.
- (249) Atsakydamos į skundo pateiktą teiginį, kad Švedijos garantijos buvo pakeistos iš antrinių į asmenines, valstybės pateikė išsamesnės informacijos apie Švedijos valstybės solidariosios garantijos įsipareigojimo vykdymą (175 konstatuojamoji dalis). Valstybės nurodė, kad pirminis valstybių solidariosios garantijos įsipareigojimas niekada nesikeitė. Valstybių garantijos įsipareigojimas konsorciumui įtvirtintas Švedijos parlamento sprendimu, priimtu sudarius Tarpvyriausybinių susitarimą. Švedijos parlamento sprendimas vėliau buvo įgyvendintas 1993 m. balandžio 1 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K94/1680/3), kuriais Švedijos nacionalinė skolos tarnyba buvo įpareigota teikti garantijas. Nė viename iš šių sprendimų išsamiai nėra reglamentuojama, kaip turėjo būti nustatytos individualių garantijų susitarimų sąlygos. Vietoj to tai turėjo nuspręsti ir įgyvendinti Švedijos nacionalinė skolos tarnyba. Vėliau nei Švedijos parlamentas, nei Švedijos vyriausybė nepriėmė jokio sprendimo, kuriuo Švedijos parlamento sprendimu nustatytas valstybių garantijos įsipareigojimas būtų pakeistas. Atskiri garantijos aktai padeda įgyvendinti konsorciumui jau suteiktą teisę. Garantijos aktus iš tiesų reikia aiškinti kaip asmenines garantijas. Tačiau tai nereiškia, kad pasikeitė Švedijos įsipareigojimas konsorciumui teikti garantiją ir tuo nėra peržengiamos Tarpvyriausybiniu susitarimu arba Švedijos parlamento sprendimu konsorciumui suteiktų teisių ribos. Valstybės taip pat pažymi, kad Švedijos nacionalinė skolos tarnyba neturi teisinės galios ar įgaliojimo iš dalies keisti ar išplėsti pradinį valstybių solidariosios garantijos įsipareigojimą arba suteikti naują garantiją be naujo vyriausybės sprendimo. Pakartotinai dėl atskirų paskolų išduotuose garantijos dokumentuose naudojamų formuluočių skirtumai turi būti aiškinami kaip skirtingas pradinio valstybių solidariosios garantijos įsipareigojimo įgyvendinimas, o ne kaip naujos individualios garantijos.
- (250) Dėl Danijos valstybės solidariosios garantijos įsipareigojimo vykdymo valstybės paaiškino, kad Statybos įstatyme nustatytas valstybės garantijos įsipareigojimas nuo įstatymo įsigaliojimo nepakito. Panaudojimo sąlygos tame teisės akte nėra aiškiai nustatytos, todėl šis garantijos įsipareigojimas standartiškai bus laikomas *simpel kaution*. Danijos garantijų įstatyme atskiriamos sąvokos *simpel kaution* ir *selvskyldnerkaution*. *Simpel kaution* reiškia, kad panaudoti garantiją prašanti šalis privalo įrodyti garantui, kad subjektas (skolininkas) negali įvykdyti savo įsipareigojimų. Paprastai tam reikia, i) kad vykdymo metu (t. y. šaliai siekiant, kad būtų įvykdytas jos reikalavimas, nukreiptas į subjekto turtą) būtų nustatyta, jog subjektas negali laiku įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimų, arba ii) kad subjektui būtų iškelta bankroto arba panaši nemokumo byla. *Selvskyldnerkaution* reiškia, kad garantiją panaudoti reikalaujanti šalis gali prašyti garanto sumokėti, jeigu subjektas laiku neįvykdė mokėjimo. Remiantis Danijos teismų praktika garantijų srityje, garantija paprastai yra aiškinama kaip *simpel kaution*, nebent yra aiškus pagrindas garantiją aiškinti kaip *selvskyldnerkaution*. Taigi, jeigu garantija nėra aiškiai apibrėžta kaip *selvskyldnerkaution*, garantiją panaudoti prašanti šalis turės įrodyti garantui, kad subjektas negali laiku įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimų.
- (251) Praktiškai garantijos panaudojimo sąlygos išsamiau apibrėžiamos pagal įvairius finansinius sandorius sudaromuose garantijos susitarimuose. Iš tokių garantijos susitarimų formuluotės išplaukia, kad jie yra besąlyginiai, todėl investuotojai neprivalo imtis priverstinių priemonių, kad konsorciumas įvykdytų reikalavimą, ir įsipareigojimų neįvykdymo atveju gali tiesiogiai kreiptis į garantus. Kreditoriai neprivalo imtis jokių veiksmų dėl nemokumo. Kita vertus, EVTO programoje, EIB paskolų sąlygose ir ISDA pagrindiniuose susitarimuose yra konkreti nuostata dėl galimo nemokumo atvejo. Pagal šią nuostatą visi kreditoriai įsipareigoja nespirtinti jokio pasirengimo nemokumo procedūroms ar bylos nagrinėjimo, taip pat neinicijuoti bankroto, restruktūrizacijos, administravimo, likvidavimo ir pan. ir nedalyvauti tokiuose procesuose, jei konsorciumo įsipareigojimai yra užtikrinti garantija.

- (252) Valstybės taip pat rėmėsi galutiniu sprendimu dėl Fėrnarno juostos ir ypač pažymėjo, kad to sprendimo 253 konstatuojamojoje dalyje Komisija pabrėžė, jog Fėrnarno juostos fiksuotos jungties statybą ir eksploatavimą reglamentuojančiame akte aiškiai išdėstytas valstybės įsipareigojimas finansuoti statybos išlaidas suteikiant valstybės paskolas ir (arba) valstybės garantijas ir kad tik finansų ministras yra įgaliotas priimti sprendimą dėl valstybės paskolų ir valstybės garantijų derinimo. Jos taip pat atkreipė dėmesį į galutinio sprendimo dėl Fėrnarno juostos 256 konstatuojamąją dalį, kurioje teigiama, kad finansų ministras turi tik ribotą diskreciją dėl valstybės paskolų ir valstybės garantijų įgyvendinimo. Byloje *Øresund* nagrinėtu atveju Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba buvo atsakingi už praktinį garantijų administravimą, kiek tai susiję su konkrečiomis paskolomis ir finansavimo tvarka, tačiau neturėjo kompetencijos atsisakyti suteikti konsorciumo projektui finansuoti reikalingas garantijas. Taigi valstybės teigia, kad byloje *Øresund* nagrinėtu atveju valstybių diskrecija buvo dar mažesnė negu Fėrnarno juostos byloje.
- (253) Valstybės taip pat pažymi Komisijos pabrėžtą argumentą, kad bendrovei „Femern A/S“, kuri yra specialiosios paskirties įmonė, atsakinga už Fėrnarno juostos fiksuotos jungties statybą ir eksploatavimą, suteikta pagalba yra išimtinai susijusi su šios fiksuotos jungties planavimo ir statybos finansavimu ir nėra skirta jokiems kitiems projektams ir veiklai. Valstybės teigia, kad tas pats pasakytina ir dėl bylos *Øresund*. Konsorciumas yra „specialiosios paskirties įmonė“, kuri negali vykdyti kitos veiklos, išskyrus su fiksuota jungtimi susijusią veiklą. Jų nuomone, bendras garantijų apimties vertinimas, kuriame atsižvelgiama į tai, kad konsorciumas negali vykdyti kitos veiklos, galėtų vesti tik prie išvados, kad garantijos yra susijusios su konkrečiu projektu.
- (254) Valstybės daro išvadą, kad dėl tų pačių priežasčių kaip Fėrnarno juostos byloje yra akivaizdu, jog kiekvieną kartą, kai sudaromas naujas garantuojamas sandoris, konsorciumui nėra suteikiama nauja pagalba. Todėl galutinis sprendimas dėl Fėrnarno juostos patvirtina valstybių nuomonę, kad valstybių garantijos turėtų būti laikomos dviem individualios *ad hoc* pagalbos priemonėmis, kurios buvo suteiktos 1992 m., steigiant konsorciumą.
- (255) Valstybių garantijos modelio ekonominis tikslas – kuo labiau sumažinti bendras projekto finansavimo išlaidas. Jei kiekviena valstybė turėtų diskreciją nuspręsti, ar su konsorciumu sudaryti konkretų garantijos susitarimą, šiam tikslui būtų pakenkta. Šis modelis neveiktų kaip finansavimo mechanizmas, jeigu kaskart ketindamas imti naują paskolą konsorciumas turėtų „prašyti“ valstybių suteikti valstybės garantiją. Be to, rinkos ekonomikos požiūriu nebūtų logiška daryti prielaidą, kad, viena vertus, konsorciumas turi „įmonės“, konkuruojančios su kitais rinkos dalyviais, požymių, o kita vertus, kad ši įmonė būtų prisiėmusi atsakomybę už fiksuotos jungties finansavimą, prieš tai pirmiausia neįgijusi aiškios juridinės teisės nuo pat pradžių finansuoti jos statybos išlaidas su valstybės garantijomis. Valstybės dar tvirtina, jog tai, kad pagalba buvo suteikta 1992 m., patvirtina ir ekonominė realybė, ypač finansų rinkose. 2016 m. lapkričio 18 d. „Standard & Poor’s“ parengtoje konsorciumo kredito analizės santraukoje nurodyta, kad „šios garantijos, atsižvelgiant į jų formuluotę, neatšaukiamai ir besąlygiškai apima visą „Øresundsbron“ skolą ir palūkanų mokėjimą“. Dėl šios priežasties „Standard & Poor’s“ konsorciumo skolos reitingą sieja su ilgalaikiu Švedijos ir Danijos, t. y. AAA, reitingu.
- (256) Galiausiai valstybės teigia, kad bendrieji Sąjungos valstybės pagalbos teisės principai ir jurisprudencija patvirtina išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, buvo suteikta konsorciumą steigiant. Jų nuomone, steigiant konsorciumą prisiimti įsipareigojimai garantuoti konsorciumui teikiamas fiksuotai jungčiai skirtas paskolas buvo tvirti, tikslūs ir besąlyginiai. Taigi pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, buvo suteikta 1992 m., kai konsorciumas įgijo besąlyginę ir neatšaukiamą juridinę teisę naudotis valstybių garantijos modeliu savo įsipareigojimams, susijusiems su konkrečiu projektu, finansuoti, net jei tie būsimi finansiniai susitarimai dar nebuvo sudaryti (t. y. net jei garantijos dar nebuvo „išmokėtos“).

5.4.

Valstybių garantijos modelio pripažinimas nauja arba esama pagalba

- (257) Valstybės remiasi Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad dešimties metų (susigrąžinimo) senaties terminas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai gavėjui suteikiama neteisėta pagalba kaip individuali pagalba.

- (258) Valstybės mano, kad dešimties metų senaties terminas baigėsi 2002 m. vasario 13 d., t. y. praėjus dešimčiai metų nuo konsorciumo įsteigimo 1992 m. vasario 13 d. Todėl visa pagalba, susijusi su valstybių garantijos modeliu, yra esama pagalba ir jos susigrąžinti negalima.
- (259) Be to, Švedijos institucijos teigia, kad bet kokia galima pagalba buvo galutinai suteikta iki jos įstojimo į Sąjungą ir iki EEE susitarimo ⁽¹²⁸⁾ įsigaliojimo 1994 m. sausio 1 d. Todėl Švedijos suteikta solidarioji valstybės garantija pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto i papunktį ir Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 144 straipsnį yra esama pagalba.
- (260) Valstybių nuomone, pagrindiniai skirtumai tarp „naujos pagalbos“ ir „esamos pagalbos“ ir tarp „pagalbos schemos“ ir „ad hoc pagalbos“, apibrėžiami suderinti dvi pagrindines sąlygas: i) veiksmingą valstybės pagalbos taisyklių vykdymą ir ii) teisinį tikrumą valstybėms narėms, pagalbos gavėjui ir jo sutarčių partneriams, kurie, vadovaudamasi pagalba, koregavo savo padėtį.
- (261) Šiuo atžvilgiu valstybės priduria, kad pagrindinė teisinė ir ekonominė prielaida pradėti projektą ir patirti su fiksuotos jungties statyba susijusias išlaidas buvo tai, kad konsorciui valstybės garantijas suteikė abi dalyvaujančios valstybės ir kad tos valstybių garantijos turėjo galioti tol, kol konsorciui negrąžins visos skolos.
- (262) Valstybės taip pat pažymi, kad bet kuri suinteresuotoji šalis ar galimas konkurentas galėjo per atitinkamą Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytą laikotarpį pateikti skundą Komisijai arba remdamasi SESV 108 straipsnio 3 dalimi kreiptis tiesiogiai į nacionalinius teismus nuo pat konsorciumo įsteigimo. Pasibaigus šiems terminams, Komisija neturi kompetencijos nurodyti susigrąžinti pagalbą arba nustatyti atitinkamas priemones ateičiai. Jos tvirtina, kad, jei Komisija tebeturėtų tokią kompetenciją praėjus keliems dešimtmečiams nuo projekto pradžios ir skolos susidarymo, konsorciui ir valstybėms kiltų nepriimtinas teisinis netikrumas.
- (263) Valstybės priduria, kad nuolatinio paskolų refinansavimo praktika užtikrina minimalias bendras skolinimosi išlaidas, o tai, kad valstybių garantuotos paskolos dėl tos priežasties buvo imamos nuolat, neturėtų būti pagrindas konsorciui vertinti kitaip, negu tuo atveju, jei jis 1992 m. būtų pasirinkęs skolintis lėšas imdamas ilgalaikes valstybės garantuojamas paskolas, kurių nebūtų reikėję refinansuoti.
- (264) Remdamasi pirmiau išdėstytais argumentais, valstybės tvirtina, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, konsorciui buvo galutinai ir neatšaukiamai suteikta 1992 m. vasario 13 d.
- (265) Vis dėlto, atsižvelgiant į valstybių požiūrį, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, yra esama pagalba, todėl jos negalima susigrąžinti, valstybės įsipareigojo užtikrinti, kad konsorciui naują skolą finansuotų, o esamą refinansuotų rinkos sąlygomis. Todėl esama pagalba konsorciui, kylanti iš valstybių garantijos modelio, bus laipsniškai nutraukta, pasibaigus konsorciumo negrąžintos skolos priemonių terminui. Valstybės pateikė Komisijai perėjimo prie likusios skolos finansavimo rinkos sąlygomis tvarkos ir numatomą skolos grąžinimo planą. Ta skola bus refinansuojama rinkos sąlygomis, suėjus jos grąžinimo terminui ir iškilus refinansavimo poreikiui. Todėl būsimas finansavimas rinkos sąlygomis bus įgyvendinamas laipsniškai, ateityje iškilus refinansavimo poreikiui. Šiomis aplinkybėmis valstybės patvirtino, kad nuo Sprendimo *Øresund* priėmimo konsorciui negavo jokio naujo valstybės garantuoto finansavimo ar refinansavimo (116 konstatuojamoji dalis). Todėl laipsniškos pertvarkos procesas jau prasidėjo.

⁽¹²⁸⁾ Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimas (OL L 1, 1994 1 3, p. 3).

5.5. **Pastabos dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių**

- (266) Dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių Danija teigia, kad, jei reikėtų laikyti, jog šios taisyklės patenka į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį, priemonės daugiausia turėtų būti laikomos „esama pagalba“.
- (267) Danija tvirtina (taip pat remdamasi argumentais, kurie buvo pateikti byloje SA.38371 (2014/CP), kad Statybos įstatyme nuo pat pradžių, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, kai dėl infrastruktūros statybos išlaidų akivaizdžiai reikėjo ilgalaikio bendrovės „A/S Øresund“ finansavimo plano, buvo nustatyta, kad bendrovei „A/S Øresund“ bus taikomos palankesnės nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės negu pagal bendrąją Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą (15 skirsnis). Taigi Statybos įstatymo rengimo dokumentuose teisės aktų leidėjas aiškiai nurodė, kad priežastis, dėl kurios 1991 m. buvo pratęstas nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį senaties terminas, buvo tai, kad dėl didelių išlaidų ir pelno nebuvimo statybos laikotarpiu bendrovė „A/S Øresund“ nebūtų galėjusi pasinaudoti bendrai taikomomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklėmis (su penkerių metų senaties terminu). Danija pažymi, kad iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios nuostoliai iš esmės patirti dėl palūkanų už paskolas, kurios buvo reikalingos fiksuotos jungties statybai. Finansavimo išlaidos (palūkanos) neįeina į įsigijimo savikainą, kurią konsorciumo balanse galima kapitalizuoti kaip turtą, pagal kurį būtų skaičiuojamas nusidėvėjimas. Tačiau pagal Danijos bendrajame pajamų ir turto apmokestinimo įstatyme⁽¹²⁹⁾ nustatytą bendrąją palūkanų atskaitymo taisyklę palūkanų išlaidos gali būti atskaitomos kaip sąnaudos, todėl pradiname projekto etape susidarė nuostolių.
- (268) Dėl Danijos specialiųjų nusidėvėjimo taisyklių Danija tvirtina, kad pagal Statybos įstatymo 12 skirsnį bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikomas atskiras projekto pradinės įsigijimo savikainos amortizacijos teisinis pagrindas. Danija pažymėjo, kad įprastos nusidėvėjimo taisyklės (t. y. bendrai taikomos taisyklės) nustatytos Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme. Šiuo atžvilgiu Danija rėmėsi Statybos įstatymo rengimo dokumentais, kuriuose nurodoma, kad šios nuostatos atitinka panašias nuostatas, taikomas „pastatams ir kitiems įrenginiams“ pagal tuo metu galiojusį Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą, t. y. 1991 m. rugpjūčio 16 d. konsoliduoto įstatymo Nr. 597 22 skirsnį. Danija paaiškino, kad Danijos specialioji nusidėvėjimo taisyklė turi būti laikoma praktine taisykle, pagal kurią visam turtui leidžiama vienodą režimą, kuris, beje, iš pradžių konsorciui buvo nepalankus, nes visam turtui buvo taikoma mažiausiai palanki nusidėvėjimo norma (kitų straipsnių, pavyzdžiui, mašinų, nusidėvėjimas paprastai gali būti skaičiuojamas taikant didesnę normą negu 6 proc. / 2 proc., tačiau bendrovės „A/S Øresund“ atveju maksimali nusidėvėjimo norma buvo 6 proc. / 2 proc.).
- (269) Danijos institucijų nuomone, Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės negali būti laikomos lengvatomis, kurias reikėtų nagrinėti atskirai nuo valstybių garantijos modelio. Bendrovei „A/S Øresund“ taikomomis taisyklėmis siekiama to paties tikslo kaip ir valstybių garantijos modeliu, t. y. užtikrinti fiksuotos jungties finansavimą mažiausiomis išlaidomis. Be to, šios mokestinės naudos sumos yra neatsiejamai susijusios su valstybių garantijos modeliu, o bendras grynas poveikis neutralizuoja bet kokią mokesčio lengvatą, kurią bendrovė „A/S Øresund“ galėjo gauti. Visų pirma, bendra pagalbos suma (bendrasis subsidijos ekvivalentas), suteikta taikant valstybių garantijos modelį, sumažėja ta apimtimi, kokia pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisykles sumažėja konsorciumo mokestinis išpareigojimas, taigi ir jo skolos našta. Tačiau, jei bendrovei „A/S Øresund“ specialiosios taisyklės nebūtų buvusios taikomos, konsorciumo skolos našta būtų buvusi didesnė, taigi pagal valstybių garantijos modelį būtų buvusi suteikta didesnė pagalbos suma. Kitaip tariant, bendrovei „A/S Øresund“ taikomų Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių pagrindinis tikslas buvo padidinti projekto finansinį patikimumą ir taip sumažinti riziką, susijusią su paskolų teikimu konsorciui.
- (270) Danija taip pat teigia, kad, jei kuriai nors iš Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių būtų taikomos valstybės pagalbos taisyklės, aktualus laikotarpis, kuriuo reikia atsižvelgti į naudą, kuri galėjo būti suteikta taikant nuostolių perkėlimo taisykles, tėra laikotarpis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d., t. y. treji metai. Per laikotarpį nuo 2002 mokestinių metų iki 2012 mokestinių metų imtinai naudos nebuvo, nes savo nuostolius be jokių apribojimų į būsimus mokestinius metus galėjo perkelti visi Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys. Iki to laikotarpio galiojusi specialioji nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklė turėtų būti laikoma esama pagalba, suteikta įsigaliojus Statybos įstatymui. Šiuo atžvilgiu Danija pažymi, kad

⁽¹²⁹⁾ *Statsskatteloven*, 6 skirsnio 1 dalies e punktas.

1991–2001 m. nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės labai skyrėsi nuo Sprendime *France Télécom* nagrinėto atvejo. Statybos įstatyme nuo pat pradžių, atsižvelgiant į konkrečias bendrovės „A/S Øresund“ aplinkybes, buvo nustatyta, kad bendrovei „A/S Øresund“ bus taikomos palankesnės nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės, nes ji planuoja ilgalaikį investicijų į infrastruktūrą finansavimą. Galima nauda turėtų būti laikoma suteikta ne vėliau kaip tada, kada patirti nuostoliai, o tai, kad nuostoliai bus panaudoti vėliau, neturi reikšmės nustatant, kada nauda buvo suteikta, taigi ir vertinant, ar pagalba yra dabar esama pagalba. Todėl tokios naudos faktas nebuvo nustatytas, nepriklausė nuo kasmetinio mokesčio įmokos reguliavimo, kaip byloje *France Télécom* nagrinėtu atveju, ir ją buvo galima panaikinti tik iš dalies pakeitus teisės aktus.

- (271) Danija taip pat pateikė išsamesnės informacijos apie bendrovės „A/S Øresund“ metines mokesčių deklaracijas, visų pirma apie nuo 1992 m. į būsimą laikotarpį perkeltus ir panaudotus nuostolius, taip pat apie metines nurašytas sumas. Danija patvirtino, kad buvo panaudoti daugiau kaip prieš penkerius metus patirti nuostoliai (kurių galiojimas pagal įprastas taisykles būtų pasibaigęs). Be to, 2013–2015 m. laikotarpiu į būsimą laikotarpį perkeltiems nuostoliams užskaityti buvo panaudota 100 proc. pelno, o tai pagal įprastas apmokestinimo taisykles dėl taikomo senaties termino nebūtų buvę įmanoma. Danija taip pat patvirtino, kad fiksuotos jungties turto nusidėvėjimas pradėtas skaičiuoti 2004 m. mokestiniais metais, taikant 6 proc. normą; tuo metu pagal įprastas apmokestinimo taisykles nusidėvėjimo norma buvo 5 proc. Bendrovė „A/S Øresund“ taip pat pasinaudojo galimybe nuo 2008 m. mokestinių metų nusidėvėjimą skaičiuoti taikant 6 proc. normą, nors pagal įprastas apmokestinimo taisykles buvo taikoma 4 proc. nusidėvėjimo norma. Danija dar patvirtino, kad bendra sukaupta nusidėvėjimo suma iki 2015 m. mokestinių metų imtinai išliko mažesnė negu 60 proc., o vėliau Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės buvo panaikintos.

5.6. Pagalbos priemonių suderinamumas

- (272) Turint galvoje valstybių poziciją dėl valstybės pagalbos buvimo ir dėl jos pripažinimo esama pagalba, kaip aprašyta 5.2–5.5 skirsniuose, valstybės nemanė, kad būtų tikslinga ar reikėtų išsamiai komentuoti sprendime pradėti tyrimą išreikštas abejones dėl bet kurios galimos pagalbos konsorciui suderinamumo.

5.7. Teisėti lūkesčiai

- (273) Valstybių nuomone, Sprendime *Øresund* Bendrasis Teismas nepatvirtino jokios pozicijos dėl teisėtų lūkesčių buvimo po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo. Taigi jos nesutinka su suinteresuotosiomis šalimis, kurios visos tvirtina, kad Bendrojo Teismo sprendimas turėtų būti aiškinamas taip, kad po 2000 m. gruodžio 12 d. konsorciui ir valstybės nebegalėjo turėti teisėtų lūkesčių.
- (274) Valstybės prašo, kad tuo atveju, jei vertinant valstybės pagalbą Komisijai atrodytų svarbu nustatyti, nuo kokio tiksliai momento valstybės ir konsorciui nebegalėjo remtis teisėtais lūkesčiais, Komisija atsižvelgtų į konkrečias projekto aplinkybes.
- (275) Tiksliau, valstybės mano, kad, pirma, turi būti pripažinta, jog konsorciui ir valstybės tikrai turėjo teisėtų lūkesčių dėl priemonių iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, taigi ir per visą statybos etapą, per kurį susikaupė konsorciui skola. Po to valstybės ir konsorciui turėjo mažai galimybių keisti finansavimo modelį. Valstybės teigia, kad tokiu atveju tam, kad teisėtų lūkesčių principas būtų veiksmingas, iki to sprendimo priėmimo atsiradę teisėti lūkesčiai turi galioti ir po to sprendimo priėmimo dienos. Taigi, net jei valstybės ir konsorciui po 2000 m. gruodžio mėn. negali remtis teisėtais lūkesčiais, konsorciui lūkesčiai dėl to, kaip jis galės finansuoti ir refinansuoti savo statybos skolą, susiformavo prieš priimančią Sprendimą *Aéroports de Paris*. Jei tuo sprendimu konsorciui galimybė (re)finansuoti savo skolą naudojantis valstybių garantijomis būtų panaikinta, kiltų reali grėsmė konsorciui veiklos tęstinumui, o valstybių ir konsorciui teisėti lūkesčiai, atsiradę iki 2000 m. gruodžio mėn., būtų panaikinti atgaline data.

- (276) Antra, daugiau kaip 20 metų nuo Konsorciumo susitarimo sudarymo 1992 m. ir daugiau kaip 12 metų nuo fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios nė viena suinteresuotoji šalis (įskaitant skundo pateikėją) nepateikė skundo dėl konsorciumui suteiktų valstybių garantijų arba dėl Danijos specialiųjų nuostatų perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių.
- (277) Trečia, Sprendimas *Aéroports de Paris* nesuteikė konsorciumui arba valstybėms jokios priežasties manyti, kad fiksuota jungtis patenka į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį. Sprendimas buvo labai konkretus ir tuo metu buvo vertinamas kaip sprendimas dėl oro uostų sektoriaus, susijęs su šio sektoriaus liberalizavimu. Be to, kaip minėta 276 konstatuojamojoje dalyje, nei Komisija, nei jokia trečioji šalis daugiau kaip 12 metų nuo fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios nesuteikė konsorciumui ar valstybėms pagrindo suabejoti konsorciumo finansavimo teisėtumu.
- (278) Todėl, atsižvelgdamos į šiuos tris argumentus ir į konkrečias šios bylos aplinkybes, valstybės teigia, kad, pirma, teisėtų lūkesčių principas turėtų būti taikomas ir pagalbos priemonėms, kurios buvo skirtos konsorciumui po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo iki visiško statybos skolos grąžinimo. Priešingu atveju konsorciumo ir valstybių teisėti lūkesčiai, atsiradę iki 2000 m. gruodžio mėn., netektų prasmės.
- (279) Antra, bet kuriuo atveju valstybės mano, kad teisėti lūkesčiai galiojo iki 2018 m. rugsėjo 19 d., kai Bendrasis Teismas panaikino 2014 m. sprendimą, nes iki tos dienos nei konsorciumas, nei valstybės nežinojo, kad 2014 m. sprendime Komisijos atliktas tyrimas buvo nepakankamas.
- (280) Trečia, valstybės bet kuriuo atveju mano, kad konsorciumas ir valstybės turėjo teisėtų lūkesčių iki 2014 m. Komisijos sprendimo (vėliau apskūsto Bendrajame Teisme) priėmimo, nes 1995 m. raštai sukėlė tokias pačias teises pasekmes kaip ir sprendimas dėl pagalbos nebuvimo. Kadangi prieš priimant 2014 m. sprendimą Komisija šių raštų neginčijo ir nekėlė dėl jų kitų abejonių, valstybės rėmėsi teisėtais lūkesčiais.
- (281) Ketvirta, valstybės bet kuriuo atveju mano, kad konsorciumas ir valstybės turėjo teisėtų lūkesčių bent iki 2013 m. gegužės 13 d. Komisijos rašto, kuriuo buvo perduotas skundas, gavimo.

5.8. Perspektyvinės priemonės

- (282) Valstybės mano, kad nė viena iš skundo pateikėjos pasiūlytų perspektyvinių priemonių ar struktūrinių taisomųjų priemonių neturi jokio teisinio pagrindo Sąjungos valstybės pagalbos teisėje, todėl į jas neturėtų būti atsižvelgiama. Šiomis aplinkybėmis jos pažymi, kad SESV 345 straipsnyje nustatyta, jog SESV jokių būdu nepažeidžia valstybių narių normų, reglamentuojančių nuosavybės sistemą. Remiantis jurisprudencija⁽¹³⁰⁾, valstybės narės savo vidaus sistemose gali laisvai nustatyti nuosavybės sistemą, įskaitant tai, ar jos nori steigti valstybės valdomas bendroves.
- (283) Atsižvelgdamos į skundo pateikėjos teiginį, kad konsorciumas turėtų didelį pranašumą net ir po to, kai valstybės nustotų teikti konkrečias valstybių garantijas, nes jam netaikomas bankrotas (222 konstatuojamoji dalis), valstybės nurodė, kad iš esmės pagal Danijos ar Švedijos teisę niekas nedraudžia konsorciumui taikyti įprastą bankroto procedūras. Tai aiškiai rodo pastaba, kad EVTO programoje, EIB paskolų sąlygose ir ISDA pagrindiniuose susitarimuose (251 konstatuojamoji dalis) yra konkreti nuostata dėl galimo nemokumo atvejo.

⁽¹³⁰⁾ 1985 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija / Komisija*, C-41/83, ECLI:EU:C:1985:120, 22 punktas, ir 1974 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Sacchi*, C-155/73, ECLI:EU:C:1974:40, 14 punktas.

6. PRIEMONIŲ VERTINIMAS

6.1. Pagalbos buvimo, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, vertinimas

- (284) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (285) Taigi priemonė laikoma valstybės pagalba pagal minėtą nuostatą, jeigu atitinka visas šias sąlygas: i) priemonės gavėjas yra įmonė, ii) priemonė priskirtina valstybei ir finansuojama iš valstybinių išteklių, iii) priemonė suteikia atrankųjį pranašumą jos gavėjui ir iv) priemonė iškraipo konkurenciją arba kelia jos iškraipymo grėsmę ir gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (286) Sprendimo pradėti tyrimą 100 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta Komisijos preliminarinė nuomonė, kad valstybių garantijos, kurias valstybės suteikė konsorciui fiksuotos jungties finansavimo tikslais, taip pat Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

6.1.1. Ekonominė veikla ir įmonės sąvoka

- (287) Komisija pažymi, kad valstybės pagalbos taisyklės taikomos tik tuo atveju, jeigu pagalbos gavėjas yra įmonė. Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje ne kartą įmonę apibrėžė kaip ekonominę veiklą vykdančią subjektą, kad ir koks būtų jo teisinis statusas ir finansavimo būdas⁽¹³¹⁾. Ekonominė veikla yra bet kuri veikla, kurią sudaro prekių tiekimas ar paslaugų teikimas atitinkamoje rinkoje⁽¹³²⁾. Subjektas, kuris vykdo tiek ekonominę, tiek neekonominę veiklą, įmone turi būti laikomas tik ekonominės veiklos atžvilgiu⁽¹³³⁾.
- (288) Be to, tam, kad tam tikra veikla būtų laikoma ekonomine veikla, tai, ar privatus investuotojas būtų galėjęs vykdyti tą pačią veiklą, neturi reikšmės⁽¹³⁴⁾. Kai subjektas vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdą, jis yra įmonė, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ir valstybės arba iš valstybinių išteklių tam subjektui suteiktai finansinei naudai gali būti taikomos valstybės pagalbos taisyklės⁽¹³⁵⁾.
- (289) Sąjungos teismai taip pat konstatavo, kad paprastai už atlygį teikiamos paslaugos gali būti laikomos ekonomine veikla, o esminis atlygio požymis yra tai, kad jis sudaro užmokestį už aptariamą paslaugą⁽¹³⁶⁾. Vadinasi, tai, ar subjektas yra įmonė, kaip tai suprantama pagal valstybės pagalbą reglamentuojančius teisės aktus, lemia vykdomos veiklos pobūdis.

⁽¹³¹⁾ 2000 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Pavlov ir kt. / Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 74 punktas; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze / Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato ir Cassa di Risparmio di San Miniato SpA.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 107 punktas.

⁽¹³²⁾ 1987 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italija*, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7 punktas; 1998 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italijos Respublika*, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, 36 punktas; 2000 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Pavlov ir kt. / Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 75 punktas.

⁽¹³³⁾ Sprendimo *Aéroports de Paris* 108 punktas.

⁽¹³⁴⁾ Šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wouters, Savelbergh ir Price Waterhouse Belastingadviseurs BV / Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten*, C-309/99, ECLI:EU:C:2002:98, 58 punktą.

⁽¹³⁵⁾ 1993 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Christian Poucet / Assurances Générales de France / Caisse Mutuelle Régionale du Languedoc-Roussillon ir Daniel Pistre / Cancave*, sujungtos bylos C-159/91 ir C-160/91, ECLI:EU:C:1993:63, 17 punktas.

⁽¹³⁶⁾ 2019 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Havenbedrijf Antwerpen ir Maatschappij van de Brugse Zeehaven / Komisija*, T-696/17, ECLI:EU:T:2019:652, 75 punktas.

- (290) Sprendime *Aéroports de Paris* ⁽¹³⁷⁾ Bendrasis Teismas nurodė, kad oro uosto eksploatavimas turi būti laikomas ekonomine veikla. Vėliau Sprendimuose *Leipzig Halle* padaryta išvada, kad, jeigu oro uosto kilimo ir tūpimo takas bus naudojamas ekonominei veiklai, jo statyba taip pat yra ekonominė veikla, todėl jo finansavimas gali patekti į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį. Kaip patvirtino Bendrasis Teismas Sprendime *Belgijos uostai* ⁽¹³⁸⁾, nors šios bylos konkrečiai susijusios su oro uostais, atrodo, kad Sąjungos teismų suformuluoti principai taikytini ir kitos infrastruktūros, neatsiejamai susijusios su ekonomine veikla ⁽¹³⁹⁾, ⁽¹⁴⁰⁾, statybai.
- (291) Sprendimo pradėti tyrimą 74–76 konstatuojamosiose dalyse Komisija jau nurodė, jog *prima facie* galima laikyti, kad konsorciumas vykdo ekonominę veiklą ir kad jis turėtų būti laikomas įmone. Valstybės teigia, kad konsorciumas nėra įmonė, nes nevykdo ekonominės veiklos (5.2.2 skirsnis). Valstybių nuomone, fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimas yra klasikiniai viešosios valdžios funkcijų vykdymo pavyzdžiai, kuriems SESV 107 straipsnio 1 dalis nėra ir neturėtų būti taikoma.
- (292) SESV 107 straipsnio 1 dalis tikrai nėra taikoma, kai valstybės savo veikla „vykdo viešosios valdžios funkcijas“ ⁽¹⁴¹⁾ arba kai viešojo sektoriaus subjektai veikia kaip valdžios institucijos ⁽¹⁴²⁾. Subjekto veikla gali būti laikoma viešosios valdžios funkcijų vykdymu, kai atitinkama veikla sudaro pagrindinių valstybės funkcijų dalį arba kai ji su tomis funkcijomis susijusi dėl savo pobūdžio, tikslo ir jai taikytinų taisyklių ⁽¹⁴³⁾.
- (293) Komisija mano, kad būtina atlikti bendrą vertinimą, o tam, kad konsorciumo veikla galėtų būti laikoma viešosios valdžios funkcijų vykdymu, ji turėtų būti susijusi su pagrindinėmis valstybės funkcijomis dėl savo pobūdžio, tikslo ir taisyklių, kurios jai taikomos. Į viešosios valdžios funkcijų vykdymo sąvoką gali įeiti tik neekonominė veikla ⁽¹⁴⁴⁾.
- (294) Pagal suformuotą jurisprudenciją ⁽¹⁴⁵⁾ ekonominės veiklos kvalifikavimas turėtų būti grindžiamas faktinėmis aplinkybėmis, būtent prekių tiekimu ar paslaugų teikimu tam tikroje rinkoje. Būdamas fiksuotos jungties infrastruktūros savininkas ir valdytojas, konsorciumas veikia transporto paslaugų teikimo už atlygį piliečiams ir įmonėms rinkoje: konsorciumas už Zundo sąsiaurio kirtimą iš fiksuotos jungties kelio atkarpos naudotojų renka (kelio) mokestį; be to, Švedijos transporto administracija ir Danijos valstybinė geležinkelio administracija moka mokestį už naudojamą fiksuotos jungties geležinkelio infrastruktūrą. Konsorciumo pajamos iš kelių ir geležinkelio yra skirtos visoms fiksuotos jungties planavimo, projektavimo, statybos, techninės priežiūros ir eksploatavimo išlaidoms, taip pat vidaus kelių ir geležinkelio jungčių statybos išlaidoms finansuoti paskirstant dividendus patronuojančiosioms bendrovėms (70 konstatuojamoji dalis).
-
- ⁽¹³⁷⁾ 125 punktas, patvirtintas 2002 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Aéroports de Paris / Komisija*, C-82/01 P, ECLI:EU:C:2002:617.
- ⁽¹³⁸⁾ 2019 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Havenbedrijf Antwerpen ir Maatschappij van de Brugse Zeehaven / Komisija*, T-696/17, ECLI:EU:T:2019:652, 98–107 punktai.
- ⁽¹³⁹⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Eventech / The Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, 42 punktas; 2018 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Naviera Armas / Komisija*, T-108/16, ECLI:EU:T:2018:145, 119 punktas.
- ⁽¹⁴⁰⁾ Taip pat žr. Komisijos pranešimo dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos (OL C 262, 2016 7 19, p. 1) 202 punktą.
- ⁽¹⁴¹⁾ 1987 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italija*, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7 ir 8 punktai.
- ⁽¹⁴²⁾ 1988 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bodson*, 30/87, ECLI:EU:C:1988:225, 18 punktas.
- ⁽¹⁴³⁾ Ypač žr. 1994 m. sausio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *SAT Fluggesellschaft mbH / Eurokontrolé*, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, 30 punktą ir 1997 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Calì & Figli*, C-343/95, ECLI:EU:C:1997:160, 22 ir 23 punktus.
- ⁽¹⁴⁴⁾ 2009 m. kovo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-113/07 P, ECLI:EU:C:2009:191, 70 punktas.
- ⁽¹⁴⁵⁾ 1987 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italija*, ECLI:EU:C:1987:283, 7 punktas.

(295) Reikėtų pažymėti, kad konsorciui konkrečios viešosios valdžios funkcijos, susijusios su fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimu, nebuvo perduotos, tačiau jis šią infrastruktūrą statė ir eksploatuoja kaip ekonominės veiklos vykdytojas. Didelių infrastruktūros objektų statyba ir komercinis eksploatavimas savaime nėra viešosios valdžios funkcijų vykdymas, o fiksuotos jungties statybą ir eksploatavimą lemia ekonominė logika, nes itin didelę finansavimo dalį sudaro naudotojų mokesčiai⁽¹⁴⁶⁾. Iš tikrųjų konsorciumo veikla labai skiriasi nuo to, kas anksčiau buvo laikoma viešosios valdžios funkcijų dalimi, pavyzdžiui, kariuomenės arba policijos veiklos, oro navigacijos saugos ir kontrolės, jūrų eismo kontrolės ir saugos, kovos su tarša priežiūros, laisvės atėmimo bausmių vykdymo organizavimo, finansavimo ir užtikrinimo, valdžios institucijų vykdomos valstybei priklausančių teritorijų plėtros ir atgaivinimo ir viešaisiais tikslais naudoti skirtų duomenų rinkimo remiantis teisės aktuose atitinkamoms įmonėms nustatytu įpareigojimu atskleisti tokius duomenis⁽¹⁴⁷⁾.

(296) Zundo sąsiaurio kirtimo rinka egzistuoja, visų pirma todėl, kad paslaugą už atlygį jau teikia esamas keltų operatorius, kuris yra privati įmonė, akivaizdžiai veikianti rinkos sąlygomis. Taigi konsorciumo teikiamos transporto paslaugos konkuruoja su keltų operatorių teikiamomis transporto paslaugomis. Komisija nesutinka su 239 konstatuojamojoje dalyje apibendrintu valstybių argumentu, jog negalima laikyti, kad konsorciūmas konkuruoja su keltų paslaugomis. Kaip pripažįsta valstybės, konsorciumo kainų politika gali reikšmingai paveikti skundo pateikėjos veiklą. Nepriklausomai nuo to, ar konsorciūmas buvo sukurtas ketinant konkuruoti su keltų paslauga, ar ne⁽¹⁴⁸⁾, jis siūlo persikėlimo per Zundo sąsiaurį paslaugą, kuri daro tiesioginį poveikį rinkoje jau veikiančių operatorių konkurencinei padėčiai. Todėl Komisija daro išvadą, kad valdydamas fiksuotą jungtį konsorciūmas vykdo ekonominę veiklą.

(297) Komisija taip pat pažymi, kad veikla, kurią sudaro prekių ar paslaugų siūlymas rinkoje, neįgyja viešosios valdžios funkcijų vykdymo požymių vien dėl to, kad valstybė narė nusprendė suteikti viešajam subjektui monopolinę teisę siūlyti atitinkamas prekes ar paslaugas⁽¹⁴⁹⁾. Šiuo atžvilgiu Komisija primena, jog tai, ar egzistuoja tam tikrų paslaugų rinka, gali priklausyti nuo to, kaip šios paslaugos organizuojamos atitinkamoje valstybėje narėje, ir kad dėl politinio pasirinkimo ar ekonominių pokyčių tam tikros veiklos kvalifikavimas laikui bėgant gali keistis⁽¹⁵⁰⁾. Tačiau vien tai, kad valstybinė bendrovė patenka į ministro kompetencijos sritį, nereiškia, jog negalima laikyti, kad ji vykdo ekonominę veiklą⁽¹⁵¹⁾. Be to, vien tai, kad subjektas įsteigtas pagal tarptautinį susitarimą, nereiškia, kad šio subjekto vykdoma veikla yra viešosios valdžios funkcijų vykdymas; tai turi būti įvertinta kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į to subjekto vykdomą veiklą⁽¹⁵²⁾. Komisija mano, kad esminis klausimas yra tai, ar konsorciūmas, valdydamas fiksuotą jungtį, tiekia prekę arba teikia paslaugą rinkoje. Komisija pažymi, kad, kaip paaiškinta pirmiau, yra būtent taip.

⁽¹⁴⁶⁾ 1980 m. spalio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Van Landewyck*, sujungtos bylos 209/78–215/78 ir 218/78, ECLI:EU:C:1980:248, 88 punktas; 1995 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *FFSA ir kt.*, C-244/94, ECLI:EU:C:1995:392, 21 punktas; 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *MOTOE*, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, 27 ir 28 punktai.

⁽¹⁴⁷⁾ 2011 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.32820 (2011/NN) – Jungtinė Karalystė – Pagalba „Forensic Science Services“ (OL C 29, 2012 2 2, p. 4), 8 punktas; 1994 m. sausio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SAT Fluggesellschaft mbH / Eurocontrol*, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, 27 punktas; 2009 m. kovo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Selex Sistemi Integrati / Komisija*, C-113/07 P, ECLI:EU:C:2009:191, 71 punktas; 2002 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 438/02 – Belgija – Subsidijos uostų valdymo įstaigoms (OL C 284, 2002 11 21, p. 2); 1997 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cali & Figli*, C-343/95, ECLI:EU:C:1997:160, 22 punktas; 2006 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 140/06 – Lietuva – Dotacijų teikimas valstybės įmonėms prie pataisų įstaigų (OL C 244, 2006 10 11, p. 12); 2014 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.36346 – Vokietija – Regiono ekonomikos struktūrų pramoninės ir komercinės paskirties žemės plėtojimo schema (OL C 141, 2014 5 9, p. 1); 2012 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Compass-Datenbank GmbH*, C-138/11, ECLI:EU:C:2012:449, 40 punktas.

⁽¹⁴⁸⁾ Taip pat žr. 2019 m. rugšėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Havenbedrijf Antwerpen ir Maatschappij van de Brugse Zeehaven / Komisija*, T-696/17, ECLI:EU:T:2019:652, 100 punktą, kuriame Bendrasis Teismas atmetė teiginį, kad dėl konkurencijos nebuvimo veikla negali būti laikoma ekonomine.

⁽¹⁴⁹⁾ Šiuo klausimu žr. 1991 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Höfner and Elser / Macrotron*, C-41/90, ECLI:EU:C:1991:161, 22–23 punktus.

⁽¹⁵⁰⁾ Komisijos pranešimo dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos (OL C 262, 2016 7 19, p. 1) 13 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

⁽¹⁵¹⁾ Sprendimo *Aéroports de Paris* 109 punktas.

⁽¹⁵²⁾ Šiuo klausimu žr. 1994 m. sausio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *SAT Fluggesellschaft mbH / Eurocontrol*, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, visų pirma 19 punktą.

- (298) Komisija taip pat pažymi, kad net jei būtų galima konstatuoti, jog konsorciumas vykdo tam tikras viešosios valdžios funkcijas, tai savaime nereiškia, kad kitose srityse jis negali vykdyti ekonominės veiklos. Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad subjektas tuo pačiu metu gali vykdyti ir ekonominę veiklą, ir viešosios valdžios funkcijas ⁽¹⁵³⁾.
- (299) Bet kuriuo atveju yra aišku, kad valstybių institucijos nusprendė įvesti rinkos mechanizmą, nes fiksuota jungtis visada turėjo būti eksploatuojama kaip komercinė infrastruktūra, finansuojama iš kelio mokesčių ⁽¹⁵⁴⁾. Tai prieštarauja argumentui, kad konsorciumo veiklą sudaro viešosios valdžios funkcijų vykdymas.
- (300) Todėl Komisija daro išvadą, kad fiksuotos jungties eksploatavimas yra ekonominė veikla.
- (301) Atsižvelgiant į 290 konstatuojamojoje dalyje nurodytą jurisprudenciją, su ta ekonomine veikla neatsiejamai susijusi infrastruktūros statyba taip pat yra ekonominė veikla. Iš Tarpvyriausybinių susitarimų (61 konstatuojamoji dalis) yra aišku, kad fiksuotos jungties statybos negalima atsieti nuo jos būsimo eksploatavimo. Be to, Konsorciumo susitarime (66 konstatuojamoji dalis) fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimas laikomi vienu projektu. Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad fiksuotos jungties statyba yra neatsiejamai susijusi su jos eksploatavimu. Kadangi fiksuotos jungties eksploatavimas yra ekonominė veikla, tokia veikla yra ir jos statyba.
- (302) Todėl Komisija daro išvadą, kad statydamas ir eksploatuodamas fiksuotą jungtį konsorciumas vykdo ekonominę veiklą. Dėl to pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį konsorciumas turi būti laikomas įmone šios veiklos atžvilgiu.

6.1.2. Valstybiniai ištekliai ir priskyrimas valstybėms

- (303) Kalbant apie naudos, suteikiamos taikant priemones, valstybinę kilmę, valstybės pagalbos sąvoka yra platesnė už subsidijos sąvoką. Taip yra todėl, kad ji apima ne tik teigiamą naudą, pavyzdžiui, subsidijas ir kapitalo injekcijas, bet ir įvairių formų priemones, kuriomis sumažinami paprastai į įmonės biudžetą įtraukiami mokėjimai, ir nors tai nėra subsidijos siaurąja žodžio prasme, jų pobūdis ir poveikis yra panašūs ⁽¹⁵⁵⁾.
- (304) Sprendimo pradėti tyrimą 79 konstatuojamojoje dalyje padaryta preliminarinė išvada, kad Danijos ir Švedijos be jokio atlygio suteiktoms valstybių garantijoms, taip pat pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, kurias konsorciui taikė Danija, naudojami valstybiniai ištekliai ir jos yra priskirtinos valstybėms. To neginčijo nei valstybės, nei jokia suinteresuotoji šalis.
- (305) Nors priemonė, kuria valdžios institucijos tam tikroms įmonėms taiko palankią apmokestinimo tvarką, neapima aktyvaus lėšų pervedimo, dėl jos pagalbos gavėjai atsiduria palankesnėje finansinėje padėtyje negu kiti mokesčių mokėtojai ir ji prilygsta valstybinių išteklių perdavimui ⁽¹⁵⁶⁾.

⁽¹⁵³⁾ Žr. 2002 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aéroports de Paris / Komisija*, C-82/01 P, ECLI:EU:C:2002:617, 76–78 punktus ir 2012 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mitteldeutsche Flughafen AG ir Flughafen Leipzig-Halle GmbH / Komisija*, C-288/11, ECLI:EU:C:2012:821, 43 punktą.

⁽¹⁵⁴⁾ Dėl aplinkybės, kai paslauga teikiama nemokamai, priešingo atvejo žr. 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eventech / Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, 43 punktą.

⁽¹⁵⁵⁾ Žr., *inter alia*, 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adria-Wien Pipeline GmbH ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH / Finanzlandesdirektion für Kärnten*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, 38 punktą; 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-501/00, ECLI:EU:C:2004:438, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija / Komisija*, C-66/02, ECLI:EU:C:2005:768, 77 punktą; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministero dell'Economia e delle Finanze / Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 131 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

⁽¹⁵⁶⁾ Žr., pavyzdžiui, 1994 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, 14 punktą; 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ministerio de Defensa ir Navantia*, C-522/13, ECLI:EU:C:2014:2262.

- (306) Be to, jeigu dėl garantijos suteikimo rinkos sąlygų neatitinkančiomis sąlygomis valstybei kyla rizika, kad ateityje jai gali būti užkrauta papildoma našta, to pakanka, kad tai būtų laikoma valstybinių išteklių perdavimu⁽¹⁵⁷⁾. Tą patį galima pasakyti dėl sąlygų, kai, pavyzdžiui, valstybė narė suteikia garantijas iš garantijos gavėjo nereikalaudama sumokėti rinkos sąlygas atitinkančios priemokos.
- (307) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagal valstybių garantijos modelio tvarką, pagal kurią valstybės įpareigojamos garantuoti fiksuotos jungties finansavimo reikmėms skirtas finansines priemones be jokio atlygio, yra naudojami Danijos ir Švedijos valstybiniai ištekliai, o pagal Danijos specialiąsias nuostolius perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės – Danijos valstybiniai ištekliai. Kadangi valstybių garantijos modelį sukūrė Danija ir Švedija, jis priskirtinas valstybėms. Taip pat pažymėtina, kad Danijos specialiosios nuostolius perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės kyla iš Statybos įstatymo, kuris yra Danijos priimtas teisės aktas, todėl jos priskirtinos Danijai.

6.1.3. Atrankusis ekonominis pranašumas

- (308) Remiantis suformuota jurisprudencija, nustatant, ar valstybės priemonė yra valstybės pagalba, reikia įvertinti, ar pagalbą gaunanti įmonė įgyja ekonominį pranašumą, kurio nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. be valstybės intervencijos⁽¹⁵⁸⁾. Svarbus tik priemonės poveikis įmonei, ne valstybės intervencijos priežastis ar tikslas⁽¹⁵⁹⁾. Norint tai įvertinti, įmonės finansinė padėtis po priemonės pritaikymo turėtų būti palyginta su tuo, kokia būtų, jei priemonė nebūtų buvusi įvesta.
- (309) Kad valstybės priemonė patektų į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ja turi būti palaikomos „tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba“. Taigi pagalbos sąvoka apima ne visas priemones, kuriomis remiami ekonominės veiklos vykdytojai, o tik tas, kuriomis tam tikroms įmonėms, tam tikrų kategorijų įmonėms arba tam tikriems ekonomikos sektoriams suteikiamas atrankusis pranašumas.
- (310) Komisija taip pat pažymi, kad vieną pagalbos priemonę gali sudaryti sudedamieji elementai, jeigu, atsižvelgiant į jų laiką, tikslą ir įmonės padėtį šių elementų intervencijos metu, ryšys tarp šių elementų yra toks glaudus, kad jų neįmanoma atskirti. Esant tokiai situacijai, toks elementų derinys gali būti laikomas valstybės pagalba, kai valstybė tokiu elgesiu siekia apsaugoti vieną ar kelis rinkoje veikiančius veiklos vykdytojus⁽¹⁶⁰⁾.

6.1.3.1. Valstybių garantijos modelis

- (311) Paskolos gavėjui suteikus valstybės garantiją lengvatinėmis sąlygomis, jis gali įgyti pranašumą, nes gali skolintis už palūkanų normą, kuri be garantijos jam rinkoje nebūtų taikoma⁽¹⁶¹⁾. Pagal Tarpyvyriausybinių susitarimų 12 straipsnį valstybės išipareigojo solidariai garantuoti visas paskolas ir kitas finansines priemones, kuriomis konsorciumas naudojasi fiksuotai jungčiai finansuoti. Kaip numatyta Tarpyvyriausybinių susitarimų papildomame protokole, iš konsorciumo nėra reikalaujama mokėti metinę priemoką už garantiją, suteiktą negrąžintai skolai, kuriai taikomas valstybių garantijos modelis (85 konstatuojamoji dalis). Konsorciumo susitarime primenamas šis valstybių solidariosios garantijos konsorciumo skolinimuisi išipareigojimas (90 konstatuojamoji dalis). Valstybės nepateikė jokių įrodymų, kad garantijos priemokos nebuvimas atitinka rinkos sąlygas; jos net neteigia, kad tai šias sąlygas atitiktų. Kadangi garantijos nauda pasireiškia tuo, kad garantas prisiima su garantija susijusią riziką, garantui

⁽¹⁵⁷⁾ 1998 m. gruodžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ecotrade Srl / Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)*, C-200/97, ECLI:EU:C:1998:579, 41 punktas; 2013 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija ir kt.*, sujungtos bylos C-399/10 P ir C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, 137, 138 ir 139 punktai.

⁽¹⁵⁸⁾ 1996 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Syndicat français de l'Express international (SFEI) ir kt. / La Poste ir kt.*, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60 punktas; 1999 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija / Komisija*, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41 punktas.

⁽¹⁵⁹⁾ 1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija / Komisija*, C-173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13 punktas.

⁽¹⁶⁰⁾ 2013 m. lapkričio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimas *MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. / Komisija*, T-499/10, ECLI:EU:T:2013:592, 67 punktas.

⁽¹⁶¹⁾ 2011 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Residex Capital / Gemeente Rotterdam*, C-275/10, ECLI:EU:C:2011:814, 39 punktas.

paprastai būna atlyginama mokant atitinkamą priemoną už taip prisiimamą riziką. Garantuojant fiksuotos jungties finansavimą akivaizdžiai patiriama tam tikra rizika, todėl tokios garantijos rinkoje nebūtų teikiamos be reikalavimo mokėti priemoną. Sprendime *Øresund* ⁽¹⁶²⁾ Bendrasis Teismas konstatavo, kad garantijos suteikimas sąlygomis, kurios nėra lygiavertės rinkos sąlygoms, iš esmės gali suteikti pranašumo jos gavėjui. Be to, šiuo atveju valstybės ne tik suteikė konsorciui garantiją ne rinkos sąlygomis, bet faktiškai prisiėmė teisinį išpareigojimą garantuoti visą konsorciumo skolinimąsi, susijusį su fiksuotos jungties finansavimu, nereikalaujamos jokio atlygio už tai, kad valstybės prisiima su šiuo išpareigojimu susijusią riziką. Komisija pažymi, kad konsorciui, būdamas šio išpareigojimo naudos gavėju, būtų įgijęs pranašumą iš karto, nuo pat to momento, kai šis išpareigojimas buvo prisiimtas, nes įgijo užtikrintą teisę į valstybės garantijas visiems savo skolinimosi poreikiams, susijusiems su fiksuotos jungties finansavimu. Todėl Komisija konstatuoja, kad, sukurdamos valstybių garantijos modelį, t. y. prisiimdamos išpareigojimą garantuoti finansines priemones fiksuotai jungčiai finansuoti ir nereikalaujamos mokėti rinkos sąlygas atitinkančios garantijos priemonos, valstybės suteikė konsorciui pranašumą, pasireiškusį mažesnėmis finansavimo išlaidomis.

- (312) Pagal suformuotą jurisprudenciją tais atvejais, kai valstybės narės priima konkrečioms subjektams naudą suteikiančias priemones, iš esmės galima preziumuoti, kad suteikiamas pranašumas bus atrankiojo pobūdžio ⁽¹⁶³⁾. Taip yra dėl to, kad paprastai būna paprasta padaryti išvadą, kad tokios priemonės pagal pobūdį yra atrankiosios, nes jomis palankios sąlygos sukuriamos vienai ar kelioms įmonėms ⁽¹⁶⁴⁾. Šiuo atveju atsižvelgiant į tai, kad pranašumas suteiktas būtent konsorciui, valstybių garantijos modeliu atrankusis pranašumas, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, suteikiamas konsorciui.

6.1.3.2. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės

- (313) Danijoje tokios ūkinės bendrijos kaip konsorciui mokesčių tikslais laikomos skaidriais subjektais. Tai reiškia, kad Danijos mokesčių taisyklės taikomos tik daniškajai į konsorciui įeinančiai partnerei bendrovei „A/S Øresund“, ne pačiam konsorciui (118 konstatuojamoji dalis). Šiomis aplinkybėmis Komisija pirmiausia turi įvertinti, ar konsorciui turėtų būti laikomas naudos gavėju pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles (žr. toliau 314–319 konstatuojamąsias dalis). Antra, Komisija privalo įvertinti, kokia apimtimi pagal šias taisykles naudos gavėjui buvo suteiktas atrankusis pranašumas, kurio šis nebūtų įgijęs pagal įprastas apmokestinimo taisykles (žr. toliau 320–347 konstatuojamąsias dalis).

6.1.3.2.1. Naudos gavėjas pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles

- (314) Siekdama nustatyti, kuris subjektas turėtų būti laikomas naudos gavėju pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, Komisija pažymi, kad taikant valstybės pagalbos taisykles atskiri juridiniai asmenys tam tikros ekonominės veiklos atžvilgiu gali būti laikomi vienu ekonominiu vienetu. Tada tas ekonominis vienetas laikomas atitinkama įmone. Teisingumo Teismo nuomone, tokiu atveju svarbu nustatyti, ar vienas iš subjektų turi kito subjekto kontrolinį akcijų paketą ir ar juos sieja kiti funkciniai, ekonominiai ir struktūriniai ryšiai ⁽¹⁶⁵⁾.

⁽¹⁶²⁾ 120 punktas.

⁽¹⁶³⁾ 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Graikijos Respublika / Komisija*, T-314/15, ECLI:EU:T:2017:903, 78 ir 79 punktai.

⁽¹⁶⁴⁾ 2015 m. birželio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / MOL*, C-15/14 P, ECLI:EU:C:2015:362, 60 ir paskesni punktai; 2013 m. birželio 27 d. generalinio advokato P. Mengozzi išvada byloje *Deutsche Lufthansa*, C-284/12, ECLI:EU:C:2013:442, 52 punktas.

⁽¹⁶⁵⁾ 2010 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *AceaElectrabel Produzione SpA / Komisija*, C-480/09 P, ECLI:EU:C:2010:787, 47–55 punktai; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Cassa di Risparmio di Firenze SpA ir kt.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 112 punktas.

- (315) Komisija mano, kad fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais bendrovė „A/S Øresund“ (ta apimtimi, kuria dalyvauja toje ekonominėje veikloje) ir konsorciumas sudaro vieną įmonę. Konsorciumas yra Danijos valstybės įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės („A/S Øresund“) ir Švedijos valstybės įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės (SVEDAB) ūkinė bendrija (64 ir 65 konstatuojamosios dalys). Bendrovė „A/S Øresund“, kuriai priklauso 50 proc. konsorciumo akcijų, kartu su SVEDAB yra solidariai atsakinga už visus galimus su konsorciumo veikla susijusius jo įsipareigojimus trečiosioms šalims; be to, ji skiria keturis iš aštuonių valdybos narių ⁽¹⁶⁶⁾.
- (316) Komisija primena, kad fiksuotos jungties ekonominę veiklą sudaro fiksuotos jungties planavimas, projektavimas, statyba, techninė priežiūra ir eksploatavimas. Fiksuotos jungties projektavimo ir kitų parengiamųjų darbų, taip pat jos statybos, techninės priežiūros ir eksploatavimo išlaidas konsorciumas visiškai padengia iš naudotojų mokamų mokesčių (69 konstatuojamoji dalis). Fiksuotos jungties išlaidos apima su Danijos pelno mokesčiu susijusias išlaidas. Tačiau, kaip aprašyta 118 konstatuojamojoje dalyje, pats konsorciumas nėra apmokestinamas, nes yra mokesčių požiūriu skaidrus subjektas. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės yra Statybos įstatymo dalis (ir 2005 m. buvo įtrauktos į „Sund & Bælt“ įstatymą) ir taikomos bendrovės „A/S Øresund“ apmokestinamosioms pajamoms. Kadangi bendrovė „A/S Øresund“ yra 50 proc. konsorciumo nuosavybės dalies savininkė, jai tenka 50 proc. iš konsorciumo veiklos gaunamų apmokestinamųjų pajamų. Todėl fiksuotos jungties ekonominės veiklos finansinis modelis (t. y. visi finansų srautai, įskaitant visas išlaidas ir pajamas) Danijos atveju apima ne tik konsorciumą, bet ir bendrovę „A/S Øresund“, nes bendrovė „A/S Øresund“ yra atsakinga už mokesčių, susijusių su ta ekonomine veikla, mokėjimą.
- (317) Komisija mano, kad šių mokesčių mokėjimo negalima atskirti nuo fiksuotos jungties ekonominės veiklos. Taip yra todėl, kad visos fiksuotos jungties išlaidos (taip pat vidaus kelių ir geležinkelio jungčių išlaidos) turi būti finansuojamos iš konsorciumo surenkamų naudotojų mokesčių. Šie mokesčiai yra pajamos, apmokestinamos pelno mokesčiu, kurį pagal Danijos pelno mokesčio įstatymą turi mokėti bendrovė „A/S Øresund“. Už naudojimąsi fiksuota jungtimi konsorciumo renkami mokesčiai yra pajamos, tačiau su jomis susijusios ir tam tikros išlaidos – jas sudaro nuo šių pajamų mokami mokesčiai. Organizacinėje ir finansinėje struktūroje numatyta, kad praktiškai konsorciumas išmoka dividendus patronuojančiosioms bendrovėms ir kad iš jų finansuojamos ne tik vidaus jungčių su toliau nuo pakrantės esančiais rajonais išlaidos, bet ir su fiksuota jungtimi susiję mokestiniai įsipareigojimai. Todėl bet koks mokestinio įsipareigojimo, susijusio su fiksuotos jungties veikla, sumažinimas yra naudingas šią ekonominę veiklą vykdančiai įmonei. Dėl šios priežasties tai naudinga ir konsorciui, nes taip sumažėja finansinė našta, kuri kitu atveju jam tektų, nes būtent konsorciumo pajamų srautas naudojamas bendrovės „A/S Øresund“ mokestiniam įsipareigojimui, kylančiam iš pajamų, gaunamų iš fiksuotos jungties, vykdyti.
- (318) Danijos valdžios institucijos taip pat pažymėjo (269 konstatuojamoji dalis), kad visa pagalbos suma (bendrasis subsidijos ekvivalentas), suteikta taikant valstybių garantijos modelį, sumažėja ta apimtimi, kuria pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės sumažėja konsorciumo skolos našta. Vadinas, kitu atveju, jei bendrovei „A/S Øresund“ priklausančios 50 proc. konsorciumo nuosavybės dalies atžvilgiu šios specialiosios taisyklės nebūtų buvusios taikomos, konsorciumo skolos našta būtų buvusi didesnė, todėl pagal Danijos valdžios institucijų logiką pagal valstybių garantijos modelį jam būtų buvusi suteikta didesnė pagalbos suma. Tai patvirtina Komisijos nuomonę, kad konsorciumas ir bendrovė „A/S Øresund“ fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais turėtų būti laikomi viena įmone ir kad būtent ta viena įmonė turėtų būti laikoma naudos gavėja pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės ir kad atitinkamai konsorciumas taip pat yra naudos gavėjas.

⁽¹⁶⁶⁾ Konsorciumo susitarimo 3.1, 3.2 ir 8.2 skirsniai.

- (319) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta 314–318 konstatuojamosiose dalyse, Komisija mano, kad tuo atveju, jei Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis būtų suteikiamas atrankusis pranašumas, konsorciumas būtų šio pranašumo naudos gavėjas.

6.1.3.2.2. Atrankusis pranašumas

- (320) Nustačiusi, kad pranašumo, atsirandančio taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, naudos gavėja būtų viena įmonė (319 konstatuojamoji dalis), Komisija turi nustatyti, ar šiomis taisyklėmis toks pranašumas suteikiamas. Kadangi konsorciumas Danijos mokesčių požiūriu yra skaidrus subjektas (118 konstatuojamoji dalis) ir kadangi bendrovė „A/S Øresund“ yra atsakinga už mokesčių, susijusių su 50 proc. fiksuotos jungties ekonominės veiklos, mokėjimą (120 konstatuojamoji dalis), Komisija turi išnagrinėti bendrovės „A/S Øresund“ mokestinius išsipareigojimus, kylančius iš konsorciumo veiklos. Siekiant nustatyti, ar Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis suteikiamas pranašumas, mokestinius išsipareigojimus pagal tas taisykles reikia palyginti su tuo, kokių mokestinių išsipareigojimų bendrovė „A/S Øresund“ turėtų pagal įprastas apmokestinimo taisykles, t. y. jei tokių specialiųjų taisyklių nebūtų.
- (321) Tam, kad priemonė patektų į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ja konkrečioje teisinėje sistemoje „[vienoms] įmonėms arba [vienų] prekių gamybai“ turi būti sukuriama palankesnės sąlygos negu kitoms, pagal lyginamosios sistemos tikslą panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje esančioms įmonėms ⁽¹⁶⁷⁾ (paprastai tai vadinama „trijų etapų vertinimu“ ir išsamiau paaiškinama kitoje konstatuojamojoje dalyje). Tačiau, kaip nurodyta 312 konstatuojamojoje dalyje, kai valstybės narės priima konkrečioms subjektams naudą teikiančias priemones, iš esmės galima preziumuoti, kad nustatytas pranašumas pagal pobūdį yra atrankusis. Šiuo atveju atsižvelgiant į tai, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės taikomos būtent bendrovei „A/S Øresund“ ir konsorciui, pranašumas, suteikiamas pagal šias taisykles, yra atrankusis.
- (322) Vis dėlto, siekdama nustatyti, ar viena įmonė igijo pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles suteikiamą atrankųjį pranašumą, Komisija įvertino šias priemones pagal Sąjungos teismų nustatytą standartinę trijų etapų analizę ⁽¹⁶⁸⁾. Pirmą, reikia nustatyti lyginamąją sistemą, t. y. „įprastas“ apmokestinimo taisykles ⁽¹⁶⁹⁾. Antra, reikia nustatyti, ar aptariama priemonė yra nukrypstama nuo tos sistemos, t. y. ar joje diferencijuojami ekonominės veiklos vykdytojai, pagal tos sistemos tikslą esantys panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje. Jeigu priemonė yra nukrypstama nuo lyginamosios sistemos ir todėl ji yra *prima facie* atrankioji, trečiuoju vertinimo etapu reikia nustatyti, ar tą nukrypimą galima pateisinti sistemos pobūdžiu arba bendra struktūra. Šiuo atveju būtent valstybė narė turi įrodyti, kad skirtingą apmokestinimo tvarką tiesiogiai lemia bendrieji arba pagrindiniai tos sistemos principai ⁽¹⁷⁰⁾.

6.1.3.2.2.1. Atrankusis pranašumas: Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės

- (323) Kaip primenama 322 konstatuojamojoje dalyje, tam, kad nacionalinę mokesčių priemonę būtų galima pripažinti „atrankiąja“, Komisija pirmiausia turi nustatyti lyginamąją sistemą, t. y. atitinkamoje valstybėje narėje taikomą „įprastą“ mokesčių sistemą. Lyginamosios sistemos nustatymas yra ypač svarbus mokesčių priemonių atveju, nes ekonominio pranašumo, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, buvimas gali būti nustatytas tik jas palyginus su vadinamuoju „įprastu“ apmokestinimu. Taigi, siekiant išskirti visas panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje esančias įmones, pirmiausia reikia apibrėžti teisinę sistemą, pagal kurios tikslą prireikus turi būti

⁽¹⁶⁷⁾ Šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Engie / Komisija*, sujungtos bylos C-451/21 P ir C-454/21 P, ECLI:EU:C:2023:948, 106 punktą ir 2023 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija, Lico ir kt. / Komisija*, sujungtos bylos C-649/20 P, C-658/20 P ir C-662/20 P, ECLI:EU:C:2023:60, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

⁽¹⁶⁸⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Nyderlandai*, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, 62 punktas; 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598.

⁽¹⁶⁹⁾ 2018 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Andres / Komisija*, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505, 88 punktas.

⁽¹⁷⁰⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Paint Graphos ir kt.*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 49 ir paskesni punktai; 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *GIL Insurance*, C-308/01, ECLI:EU: C:2004:252.

nagrinėjama, jei tai taikytina, ar pranašumą dėl nagrinėjamos priemonės įgyjančių ir jo neįgyjančių įmonių faktinė ir teisinė padėtis yra panaši.

- (324) Kaip pažymėta 118 konstatuojamojoje dalyje, Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnyje išvardyta, kokie juridiniai asmenys apmokestinami Danijos pelno mokesčiu. Tokios ribotos atsakomybės bendrovės kaip „A/S Øresund“ patenka į šį sąrašą. Be to, kaip pažymėta 135 ir 136 konstatuojamosiose dalyse, atitinkamos nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės 1991–2012 m. laikotarpiu buvo nustatytos Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme (15 skirsnis), vėlesniais laikotarpiais – Danijos pelno mokesčio įstatyme (12 skirsnis) (138 ir 139 konstatuojamosios dalys). Šiose taisyklėse nustatomos Danijos pelno mokesčiu apmokestinamų juridinių asmenų (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį mokesčių tikslais sąlygos ir apribojimai. Kaip jau paaiškinta 117 konstatuojamojoje dalyje, Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme nustatytos taisyklės, kaip mokesčių įstatymai taikomi tiek fiziniams asmenims, tiek bendrovėms, o Danijos pelno mokesčio įstatyme nustatyti subjektai, kuriems taikomas pelno mokestis, tarifas ir kitos su bendrovių apmokestinimu susijusios taisyklės.

1991–2001 m. NPT

- (325) Pirma, kaip pažymėjo Danija (267 konstatuojamoji dalis), bendrai taikoma 1991–2001 m. NPT buvo nustatyta Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnyje. Šiame įstatyme išdėstytos tiek fiziniams asmenims, tiek bendrovėms taikomos pelno mokesčio taisyklės, jis sudaro pelno mokesčio sistemos dalį (kartu su atitinkamais pelno mokesčio įstatymais, visų pirma, Danijos pelno mokesčio įstatymu). Danijos pelno mokesčio įstatyme nustatyta, kurie subjektai turi mokėti pelno mokestį, o Danijos mokesčių įvertinimo įstatyme – pagal kokius parametrus nustatoma jų mokėtina suma. Vienas iš veiksnių, pagal kurį nustatoma ši suma, yra tai, ar apmokestinamasis subjektas turi kokių nors į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių, kuriuos galėtų panaudoti savo mokesčio bazei sumažinti. Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnyje nustatyta, kad 1991–2001 m. NPT laikotarpiu apskaičiuojant mokesčių mokėtojo apmokestinamąsias pajamas nuostoliai galėjo būti perkeliama į būsimą laikotarpį penkerius paskesnius metus (135 konstatuojamoji dalis). Penkerių metų senaties terminas buvo viena iš bendrai taikomų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės nuostatų (bendra priemonė, vienodai taikoma visiems ekonominės veiklos vykdytojams), o ne platesnės teisinės sistemos išimtis⁽¹⁷¹⁾. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad šis penkerių metų senaties terminas yra neatsiejamas nuo bendros pelno mokesčio sistemos, kurioje numatyta galimybė perkelti mokesčių nuostolius į būsimą laikotarpį, nes šios taisyklės yra svarbios nustatant mokesčio bazę. Komisija mano, kad svarbi lyginamoji sistema vertinant 1991–2001 m. NPT yra Danijos pelno mokesčio sistema, įskaitant, visų pirma, Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnį ir Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnį, kuriuose numatyta, kad, apskaičiuojant pelno mokesčio, kurį turi mokėti šiuo mokesčiu apmokestinamas juridinis asmuo (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves), sumą, nuostoliai gali būti perkeliama į būsimą laikotarpį ne ilgiau kaip penkerius metus. Statybos įstatymo nuostatos dėl mokesčių, įskaitant 1991–2001 m. NPT, nėra šios sistemos dalis, nes taikomos tik vienam konkrečiam projektui. Svarbus Danijos pelno mokesčio sistemos tikslas – nustatyti bendrą bendrovių pelno apmokestinimo sistemą ir, konkrečiau, nustatyti mokesčio bazės nustatymo taisykles, įskaitant taisykles, pagal kurias visoms be išimties bendrovėms būtų leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį (ir skaičiuoti turto nusidėvėjimą). Todėl būtent pagal šį Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnio ir Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnio lyginamąjį kriterijų ir pirmiau nurodytą tikslą 1991–2001 m. NPT turi būti vertinamos antruoju trijų etapų vertinimo etapu (326 ir 327 konstatuojamosios dalys).

⁽¹⁷¹⁾ Žr., pvz., 2018 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Andres / Komisija*, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505, 103 ir 104 punktus.

- (326) Antra, Komisija pažymi, kad pagal Statybos įstatymo 11 skirsnį bendrovė „A/S Øresund“ nuostolius galėjo perkelti 15 mokesčių metų, o nuostolius, patirtus iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios, – 30 mokesčių metų. Tai buvo taikoma ir konsorciumo 50 proc. nuostolių daliai, atsižvelgiant į tai, kad bendrovei „A/S Øresund“ priklauso 50 proc. jo nuosavybės dalis. Jei bendrovei „A/S Øresund“ būtų buvusios taikytos įprastos lyginamosios sistemos taisyklės (įskaitant Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnį), jos nuostoliai būtų galioję trumpiau ir jų bendrovės „A/S Øresund“ pelno mokesčių deklaracijose nebūtų buvę galima užskaityti iš pelno⁽¹⁷²⁾. Todėl Statybos įstatymo 11 skirsnis nukrypo nuo lyginamosios sistemos ir pagal jį bendrovei „A/S Øresund“ buvo suteiktas pranašumas, palyginti su kitais Danijos pelno mokesčių apmokestinamais juridiniais asmenimis (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves), nes ši bendrovė galėjo perkelti savo nuostolius į būsimą laikotarpį ir mažinti savo mokesčią naštą ilgesnį laikotarpį negu kiti subjektai. Kaip Komisija pažymėjo 314–319 konstatuojamosiose dalyse, dėl to naudos gavo ir konsorciumas, nes, sumažinus bendrovės „A/S Øresund“ mokesčią naštą, sumažėja ir konsorciumo finansinė našta.
- (327) Komisija taip pat konstatuoja, kad bendrovė „A/S Øresund“, taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles kartu su konsorciumu sudaranti vieną įmonę (315 konstatuojamoji dalis), pagal lyginamosios sistemos tikslus turėtų būti laikoma esančia tokioje pačioje faktinėje ir teisinėje padėtyje kaip ir kiti Danijos pelno mokesčių apmokestinami juridiniai asmenys (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves). Kaip pažymėta 325 konstatuojamojoje dalyje, svarbus tos lyginamosios sistemos tikslas – nustatyti bendrą bendrovių pelno apmokestinimo sistemą ir, konkrečiau, nustatyti mokesčio bazės nustatymo taisykles, įskaitant taisykles, pagal kurias visoms be išimties bendrovėms būtų leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį (ir skaičiuoti turto nusidėvėjimą), nepriklausomai nuo to, ar jos dalyvauja kokiuose nors projektuose, ar ne. Danija patvirtino, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės buvo parengtos bendrovei „A/S Øresund“ ir jai taikomos kaip vienai iš partnerių konsorciume (233 konstatuojamoji dalis). Statybos įstatymo rengimo dokumentuose nurodyta, kad 1991–2001 m. NPT buvo įvestos pagal analogiją Didžiojo Beldo tiltui taikomai taisyklei. Preliminarus tyrimo etapu Danijos institucijos paaiškino, kad taip yra dėl statybos projekto neeilinio pobūdžio, nes projektas pasižymi didelėmis, ilgą laiką patiriamomis išlaidomis, bet vis tiek turi pagrįstą ilgalaikio gyvybingumo perspektyvą. Tačiau Komisija pažymi, kad Danijos mokesčių sistemoje (įskaitant įprastą nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklę pagal Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnį) subjektai nėra diferencijuojami pagal jų vykdomų projektų dydį. Nors bendrovė „A/S Øresund“ iš tiesų yra atsakinga už didelę investiciją, neatmetama galimybė, kad ir kitos ribotos atsakomybės bendrovės galėtų imtis panašių reikšmingų investicijų arba investicijų, dėl kurių nuostoliai gali būti patiriami ilgiau negu penkerius metus. Todėl fiksuotos jungties projekto mastas nekeičia fakto, kad pagal pelno apmokestinimo tikslą bendrovės „A/S Øresund“ teisinė ir faktinė padėtis yra tokia pati kaip kitų Danijos pelno mokesčių apmokestinamų juridinių asmenų (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves). Kitaip tariant, tai, kad bendrovė „A/S Øresund“ (taip pat ir dėl to, kad jai priklauso 50 proc. konsorciumo nuosavybės dalis) yra atsakinga už didelę investiciją į infrastruktūrą, nereiškia, kad lyginamosios sistemos požiūriu jos padėtis teisiniu arba faktiniu požiūriu skiriasi nuo kitų Danijos pelno mokesčių apmokestinamų ribotos atsakomybės bendrovių. Todėl Komisija konstatuoja, kad 1991–2001 m. NPT, taikytos bendrovei „A/S Øresund“, aiškiai nukrypo nuo Danijoje taikytos bendros sistemos, nes pagal jas atitinkamos mokesčių sistemos tikslo požiūriu panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje esantys ekonominės veiklos vykdytojai buvo diferencijuojami.
- (328) Trečia, Komisija konstatuoja, kad 327 konstatuojamojoje dalyje paminėto nukrypimo negalima pateisinti sistemos pobūdžiu ar bendra struktūra. Komisija primena, kad priemonė, kuri yra *prima facie* atrankioji, vis tiek gali būti pripažinta neatrankiaja, jeigu ją galima pateisinti tos sistemos pobūdžiu arba bendra struktūra. Taip būna, kai priemonė tiesiogiai kyla iš lyginamajai sistemai būdingų pagrindinių ar svarbiausių principų arba kai ji atsiranda dėl būdingų mechanizmų, kurie yra būtini tos sistemos veikimui ir veiksmingumui⁽¹⁷³⁾. Išorės politikos tikslais, kurie šiai bendrai mokesčių sistemai nėra būdingi, šiuo tikslu remtis negalima⁽¹⁷⁴⁾. Būtent atitinkama valstybė narė turi įrodyti, kad priemonė, kuri iš pirmo žvilgsnio yra atrankioji, yra pateisinama dėl jos mokesčių sistemos pobūdžio ar bendros struktūros⁽¹⁷⁵⁾.

⁽¹⁷²⁾ Praktiškai pelno mokesčio deklaracijas savo grupės narių vardu teikia „Sund & Bælt“. „Sun & Bælt“ teikia ne tik atskiras grupės narių mokesčių deklaracijas, bet ir grupės konsoliduotą pelno mokesčio deklaraciją. Kad būtų paprasčiau skaityti, šiame sprendime Komisija turi galvoje bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas ir bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijų pateikimą.

⁽¹⁷³⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Paint Graphos ir kt.*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 69 punktas.

⁽¹⁷⁴⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Paint Graphos ir kt.*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 69 ir 70 punktai, 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Portugalija / Komisija*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511, 81 punktas; 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Nyderlandai*, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, 2008 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *British Aggregates / Komisija*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757; 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *P Oy*, C-6/12 P, ECLI:EU:C:2013:525, 27 ir paskesni punktai.

⁽¹⁷⁵⁾ 2011 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija ir Ispanija / Gibraltarų Vyriausybė ir Jungtinė Karalystė*, sujungtos bylos C-106/09 P ir C-107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732, 146 punktas; 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Nyderlandai / Komisija*, C-159/01, ECLI:EU:C:2004:246, 43 punktas; 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Portugalija / Komisija*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511.

(329) Komisija pažymi, kad Danijos institucijos per preliminarų tyrimą tvirtino, jog Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės gali būti laikomos pateisinamomis sistemos logika, nes visas fiksuotos jungties projektas yra išskirtinio dydžio ir paskirties, todėl jo neįmanoma palyginti su jokia kitu infrastruktūros projektu, kuriam taikomas Danijos pelno mokestis. Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad lyginamosios sistemos tikslas – apibrėžti bendrą bendrovių pelno apmokestinimo sistemą, tiksliau – mokesčio bazės nustatymo taisykles, įskaitant taisykles, pagal kurias visoms be išimties bendrovėms būtų leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį (325 konstatuojamoji dalis). Kaip nurodyta 327 konstatuojamojoje dalyje, lyginamojoje sistemoje subjektai nėra diferencijuojami pagal jų vykdomų projektų dydį ir neatmetama galimybė, kad kitos ribotos atsakomybės bendrovės gali imtis panašių didelių investicijų arba investicijų, dėl kurių nuostoliai gali būti patiriami ilgiau negu penkerius metus. Tokiomis aplinkybėmis Komisija nemano, kad, atsižvelgiant į šios sistemos pobūdį ir bendrą struktūrą, fiksuotos jungties projekto pobūdžiu būtų galima pateisinti skirtingos tvarkos taikymą bendrovei „A/S Øresund“. Kitaip tariant, Komisija nemano, kad toks skirtingos tvarkos taikymas nuosekliai dera su Danijos mokesčių sistemos principais, yra reikalingas ir proporcingas. Sprendimo pradėti tyrimą 90 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad Danijos valdžios institucijos pakankamai neįrodė, kodėl ir koku mastu projekto dydžio ir tikslo pakaktų skirtingai apmokestinimo tvarkai pateisinti. Priėmus sprendimą pradėti tyrimą, Danijos institucijos Komisijai nepateikė jokių naujų įrodymų, kurie būtų pakeitę Komisijos nuomonę, taigi neįvykdė trečiojo etapo įrodinėjimo pareigos⁽¹⁷⁶⁾. Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė nėra pateisinamas nukrypimas nuo lyginamosios sistemos taikymo ir tiesiogiai neišplaukia iš bendrų ar pagrindinių mokesčių sistemos principų.

(330) Todėl Komisija konstatuoja, kad taikant 1991–2001 m. NPT bendrovei „A/S Øresund“ suteiktas atrankusis pranašumas, susijęs su fiksuotos jungties ekonomine veikla. Kaip pažymėta 319 konstatuojamojoje dalyje, konsorciumas būtų bet kokio atrankiojo pranašumo, suteikto taikant Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, naudos gavėjas, nes fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas sudaro vieną įmonę. Todėl Komisija daro išvadą, kad taikant 1991–2001 m. NPT konsorciui suteiktas atrankusis pranašumas.

2002–2012 m. NPT

(331) Dėl 2002–2012 m. NPT Komisija primena, kad, kaip pažymėta 136 konstatuojamojoje dalyje, Danijos mokesčių įvertinimo įstatymas (15 skirsnis) buvo iš dalies pakeistas 2002 m. gegužės 21 d. ir Danijos pelno mokesčių apmokestinamų juridinių asmenų (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) galimybės perkelti savo nuostolius į būsimą laikotarpį nebebuvo ribojamos. Komisija nemano, kad šis konkretus teisės akto pakeitimas turėjo įtakos i) 2002–2012 m. NPT lyginamajai sistemai, palyginti su 1991–2001 m. NPT, arba ii) šios lyginamosios sistemos tikslui. Todėl Komisija konstatuoja, kad 2002–2012 m. NPT laikotarpiu lyginamojoje sistemoje buvo numatyta, kad Danijos pelno mokesčių apmokestinami juridiniai asmenys (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) turi teisę perkelti savo nuostolius į būsimą laikotarpį be jokių nuostolių perkėlimo laikotarpio apribojimų. Todėl Komisija mano, kad, vertinant 2002–2012 m. NPT, svarbi lyginamoji sistema yra Danijos pelno mokesčio sistema, įskaitant, be kita ko, Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnį ir Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnį, kuriuose numatyta, kad, apskaičiuojant pelno mokestį, kurį turi mokėti šiuo mokesčiu apmokestinamas juridinis asmuo (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves), nuostoliai gali būti perkeltami į būsimą laikotarpį neribotą laiką.

⁽¹⁷⁶⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Paint Graphos ir kt.*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 65 punktas.

- (332) Komisija pažymi, kad, panašiai kaip Danijos mokesčių įvertinimo įstatymas, Statybos įstatymas buvo iš dalies pakeistas, siekiant panaikinti 15 metų senaties terminą, kuris pagal 1991–2001 m. NPT buvo taikomas bendrovei „A/S Øresund“. Tokiomis aplinkybėmis nuostolių, patirtų nuo 2002 mokesčių metų, atžvilgiu bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikoma ta pati taisyklė kaip bendrai taikomose taisyklėse (t. y. nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį laikas nebuvo ribojamas). Kitaip tariant, bendrovei „A/S Øresund“ taikytos taisyklės nenukrypo nuo lyginamosios sistemos.
- (333) Atitinkamai Komisija daro išvadą, kad pagal 2002–2012 m. NPT bendrovei „A/S Øresund“ nebuvo suteiktas atrankusis pranašumas. Todėl pagal 2002–2012 m. NPT atrankusis pranašumas nesuteiktas ir konsorciui. Dėl to pagal 2002–2012 m. NPT valstybės pagalba „A/S Øresund“ ar konsorciui nebuvo teikiama.

2013–2015 m. NPT

- (334) 2013–2015 m. NPT laikotarpiu bendrai taikoma nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklė buvo nustatyta Danijos pelno mokesčio įstatymo 12 skirsnyje. Kaip pažymėta 138 konstatuojamojoje dalyje, 2012 m. birželio 18 d. Įstatymu Nr. 591 buvo panaikintas Danijos mokesčių įvertinimo įstatymo 15 skirsnis. 2012 m. birželio 18 d. Įstatymu Nr. 591 Danijos pelno mokesčio įstatymas kartu papildytas 12 skirsniu, kuriame nustatytas naujas į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių panaudojimo apribojimas, taikomas 2012 m. liepos 1 d. arba vėliau prasidedantiems mokesčiniams metams. Pagal šiuos pakeitimus Danijos pelno mokesčių apmokestinami juridiniai asmenys (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) nuostolius gali perkelti į būsimą laikotarpį neribotą laiką. Tačiau vienais konkrečiais metais gali būti atskaitoma ne didesnė kaip 7 500 000 DKK (1 005 311 EUR) nuostolio suma, o jei nuostolio dar lieka, jų suma, sudaranti ne daugiau kaip 60 proc. apmokestinamųjų pajamų, viršijančių 7 500 000 DKK (1 005 311 EUR) (139 konstatuojamoji dalis). Šis apribojimas buvo sudėtinė bendrai taikomos nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės sąlyga, o ne platesnės teisės aktų sistemos išimtis. Todėl Komisija konstatuoja, kad, vertinant 2013–2015 m. NPT, atitinkama lyginamoji sistema yra Danijos pelno mokesčio sistema, pirmiausia įskaitant Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 ir 12 skirsnius, kuriuose numatyta, kad, apskaičiuojant pelno mokesčių apmokestinamo juridinio asmens (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) mokėtino pelno mokesčio sumą, nuostoliai gali būti perkeltami į būsimą laikotarpį neribotą laiką, tačiau juos galima užskaityti iš pelno tik laikantis 12 skirsnyje nustatytų apribojimų. Kaip jau buvo paaiškinta 325 konstatuojamojoje dalyje, Danijos pelno mokesčio sistemos tikslas – nustatyti bendrą bendrovių pelno apmokestinimo sistemą, tiksliau – mokesčio bazės nustatymo taisyklės, įskaitant taisyklės, pagal kurias būtų leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį ir apskaičiuoti turto nusidėvėjimą (visoms be išimties bendrovėms).
- (335) Komisija pažymi, kad iki 2015 m. gegužės 4 d. „Sund & Bælt“ įstatymo pakeitimo (134 konstatuojamoji dalis) galimos panaudoti nuostolių sumos apribojimai, taikomi Danijos pelno mokesčių apmokestinamiems juridiniams asmenims (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves), bendrovei „A/S Øresund“ pagal lyginamąją sistemą nebuvo taikomi. Todėl 2013, 2014 ir 2015 mokesčiais metais bendrovė „A/S Øresund“ galėjo visą savo pelno bazę panaudoti į būsimą laikotarpį perkeltiems nuostoliams užskaityti, o to ji nebūtų galėjusi daryti, jei jai būtų buvusios taikomos įprastos lyginamosios sistemos taisyklės. Kaip pažymėta 327 konstatuojamojoje dalyje, bendrovės „A/S Øresund“ faktinė ir teisinė padėtis yra panaši į kitų Danijos pelno mokesčių apmokestinamų ribotos atsakomybės bendrovių padėtį. Todėl Komisija mano, kad pagal 2013–2015 m. NPT bendrovei „A/S Øresund“ taikytos taisyklės nukrypo nuo įprastų apmokestinimo taisyklių, dėl to jos padėtis lyginamosios sistemos tikslo požiūriu buvo palankesnė negu kitų panašioje teisinėje ir faktinėje padėtyje esančių įmonių. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad, kitaip negu 2002–2012 m. NPT atveju, „Sund & Bælt“ įstatyme nebuvo padarytas joks pakeitimas, kuriuo būtų atsižvelgta į Danijos pelno mokesčio įstatymo pakeitimą. Todėl Danijos institucijos, atsisakydamos tokio dalinio pakeitimo, leido bendrovei „A/S Øresund“ naudotis palankesnėmis sąlygomis, palyginti su kitomis Danijos pelno mokesčių apmokestinamomis ribotos atsakomybės bendrovėmis. Todėl Danijos pelno mokesčio įstatymo pakeitimai ir tai, kad atitinkami pakeitimai į „Sund & Bælt“ įstatymą nebuvo įtraukti, turi būti laikomi nukrypimu nuo lyginamosios sistemos, dėl kurio bendrovė „A/S Øresund“ įgijo pranašumo prieš kitus Danijos pelno mokesčių apmokestinamus juridinius asmenis (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves), nes ji galėjo panaudoti savo nuostolius savo mokesčio bazei sumažinti, nesilaikydama kitoms subjektams taikomų apribojimų. Tų kitų subjektų ir bendrovės „A/S Øresund“ teisinė ir faktinė padėtis pagal lyginamąją mokesčių sistemą, kurios tikslas – sukurti bendrą bendrovių ir jų pelno apmokestinimo sistemą, buvo panaši.

- (336) Kaip pažymėta 329 konstatuojamojoje dalyje, Danijos institucijos per preliminarų tyrimą tvirtino, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės gali būti laikomos pateisinamomis lyginamosios sistemos logika, nes visas fiksuotos jungties projektas yra išskirtinio dydžio ir paskirties, todėl jo neįmanoma palyginti su jokių kitų infrastruktūros projektu, kuriam taikomas Danijos pelno mokestis. Kaip pažymėta 329 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nemano, kad, atsižvelgiant į šios sistemos pobūdį ir bendrą struktūrą, fiksuotos jungties projekto pobūdžiu būtų galima pateisinti skirtingos tvarkos taikymą bendrovei „A/S Øresund“. Priėmus sprendimą pradėti tyrimą, Danijos institucijos nepateikė jokių papildomų įrodymų, kurie būtų pakeitę Komisijos nuomonę. Todėl Komisija daro išvadą, kad 2013–2015 m. NPT nėra pateisinamas nukrypimas nuo lyginamosios sistemos taikymo, tiesiogiai išplaukiantis iš Danijos pelno mokesčio sistemos bendrų ar pagrindinių principų.
- (337) Todėl Komisija konstatuoja, kad taikant 2013–2015 m. NPT bendrovei „A/S Øresund“ buvo suteiktas atrankusis pranašumas. Kadangi konsorciumas ir bendrovė „A/S Øresund“ fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais sudaro vieną įmonę (315 konstatuojamoji dalis), ši viena įmonė yra ir atrankiojo pranašumo, sukurto pagal 2013–2015 m. NPT, naudos gavėja, todėl taikant 2013–2015 m. NPT konsorciumas įgijo atrankųjį pranašumą.
- (338) Komisija primena, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės buvo panaikintos nuo 2016 m. sausio 1 d. ir kad po to bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikoma įprasta Danijos pelno mokesčio sistema (134 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija pažymi, kad nuo tos dienos bendrovei „A/S Øresund“ arba konsorciumui joks kitas atrankusis pranašumas, susijęs su nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklėmis, nebuvo teikiamas.

6.1.3.2.2.2. Atrankusis pranašumas: Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės

- (339) Kaip pažymėta 118 konstatuojamojoje dalyje, Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnyje išvardyta, kokie juridiniai asmenys apmokestinami Danijos pelno mokesčiu. Tokios ribotos atsakomybės bendrovės kaip „A/S Øresund“ patenka į šį sąrašą. Danija pažymėjo, kad įprastos viso vertinamo laikotarpio mokestinio nusidėvėjimo taisyklės nustatytos Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme (268 konstatuojamoji dalis) ir kad jose nustatytos didžiausios nusidėvėjimo normos, nusidėvėjimo metodai ir galimi įvairių kategorijų turto, kurio nusidėvėjimas skaičiuojamas, atžvilgiu mokesčių tikslais Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems subjektams taikomi apribojimai. Danijos pelno mokesčio įstatyme nustatyta, kurie subjektai turi mokėti pelno mokestį, o Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme nustatytos normos ir ribos, pagal kurias tokie subjektai gali skaičiuoti savo turto nusidėvėjimą, kad galėtų jį užskaityti iš savo mokesčio bazės.

1991–1998 m. NT

- (340) 1991–1998 m. laikotarpiu Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo 22 skirsnyje buvo nustatyta, kad įprasta pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma laikotarpiu iki 1998 mokestinių metų ⁽¹⁷⁷⁾ imtinai pagal tiesinį metodą yra 6 proc., o kai nusidėvėjimas pasiekia 60 proc. įsigijimo savikainos ribą, taikoma metinė norma sumažinama iki 2 proc. įsigijimo savikainos (144 konstatuojamoji dalis). Komisija konstatuoja, kad 1991–1998 m. NT lyginamoji sistema yra Danijos pelno mokesčio sistema, pirmiausia įskaitant Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnį, taikomą kartu su bendrai taikomomis Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo taisyklėmis, kuriose numatytos ilgalaikio turto nusidėvėjimo normos, metodai ir galimi apribojimai. Pastatams ir įrenginiams šioje lyginamojoje sistemoje atitinkamu laikotarpiu buvo nustatyta 6 proc. nusidėvėjimo norma (o nusidėvėjimo sumai pasiekus 60 proc. ribą, – ne didesnė kaip 2 proc. nusidėvėjimo norma). Kaip jau buvo paaiškinta 325 konstatuojamojoje dalyje, svarbus Danijos pelno mokesčio sistemos tikslas – nustatyti bendrą bendrovių pelno apmokestinimo sistemą, tiksliau – mokesčio bazės nustatymo taisyklės, įskaitant taisyklės, pagal kurias visoms be išimties bendrovėms būtų leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį ir skaičiuoti turto nusidėvėjimą. Todėl lyginamojoje sistemoje buvo numatyta, kad pastatų ir įrenginių nusidėvėjimas mokesčių tikslais gali būti skaičiuojamas taikant 6 proc. normą (ir pirmiau nurodytą apribojimą). Pagal Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą kitų rūšių turtui toje lyginamojoje sistemoje buvo taikomos didesnės maksimalios nusidėvėjimo normos.

⁽¹⁷⁷⁾ Bent jau nuo 1991 m. – ankstesnis laikotarpis šiam vertinimui nėra svarbus.

- (341) Kaip paaiškinta 143 konstatuojamojoje dalyje, Statybos įstatyme bendrovei „A/S Øresund“ nustatyta nusidėvėjimo norma sudarė 6 proc. / 2 proc. pradinės įsigijimo savikainos, o tai reiškia, kad visam bendrovės „A/S Øresund“ turtui, įskaitant 50 proc. konsorciumo turto dalį, buvo taikoma viena bendra nusidėvėjimo taisyklė. Remiantis Statybos įstatymo rengimo dokumentais, ši norma atitiko panašias nuostatas, pagal tuo metu galiojusį Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą taikytas pastatams ir įrenginiams. Danija paaiškino, kad bendrovei „A/S Øresund“ taikytą taisyklę reikėjo laikyti praktiška taisykle, leidusia visam turtui taikyti vienodą režimą, kuris iš pradžių bendrovei „A/S Øresund“ buvo nepalankus, nes visam projektui buvo taikoma mažiausiai palanki nusidėvėjimo norma (kitų straipsnių, pavyzdžiui, mašinų, nusidėvėjimą paprastai buvo galima skaičiuoti taikant didesnę normą negu 6 proc. / 2 proc., tačiau bendrovės „A/S Øresund“ atveju taikyta fiksuota norma) (268 konstatuojamoji dalis). Todėl pagal Statybos įstatymo nuostatas bendrovė „A/S Øresund“ galėjo taikyti vieną nusidėvėjimo taisyklę, tačiau nė vienos kategorijos turto nusidėvėjimo negalėjo skaičiuoti sparčiau už kitus Danijos pelno mokesčiu apmokestinamus juridinius asmenis.
- (342) Todėl Komisija konstatuoja, kad pagal 1991–1998 m. NT nebuvo nukrypstama nuo lyginamojoje sistemoje nustatytos „įprastos“ apmokestinimo tvarkos taip, kad bendrovė „A/S Øresund“, o kartu ir konsorciumas galėtų įgyti atrankų pranašumą. Todėl pagal 1991–1998 m. NT valstybės pagalba nebuvo teikiama nei bendrovei „A/S Øresund“, nei konsorciui.

1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT

- (343) Komisija pažymi, kad 1998 m. birželio 26 d. Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymas buvo iš dalies pakeistas ir nuo 1999 mokestinių metų įprasta pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma buvo sumažinta iki ne daugiau kaip 5 proc. (Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo 17 skirsnis). Kartu buvo panaikinta taisyklė, kad po dešimties metų taikoma 2 proc. nusidėvėjimo norma. 2007 m. birželio 6 d. Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymas buvo dar kartą iš dalies pakeistas ir nuo 2008 mokestinių metų įprasta pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma sumažinta iki ne daugiau kaip 4 proc. (145 konstatuojamoji dalis). Komisija konstatuoja, kad 1999–2007 m. NT atveju lyginamoji sistema yra Danijos pelno mokesčio sistema, pirmiausia įskaitant Danijos pelno mokesčio įstatymo 1 skirsnį, taikomą kartu su bendrai taikomomis Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo, kuriame numatytos ilgalaikio turto nusidėvėjimo normos, metodai ir galimi apribojimai, taisyklėmis. Šiose taisyklėse buvo numatyta, kad, apskaičiuojant šiuo mokesčiu apmokestinamo juridinio asmens (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves) mokėtino pelno mokesčio sumą, pastatų ir įrenginių nusidėvėjimas pagal 1999–2007 m. NT galėjo būti skaičiuojamas taikant 5 proc. normą, o pagal 2008–2015 m. NT – 4 proc. normą. Komisija nemano, kad 1998 m. birželio 26 d. ir 2007 m. birželio 6 d. teisės aktų pakeitimai turėjo įtakos šios sistemos tikslui, palyginti su 1991–1998 m. NT laikotarpiu.
- (344) Antra, šie pakeitimai nebuvo padaryti Statybos įstatyme (arba vėliau „Sund & Bælt“ įstatyme), ir pagal jį visai turto bazei buvo galima taikyti 6 proc. / 2 proc. normą. Tokiomis aplinkybėmis Komisija pirmiausia išnagrinėjo 2 proc. normos taikymo bendrovei „A/S Øresund“, nusidėvėjimo sumai pasiekus 60 proc. ribą, ir nediferencijuoto visos turto bazės nusidėvėjimo skaičiavimo poveikį. Dėl pirmojo punkto Komisija pažymi, kad per visą laikotarpį nuo bendrovės „A/S Øresund“ ir konsorciumo įsteigimo iki 2016 mokestinių metų 2 proc. norma neturėjo jokios praktinės reikšmės, nes bendra konsorciumo turto suma, kurią bendrovė „A/S Øresund“ galėjo nurašyti, dar nebuvo pasiekusi 60 proc. ribos (271 konstatuojamoji dalis). Dėl antrojo punkto Komisija pažymi, kad 6 proc. nusidėvėjimo norma buvo taikoma visai konsorciumo turto bazei, kuriai buvo taikomos Danijos mokesčių taisyklės (t. y. 50 proc. daliai, kuri priklausė bendrovei „A/S Øresund“), nedarant skirtumo tarp „pastatų ir įrenginių“ ir kito turto, kuriam pagal Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymą galėjo būti taikoma palankesnė nusidėvėjimo tvarka. Tokiomis aplinkybėmis Danijos institucijos pirmiausia nurodė geležinkelio įrenginius, pavyzdžiui, bėgius, šviesoforus ir antžeminius kabelius (144 konstatuojamoji dalis ir 79 išnaša), tačiau taip pat pažymėjo, kad greitesnio šio turto nusidėvėjimo poveikis niekada nebuvo išsamiai nagrinėtas ar vertintas. Komisija mano, kad net jei bendrovei „A/S Øresund“, taigi ir tam konkrečiam turtui, palankesnė tam tikro turto nusidėvėjimo skaičiavimo tvarka nebuvo taikoma, didžiosios savo turto dalies (projekto, kurį iš esmės sudarė tilto ir tunelio statyba) nusidėvėjimą bendrovė „A/S Øresund“ galėjo skaičiuoti pagal didesnę normą, negu būtų galėjusi pagal įprastas apmokestinimo taisykles. Kai taikoma didesnė nusidėvėjimo norma, turtą galima nurašyti sparčiau ir pirmaisiais turto naudojimo metais intensyviau mažinti mokesčio bazę; todėl to fiskalinis poveikis per visą turto gyvavimo laikotarpį galėtų būti prilyginamas nemokamos paskolos poveikiui. Tokiomis aplinkybėmis Komisija pažymi, jog svarbu atsižvelgti tik į laikotarpį iki 2016 mokestinių metų, nes nuo tų metų bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikomos įprastos taisyklės. Atsisakydamas iš dalies pakeisti Statybos įstatymą arba „Sund & Bælt“ įstatymą, kad bendrovei „A/S Øresund“ būtų taikomas panašus maksimalios nusidėvėjimo normos apribojimas kaip pagal įprastas taisykles, Danijos institucijos leido bendrovei naudotis pranašesne padėtimi prieš kitus Danijos pelno mokesčiu apmokestinamus juridinius

asmenis. Todėl Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo pakeitimai ir tai, kad nebuvo atlikti atitinkami Statybos įstatymo ar „Sund & Bælt“ įstatymo pakeitimai, turi būti laikomi bendrovei „A/S Øresund“ palankia priemone. Komisija mano, kad bendrovei „A/S Øresund“ taikytos taisyklės nukrypo nuo lyginamosios sistemos, nes dėl 327 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų priežasčių lyginamosios sistemos tikslo požiūriu panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje buvę ekonominės veiklos vykdytojai pagal 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT buvo diferencijuojami.

- (345) Kaip pažymėta 329 konstatuojamojoje dalyje, Danijos institucijos per preliminarų tyrimą tvirtino, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės gali būti laikomos pateisinamomis lyginamosios sistemos logika, nes visas fiksuotos jungties projektas yra išskirtinio dydžio ir paskirties, todėl jo neįmanoma palyginti su jokių kitu infrastruktūros projektu, kuriam taikomas Danijos pelno mokestis. Kaip pažymėta 329 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nemano, kad, atsižvelgiant į šios sistemos pobūdį ir bendrą struktūrą, fiksuotos jungties projekto pobūdžiu būtų galima pateisinti skirtingos tvarkos taikymą bendrovei „A/S Øresund“. Priėmus sprendimą pradėti tyrimą, Danijos institucijos nepateikė jokių papildomų įrodymų, kurie būtų pakeitę Komisijos nuomonę. Todėl Komisija daro išvadą, kad 2013–2015 m. NPT nėra pateisinamas nukrypimas nuo lyginamosios sistemos taikymo, tiesiogiai išplaukiantis iš Danijos pelno mokesčio sistemos bendrų ar pagrindinių principų.
- (346) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagal 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT bendrovei „A/S Øresund“ suteiktas atrankusis pranašumas. Kaip pažymėta 319 konstatuojamojoje dalyje, konsorciumas būtų bet kokio atrankiojo pranašumo, sukurto pagal Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles, naudos gavėjas, nes bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais sudaro vieną įmonę. Todėl Komisija daro išvadą, kad pagal 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT konsorciui suteiktas atrankusis pranašumas.
- (347) Komisija primena, kad Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės buvo panaikintos nuo 2016 m. sausio 1 d. ir kad po to bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikoma įprasta Danijos pelno mokesčio sistema (134 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija pažymi, kad nuo tos dienos bendrovei „A/S Øresund“ ar konsorciui joks kitas atrankusis pranašumas, susijęs su nusidėvėjimo taisyklėmis, nebuvo teikiamas.

6.1.4. Valstybių narių konkurencijos iškraipymas ir poveikis tarpusavio prekybai

- (348) Valstybės narės teikiama pagalba, kuria stiprinama vienos įmonės padėtis, palyginti su kitomis Sąjungos prekybos srityje konkuruojančiomis įmonėmis, turi būti laikoma darančia įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai⁽¹⁷⁸⁾. Valstybės taikoma priemonė laikoma iškraipiančia konkurenciją arba galinčia ją iškraipyti, jeigu dėl jos pagalbos gavėjo konkurencinė padėtis gali pagerėti, palyginti su jo konkurentais.
- (349) Sprendimo pradėti tyrimą 97 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė preliminarų išvadą, kad, nors nebūtina nuspręsti, ar priemonės gali iškraipyti konkurenciją ir padaryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai (tarpvalstybinių) tiltų statybos ir eksploatavimo rinkoje, akivaizdu, kad, suteikus atrankųjį pranašumą, konsorciui padėtis pervežimo per Zundo sąsiaurį paslaugų rinkoje gali sustiprėti, palyginti su kitomis įmonėmis, pavyzdžiui, su keltų operatoriais (ypač su jais).

⁽¹⁷⁸⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Eventech / Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, 66 punktas; 2013 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Libert ir kt.*, sujungtos bylos C-197/11 ir C-203/11, ECLI:EU:C:2013:288, 77 punktas; 2001 m. balandžio 4 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Friulia Venezia Giulia*, T-288/97, ECLI:EU:T:2001:115, 41 punktas.

- (350) Konsorciumas veikia (tarpvalstybinių) tiltų statybos ir eksploatavimo rinkoje ⁽¹⁷⁹⁾ ir pervežimo per Zundo sąsiaurį paslaugų rinkoje. Antruoju atveju konsorciumas konkuruoja valstybių narių tarpusavio prekyboje su įmonėmis, teikiančiomis alternatyvias transporto paslaugas, ypač keltų paslaugas.
- (351) Iš Statybos įstatymo rengimo dokumentų matyti, kad eismo fiksuota jungtimi srautą sudarytų ne tik naujai susidaręs eismas, bet ir esamas eismas pietiniais Zundo keltų maršrutais, dalis eismo persikeltų iš kitų Zundo keltų maršrutų, taip pat keltų maršrutų per Kategato sąsiaurį ir Baltijos jūrą. Be to, Danijos transporto ministrui buvo leista pradėjus eksploatuoti fiksuotą jungtį nutraukti tuo metu Danijos valstybinės geležinkelių administracijos teiktą keltų per Zundą paslaugą (išskyrus keltų tarp Helsingjoro (Danija) ir Helsingborgo (Švedija) paslaugą). Įstatymo projekte Nr. 1990/91:158 pažymėta, kad keltų tarp Helsingjoro ir Helsingborgo paslauga ir toliau bus teikiama, net jei dalis eismo būtų perkelta į fiksuotą jungtį. Tačiau buvo daroma prielaida, kad visos kitos Zundo keltų paslaugos bus nutrauktos. Įstatymo projekte Nr. 1990/91:158 taip pat paminėta konkurencija su keltų paslaugomis kitais maršrutais tarp Švedijos, Vokietijos ir Jutlandijos (Danija).
- (352) Be to, konsorciumo metinėse ataskaitose pateikiami duomenys apie užimamą rinkos dalį, kurie yra aiškūs konkurencijos požymis. 2005 m. metinėje ataskaitoje pateikiami duomenys apie keleivių vežimo per Zundą pokyčius 1999–2005 m. Iš šių duomenų matyti, kad paskutiniai keltų Dragioras–Limhamnas kursavimo metai buvo 1999 m. ir kad tais metais buvo pervežta 1,6 mln. keleivių. Keleivių, kuriuos aptarnavo „Hydrofoils Copenhagen – Skåne“, skaičius sumažėjo nuo 3,6 mln. keleivių 1999 m. iki 150 000 keleivių 2002 m., o vėliau įmonė veiklą nutraukė. Skundo pateikėjos aptarnaujamų keleivių skaičius sumažėjo nuo 14,3 mln. 1999 m. iki 13,3 mln. 2000 m., o 2001 m. keleivių buvo tik 11,5 mln.
- (353) Komisija mano, kad 351 ir 352 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti faktai įrodo, jog tarp fiksuotos jungties ir keltų operatorių, vykdžiusių keltų reisu per Zundą, galėjo vykti konkurencija. Priemonės, kuriomis konsorciui suteikiamas atrankusis pranašumas, galėjo sustiprinti konsorciumo finansinę padėtį ir dėl to iškraipyti šią konkurenciją. Kadangi konsorciumas ir keltų operatoriai veikia rinkoje, kurioje teikiamos pervežimo per Zundą tarp Danijos ir Švedijos paslaugos, ši konkurencija daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (354) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad priemonės, kuriomis suteikiamas atrankusis pranašumas, gali būti laikomos darančiomis poveikį Sąjungos vidaus prekybai ir galinčiomis iškraipyti konkurenciją.

6.1.5. Išvada dėl pagalbos buvimo

- (355) Remdamasi 287–354 konstatuojamosiose dalyse išdėstyto vertinimu, Komisija daro išvadą, kad valstybių garantijos modelis, pagal kurį valstybės prisiėmė ilgalaikį išpareigojimą garantuoti finansines priemones fiksuotai jungčiai finansuoti ir kurį Danija ir Švedija taikė konsorciui, yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Komisija taip pat daro išvadą, kad 1991–2001 m. NPT, 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, kurias Danija taikė bendrovei „A/S Øresund“ ir dėl kurių bendrovė „A/S Øresund“, o kartu ir konsorciumas, nes yra vienos įmonės dalis, įgijo pranašumą vykdydami fiksuotos jungties ekonominę veiklą (319 konstatuojamoji dalis), yra valstybės pagalba konsorciui, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Pagal 2002–2012 m. NPT ir 1991–1998 m. NT valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, konsorciui nebuvo teikiama.

6.2. Pripažinimas schema arba individualia pagalba

- (356) Sprendimo pradėti tyrimą 108 konstatuojamojoje dalyje Komisija išdėstė abejones, ar valstybių garantijos turėtų būti laikomos pagalbos schema, individualia pagalba, suteikta steigiant konsorciumą, ar individualia pagalba, teikta kaskart, kai nacionalinės institucijos patvirtindavo konsorciumo finansinį sandorį. Sprendimo pradėti tyrimą 107 konstatuojamojoje dalyje Komisija išdėstė savo preliminarą nuomonę, kad garantijų, susijusių su konkrečiais finansiniais sandoriais, administravimo negalima vertinti atskirai nuo 1992 m. suteiktų valstybės garantijų, o 109

⁽¹⁷⁹⁾ Atsižvelgdama į tai, Komisija primena 301 konstatuojamojoje dalyje nustačiusi, jog fiksuotos jungties statyba negali būti atsieta nuo jos būsimo eksploatavimo.

konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad preliminarus garantijų pripažinimas individualia pagalba taip pat turėtų būti taikomas mokestinėms priemonėms. Kadangi Komisija negalėjo padaryti išvados dėl to, ar paramos priemonės yra schema, ar individualios pagalbos priemonės, ji negalėjo padaryti išvados nei dėl garantijų ir mokestinių priemonių suteikimo datos, nei dėl jų skaičiaus.

- (357) Kad galėtų nustatyti, ar priemonės pripažinti pagalbos schemomis, ar individualia pagalba, Komisija turi išnagrinėti priemonių pobūdį, atsižvelgdama į Reglamente (ES) 2015/1589 pateiktas apibrėžtis.
- (358) Remiantis Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punktu, pagalbos schema yra „bet kuris teisės aktas, pagal kurį bendrai ir abstrakčiai teisės aktuose apibrėžtomis įmonėms netaikant kitų įgyvendinimo priemonių galima teikti individualią pagalbą, ir bet kuris teisės aktas, pagal kurį vienai arba kelioms įmonėms gali būti teikiama su konkrečiu projektu nesusijusi ir neribotam laikotarpiui skirta pagalba, ir (arba) neriboto dydžio pagalba“.
- (359) Kita vertus, Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio e punkte individuali pagalba apibrėžta kaip „pagalba, kuri skiriama neatsižvelgiant į teikiamos pagalbos, ir pagalba, kurią skiriant atsižvelgiant į teikiamos pagalbos schemą turi būti pranešta“.

6.2.1. Valstybių garantijos modelis

6.2.1.1. Schema ar individuali pagalba

- (360) Sprendimo pradėti tyrimą 103 konstatuojamojoje dalyje Komisija laikėsi nuomonės, kad pirmoji pagalbos schemos apibrėžtyje nurodyta aplinkybė negali būti laikoma taikytina valstybių garantijos modeliui, nes jis skirtas ne „bendro pobūdžio ir abstrakčiai akte apibrėžtomis įmonėms“, o konkrečiai konsorciui. Nei valstybės, nei jokia suinteresuotoji šalis nepateikė priešingų argumentų. Kaip pažymėta 169 konstatuojamojoje dalyje, skundo pateikėja, „Scandlines“ ir kitos bendrovės, siekdamos pagrįsti savo nuomonę, kad valstybių garantijos modelis negali būti schema, rėmėsi Sprendimu *Øresund*. Pasak skundo pateikėjos, Komisija net neturėtų vertinti, ar valstybių garantijos modelis galėtų būti schema (169 konstatuojamoji dalis). Tačiau Komisija pažymi, kad tokia analizė reikalinga, nes Bendrasis Teismas panaikino 2014 m. sprendimo dalį dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių ir konsorciui suteiktų valstybių garantijų (12 konstatuojamoji dalis). Komisija įgyvendino Sprendimą *Øresund* pradėdama oficialią tyrimo procedūrą, o klausimas, ar priemonės pagal pobūdį yra individuali pagalba, ar schema, buvo aiškus pagrindas ją pradėti (155 konstatuojamoji dalis).
- (361) Atlikusi oficialų tyrimą, Komisija daro išvadą, kad valstybės pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, negali būti laikoma schema, kaip išsamiau paaiškinta 362 ir 363 konstatuojamosiose dalyse.
- (362) Pirmą, pagalbą, kylanti iš valstybių garantijos modelio, nėra teikiama remiantis aktu, kuriame būtų numatyta, kad individuali pagalba skiriama bendrai ir abstrakčiai tame akte apibrėžtomis įmonėms. Statybos įstatyme įtvirtinta specialioji taisyklė, konkrečiai taikoma konsorciui. Todėl valstybių garantijos modelis neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, pirmosios sąlygos.
- (363) Antra, Statybos įstatyme aiškiai nurodyta, kad atitinkamas projektas yra fiksuotos jungties finansavimo projektas. Tiek valstybės, tiek suinteresuotosios šalys mano, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, yra susijusi su tuo konkrečiu projektu. Komisija pažymi, kad Tarpvyriausybinių susitarimų 2 straipsnyje nurodyta, jog fiksuota jungtis turi būti statoma kaip kombinuotoji kelio ir geležinkelio jungtis, kurią sudaro dviejų bėgių geležinkelis ir keturių juostų greitkelis, ir kad ji turi tęstis nuo dirbtinio pusiasalio Kastrupo oro uoste, kirsti Zundo sąsiaurį povandeniniu tuneliu iki dirbtinės salos, o nuo ten aukštos ir žemos konstrukcijos tiltu prisijungti prie Švedijos, į pietus nuo Linhamno. Be to, Tarpvyriausybinių susitarimų 1 priede pateiktas išsamus fiksuotos jungties techninio projekto aprašymas. Taigi tuo metu, kai valstybių garantijos modelis buvo sukurtas ir įtrauktas į Konsorciumo susitarimą, projektas buvo labai konkrečiai ir aiškiai apibrėžtas tiek geografinės vietos, tiek techninio projekto požiūriais. Be to, Sprendime *Øresund* Bendrasis Teismas aiškiai nurodė, kad pagalba, susijusi su valstybių

garantijomis, turi būti laikoma susijusia su konkrečiu projektu⁽¹⁸⁰⁾. Todėl Komisija daro išvadą, kad valstybių garantijos modelis yra susijęs su konkrečiu projektu ir todėl valstybių garantijos modelis neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, antrosios sąlygos.

- (364) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte.
- (365) Todėl pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, turėtų būti laikoma viena ar keliomis individualios pagalbos priemonėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio e punktą.

6.2.1.2. Suteikimo data

- (366) Dar reikia nustatyti, ar valstybių garantijos modelį sudaro individuali pagalba, suteikta steigiant konsorciumą, ar kelios individualios pagalbos priemonės, teiktos kaskart, kai valstybės garantuodavo konsorciumo finansinį sandorį.
- (367) Sąjungos teismų jurisprudencijoje⁽¹⁸¹⁾ aiškiai nustatyta, kad pagalbos suteikimo data yra data, kurią pagalbos gavėjui pagal taikomą nacionalinę tvarką suteikiama juridinė teisė gauti pagalbą.
- (368) Kaip nurodyta 85 konstatuojamojoje dalyje, solidarioji visų paskolų ir kitų finansinių priemonių, kurias konsorciumas naudojo fiksuotos jungties finansavimo tikslais, garantija buvo nustatyta 1991 m. Tarpvyriausybinių susitarimų, kurių Švedija ratifikavo 1991 m. rugpjūčio 8 d., o Danija – 1991 m. rugpjūčio 24 d., 12 straipsnyje (61 konstatuojamoji dalis). Iš Tarpvyriausybinių susitarimų kylantis garantijos išipareigojimas buvo įtvirtintas 1991 m. Švedijos ir Danijos nacionalinės teisės aktuose – Statybos įstatyme ir Švedijos parlamento sprendime (63 konstatuojamoji dalis). Konsorciumo susitarime primenamas valstybių garantijos išipareigojimas konsorciumui. Konsorciumo susitarimo 4 skirsnio 3 dalyje nustatytas fiksuotos jungties finansavimo teisinis pagrindas: „Konsorciumo kapitalo reikalavimai [fiksuotos jungties] planavimo, projektavimo, statybos išlaidoms, įskaitant paskolų administravimo išlaidas, ir kapitalo reikalavimai buhalteriniams nuostoliams, kurių numatoma patirti keletą metų nuo [fiksuotos jungties] atvėrimo eismui, padengti, laikantis [Tarpvyriausybiniame susitarime] sutartos tvarkos, patenkinami imant paskolas arba leidžiant finansines priemones atviroje rinkoje su Švedijos ir Danijos vyriausybės garantijomis“ (90 konstatuojamoji dalis).
- (369) Remdamasis Konsorciumo susitarimo nuostatomis, konsorciumas galėtų imti paskolas su valstybių garantija fiksuotos jungties planavimo ir statybos etapams finansuoti. Pirmaisiais metais po fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios konsorciumas gali dar padidinti savo skolą imdamas paskolas su valstybių garantija. Ši nuostata buvo reikalinga, nes manyta, kad pirmuosius kelerius metus fiksuota jungtis bus nuostolinga. Tai reiškia, kad pirmaisiais metais konsorciumui veiklos pelno nebūtų pakakę padengti skolos, kuri jam būtų susikaupusi planavimo ir statybos etapais, finansavimo sąnaudoms padengti. Todėl pirmuosius kelerius metus konsorciumui būtų reikėję skolintis dar daugiau. Tačiau Konsorciumo susitarime nebuvo numatyta teisė į jokiais papildomas garantijas fiksuotos jungties eksploatavimui finansuoti. Šiomis aplinkybėmis valstybės patvirtino, kad valstybių garantijos fiksuotos jungties eksploatavimui finansuoti nebuvo suteiktos. Iš konsorciumo metinių ataskaitų matyti, kad nuo pirmųjų eksploatavimo metų pajamos viršijo eksploatavimo išlaidas ir kad veiklos pelnas buvo teigiamas. Iki 2003 m. imtinai šis veiklos pelnas, nors ir teigiamas, buvo mažesnis už finansavimo išlaidas, todėl skola padidėjo. Nuo 2004 m. veiklos pelno pakako skolai mažinti, todėl bendra skola kasmet mažėjo.

⁽¹⁸⁰⁾ Sprendimo *Øresund* 80 punktas.

⁽¹⁸¹⁾ 2018 m. sausio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimas *BSCA / Komisija*, T-818/14, ECLI:EU:T:2018:33, 72 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

(370) Tačiau, nepaisant 369 konstatuojamojoje dalyje pateiktos analizės, konsorciumas, remdamasis Konsorciumo susitarimo nuostatomis, galėtų naudoti valstybių garantijas savo skolai (susijusiai su planavimo ir statybos etapais) refinansuoti eksploataavimo etapu. Tačiau tai nereiškia, kad Konsorciumo susitarime buvo numatyta galimybė, kad valstybės finansuos fiksuotos jungties eksploatavimą. Tai taip pat matyti iš Konsorciumo susitarimo 6 skirsnio, kuriame nurodyta, kad visos fiksuotos jungties planavimo, projektavimo, finansavimo, statybos, eksploataavimo ir techninės priežiūros išlaidos turi būti dengiamos iš veiklos pajamų. Kitaip tariant, veiklos pajamų turėjo pakakti ne tik eksploataavimo, bet ir visoms fiksuotos jungties išlaidoms, įskaitant fiksuotos jungties (ir vidaus jungčių) statybą ir su tuo susijusias finansavimo išlaidas, padengti. Komisija pažymi, kad šis aspektas 2014 m. sprendime nebuvo aiškus. 2014 m. sprendimo 50 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodytos dvi valstybių garantijos „paskoloms, kurias konsorciumas paėmė [fiksuotos jungties] infrastruktūros projekto statybai ir eksploatavimui finansuoti“. Būtent tuo remdamasis Bendrasis Teismas Sprendime *Øresund*⁽¹⁸²⁾ konstatavo, kad valstybių garantijos galėjo apimti eksploataavimo etapu patirtas eksploataavimo išlaidas. Šis aspektas išsamiau paaiškintas per oficialią tyrimo procedūrą.

(371) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad valstybių garantijos modelis, įskaitant į jį įeinančius garantijų susitarimus, neapima fiksuotos jungties eksploataavimo. Veikiau juo garantuojamas investicijų į fiksuotos jungties planavimą ir statybą finansavimas.

(372) Valstybės pateikė papildomų paaiškinimų dėl valstybių garantijos išipareigojimo administravimo. Švedijoje kompetencija ir pareiga solidariai garantuoti visą konsorciui reikalingą finansavimą, susijusį su fiksuotos jungties planavimu ir statyba, perduota jos nacionalinei skolos tarnybai (91 konstatuojamoji dalis). Danijoje ši kompetencija ir pareiga perduota jos nacionaliniam bankui (95 konstatuojamoji dalis). Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas nustato bendrą konsorciumo finansavimo politiką ir prižiūri, kaip įgyvendinamas valstybių garantijos išipareigojimas, konsorciui pasirašius naujus paskolų susitarimus arba naudojant kitas finansines priemones fiksuotos jungties finansavimo tikslais. 1997 m. ir 2004 m. bendradarbiavimo susitarimuose (97–102 konstatuojamosios dalys) oficialiai nustatytos tam tikros sąlygos, šalių teisės ir pareigos. Bendradarbiavimo susitarimai suteikia valstybėms galimybę stebėti konsorciumo finansavimo politiką ir daryti jai įtaką siekiant užtikrinti, kad konsorciumas neviršytų savo įgaliojimų ir kad būtų laikomasi ilgalaikę valstybių riziką kuo labiau mažinančios finansavimo politikos. Valstybių teigimu, šis mechanizmas taip pat leido valstybėms užtikrinti, kad konsorciui suteikta pagalba neviršytų to, kas būtina.

(373) Kaip nurodyta 74 konstatuojamojoje dalyje, praktiškai konsorciumas reguliariai ima naujas paskolas savo planavimo ir statybos išlaidoms refinansuoti, dažnai – išleidamas obligacijas pagal anksčiau nustatytas programas, pavyzdžiui, EVTO programą. Garantijos taikomos keliais lygmenimis. Tiek į EVTO, tiek į Švedijos VTO programas įtrauktas garantijos aktas. Kaip aprašyta 103–108 konstatuojamosiose dalyse, tai yra aktas, pagal kurį jo turėtojams (t. y. investuotojams į obligaciją) Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba sutiko solidariai garantuoti visas sumas, kurias konsorciumas yra teisiškai išipareigojęs sumokėti. 107 ir 108 konstatuojamosiose dalyse paaiškinta, kad konsorciui išleidus obligacijas pagal EVTO programą, Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba patvirtina, kad toms konkrečioms obligacijoms garantijos aktas yra taikomas. Pagal Švedijos VTO programą Danijos nacionalinis bankas ir Švedijos nacionalinė skolos tarnyba patvirtina obligacijas netvirtindamos atitinkamo garantijos akto (108 konstatuojamoji dalis). Kaip aprašyta 109 ir 110 konstatuojamosiose dalyse, atskirų paskolų susitarimų atveju konsorciumas pasirašo finansavimo sutartis su finansų įstaigomis. Prie kiekvienos finansavimo sutarties pridedamas garantijos susitarimo dokumentas. Be to, garantijų susitarimai taip pat sudaromi dėl kredito priemonių (111 konstatuojamoji dalis) ir dėl ISDA pagrindinių susitarimų (112 konstatuojamoji dalis). Pasak suinteresuotųjų šalių, kiekvienas toks garantijos aktas, patvirtinimas, obligacijų patvirtinimas arba garantijos susitarimas turėtų būti laikomi individualia pagalba, suteikta tokio garantijos susitarimo pasirašymo metu, nes konsorciumas konkrečiam skolos sandoriui turi gauti atskirą garantų patvirtinimą. Be to, į garantijos aktus įtrauktos nuostatos, kad valstybės garantiją gali atšaukti.

⁽¹⁸²⁾ Sprendimo *Øresund* 107 ir 108 punktai.

- (374) Valstybės paaiškino, jog tai, kad individualius finansinius sandorius vėliau turėjo administruoti Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas, vis dėlto nereiškia, kad šios institucijos arba valstybės turi kokią nors pasirinkimo galimybę atsisakyti garantuoti tuos sandorius (245 konstatuojamoji dalis). Nors konkrečią paskolą ar obligaciją gali būti atsisakyta garantuoti (pavyzdžiui, dėl su ta paskola ar obligacija susijusios rizikos), Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas vis tiek privalėtų suteikti visas garantijas, būtinas fiksuotos jungties finansavimui. Tokiu atveju jos turėtų garantuoti kitą sandorį, kad konsorciumas galėtų gauti reikiamą finansavimą su garantija.
- (375) Komisija laikosi nuomonės, kad konsorciui pagal valstybių garantijos modelį pranašumas suteiktas tuo, kad iš esmės konsorciumas yra valstybių solidarios pareigos garantuoti jo skolinimąsi fiksuotos jungties projektui naudos gavėjas. Remiantis Konsorciumo susitarimo 4 skirsnio 3 dalies formuluote, pagal Konsorciumo susitarimą juridinė teisė finansuoti fiksuotos jungties planavimą ir statybą naudojantis skolos priemonėmis su valstybių garantija, konsorciui suteikta 1992 m. vasario 13 d., jį steigiant. Konsorciumą 1992 m. vasario 13 d. įsteigė atitinkamų valstybių 100 proc. valdomos bendrovės „A/S Øresund“ ir SVEDAB, Danijos ir Švedijos vyriausybės patvirtinus Konsorciumo susitarimą (66 konstatuojamoji dalis). Kaip išsamiau paaiškinta tolesnėse konstatuojamosiose dalyse, pagal garantijoms įgyvendinti pasirinktą organizacinę tvarką, pagal kurią individualius sandorius turi patvirtinti Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas, nėra siekiama apriboti ar reikšmingai pakeisti valstybių atsakomybę garantuoti aptariamas finansavimo išlaidas.
- (376) Todėl Komisija mano, kad Konsorciumo susitarimas yra teisės aktas, kuriuo konsorciui buvo galutinai suteikta pagalba valstybės garantijų forma. Danija ir Švedija pagal Tarpyvyriausybinių susitarimą, taikomą kartu su Konsorciumo susitarimu, prisiėmė teisinį įsipareigojimą garantuoti paskolas ir finansines priemones, kuriomis konsorciumas naudojasi fiksuotos jungties planavimui ir statybai finansuoti. Konsorciumas oficialiai įsteigtas Konsorciumo susitarimu, kuriame primenama, kad konsorciumas turi teisę į valstybių garantijas. Tokiomis aplinkybėmis galima laikyti, kad konsorciumas turėjo juridinę teisę naudotis valstybių garantijomis nuo pat jo įsteigimo, taip sukonkretinus Tarpyvyriausybiniame susitarime nustatytą valstybių garantijos įsipareigojimą. Kadangi ši juridinė teisė nuo tada galiojo visą laiką ir jos mastas nepakito (dėl šio aspekto taip pat žr. 387 konstatuojamąją dalį), Komisija mano, kad valstybių garantijos buvo galutinai suteiktos 1992 m. vasario 13 d.⁽¹⁸³⁾ Komisija mano, kad dėl toliau nurodytų priežasčių valstybių garantijų įgyvendinimo tvarka šio fakto nekeičia.
- (377) Nors valstybės per Švedijos nacionalinę skolos tarnybą arba Danijos nacionalinį banką gali atsisakyti garantuoti konkrečią naują skolos sutartį, kurią konsorciumas norėtų sudaryti, jos vis tiek turi pareigą garantuoti visą fiksuotai jungčiai reikalingą finansavimą (374 konstatuojamoji dalis). Tai taikytina ir skundo pateikėjos argumentui, kad į garantijos aktus buvo įtrauktos nuostatos, jog šie aktai gali būti atšaukti (174 konstatuojamoji dalis). Komisija konstatuoja, kad net jei atskiri garantijos aktai gali būti atšaukti, tai nereiškia, kad būtų panaikintas valstybių įsipareigojimas garantuoti fiksuotai jungčiai reikalingą finansavimą. Pavyzdžiui, tuo tikslu galėtų būti sudarytas kitas garantijos aktas arba finansavimas galėtų būti garantuotas individualiomis, atskiromis paskolų garantijomis.
- (378) Komisija mano, kad Danijos nacionalinio banko arba Švedijos nacionalinės skolos tarnybos patvirtinimai (373 konstatuojamoji dalis) negali būti laikomi naujai suteikta pagalba, nes pagal tuos sandorius tėra įgyvendinamas valstybių narių pagal Konsorciumo susitarimą prisiimtas garantijos įsipareigojimas.

⁽¹⁸³⁾ Komisija pažymi, kad valstybių įsipareigojimas užtikrinti, kad konsorciumas finansuotų naują skolą ir refinansuotų esamą skolą rinkos sąlygomis (265 konstatuojamoji dalis), šios išvados nekeičia.

- (379) Komisija taip pat pažymi, kad investuodamas dideles sumas investuotojas paprastai reikalauja tam tikro investicijos finansinio planavimo stabilumo. Jeigu investuotojai negali pagrįstai įvertinti investicijos finansinių sąlygų, vargu ar jie rizikuos skirdami projektui įgyvendinti reikalingą laiką ir išteklius. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad ekonominis valstybių garantijos modelio tikslas buvo kuo labiau sumažinti bendras projekto finansavimo išlaidas (255 konstatuojamoji dalis). Valstybių garantijos modelis jau buvo aprašytas Tarpyvyriausybiniame susitarime, taigi buvo apibrėžtas prieš įgyvendinant investiciją. Jis turėtų būti laikomas viena iš pagrindinių investicijai taikomų sąlygų, kuria remiantis buvo rengiamas investicijos finansinis planas. Taigi valstybių garantijos modelio taikymas buvo aiškus nuo pat pradžių ir buvo neatsiejama finansinio modelio, kuriuo remdamasis konsorciumas ėmėsi reikšmingos investicijos, dalis.
- (380) Komisija atkreipia dėmesį į skundo pateikėjos teiginį, pateiktą 170 konstatuojamojoje dalyje, kad pagal 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 2.1 skirsnį valstybės pagalbos suma garantijoje turi būti įvertinta jos suteikimo metu. Pasak skundo pateikėjos, tai reiškia, kad garantija turi būti laikoma suteikta, kai valstybė prisiima su ja susijusią riziką. Ji tvirtina, kad valstybių garantijos modelis pagal Tarpyvyriausybinių susitarimą ir Konsorciumo susitarimą nekelia jokios rizikos ir kad Tarpyvyriausybinių susitarimo 12 straipsnyje nėra įtvirtinta teisiškai užtikrinta teisė. Ji taip pat mano, jog tam, kad garantija būtų laikoma suteikta, turi būti įmanoma įvertinti jos apimtį, o tai padaryti remiantis Tarpyvyriausybiniu ar Konsorciumo susitarimais nėra įmanoma, nes ji nėra ribota laiko ir dydžio požiūriais. Siekdama pagrįsti šį argumentą, skundo pateikėja taip pat remiasi 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 3.2 skirsniu. Skundo pateikėja taip pat mano, kad, net jei būtų galima laikyti, kad Tarpyvyriausybiniu susitarimu yra suteikiama juridinė teisė į pagalbą valstybių garantijų forma, tų garantijų sąlygos nuo to laiko buvo iš esmės pakeistos, pavyzdžiui, pagal VTO programas valstybių išipareigojimai pakeisti iš antrinių į asmenines garantijas (175 konstatuojamoji dalis).
- (381) Komisija nesutinka su skundo pateikėjos teiginiais.
- (382) Pirma, kaip nurodyta 367 konstatuojamojoje dalyje, valstybės pagalba laikoma suteikta tą dieną, kai pagal taikomą nacionalinę tvarką pagalbos gavėjui suteikiama besąlyginė juridinė teisė ją gauti. 376 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad ši teisė buvo suteikta konsorciui jo įsteigimo dieną.
- (383) Antra, 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 2.1 skirsnyje nurodyta, kad su garantija susijusi valstybės pagalba suteikiama „tada, kai suteikiama garantija, o ne tada, kai garantija pasinaudojama arba pagal jos sąlygas išmokami pinigai“. Kaip paaiškino valstybės (227 konstatuojamoji dalis), valstybės buvo išipareigojusios garantuoti paskolas ir kitas finansines priemones, kuriomis konsorciumas naudojosi fiksuotai jungčiai finansuoti, nuo konsorciumo įsteigimo dienos. Švedijos nacionalinė skolos tarnyba ir Danijos nacionalinis bankas neturi kompetencijos atsakyti suteikti konsorciumo projektui finansuoti reikalingas garantijas. Todėl turėtų būti laikoma, kad garantija buvo suteikta konsorciumo įsteigimo dieną.
- (384) Trečia, Komisija pažymi, kad, skundo pateikėjos teigimu, garantija turi būti laikoma suteikta, kai valstybė prisiima su ja susijusią riziką, ir su valstybių garantijos modeliu pagal Tarpyvyriausybinių ir Konsorciumo susitarimus nėra susijusi jokia rizika. Dėl šio aspekto 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 2.1 skirsnyje nurodyta, kad valstybės garantijos nauda pasireiškia tuo, „kad su garantija susijusią riziką prisiima valstybė“. Komisijos nuomone, kadangi valstybės buvo įpareigosios garantuoti konsorciumo skolas, susijusias su fiksuota jungtimi, finansavimą nuo pat jo įsteigimo, konsorciumas gavo naudos iš to, kad nuo pat tos dienos valstybės prisiėmė su tuo valstybių garantijos išipareigojimu ir jo vėlesniu įgyvendinimu susijusią riziką.

- (385) Ketvirta, Komisija pažymi, kad, skundo pateikėjos teigimu, Tarpyvyriausybinių susitarimų 12 straipsnyje nėra įtvirtinta teisiškai užtikrintina teisė, pirmiausia dėl to, kad valstybių teisinės sistemos yra dualistinės (176 konstatuojamoji dalis). Pagal dualistinę teisinę sistemą tarptautinė teisė nacionaliniu lygmeniu įsigalioja tik tada, kai įtraukiama į nacionalinę teisę. Komisija pažymi nemananti, kad Tarpyvyriausybinių susitarimų atskirai sukurta teisiškai užtikrinta teisė, veikiau konsorciūmas įgijo teisę į valstybių garantijas nuo Konsorciūmo susitarimo sudarymo dienos (376 konstatuojamoji dalis). Be to, Švedija Tarpyvyriausybinių susitarimą ratifikavo 1991 m. rugpjūčio 8 d., Danija – 1991 m. rugpjūčio 24 d. (61 konstatuojamoji dalis). Valstybės jį perkėlė į savo nacionalinės teisės sistemas Švedijos parlamento sprendimu ir Statybos įstatymu. Šiais nacionalinės teisės aktais valstybėse įtvirtintos teisiškai užtikrintos teisės, o jos kartu su Konsorciūmo susitarimu tapo pagrindu atsirasti užtikrintam garantijos įsipareigojimui konsorciūmo naudai.
- (386) Penkta, Komisija nesutinka su skundo pateikėjos teiginiu, kad garantijos negalima laikyti suteikta, jeigu negalima išmatuoti jos masto. 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 2.1 skirsnyje nurodoma: „[a]r garantija yra valstybės pagalba, ar ne, o jei taip, koks gali būti tokios valstybės pagalbos dydis, reikia vertinti suteikiant garantiją“. Komisija pažymi, kad pagal šio sakinio struktūrą galima spręsti, jog i) vertinimą, ar garantija yra valstybės pagalba, ir ii) jei taip, kokio dydžio yra ta pagalba, gali sudaryti du atskiri, vienas po kito einantys etapai. Todėl ši 2008 m. Pranešimo dėl garantijų nuostata reiškia, kad Komisija pirmiausia turėtų nustatyti, ar garantija yra valstybės pagalba, ir tik tuo atveju, jei tai patvirtina, antru etapu nustatyti šios pagalbos dydį. Tokiomis aplinkybėmis neteisinga teigti, kad pagalba negali būti laikoma suteikta, jeigu negalima įvertinti jos dydžio, nes pagalbos dydis turėtų būti vertinamas tik tada, kai nustatoma, kad pagalba buvo suteikta. 2008 m. Pranešimo dėl garantijų 3.2 skirsnis nekeičia šios išvados. Šiame skirsnyje išvardytos kartu taikomos sąlygos, kurias įvykdžius galima atmesti valstybės pagalbos, suteiktos individualia valstybės garantija, buvimo faktą. To skirsnio b punkte pažymima, kad viena iš šių sąlygų yra tai, kad „suteikiant garantiją, galima tinkamai įvertinti jos dydį“. Tačiau tam, kad pagalba būtų, nėra reikalaujama, kad toks vertinimas būtų įmanomas; veikiau tai gali leisti nustatyti, kad pagalba neteikiama.
- (387) Galiausiai dėl skundo pateikėjos teiginio, kad garantijų pobūdis iš esmės pasikeitė, Komisija pažymi, kad, siekiant nustatyti, nuo kada konsorciūmui teikta valstybės pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, svarbiausia nustatyti datą, kada konsorciūmas įgijo teisiškai užtikrintą teisę į tą pagalbą. 375 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada, kad konsorciūmas šią teisę turėjo nuo pat įsteigimo. Nuo tos dienos valstybės privalėjo garantuoti konsorciūmui visas fiksuotos jungties finansavimo išlaidas. Kaip pažymėta 384 konstatuojamojoje dalyje, pranašumas, kurį konsorciūmas įgijo dėl garantijos įsipareigojimo, pasireiškė tuo, kad valstybės įsipareigojo prisiimti riziką, susijusią su fiksuotos jungties planavimo ir statybos finansavimu. Šis pranašumas ir teisė į jį nepakito nuo jų atsiradimo. Kaip paaiškino valstybės (249 konstatuojamoji dalis), Tarpyvyriausybiniu susitarimu, Švedijos parlamento sprendimu, 1993 m. balandžio 1 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K93/202/3) ir 1994 m. birželio 23 d. Švedijos vyriausybės sprendimu (K91/1443/3, K94/1680/3) sukurtoje teisinėje struktūroje nėra jokios informacijos, kaip turi būti nustatytos individualių garantijų susitarimų sąlygos. Vietoj to tai turėjo nuspręsti ir įgyvendinti Švedijos nacionalinė skolos tarnyba. Šiuo klausimu vėliau nebuvo priimtas joks Švedijos parlamento sprendimas ar Švedijos vyriausybės sprendimas, kuriuo Švedijos parlamento sprendimu nustatytas valstybių garantijos įsipareigojimas būtų pakeistas. Individualūs garantijų aktai ir garantijų susitarimai yra skirti konsorciūmui jau suteiktai teisei įgyvendinti. Danijos atveju, kaip nurodyta 250 konstatuojamojoje dalyje, Statybos įstatyme, kuriuo įgyvendinamas Tarpyvyriausybinių susitarimas, nėra jokios išsamios informacijos apie garantijos panaudojimo sąlygas. Jos panaudojimo sąlygos nurodytos tik garantijų susitarimuose, sudarytuose pagal įvairius finansinius sandorius. Kaip pripažįsta valstybės, garantijų aktai ir susitarimai dėl individualių garantijų iš tiesų turi būti aiškinami kaip asmeninės garantijos (pagal Danijos teisę – „selvskyldnerkaution“). Tačiau tai nėra solidariosios garantijos įsipareigojimo pakeitimas ir tuo nėra viršijamos konsorciūmui Konsorciūmo susitarimu, kuriuo įgyvendinamas Tarpyvyriausybinių sprendimas, suteiktos teisės. Bet kuriuo atveju Komisija pažymi, kad, nors klausimas, ar garantija yra asmeninė, ar antrinė (arba „simpelkaution“ ar „selvskyldnerkaution“), gali turėti įtakos konsorciūmo ir jo kreditorių arba šių kreditorių ir valstybių teisiniams santykiams, pagrindinis valstybių teisinis įsipareigojimas suteikti garantijas konsorciūmo veiklai, susijusiai su fiksuota jungtimi, nesikeičia. Kaip pažymėta 311 ir 375 konstatuojamosiose dalyse, pranašumas, suteiktas konsorciūmui pagal valstybių garantijos modelį, taigi ir iš jo kylanti pagalba, yra neatsiejami nuo to teisinio įsipareigojimo ir nepakito nuo konsorciūmo įsteigimo 1992 m. vasario 13 d.

- (388) Komisija daro išvadą, kad valstybės pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, turi būti laikoma viena individualia pagalbos priemone, kurią abi valstybės suteikė konsorciui 1992 m. vasario 13 d.

6.2.2. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės

- (389) Sprendimo pradėti tyrimą 109 konstatuojamojoje dalyje Komisija laikėsi nuomonės, kad atitinkamuose teisės aktuose apibrėžtų vertinamų Danijos mokesčių priemonių dydis ir trukmė nebuvo nurodyti, tačiau tos priemonės buvo konkrečiai susijusios su konsorciui veikla pagal projektą. Kadangi atrodė, jog tos priemonės buvo suteiktos turint toki patį tikslą ir buvo tokios pat apimtys kaip valstybių garantijos, sprendime pradėti tyrimą išdėstyti Komisijos argumentai dėl šių garantijų pripažinimo individualia pagalba taip pat turėjo būti taikomi ir mokesčinėms priemonėms.

6.2.2.1. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės

6.2.2.1.1. 1991–2001 m. NPT

- (390) Statybos įstatyme nuo pat pradžių buvo nurodyta, kad bendrovei „A/S Øresund“ būtų taikomos palankesnės nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės negu pagal bendrą Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą. Jau 1991 m. buvo aišku, kad bendro penkerių metų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį laikotarpio nepakaks, kad patirtus projekto nuostolius būtų galima užskaityti iš pelno. Statybos įstatymo rengimo dokumentuose teisės aktų leidėjas aiškiai nurodė, kad priežastis, dėl kurios 1991 m. nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį apribojimo terminas buvo pratęstas, buvo tai, kad bendrovė „A/S Øresund“ nebūtų galėjusi pasinaudoti bendrai taikomomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklėmis (kuriose nustatytas penkerių metų senaties terminas) dėl statybos laikotarpiu patirtų didelių išlaidų ir dėl to, kad bendrovė „A/S Øresund“ per tą patį laikotarpį nebūtų galėjusi uždirbti jokio pelno (267 konstatuojamoji dalis).

6.2.2.1.1.1. 1991–2001 m. NPT: schema ar individuali pagalba

- (391) Komisija mano, kad valstybės pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, negali būti laikoma schema.
- (392) Pirma, pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, nėra teikiama remiantis aktu, kuriame būtų numatyta, kad individuali pagalba skiriama bendrai ir abstrakčiai tame akte apibrėžtomis įmonėms. Veikiau Statybos įstatyme įtvirtinta specialioji taisyklė, konkrečiai taikoma bendrovei „A/S Øresund“.
- (393) Antra, Statybos įstatyme aiškiai nurodyta, kad projektas, kuriam jis taikomas, yra fiksuotos jungties statybos ir eksploatavimo projektas. Todėl Komisija mano, kad pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, turi būti laikoma susijusia su konkrečiu projektu, nes dėl pagalbos įgyjamas pranašumas yra susijęs tik su nuostoliais, patirtais įgyvendinant fiksuotos jungties projektą, o ne kitus projektus ar veiklą. Todėl pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, neatitinka Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte pateiktos pagalbos schemos apibrėžties.
- (394) Todėl pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, turėtų būti laikoma viena ar keliomis individualios pagalbos priemonėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio e punktą.

6.2.2.1.1.2. 1991–2001 m. NPT: suteikimo data

- (395) 1991–2001 m. NPT yra valstybės pagalba, kurią sudaro mokesstinė nauda. Komisija primena dar anksčiau konstatavusi, kad valstybės pagalba, kylanti iš palankios apmokestinimo tvarkos, teikiama kartą per metus, kai mokesčių administratorius priima pagalbos gavėjo mokesčių deklaraciją⁽¹⁸⁴⁾, nes paprastai būtent tuo momentu atsiranda tokios valstybės pagalbos suteikiamas pranašumas. Todėl Komisija mano, kad Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės taip pat turėtų būti laikomos taikomomis kartą per metus, nebent yra aiškių priežasčių nukrypti nuo šio principo.

⁽¹⁸⁴⁾ Žr., pavyzdžiui, 2017 m. spalio 4 d. Komisijos sprendimą (ES) 2018/859 dėl valstybės pagalbos SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN), kurią Liuksemburgo Didžioji Hercogystė suteikė bendrovei „Amazon“ (OL L 153, 2018 6 15, p. 1). Šiam požiūriui pritarė Sąjungos teismai – Žr., pavyzdžiui, 2021 m. gegužės 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo Liuksemburgas / Komisija, sujungtos bylos T-816/17 ir T-318/18, ECLI:EU:T:2021:252, 153 ir 339 punktas.

- (396) Kaip paaiškinta 397–403 konstatuojamosiose dalyse, Komisija mano, kad 1991–2001 m. NPT atveju yra aiškių priežasčių nukrypti nuo šio požiūrio.
- (397) Komisija pažymi, jog Danijos institucijos paaiškino (267 konstatuojamoji dalis), kad konsorciumo nuostoliai, patirti iki fiksuotos jungties eksploatavimo pradžios, iš esmės buvo susiję su palūkanomis už paskolas, kurios buvo reikalingos fiksuotos jungties statybai. Kaip paaiškino Danija (267 konstatuojamoji dalis), dėl didelių pradinų investicijų išlaidų ir dėl nepakankamo pelno iš fiksuotos jungties jos statybos laikotarpiu, bendrai taikomos taisyklės dėl nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį, pagal kurią taikytas penkerių metų senaties terminas, nebūtų pakakę, kad tuos nuostolius būtų buvę galima panaudoti juos užskaitant iš pelno. Kitaip tariant, investuodamas į fiksuotą jungtį, konsorciumas turėjo patirti didelių nuostolių ir, jei specialioji taisyklė nebūtų buvusi taikoma, tų nuostolių nebūtų buvę įmanoma perkelti į būsimą laikotarpį ir užskaityti iš vėlesnių metų pelno. Todėl Danijos teisės aktų leidėjas nustatė 1991–2001 m. NPT atsižvelgdamas į konsorciumo investicijas į fiksuotą jungtį sąlygas ir siekdamas nustatyti ilgalaikį fiksuotos jungties statybos finansavimo planą.
- (398) Danijos valdžios institucijos pažymi, kad kartu su valstybių garantijos išipareigojimu 1991–2001 m. NPT buvo nustatytos nuo pat pradžių, siekiant užtikrinti didelės investicijos į fiksuotą jungtį finansavimą kuo mažesnėmis išlaidomis (269 konstatuojamoji dalis). 1991–2001 m. NPT suteikė galimybę bendrovei „A/S Øresund“ nuostolius užskaityti iš būsimą pelno, taip sumažinant savo mokesčio bazę. Dėl to konsorciumas įgijo pranašumo. Tačiau 1991–2001 m. NPT kartu leido turėti didesnę likvidumo bazę, taip siekiant sumažinti skolos našą. Mažesnė bendra skolos naša taip pat reiškė mažesnę bendrą garantuotą sumą, taigi ir mažesnę valstybės pagalbą, teikiamą garantijų forma.
- (399) Kaip pažymėtina 379 konstatuojamojoje dalyje, investuodamas dideles sumas investuotojas paprastai reikalauja tam tikro investicijos finansinio planavimo stabilumo. Jeigu investuotojai negali pagrįstai įvertinti investicijos finansinių sąlygų, vargu ar jie rizikuos skirdami projektui įgyvendinti reikalingą laiką ir išteklius. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad 1991–2001 m. NPT buvo nustatytos siekiant sukurti specialią investicijai į fiksuotą jungtį taikytiną apmokestinimo tvarką ir taip palengvinti ilgalaikį jos finansavimo planavimą bei kuo labiau sumažinti bendras investicijos išlaidas. Ši apmokestinimo tvarka buvo nustatyta Statybos įstatyme prieš pradedant įgyvendinti investiciją, todėl turėtų būti laikoma viena iš pagrindinių investicijai taikytinų sąlygų (kartu su valstybių garantijos išipareigojimu ir valstybių garantijos modeliu), kuria remiantis buvo parengtas investicijos finansinis planas. Taigi 1991–2001 m. NPT taikymas buvo aiškus nuo pat pradžių ir sudarė neatsiejamą finansinio modelio, pagal kurį konsorciumas turėjo įgyvendinti reikšmingą investiciją, dalį. Komisija ypač pažymi, kad, kaip matyti iš Statybos įstatymo rengimo dokumentų, priimdamas 1991–2001 m. NPT, teisės aktų leidėjas siekė sudaryti sąlygas prasmingai panaudoti nuostolius, patirtus dėl fiksuotos jungties statybos.
- (400) Komisija taip pat pažymi, kad, kaip nurodyta 330 konstatuojamojoje dalyje, bendrovės „A/S Øresund“ teisė perkelti savo nuostolius į būsimą laikotarpį ilgesnį laiką, negu leidžiama pagal įprastas Danijos apmokestinimo taisykles, jai suteikė pranašumo nuo pat tos teisės atsiradimo. Pranašumas dėl galimybės perkelti nuostolius ilgesnį būsimą laikotarpį ir tai, kad nuo pat pradžių buvo aišku, jog bus patirta didelių nuostolių ir buvo norima užtikrinti galimybes pasinaudoti tokiu ilgesniu laikotarpiu, reiškė, kad su 1991–2001 m. NPT susijęs pranašumas buvo akivaizdus nuo pat pradžių. Šios aplinkybės skiriasi nuo, pavyzdžiui, Sprendime *France Télécom* ⁽¹⁸⁵⁾ nagrinėto atvejo, kai dėl specialaus mokestinio režimo gautą pranašumą buvo galima patvirtinti tik kartą per metus, nustačius įmonės mokesčio tarifą, taikytiną pagal įprastas mokesčių taisykles ⁽¹⁸⁶⁾.

⁽¹⁸⁵⁾ Šio sprendimo 99 išnaša.

⁽¹⁸⁶⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Prancūzija / Komisija*, sujungtos bylos T-427/04 ir T-17/05, ECLI:EU:T:2009:474, 321–323 punktai.

- (401) Nuo 1991 m. Statybos įstatymo 11 skirsnyje bendrovei „A/S Øresund“ buvo nustatyta lengvatinė taisyklė, nes ji turėjo teisę perkelti nuostolius ilgesnį laikotarpį negu kiti pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys. Priimdama Statybos įstatymą Danija įsipareigojo leisti bendrovei „A/S Øresund“ naudotis juridine teise į tą ilgesnį nuostolių perkėlimo laikotarpį. Statybos įstatymo 6 skirsnyje buvo numatyta, kad fiksuotą jungtį turi statyti konsorciumas, kurį sudarytų Danijos valstybės (per kontroliuojančiąją bendrovę) įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė ir Švedijos valstybės įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė. 1991 m. gruodžio 9 d. įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė „A/S Øresund“ (64 konstatuojamoji dalis), o konsorciumas, sudarius Konsorciumo susitarimą, įsteigtas 1992 m. vasario 13 d. (66 konstatuojamoji dalis). Komisija konstatavo, kad pranašumas, kylantis iš 1991–2001 m. NPT, yra naudingas konsorciumui, nes sumažėja jo mokesstinis įsipareigojimas, kuriam vykdyti jis turi naudoti savo pajamas (317 konstatuojamoji dalis). Tai, kad konsorciumas įgys šį pranašumą pagal 1991–2001 m. NPT, buvo akivaizdu nuo pat pradžių (400 konstatuojamoji dalis). Konsorciumo juridinė teisė į šį pranašumą buvo teisiškai įtvirtinta Statybos įstatyme prieš įsteigiant konsorciumą.
- (402) Remdamasi šiomis aplinkybėmis (397–401 konstatuojamosios dalys), Komisija mano, kad pranašumas, kylantis iš 1991–2001 m. NPT, buvo suteiktas siekiant palengvinti investicijos į fiksuotą jungtį (investicijos, dėl kurios akivaizdžiai būtų patirta didelių nuostolių, kurių nebūtų galima panaudoti per penkerius metus) finansavimą ir paremti tą investiciją. Pranašumas atsirado dėl paties Statybos įstatymo ir buvo viena iš investicijos sąlygų. Nuo savo įsteigimo momento konsorciumas galėjo naudotis Statybos įstatyme įtvirtinta juridine teise į pranašumą, o 1991–2001 m. NPT galėjo iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, nes sustiprino konsorciumo padėtį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai atviroje rinkoje. Šiomis aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad yra aiškių priežasčių konstatuoti, jog pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, buvo teikiama ne kartą per metus, bet veikiau buvo suteikta vieną kartą, įsteigus konsorciumą.
- (403) Komisija taip pat pažymi, kad pranašumas, atsirandantis dėl juridinės teisės į ilgesnį nuostolių perkėlimo laikotarpį, pasireiškė savaime, be jokios bendrovės „A/S Øresund“, konsorciumo ar Danijos valdžios institucijų diskrecijos. Bendrovės „A/S Øresund“ metinis pelno mokesčio įsipareigojimas nustatomas tokia pačia tvarka kaip bet kurio kito Danijos pelno mokesčiu apmokestinamo juridinio asmens (įskaitant ribotos atsakomybės bendroves). Kaip aprašyta 127 konstatuojamojoje dalyje, pagal privalomą bendro apmokestinimo tvarką Danijoje bendrai apmokestinamai grupei vadovaujanti įmonė kasmet teikia informaciją apie visų tos grupės narių apmokestinamąsias pajamas ir mokesčių nuostolius. Mokesčių deklaracijoje nurodomos kiekvieno grupės nario apmokestinamosios pajamos, nuosavų į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių panaudojimas, kitų grupės narių nuostolių panaudojimas ir likę mokesčių nuostoliai. Danijos pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys neturi į būsimą laikotarpį perkeltų nuostolių panaudojimo diskrecijos. Pagal Danijos mokesčių įvertinimo įstatymą ir nuo 2012 m. birželio 18 d. pagal Danijos pelno mokesčio įstatymą į būsimą laikotarpį perkeltas mokesčių nuostolis, kurį galima panaudoti tam tikrais metais, turi būti panaudotas tais metais; priešingu atveju teisė jį panaudoti prarandama. Į būsimą laikotarpį perkelti mokesčių nuostoliai turi būti panaudoti pagal FIFO principą, tiksliau, pirmiausia turi būti panaudoti seniausi mokesčių nuostoliai. Mokesčių administratoriaus teikiamas metinis mokesčių įvertinimo pranešimas parengiamas automatiškai. Kiekvienais metais mokesčių administratorius atrenka subjektus, kurių mokesčių deklaracijos audituojamos rankiniu būdu. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į tai, kad pagalbos gavėjo mokesčių deklaracijos pateikimo momentu pagalbos gavėjas neturėjo diskrecijos, o valdžios institucijos priėmė mokesčių deklaraciją, Komisija daro išvadą, kad metinių mokesčių deklaracijų pateikimas nekeičia fakto, jog pagalba buvo suteikta dar 1992 m. Taigi mokesčių deklaracijų pateikimas tebuvo formalus žingsnis, būtinas jau suteiktai pagalbai gauti, o ne prašymas suteikti metinę pagalbą.
- (404) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagal 1991–2001 m. NPT Danija suteikė konsorciumui individualią pagalbą didelei investicijai paremti vieną kartą – 1992 m. vasario 13 d.

6.2.2.1.2. 2013–2015 m. NPT

- (405) Kaip pažymėta 333 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad bendrovė „A/S Øresund“ arba konsorciumas neįgijo pranašumo, kylančio iš 2002–2012 m. NPT, nes tuo laikotarpiu bendrovei „A/S Øresund“ buvo taikomos tokios pačios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės kaip ir kitoms Danijos įmonėms. Todėl pagal 2002–2012 m. NPT valstybės pagalba bendrovei „A/S Øresund“ ar konsorciui nebuvo teikiama (333 ir 355 konstatuojamosios dalys).
- (406) Kaip paaiškinta 138 konstatuojamojoje dalyje, 2012 m. birželio 18 d. Įstatymu Nr. 591 buvo apribotos Danijos įmonių galimybės panaudoti į būsimą laikotarpį perkeliamus nuostolius. Tačiau šis apribojimas bendrovei „A/S Øresund“ nebuvo taikomas, nes Statybos įstatymo su pakeitimais, padarytais 2002 m., nuostatos, įtrauktos į „Sund & Bælt“ įstatymą, galiojo iki 2016 m. „Sund & Bælt“ įstatymo 12 skirsnis buvo panaikintas, o bendrovei „A/S Øresund“ įprastos Danijos pelno mokesčio įstatymo taisyklės pradėtos taikyti 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581 tik nuo 2016 m. sausio 1 d. Todėl 337 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad pagal 2013–2015 m. NPT bendrovė „A/S Øresund“, taigi ir konsorciumas, įgijo pranašumą. Pagalbos priemonę sudaro keletas elementų (334 konstatuojamoji dalis), nes bendrovė „A/S Øresund“ įgijo teisę į atrankų pranašumą prieš kitas panašioje padėtyje esančias įmones dėl to, kad bendrovei „A/S Øresund“ taikytos taisyklės nukrypo nuo lyginamosios sistemos, o atrankusis pranašumas kilo dėl šio nukrypimo.

6.2.2.1.2.1. 2013–2015 m. NPT: schema ar individuali pagalba

- (407) Komisija mano, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, negali būti laikoma schema.
- (408) Pirma, pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, nėra teikiama remiantis aktu, kuriame būtų numatyta, kad individuali pagalba skiriama bendrai ir abstrakčiai tame akte apibrėžtomis įmonėms. 2013–2015 m. NPT įtvirtinta specialioji taisyklė, konkrečiai taikytina bendrovei „A/S Øresund“. Todėl ta pagalba neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, pirmosios sąlygos.
- (409) Antra, Statybos įstatyme, iš dalies pakeistame 2002 m. ir įtrauktame į „Sund & Bælt“ įstatymą, aiškiai nurodyta, kad projektas, kuriam jis taikomas, yra fiksuotos jungties statybos ir eksploataavimo projektas. Todėl Komisija mano, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, turi būti laikoma susijusia su konkrečiu projektu, nes dėl pagalbos suteikiamas pranašumas yra susijęs tik su nuostoliais, patirtais įgyvendinant fiksuotos jungties projektą, ne kitus projektus ar veiklą. Pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, antrosios sąlygos.
- (410) Todėl pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte. Todėl ji turėtų būti laikoma viena ar keliomis individualios pagalbos priemonėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio e punktą.

6.2.2.1.2.2. 2013–2015 m. NPT: suteikimo data

- (411) Kaip pažymėta 395 konstatuojamojoje dalyje, paprastai laikoma, kad valstybės pagalba, kylanti iš mokesstinės naudos, suteikiama kartą per metus, nebent yra priežastis nustatyti, kad su ta pagalba susijęs pranašumas pasireiškė kitu metu. Komisija nemano, kad 2013–2015 m. NPT atveju yra aiškių priežasčių nukrypti nuo šio požiūrio. Pagal 1991–2001 m. NPT susiklosčiusi padėtis, kaip nurodyta 396–404 konstatuojamosiose dalyse, iš esmės skiriasi nuo padėties, buvusios pagal 2013–2015 m. NPT, kaip nurodyta 412–417 konstatuojamosiose dalyse.
- (412) Komisija daro išvadą, kad pagal 1991–2001 m. NPT Danija 1992 m. vasario 13 d. vieną kartą suteikė konsorciui individualią pagalbą didelei investicijai paremti (404 konstatuojamoji dalis). Tiksliau, darydama šią išvadą Komisija pažymėjo, kad 1991–2001 m. NPT buvo nustatytos siekiant palengvinti ilgalaikę investicijos į fiksuotą jungtį planavimą, pranašumas atsirado dėl paties Statybos įstatymo ir buvo viena iš pagrindinių sąlygų, kuriomis remiantis buvo rengiamas investicijos finansinis planas (399 konstatuojamoji dalis).

- (413) Pirma, Komisija pažymi, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, negali būti laikoma teikta iki 2012 m. birželio 18 d., kai Danijos pelno mokesčio įstatymas buvo iš dalies pakeistas (138 konstatuojamoji dalis), o „Sund & Bælt“ įstatymas – nebuvo. Kol to pakeitimo nebuvo pradėta taikyti, bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas negalėjo naudotis jokių šio pakeitimo teikiamu pranašumu.
- (414) Komisija taip pat pažymi, kad fiksuota jungtis pradėta eksploatuoti 2000 m. liepos mėn. Sprendimas investuoti į fiksuotą jungtį ir investicijos finansinis planas buvo priimti iki to laiko.
- (415) Tokiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad 2013–2015 m. NPT reikia atskirti nuo 1991–2001 m. NPT, nes negalima laikyti, kad šios taisyklės buvo įgyvendinamos siekiant paremti finansinę investiciją į fiksuotą jungtį, buvo tokios investicijos sąlyga arba kad jomis buvo siekiama užtikrinti ilgalaikio investicijų finansinio plano pagrįstumą, nes sprendimas investuoti buvo priimtas ir pati investicija buvo užbaigta dar prieš pradedant taikyti 2013–2015 m. NPT. Todėl Komisija konstatuoja, kad pagal 2013–2015 m. NPT negalioja priežastys, dėl kurių ji nusprendė, jog pranašumas, susijęs su pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, buvo suteiktas vieną kartą ir kurios iš esmės grindžiamos tuo, kad ilgalaikis fiksuotos jungties investicijos planas buvo parengtas remiantis 1991–2001 m. NPT, tikrumu dėl pranašumo suteikimo ir būtinybe užtikrinti, kad į jį bus galima atsižvelgti rengiant finansinį planą.
- (416) Be to, Komisija pažymi, kad tarp 1991–2001 m. NPT ir 2013–2015 m. NPT taikytos 2002–2012 m. NPT, pagal kurias, remiantis Komisijos išvada, valstybės pagalba bendrovei „A/S Øresund“ ar konsorciui nebuvo teikiama (333 ir 355 konstatuojamosios dalys). 2013–2015 m. NPT buvo vėl nustatyta lengvatinė tvarka, nepaisant to, kad tai investicijos planavimui nebebuvo reikalinga. Šiuo atžvilgiu 2013–2015 m. NPT poveikis būtų pasireiškęs parama bendrovės „A/S Øresund“ arba konsorciui kasdieniui veiklai, o ne pradinei investicijai į fiksuotą jungtį.
- (417) Todėl Komisija nemano, kad yra aiškių priežasčių nukrypti nuo įprasto požiūrio, jog mokestinė nauda suteikiama kartą per metus. Vadinasi, pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, gali būti laikoma galutinai suteikta nuo to momento, kai mokesčių administratorius priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas už 2013–2015 m. NPT laikotarpio mokestinius metus, kuriais buvo galima panaudoti didesnę nuostolių sumą.
- (418) Todėl Komisija mano, kad valstybės pagalbą, kylantią iš 2013–2015 m. NPT, sudaro kelios individualios pagalbos priemonės, teiktos kartą per metus nuo 2014 m. ⁽¹⁸⁷⁾ tuo metu, kai valdžios institucijos priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, iki 2015 mokestinių metų mokesčių deklaracijos priėmimo. 2013–2015 m. NPT buvo panaikintos 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581, taikomu nuo 2016 mokestinių metų.

6.2.2.2. Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės

6.2.2.2.1. 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT

- (419) Kaip paaiškinta 145 konstatuojamojoje dalyje, 1998 m. birželio 26 d. Įstatymu Nr. 433 Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme nustatyta įprasta maksimali pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma sumažinta iki 5 proc., o 2007 m. birželio 6 d. Įstatymu Nr. 540 – iki 4 proc. Tačiau pagal Statybos įstatymo 12 ir 13 skirsnius ir „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsnius bendrovei „A/S Øresund“ ir toliau, iki 2016 m., buvo taikoma 6 proc. / 2 proc. nusidėvėjimo norma. Kaip pažymėta 344 konstatuojamojoje dalyje, būtent atsisakydama keisti bendrovei „A/S Øresund“ taikomas taisykles pagal įprastų apmokestinimo taisyklių pokyčius Danijos valstybė sukūrė bendrovei „A/S Øresund“ palankesnę padėtį negu kitiems Danijos pelno mokesčių apmokestinamiems juridiniams asmenims. Tik 2015 m. gegužės 4 d. Įstatymu Nr. 581, įsigaliojusiu 2016 m. sausio 1 d., „Sund & Bælt“ įstatymo 13 ir 14 skirsniai buvo panaikinti, o bendrovei „A/S Øresund“ pradėtos taikyti įprastos Danijos pelno mokesčio įstatymo ir Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo taisyklės. Pagalbos priemonę sudaro keletas elementų (344 konstatuojamoji dalis), nes bendrovės „A/S Øresund“ padėtis buvo palankesnė už kitų panašioje padėtyje esančių

⁽¹⁸⁷⁾ Mokesčių deklaracija už 2013 mokestinius metus teikiama 2014 m.

įmonių padėtų tuo, kad „Sund & Bælt“ įstatyme jai numatyta palankesnė apmokestinimo tvarka, taip nukrypstant nuo iš dalies pakeisto Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo, kuris buvo griežtesnis ir bendrovei „A/S Øresund“ nebuvo taikomas, o kitoms teisiškai ir faktiškai panašioms įmonėms – buvo. Kaip pažymėta 319 konstatuojamojoje dalyje padarytoje išvadoje, bet koks pranašumas bendrovei „A/S Øresund“, suteiktas Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis, suteikia pranašumo ir konsorciui.

6.2.2.2.2. 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT: schema ar individuali pagalba

- (420) Komisija mano, kad valstybės pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, negali būti laikoma suteikta pagal schemą.
- (421) Pirma, pagalba nėra teikiama remiantis aktu, kuriame būtų numatyta, kad individuali pagalba skiriama bendrai ir abstrakčiai tame akte apibrėžtomis įmonėms. Statybos įstatyme, įtrauktame į „Sund & Bælt“ įstatymą, aiškiai nurodyta, kad bendrovė „A/S Øresund“ turi teisę taikyti Danijos specialiąją nusidėvėjimo taisyklę. Pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir iš 2008–2015 m. NT, neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, pirmosios sąlygos.
- (422) Antra, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT turi būti laikomos susijusiomis su konkrečiu projektu, nes pagalba, kylanti iš šių priemonių, apima pranašumą, susijusį su investicijos į fiksuotą jungtį išlaidų amortizacija, ir neapima kitų projektų ar veiklos. Taip yra todėl, kad Statybos įstatyme ir „Sund & Bælt“ įstatyme konkrečiai nurodomas atitinkamas fiksuotos jungties statybos ir eksploatavimo projektas. Todėl pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, pateiktos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte, antrosios sąlygos.
- (423) Todėl pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir iš 2008–2015 m. NT, neatitinka pagalbos schemos apibrėžties, išdėstytos Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio d punkte. Todėl ji turėtų būti laikoma viena ar keliomis individualios pagalbos priemonėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio e punktą.

6.2.2.2.3. 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT: suteikimo datos

- (424) Kaip pažymėta 395 konstatuojamojoje dalyje, valstybės pagalbos, kylančios dėl mokestinės naudos, atveju ta nauda paprastai pasireiškia kartą per metus, nebent dėl tam tikrų priežasčių būtų pagrįstas kitoks požiūris. Komisijos nuomone, pagalba, kylančios iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT atveju atrodo, kad pagalba teoriškai buvo teikiama kartą per metus. Tačiau, kadangi bendrovė „A/S Øresund“ turėjo diskreciją spręsti, kada įtraukti savo turto nusidėvėjimą į savo mokesčių deklaracijas (125 konstatuojamoji dalis), panašu, kad praktiškai nauda pasireiškė rečiau (425–428 konstatuojamosios dalys).
- (425) Komisija pirmiausia pažymi, kad pranašumas, įgytas dėl pagalbos, kylančios iš 1999–2007 m. NT, negali būti laikomas suteiktu iki 1998 m. birželio 26 d., kai Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme nustatyta įprasta pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma sumažinta iki 5 proc., bet bendrovei „A/S Øresund“ taikyta nusidėvėjimo norma nebuvo panašiai pakeista. Panašiai ir pranašumas, įgytas dėl pagalbos, kylančios iš 2008–2015 m. NT, negali būti laikomas suteiktu iki 2007 m. birželio 6 d., kai Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme nustatyta įprasta pastatų ir įrenginių nusidėvėjimo norma sumažinta iki 4 proc., bet bendrovei „A/S Øresund“ taikyta nusidėvėjimo norma nebuvo panašiai pakeista. Todėl negalima tvirtinti, jog dėl to, kad bendrovei „A/S Øresund“ taikyta taisyklė jau buvo įtvirtinta Statybos įstatyme, pagalbą irgi reikėtų laikyti suteikta pagal Statybos įstatymą.
- (426) Komisija taip pat pažymi, kad padėtis, susiklosčiusi pagal 1991–2001 m. NPT, kaip nurodyta 396–404 konstatuojamosiose dalyse, iš esmės skiriasi nuo padėties, susiklosčiusios pagal 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT. Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatymo dalinių pakeitimų 1998 m. birželio 26 d. ir 2007 m. birželio 6 d. atvejais sprendimas investuoti į fiksuotos jungties statybą jau buvo priimtas, o pati fiksuota jungtis jau beveik parengta eksploatuoti. Taigi, kitaip negu 1991–2001 m. NPT atveju (399 konstatuojamoji dalis), Danijos valstybės sprendimas pasiūlyti bendrovei „A/S Øresund“ palankesnes mokestinio nusidėvėjimo sąlygas negu kitiems Danijos pelno mokesčiu apmokestinamiems juridiniams asmenims, negali būti laikomas viena iš pagrindinių sąlygų,

kuriomis buvo grindžiamas investicijų finansinis planavimas. Komisija ypač pažymi, kad tuo metu, kai buvo rengiamas finansinis planas, Danijos valdžios institucijos nemanė, kad bendrovei „A/S Øresund“ reikia taikyti palankesnę su nusidėvėjimo taisyklėmis susijusią tvarką negu kitoms pelno mokesčiu apmokestinamoms ribotos atsakomybės bendrovėms, – iš tiesų Danijos valdžios institucijos net mano, kad 1991–1998 m. NT buvo nepalankios bendrovei „A/S Øresund“ ir (arba) konsorciui (268 konstatuojamoji dalis). Pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir iš 2008–2015 m. NT, negali būti laikoma suteikta investicijai į fiksuotą jungtį paremti. Tokiomis aplinkybėmis 1999–2007 m. NT ar 2008–2015 m. NT negalioja priežastys, dėl kurių Komisija padarė išvadą, kad pagal 1991–2001 m. NPT viena individualios pagalbos priemonė suteikta po konsorciumo sukūrimo, nes 1991–2001 m. NPT buvo reikalingos investicijos į fiksuotą jungtį finansinio planavimo tikslais. Komisija pažymi, kad tikslingiau būtų laikyti, jog pagalba, kylančia iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, palaikoma bendrovės „A/S Øresund“ ir konsorciumo kasdienė veikla, o ne pradinė investicija į fiksuotą jungtį.

- (427) Komisija pažymi, kad bendrovė „A/S Øresund“, apskaičiuodama savo tam tikrų metų mokesčių išipareigojimus, būtų rėmusi taisyklėmis, kurios jai buvo taikomos mokesčių deklaracijų pateikimo metu. Kitaip negu savaiminio perkeltų mokesčių panaudojimo atveju (127 konstatuojamoji dalis), Danijoje pelno mokesčiu apmokestinami juridiniai asmenys gali pasirinkti, kada ir pagal kokią normą savo turto nusidėvėjimą įtraukti į mokesčių deklaracijas, laikantis taikytinuose teisės aktuose nustatytų apribojimų (125 konstatuojamoji dalis). Todėl bendrovė „A/S Øresund“ galėjo pasirinkti, kada ji norėtų įtraukti savo turto nusidėvėjimą taikydama didesnę normą, negu nustatyta Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme. Dėl to pranašumas, kylantis iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, nebūtų pasireiškęs savaime kiekvienais metais, priimant mokesčių deklaracijas, jeigu nebūtų buvusi panaudota didesnė nusidėvėjimo norma, negu buvo nustatyta įprastose Danijos apmokestinimo taisyklėse.
- (428) Šiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad pranašumas, susijęs su didesne nusidėvėjimo norma, kurią galėjo taikyti bendrovė „A/S Øresund“, nes jai taikytos taisyklės nebuvo iš dalies pakeistos pagal bendrame įstatyme nustatytus apribojimus, būtų pasireiškęs mokesčių deklaracijos, kurioje bendrovė taikė šią didesnę nusidėvėjimo normą, priėmimo metu (129 konstatuojamoji dalis). Būtent tuo momentu valstybės pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, galėjo iškraipyti konkurenciją arba paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.
- (429) Todėl Komisija mano, kad pagalbą, kylančią iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, sudaro kelios individualios pagalbos priemonės, kurias Danija teikė nuo 2000 m. ⁽¹⁸⁸⁾ bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijų, kuriose ši taikė didesnę nusidėvėjimo normą, negu buvo nustatyta Danijos nusidėvėjimo įstatyme, priėmimo momentu iki 2015 mokestinių metų mokesčių deklaracijos priėmimo. 2008–2015 m. NT buvo panaikintos 2015 m. gegužės 4 d. įstatymu Nr. 581, įsigaliojusiu nuo 2016 m. sausio 1 d., nuo 2016 mokestinių metų.

6.3. Pripažinimas nauja arba esama pagalba

- (430) Nustačiusi, kad pagalbos priemonės yra individuali pagalba, suteikta ne pagal pagalbos schemą, ir jų suteikimo datas, Komisija kiekvienos pagalbos priemonės atžvilgiu turi nustatyti, ar tai nauja, ar esama pagalba.
- (431) Pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio c punktą nauja pagalba yra visa pagalba, kuri nėra esama pagalba, įskaitant esamos pagalbos pakeitimus.

⁽¹⁸⁸⁾ 1999 m. mokesčių deklaracija pateikta 2000 m. Pagalbos suteikimo pirmą kartą data praktiškai būtų ne ankstesnė už 2004 mokestinių metų mokesčių deklaracijos priėmimo datą, nes Danija patvirtina, kad bendrovė „A/S Øresund“ ankstesniais mokestiniais metais nusidėvėjimo neįtraukė (271 konstatuojamoji dalis).

(432) Esama pagalba Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte apibrėžta taip:

- „i) nedarant poveikio Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 144 ir 172 straipsniams, <...> visa pagalba, kuri buvo iki SESV įsigaliojimo atitinkamose valstybėse narėse, t. y. pagalbos schemos ir individuali pagalba, kuri buvo skiriama iki SESV įsigaliojimo atitinkamose valstybėse narėse ir tebėra taikoma po jo;
- ii) patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos [schemos] ir individuali pagalba;
- iii) pagalba, kuri laikoma patvirtinta pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 6 dalį arba [Reglamento (ES) 2015/1589] 4 straipsnio 6 dalį arba prieš Reglamento (EB) Nr. 659/1999 priėmimą, bet pagal jame nustatytą tvarką;
- iv) pagalba, kuri pagal [Reglamento (ES) 2015/1589] 17 straipsnį laikoma esama pagalba;
- v) pagalba, kuri yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo vėliau dėl vidaus rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstybės narės pakeista. Jeigu pagal Sąjungos teisės aktus liberalizavus veiklą tam tikros priemonės tampa pagalba, po nustatytos liberalizavimo datos esama pagalba jos nebelaikomos“.

(433) Kalbant apie Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį, Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad bet kokia pagalba, kurios dešimties metų senaties terminas yra pasibaigęs, laikoma esama pagalba. 17 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad šis senaties terminas skaičiuojamas nuo dienos, kai neteisėta pagalba buvo suteikta gavėjui kaip individuali pagalba arba pagal pagalbos schemą. Bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija arba jos prašymu veikianti valstybė narė, nutraukia senaties terminą. Kaskart nutraukus senaties terminą, jis pradedamas skaičiuoti iš naujo.

6.3.1. Valstybės garantijos: nauja ar esama pagalba

(434) 388 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, konsorciui buvo galutinai suteikta pagal Konsorciui susitarimą nuo konsorciui įsteigimo 1992 m. vasario 13 d. Atsižvelgiant į šią išvadą, reikia nustatyti, ar pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, patenka į kurią nors Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte pateiktą esamos pagalbos apibrėžtį.

(435) Pirma, Komisija primena, kad skundo pateikėjas 2013 m. balandžio 16 d. Komisijai pateikė skundą, kuriame nurodė, kad valstybių garantijos modelis yra neteisėta valstybės pagalba. 2013 m. gegužės 13 d. atsižvelgdama į šį skundą Komisija išsiuntė Danijai ir Švedijai prašymą pateikti informaciją. Komisija mano, kad tas prašymas pateikti informaciją buvo jos veiksmas dėl pagalbos, kylančios iš valstybių garantijos modelio, kuriuo pagal Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsnį pagalbos, suteiktos nuo 2003 m. gegužės 13 d. (t. y. prieš dešimt metų iki prašymo pateikti informaciją pateikimo), senaties terminas būtų buvęs nutrauktas.

(436) Tačiau Komisija pažymi, kad pagalbos, kylančios iš valstybių garantijos modelio, senaties terminas baigėsi 2002 m. vasario 13 d., t. y. praėjus dešimčiai metų nuo pagalbos suteikimo dienos. Taigi šis senaties terminas buvo pasibaigęs iki 2013 m. gegužės 13 d., kai galėjo nutrūkti dėl Komisijos prašymo pateikti informaciją.

(437) Šiomis aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, kurią Danija ir Švedija suteikė konsorciui, yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.

(438) Antra, Komisija pažymi Švedijos valdžios institucijų argumentą, kad bet kokia Švedijos galimai suteikta su fiksuota jungtimi susijusi pagalba buvo suteikta iki jos įstojimo į Sąjungą ir iki EEE susitarimo įsigaliojimo 1994 m. sausio 1 d.

- (439) Kaip pažymėta 432 konstatuojamojoje dalyje, pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto i papunktį pagalba, teikta iki SESV įsigaliojimo Švedijoje, laikoma esama pagalba. Tačiau ši nuostata taikoma nepažeidžiant Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 144 ir 172 straipsnių. Pagal to akto 144 straipsnį „<...> iš pagalbos, suteiktos naujosiose valstybėse narėse prieš gaunant pagalbą, apie kurią Komisijai buvo pranešta iki 1995 m. balandžio 30 d., bus laikoma „esama pagalba“.
- (440) Sprendimo pradėti tyrimą 113 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad, jei pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, kurią Švedija suteikė konsorciui, turėtų būti laikoma suteikta 1992 m., nes apie ją Komisijai nebuvo pranešta tuo metu, pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto i papunktį jos nebūtų galima laikyti esama pagalba.
- (441) Vis dėlto Komisija primena, kad tuo metu, kai Švedija pradėjo įgyvendinti valstybių garantijos modelį, pagal Komisijos praktiką transporto infrastruktūros statyba ir eksploatavimas aiškiai nebuvo laikomi ekonomine veikla⁽¹⁸⁹⁾. Komisijos nuomone, tokiomis aplinkybėmis yra suprantama, kad apie valstybių garantijos modelį Komisijai nebuvo pranešta kaip apie pagalbą, teiktą iki SESV įsigaliojimo, nes tuo metu tokia priemonė apskritai nebuvo laikoma valstybės pagalba.
- (442) Bet kuriuo atveju Komisija pažymi, kad fiksuotos jungties projektą 1994 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Taryba patvirtino kaip vieną iš prioritetinių TEN-T projektų (58 konstatuojamoji dalis). Prieš Tarybai patvirtinant jo įtraukimą į tą sąrašą, valstybės turėjo pateikti Komisijai projekto metmenis, įskaitant informaciją apie ketinimą jį finansuoti pagal valstybių garantijos modelį. Todėl, nors iki Švedijos įstojimo į Sąjungą valstybių garantijos modelis nebuvo laikomas valstybės pagalba, apie jį Komisijai buvo pranešta iki 1995 m. balandžio 30 d., rengiantis jį įtraukti į TEN-T prioritetinių projektų sąrašą.
- (443) Atitinkamai Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, kurią Danija ir Švedija suteikė konsorciui, yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto i papunktį.
- (444) Be to, kaip pažymėta 387 konstatuojamojoje dalyje, pranašumas, kuris buvo suteiktas konsorciui taikant valstybių garantijos modelį, pasireiškė tuo, kad valstybės išpareigojo prisiimti riziką, susijusią su fiksuotos jungties planavimo ir statybos finansavimu, – šis pranašumas ir teisė į jį nepakito nuo pat jo atsiradimo. Komisija pažymi, kad Statybos įstatymo 8 skirsnio pakeitimas „Sund & Bælt“ įstatymo 11 skirsniu šiomis aplinkybėmis neturi reikšmės, nes abi nuostatos iš esmės yra identiškos (87 konstatuojamoji dalis).
- (445) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta 434–444 konstatuojamosiose dalyse, Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio, kurią Danija ir Švedija suteikė konsorciui, yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį. Komisija taip pat daro išvadą, kad pagalba, kurią Švedija suteikė konsorciui, yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto i papunktį.

6.3.2. Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklės: nauja ar esama pagalba

6.3.2.1. 1991–2001 m. NPT: nauja ar esama pagalba

- (446) 404 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad pagalbą, kylančią iš 1991–2001 m. NPT, Danija suteikė konsorciui 1992 m. vasario 13 d. Atsižvelgiant į šią išvadą, reikia nustatyti, ar pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, patenka į kurią nors Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte pateiktą esamos pagalbos apibrėžtį.

⁽¹⁸⁹⁾ Žr. Sprendimo *Øresund* 308 punktą.

- (447) Pirma, kaip pažymėta 435 konstatuojamojoje dalyje, 2013 m. balandžio 16 d. skundo pateikėja pateikė skundą, kad valstybių garantijos modelis yra neteisėta valstybės pagalba, o Komisija dėl šio skundo 2013 m. gegužės 13 d. išsiuntė valstybėms prašymą pateikti informaciją. Tuo metu nei skunde, nei Komisijos prašyme pateikti informaciją Danijos specialiosios nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės nebuvo minimos. Komisija padarė išvadą, kad šiuo prašymu pateikti informaciją buvo nutrauktas bet koks tai pagalbai taikytas senaties terminas, kuris iki 2003 m. gegužės 13 d. dar nebuvo pasibaigęs (434–437 konstatuojamosios dalys). 2014 m. sausio 8 d. skundo pateikėja pateikė papildomų dokumentų, kad konsorciumas gavo naudos ir dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių. 2014 m. vasario 21 d. Komisija išsiuntė valstybėms prašymą pateikti informaciją apie Danijos specialiąsias nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisykles (3 konstatuojamoji dalis).
- (448) Komisija mano, kad tas 2014 m. vasario 21 d. prašymas pateikti informaciją buvo jos veiksmas dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių, įskaitant pagalbą, kylančią iš 1991–2001 m. NPT, dėl kurio pagal Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsnį senaties terminas, susijęs su pagalba, teikta nuo 2004 m. vasario 21 d. (t. y. prieš dešimt metų iki prašymo pateikti informaciją pateikimo), būtų nutrūkęs.
- (449) Tačiau Komisija pažymi, kad pagalbos, kylančios iš 1991–2001 m. NPT, senaties terminas baigėsi 2002 m. vasario 13 d., t. y. praėjus dešimčiai metų nuo pagalbos suteikimo dienos. Taigi šis senaties terminas buvo pasibaigęs iki 2014 m. vasario 21 d., kai galėjo nutrūkti dėl Komisijos prašymo pateikti informaciją.
- (450) Šiomis aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, kurią Danija suteikė konsorciumui, yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.

6.3.2.2. 2013–2015 m. NPT: nauja ar esama pagalba

- (451) 418 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad pagalbą, kylančią iš 2013–2015 m. NPT, Danija teikė konsorciumui kartą per metus tuo metu, kai valdžios institucijos priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, iki 2015 mokesčių metų mokesčių deklaracijos priėmimo. Atsižvelgiant į šią išvadą, reikia nustatyti, ar pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, patenka į kurią nors Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte pateiktą esamos pagalbos apibrėžtį.
- (452) Pirma, kaip pažymėta 447 konstatuojamojoje dalyje, 2014 m. vasario 21 d. Komisija išsiuntė prašymą pateikti informaciją apie įtariamą pagalbą, kylančią iš Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių. 448 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad šis prašymas pateikti informaciją yra Komisijos „veiksmas“ dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių. 2013–2015 m. NPT yra šių taisyklių dalis. Todėl visa pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, buvo suteikta po to, kai Komisija ėmėsi savo veiksmo, todėl ji nėra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.
- (453) Antra, Komisija pažymi, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, neatitinka nė vienos iš kitų Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto papunkčių sąlygų.
- (454) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, kurią Danija suteikė konsorciumui, yra nauja pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto c papunktį.

6.3.3. Danijos specialiosios nusidėvėjimo taisyklės: nauja ar esama pagalba

6.3.3.1. 1999–2007 m. NT: nauja ar esama pagalba

- (455) 429 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad valstybės pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, buvo teikta nuo 2000 m., valdžios institucijoms priimant bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, kuriose bendrovė taikė didesnę nusidėvėjimo normą, negu nustatyta Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme. Atsižvelgiant į šią išvadą, reikia nustatyti, ar pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, patenka į kurią nors Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte pateiktą esamos pagalbos apibrėžtį.

- (456) Pirma, Komisija pažymi, kad, kaip paaiškinta dėl 1991–2001 m. NPT (452 konstatuojamoji dalis), jos 2014 m. vasario 21 d. išsiųstas prašymas pateikti informaciją yra Komisijos „veiksmas“ dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių.
- (457) Taigi bet kokios pagalbos, suteiktos nuo 2004 m. vasario 21 d., senaties terminas nutrūko 2014 m. vasario 21 d., todėl ši pagalba nėra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.
- (458) Tačiau bet kokios pagalbos, suteiktos iki 2004 m. vasario 21 d., senaties terminas baigėsi iki to momento, kai galėjo būti nutrauktas, todėl ta pagalba yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį. Komisija pažymi 271 konstatuojamojoje dalyje nurodytą Danijos patvirtinimą, kad bendrovė „A/S Øresund“ į mokesčių deklaracijas iki 2004 m. vasario 21 d. nusidėvėjimo praktiškai neįtraukė, todėl jokia pagalba, kuri pagal tą straipsnį galėtų būti laikoma esama pagalba, iš tikrųjų nebuvo teikta.
- (459) Antra, Komisija pažymi, kad pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, neatitinka nė vienos iš kitų Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto papunkčių sąlygų.
- (460) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, kurią Danija suteikė konsorciumui po 2004 m. vasario 21 d., yra nauja pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio c punktą.

6.3.3.2. 2008–2015 m. NT: nauja ar esama pagalba

- (461) 429 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad valstybės pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, buvo teikta tuo momentu, kai valdžios institucijos priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, kuriose bendrovė taikė didesnę nusidėvėjimo normą, negu buvo nustatyta Danijos mokesčio nusidėvėjimo įstatyme, iki 2015 mokesčių metų mokesčių deklaracijos priėmimo. Atsižvelgiant į šią išvadą, reikia nustatyti, ar pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, patenka į kurią nors Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte pateiktą esamos pagalbos apibrėžtį.
- (462) Panašiai kaip 1999–2007 m. NT atveju (456 konstatuojamoji dalis), 2014 m. vasario 21 d. Komisijos prašymas pateikti informaciją yra Komisijos „veiksmas“, todėl ir 2008–2015 m. NT atveju senaties terminas būtų buvęs nutrauktas 2014 m. vasario 21 d. Taigi bet kokios pagalbos, suteiktos nuo 2004 m. vasario 21 d., senaties terminas būtų nutrūkęs 2014 m. vasario 21 d., tad ši pagalba nėra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.
- (463) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad bet kokia pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, buvo tikrai suteikta po 2004 m. vasario 21 d., todėl nėra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį.
- (464) Antra, Komisija pažymi, kad pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, neatitinka nė vienos iš kitų Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto papunkčių sąlygų.
- (465) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, kurią Danija suteikė konsorciumui, yra nauja pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkto c papunktį.

6.4. Pagalbos teisėtumas

- (466) SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valstybės narės turi laiku informuoti Komisiją apie visus ketinimus suteikti pagalbą, kad Komisija galėtų pateikti savo pastabas. Tame pačiame straipsnyje valstybėms narėms taip pat nustatyta pareiga nesiimti veiksmų neleidžiančių valstybei narėi taikyti siūlomos priemonės, kol Komisija nepriėmė galutinio sprendimo.
- (467) Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio f punkte pažymėta, kad nauja pagalba, įgyvendinta pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį, yra neteisėta.

- (468) 454, 460 ir 465 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė išvadą, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, yra nauja pagalba. Komisija pažymi, kad Danija įgyvendino šias priemones prieš tai apie jas nepranešusi Komisijai ir nesulaukusi Komisijos sprendimo dėl jų. Todėl Danija šias naujas pagalbos priemones įgyvendino pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį.
- (469) Dėl išsamumo Komisija pažymi, kad konsorciumas 1995 m. rugpjūčio 1 d. raštu informavo Komisiją apie fiksuotos jungties projektui skirtą valstybių garantijos modelį (149 konstatuojamoji dalis).
- (470) Net jei šį raštą būtų galima aiškinti, kad jis teiktas ir dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių, įtrauktų į 1991 m. Statybos įstatymą (žr. toliau 504 konstatuojamosios dalies c punktą) ir atitinkamai būtų galima pripažinti, kad Komisija buvo informuota apie planus suteikti iš šių priemonių kylančią pagalbą, tai nepakeistų išvados, kad Danija įgyvendino šias priemones pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, nes prieš jas įgyvendindama nesulaukė Komisijos sprendimo.
- (471) Bet kuriuo atveju Komisija mano, kad 1995 m. rugpjūčio 1 d. rašto negalima laikyti pranešimu apie naujos pagalbos priemones (454, 460 ir 465 konstatuojamosios dalys), kurios buvo suteiktos ne anksčiau kaip nuo bendrovės „A/S Øresund“ 2004 m. mokestinių metų mokesčių deklaracijos priėmimo (418 ir 429 konstatuojamosios dalys), t. y. praėjus beveik dešimčiai metų nuo 1995 m. rugpjūčio 1 d. rašto pateikimo Komisijai.
- (472) Todėl Komisija daro išvadą, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, yra neteisėta pagalba.

6.5. Suderinamumo vertinimas

6.5.1. Valstybių garantijos ir 1991–2001 m. NPT

- (473) 388 ir 404 konstatuojamosiose dalyse Komisija atitinkamai padarė išvadą, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio ir 1991–2001 m. NPT, yra individuali pagalba, o 445 ir 450 konstatuojamosiose dalyse atitinkamai – kad tai yra „esama pagalba“.
- (474) Reglamento (ES) 2015/1589 22 straipsnyje numatyta, kad Komisija gali pasiūlyti suinteresuotosioms valstybėms narėms atitinkamas priemones, jei padaro išvadą, kad esama pagalbos schema yra nesuderinama arba nebesuderinama su vidaus rinka. Tačiau tai netaikoma esamai individualiai pagalbai. Todėl, kadangi Komisija dėl esamos individualios pagalbos negali pasiūlyti atitinkamų priemonių, jos suderinamumo su vidaus rinka vertinti nebūtina.
- (475) Todėl Komisija daro išvadą, kad Komisijai nebūtina nustatyti, ar pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio arba 1991–2001 m. NPT, yra suderinama su vidaus rinka.
- (476) Tačiau Komisija pažymi, kad konsorciumas sutiko ateityje finansuodamas naują arba refinansuodamas esamą skolą nesinaudoti savo teise į valstybių garantijas be rinkos sąlygų atitinkančios priemokos. Tuo tikslu valstybės išipareigojo (265 konstatuojamoji dalis) užtikrinti, kad konsorciumas finansuotų naują ir refinansuotų esamą skolą rinkos sąlygomis. Todėl pagalba konsorciui, kylanti iš valstybių garantijos modelio, baigiant galioti konsorciumo negrąžintos skolos priemonėms bus laipsniškai nutraukta. Valstybės pateikė Komisijai perėjimo prie rinkos sąlygų likusias skolas atžvilgiu apžvalgą ir numatomą skolos grąžinimo planą (265 konstatuojamoji dalis). Šiomis aplinkybėmis valstybės patvirtino, kad nuo Sprendimo *Øresund* priėmimo konsorciumas negavo jokio naujo valstybės garantuoto finansavimo ar refinansavimo (265 konstatuojamoji dalis).
- (477) Komisija primena skundo pateikėjos skundą (222 konstatuojamoji dalis), kad įmonėms, kurioms dėl jų teisinės formos negali būti taikomos įprastos bankroto ar kitos nemokumo procedūrų taisyklės, taikomos palankesnės sąlygos gali būti valstybės pagalba ir kad konsorciumas dėl jos naudotųsi reikšmingu pranašumu net ir valstybės nustojus sudarinėti konkrečius valstybių garantijų susitarimus. Nevertindama, ar teisingas teiginys, kad konsorciui tokios taisyklės ar procedūros netaikomos (valstybės tai neigia), Komisija pažymi, kad, pirma, tokia išimtis būtų neatsiejama nuo paties konsorciumo įsteigimo ir, antra, jeigu tokia išimtis tikrai būtų valstybės pagalba,

ši valstybės pagalba bet kuriuo atveju nepatektų į oficialios tyrimo procedūros, kuri apsiriboja valstybių garantijos modeliu ir Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis, aprėptį.

6.5.2. 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT

- (478) Komisija padarė išvadą, kad pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, yra nauja pagalba (454 konstatuojamoji dalis), teikiama kartą per metus, kai valdžios institucijos priima bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas (418 konstatuojamoji dalis). Ji taip pat padarė išvadą, kad pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, yra nauja pagalba (460 ir 465 konstatuojamosios dalys), teikta nuo 2004 m. vasario 21 d., valdžios institucijoms priimant bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, kuriose ji taikė didesnę nusidėvėjimo normą, negu buvo nustatyta Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme, iki 2015 m. mokestinių metų mokesčių deklaracijos priėmimo (429 konstatuojamoji dalis).
- (479) Per preliminarų tyrimą procedūrą Danija ir Švedija tvirtino, kad, Komisijai pripažinus, jog paramos priemonės yra valstybės pagalba, ji turėtų jų suderinamumą vertinti pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, pagal kurį pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbiu projektui įgyvendinti, yra leidžiama.
- (480) BEISP komunikate ⁽¹⁹⁰⁾ nustatyti principai, pagal kuriuos Komisija vertina tokių projektų viešąjį finansavimą. BEISP komunikato 52 punkte nustatyta, kad „Komisija pagalbai, apie kurią nepranešta, taikys [BEISP] komunikatą, jeigu pagalba buvo suteikta jam įsigaliojus, o visais kitais atvejais – taisyklės, kurios galiojo tuo metu, kai pagalba buvo suteikta“. BEISP komunikatas įsigaliojo 2014 m. liepos 1 d.
- (481) Iš 429 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, buvo suteikta iki 2014 m. liepos 1 d. ir kad bent dalis pagalbos, suteiktos pagal 2013–2015 m. NPT ir 2008–2015 m. NPT, buvo suteikta po tos datos. Tačiau, kadangi BEISP komunikatu apibendrinama Komisijos praktika, susijusi su pagalbos suderinamumo vertinimu pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą ⁽¹⁹¹⁾, jame išdėstyti pagrindiniai ir svarbiausi principai yra informatyvūs ir tuo atveju, kai Komisija vertina iki jo įsigaliojimo suteiktą pagalbą.
- (482) Vienas iš tų pagrindinių ir svarbiausių principų yra proporcingumo principas, pagal kurį reikalaujama, kad pagalbos priemonės neviršytų to, kas būtina jų tikslams pasiekti. Taigi, jeigu fiksuotos jungties statyba ir eksploatavimas būtų buvę galimi su mažesne pagalba, pagalba nebūtų laikoma proporcinga. Šis principas taip pat nustatytas BEISP komunikato 28 punkte.
- (483) Sprendimo pradėti tyrimą 5.4.4 skirsnyje Komisija išdėstė abejones dėl paramos priemonių, įskaitant specialias mokestines priemones, proporcingumo. Sprendimo pradėti tyrimą 151 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo nežinanti visų faktų, kad galėtų nustatyti valstybių garantijų bei mokestinės naudos dydžio ir trukmės ribas, kurias būtų galima laikyti pagrįstomis. Iš sprendimo pradėti tyrimą 152 konstatuojamosios dalies galima daryti išvadą, kad tai būtina sąlyga tam, kad būtų galima apibrėžti tinkamą pagalbos kiekybinio įvertinimo metodą ir jos ribas. Todėl Komisija išreiškė abejonių dėl nagrinėjamų priemonių proporcingumo.

⁽¹⁹⁰⁾ 2021 m. lapkričio 25 d. Komisija priėmė peržiūrėtą Komunikatą dėl valstybės pagalbos bendriems Europos interesams svarbiems projektams taisyklių (OL C 528, 2021 12 30, p. 10). Kadangi šis komunikatas buvo taikomas tik nuo 2022 m. sausio 1 d., jokiai iki tos datos suteiktai pagalbai jis neturi reikšmės. Bet kuriuo atveju Komisija pažymi, kad 2014 m. BEISP komunikato ir 2021 m. peržiūros nuostatos dėl proporcingumo vertinimo yra iš esmės panašios.

⁽¹⁹¹⁾ Žr., pavyzdžiui, 2009 m. kovo 17 d. Komisijos sprendimą byloje N 157/2009 – Danija – Fémarno juostos fiksuotos jungties planavimo etapo finansavimas (OL C 202, 2009 8 27, p. 1); 1996 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimą dėl fiskalinės pagalbos, suteiktos Vokietijos oro bendrovėms taikant nusidėvėjimo lengvatą (OL L 146, 1996 6 20, p. 42); 1998 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimą N 576/98 byloje N 576/98 – Jungtinė Karalystė – Lamanšo tunelio geležinkelio jungtis (OL C 56, 1999 2 26, p. 6) ir 2009 m. gegužės 13 d. Komisijos sprendimą byloje N 420/08 – Jungtinė Karalystė – „London & Continental Railways“ restruktūrizavimas (OL C 183, 2009 8 5, p. 2).

- (484) Atsakydamos į sprendimą pradėti tyrimą valstybės nepateikė daugiau informacijos, kuria remdamasi Komisija galėtų nustatyti kokias nors pagalbos, kylančios iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, dydžio arba trukmės ribas, kurias būtų galima laikyti proporcingomis, arba kiekybiškai įvertinti atitinkamą pagalbą. Visų pirma valstybės nepateikė trūkstamo finansavimo modelio, reikalaujamo pagal BEISP komunikato 31 punktą, kuriame nustatyta, kad „didžiausias pagalbos dydis bus nustatytas pagal trūkstamą finansavimą, atsižvelgiant į tinkamas finansuoti išlaidas. ei galima pagrįsti trūkstamo finansavimo analize, pagalbos intensyvumas galėtų siekti iki 100 proc. tinkamų finansuoti išlaidų. Finansavimo trūkumas – teigiamų ir neigiamų gryųjų pinigų srautų skirtumas investicijos naudojimo laikotarpiu, diskontuotas iki dabartinės vertės pagal atitinkamą diskonto koeficientą, rodantį normą grąžos, kurią turi gauti pagalbos gavėjas, kad galėtų vykdyti projektą, visų pirma atsižvelgdamas į susijusią riziką. Tinkamos finansuoti išlaidos yra nurodytos priede <...>“.
- (485) Valstybės teigė, kad, nustatant tokį trūkstamo finansavimo modelį, joms kiltų keletas metodinių sunkumų, ir pažymėjo riziką, kad tokie trūkstamo finansavimo skaičiavimai gali parodyti, kad konsorciui skirta pernelyg didelė kompensacija.
- (486) Be to, valstybės nemanė, jog būtų tikslinga ar būtina pateikti papildomų pastabų dėl galimos pagalbos konsorciui suderinamumo, atsižvelgiant į jų poziciją dėl valstybių garantijos modelio pripažinimo esama pagalba ir pripažinimo, kad Danijos specialiosiomis nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklėmis pagalba nebuvo teikiama. Valstybės taip pat nepateikė pastabų dėl fiksuotos jungties ekonominio vertinimo, kurį užsakė skundo pateikėjas (191, 193 ir 201–206 konstatuojamosios dalys) ir kuris buvo perduotas valstybėms (30 ir 38 konstatuojamosios dalys).
- (487) Tuo remdamasi Komisija konstatuoja, kad valstybės neįrodė, jog pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, buvo proporcinga.
- (488) Kadangi valstybės neįrodė pagalbos, kylančios iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT arba 2008–2015 m. NT, proporcingumo, Komisija daro išvadą, kad ši pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka. Atsižvelgiant į tai, nėra būtina nustatyti, ar fiksuota jungtis yra laikytina BEISP komunikato kriterijus atitinkančiu projektu, arba ar priemonės yra būtinos ir nesukelia nederamų konkurencijos iškreipimų, kurių negali atsverti jų teigiamas poveikis.

7. SUSIGRAŽINIMAS

- (489) Pagal SESV ir suformuotą Sąjungos teismų jurisprudenciją Komisija yra kompetentinga nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė turi pakeisti arba nutraukti pagalbą, jeigu nustatoma, kad pagalba nesuderinama su vidaus rinka ⁽¹⁹²⁾. Sąjungos teismai taip pat nuosekliai laikosi pozicijos, kad valstybės narės pareiga nutraukti pagalbą, kurią Komisija pripažino nesuderinama su vidaus rinka, yra reikalinga tam, kad būtų atkurta ankstesnė padėtis ⁽¹⁹³⁾.
- (490) Šiuo atžvilgiu Sąjungos teismai yra nustatę, kad šis tikslas būna pasiektas, kai gavėjas grąžina sumas, jam suteiktas kaip neteisėta pagalba, taip netekdamas vidaus rinkoje turėto pranašumo prieš savo konkurentus, ir yra atkuriamą iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis ⁽¹⁹⁴⁾.
- (491) Kaip jurisprudencijoje, Reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[j]eigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo“.

⁽¹⁹²⁾ 1973 m. liepos 12 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija*, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13 punktas.

⁽¹⁹³⁾ 1990 m. kovo 21 d. Sprendimas *Belgija / Komisija*, C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125, 66 punktas; 2022 m. rugsėjo 15 d. Sprendimas *Fossil / Commissioner of Income Tax*, C-705/20, ECLI:EU:C:2022:680, 42 punktas.

⁽¹⁹⁴⁾ 1999 m. birželio 17 d. Sprendimas *Belgija / Komisija*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ir 65 punktai, 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimas *Residex Capital IV / Gemeente Rotterdam*, C-275/10, ECLI:EU:C:2011:814, 34 punktas.

- (492) Tačiau Reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnio 1 dalyje taip pat nurodoma, kad „Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Sąjungos teisės principui“. Šiuo atžvilgiu yra nuspręsta, kad Komisija privalo savo iniciatyva atsižvelgti į išimties aplinkybes, kuriomis pagal 16 straipsnio 1 dalį pateisinamas nereikalavimas išieškoti neteisėtai suteiktos pagalbos, kai tai prieštarauja bendrajam Sąjungos teisės principui⁽¹⁹⁵⁾. Todėl Komisija turi, pirma, įvertinti, ar tokių aplinkybių buvo (7.1 skirsnis), ir, antra, nuspręsti dėl pagalbos susigrąžinimo metodikos (7.2 skirsnis).

7.1. Teisėti lūkesčiai

- (493) Valstybės teigia, kad pagal teisėtų lūkesčių principą susigrąžinimas turėtų būti negalimas. Teisėtų lūkesčių apsaugos principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas⁽¹⁹⁶⁾, suteikiantis teisių asmenims⁽¹⁹⁷⁾. Pagal suformuotą jurisprudenciją teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu turi visi subjektai, kurie dėl Sąjungos institucijos sukurtų sąlygų igijo pagrįstų lūkesčių⁽¹⁹⁸⁾.
- (494) Reikalavimas dėl teisės į teisėtų lūkesčių apsaugą yra pagrįstas, jeigu įvykdomos visos trys toliau išvardytos sąlygos. Pirma, suinteresuotasis asmuo turi būti iš įgaliotų ir patikimų šaltinių gavęs tikslus, besąlyginius ir nuoseklius patikinimus. Antra, šie patikinimai turi būti tokie, kad asmeniui, kuriam jie skirti, atsirastų teisėtų lūkesčių. Trečia, šie patikinimai turi atitikti taikytinas teisės normas⁽¹⁹⁹⁾.
- (495) Teismas ne kartą konstatavo, kad teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu turi bet kuris asmuo, kuriam institucija sukėlė pagrįstų vilčių. Teisingumo Teismas taip pat pripažino, kad teisėtų lūkesčių gali atsirasti tik tada, kai pati institucija tiksliai patikina, kad nagrinėjama priemonė nėra valstybės pagalba⁽²⁰⁰⁾. Iš esmės neteisėtai suteiktos pagalbos gavėjai neturi teisės remtis teisėtais lūkesčiais⁽²⁰¹⁾.
- (496) Komisija primena anksčiau konstatavusi⁽²⁰²⁾, kad bent iki 2000 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo dienos Danija, Švedija ir konsorciumas turėjo teisėtų lūkesčių, kad su fiksuota jungtimi susijusios priemonės nėra valstybės pagalba. Tai patvirtino Bendrasis Teismas Sprendime *Øresund*⁽²⁰³⁾.
- (497) Komisija pažymi, kad tai skundo pateikėjos, „Scandlines“ ir kitų bendrovių pozicija, kad Sprendime *Øresund* paneigiama, jog konsorciumas ir valstybės narės turėjo teisėtų lūkesčių, kaip matyti iš Sprendimo *Aéroports de Paris* (213 ir 214 konstatuojamosios dalys). Komisija su šia pozicija nesutinka.

⁽¹⁹⁵⁾ 1987 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV / Komisija*, 223/85, ECLI:EU:C:1987:502.

⁽¹⁹⁶⁾ 1978 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *August Töpfer & Co. GmbH / Komisija*, 112/77, ECLI:EU:C:1978:94, 19 punktas.

⁽¹⁹⁷⁾ 1992 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Mulder ir kt. / Taryba ir Komisija*, sujungtos bylos C-104/89 ir C-37/90, ECLI:EU:C:1992:217, 15 punktas.

⁽¹⁹⁸⁾ 1987 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Van den Bergh en Jurgens ir Van Dijk Food Products (Lopik) / Europos Bendrijų Komisija*, 265/85, ECLI:EU:C:1987:121, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

⁽¹⁹⁹⁾ 2005 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Branco / Komisija*, T-347/03, ECLI:EU:T:2005:265, 102 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; 2006 m. vasario 23 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Cementbouw Handel ir Industrie / Komisija*, T-282/02, ECLI:EU:T:2006:64, 77 punktas; 2009 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *CPEM / Komisija*, T-444/07, ECLI:EU:T:2009:227, 126 punktas.

⁽²⁰⁰⁾ Žr. 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 ASBL / Komisija*, sujungtos bylos C-182/03 ir C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416, 147 punktą; 2005 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-506/03, ECLI:EU:C:2005:715, 58 punktą.

⁽²⁰¹⁾ 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demasa) and Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava / Komisija*, sujungtos bylos C-183/02 P ir C-187/02 P, ECLI:EU:C:2004:701, 44 ir 45 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija.

⁽²⁰²⁾ 2014 m. sprendimo 140–153 konstatuojamosios dalys ir sprendimo pradėti tyrimą 169–179 konstatuojamosios dalys.

⁽²⁰³⁾ Sprendimas *Øresund*, 297–328 punktai.

- (498) Sprendimo *Øresund* 322 punkte Bendrasis Teismas atmetė ieškinio dėl 2014 m. sprendimo dalį, susijusią su Komisijos išvada, kad konsorciumas ir valstybės galėjo remtis teisėtais lūkesčiais laikotarpiu iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo. 327 ir 328 punktuose dėl vėlesnio laikotarpio Bendrasis Teismas pažymėjo, kad 2014 m. sprendime galutinė išvada nebuvo padaryta. Bendrasis Teismas konstatavo, kad sprendimo dėl argumentų šiuo klausimu priimti nereikia.
- (499) Šiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad Bendrasis Teismas klausimą, iki kurio momento galiojo teisėtų lūkesčių apsauga, šiuo atveju paliko atsakyti Komisijai. Atitinkamai 6 skirsnyje (sprendimo pradėti tyrimą išvada) Komisija pažymėjo, kad tuo atveju, jei būtų nustatyta, jog priemonės yra nesuderinama valstybės pagalba, ji nagrinės, kokių tiksliai laikotarpiu pagalbos gavėjas, Švedija ir (arba) Danija galėjo remtis teisėtais lūkesčiais.
- (500) Kaip nurodyta 454, 460, 465 ir 472 konstatuojamosiose dalyse, pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 2008–2015 m. NT ir 1999–2007 m. NT, yra neteisėta, nauja valstybės pagalba, kuri yra nesuderinama su vidaus rinka (488 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija turi nustatyti, iki kada šalys galėjo remtis teisėtais lūkesčiais šios pagalbos atžvilgiu.
- (501) Iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo Komisija laikėsi aiškos praktikos, kad transporto infrastruktūros statyba ir eksploatavimas nėra ekonominė veikla⁽²⁰⁴⁾. Tačiau sprendime *Aéroports de Paris* Bendrasis Teismas pripažino, kad oro uosto eksploatavimas gali būti laikomas ekonomine veikla.
- (502) Todėl, kaip nurodyta Pranešime dėl valstybės pagalbos sąvokos, tradicinis požiūris, kad didelės infrastruktūros statybos ir eksploatavimo viešasis finansavimas nepatenka į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį, pasikeitė priėmus Sprendimą *Aéroports de Paris*. Šio pranešimo 209 punkte nurodyta:
- „[d]ėl netikrumo, buvusio prieš priimant Sprendimą *Aéroports de Paris*, valdžios institucijos galėjo teisėtai manyti, kad viešasis infrastruktūros finansavimas, suteiktas prieš priimant tą sprendimą, nėra valstybės pagalba, taigi apie tokias priemones nebuvo būtina pranešti Komisijai. Todėl Komisija, remdamasi valstybės pagalbos taisyklėmis, negali ginčyti tokių finansavimo priemonių, galutinai patvirtintų prieš priimant Sprendimą *Aéroports de Paris*. Tai nereikia, kad vertinant priemonių, kurios nebuvo galutinai patvirtintos prieš Sprendimą *Aéroports de Paris*, finansavimą turi būti daroma prielaida dėl valstybės pagalbos buvimo arba nebuvimo arba teisėtų lūkesčių – tai reikės patikrinti kiekvienu atveju atskirai.“
- (503) Kaip pažymėta 418 ir 429 konstatuojamosiose dalyse, pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, yra pagalba, kuri iki 2000 m. gruodžio 12 d. nebuvo galutinai suteikta. Todėl reikia patikrinti, ar Danijos, Švedijos ir konsorciumo teisėti lūkesčiai šioje byloje galiojo ir po to datos.

⁽²⁰⁴⁾ Žr. Sprendimo *Øresund* 308 punktą.

(504) Atlikdama šį patikrinimą Komisija pirmiausia primena, kokiomis aplinkybėmis 2014 m. sprendime ir sprendime pradėti tyrimą ji padarė išvadą, kad šiuo atveju kilo teisėtų lūkesčių, kaip nurodyta 2014 m. sprendimo 144–153 konstatuojamosiose dalyse ir sprendimo pradėti tyrimą 170–179 konstatuojamosiose dalyse:

- a) iki Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, kai buvo planuojamas fiksuotos jungties projektas ir ji buvo statoma, Komisijos laikėsi pozicijos viešąją infrastruktūros finansavimą priskirti prie viešųjų gėrybių, o ne ekonominės veiklos. Ši pozicija buvo aiškiai išdėstyta įvairiuose privalomos teisinės galios neturinčiuose teisės aktuose ⁽²⁰⁵⁾ ir tam tikruose Komisijos sprendimuose ⁽²⁰⁶⁾ (žr. 2014 m. sprendimo 144 konstatuojamąją dalį ir sprendimo pradėti tyrimą 170 konstatuojamąją dalį);
- b) 1995 m. rugpjūčio 1 d. konsorciumas raštu kreipėsi į Komisiją prašydamas paaiškinti, ar garantijos būtų laikomos valstybės pagalba. Tomis aplinkybėmis, kaip pažymėta 2014 m. sprendimo 148 konstatuojamojoje dalyje ir sprendimo pradėti tyrimą 174 konstatuojamojoje dalyje, Komisija konstatavo, kad svarbu pažymėti, jog konsorciumo raštas Komisijai buvo pateiktas prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 659/1999 ir Komisijos reglamentui (EB) Nr. 794/2004 ⁽²⁰⁷⁾, kuriais nustatyti nauji pranešimo apie valstybės pagalbą formalieji reikalavimai, įskaitant pranešimo formas, ir elektroninės informacijos pateikimas per sistemą SANI, patvirtinus valstybių narių nuolatinėms atstovyboms ⁽²⁰⁸⁾;
- c) 1995 m. raštais Danijai ir Švedijai Komisijos tarnybos patvirtino, kad fiksuotos jungties statyba nepatenka į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį ir apie ją nereikia pranešti Komisijai. Tai visiškai atitiko to meto Komisijos praktiką (žr. 2014 m. sprendimo 150 konstatuojamąją dalį ir sprendimo pradėti tyrimą 176 konstatuojamąją dalį). Net jei 1995 m. rugpjūčio 1 d. konsorciumo raštas buvo pateiktas tik dėl garantijų, atsakymas sukėlė teisėtų lūkesčių dėl Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklių ir dėl projekto eksploatacijos etapo, nes visa konsorciumo veikla, t. y. statyba ir eksploatavimas, nepateko į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį, nepriklausomai nuo valstybės finansavimo formos (2014 m. sprendimo 152 konstatuojamoji dalis ir sprendimo pradėti tyrimą 177 konstatuojamoji dalis, patvirtintos Bendrojo Teismo Sprendimo *Øresund* 313 punkte), ir
- d) be to, fiksuota jungtis buvo patvirtinta kaip TEN-T projektas ir jai buvo skirtas Sąjungos finansavimas, o tai taip pat parodo, kad Komisija buvo tinkamai informuota, jog priemonė valstybės garantijų forma bus įgyvendinama (58 ir 442 konstatuojamosios dalys) (2014 m. sprendimo 151 konstatuojamoji dalis).

⁽²⁰⁵⁾ Žr., pavyzdžiui, Komisijos gaires dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo ir Sutarties dėl Europos ekonominės erdvės 61 straipsnio taikymo teikiant valstybės pagalbą aviacijos sektoriuje (OL C 350, 1994 12 10, p. 5). 12 dalyje aiškiai kalbama apie tiltus: „Infrastruktūros projektų (pvz., oro uostų, greitkelių, tiltų ir kt.) plėtros statyba yra bendra ekonominės politikos priemonė, kurios Komisija negali kontroliuoti pagal Sutarties valstybės pagalbos taisykles.“; 1998 m. liepos 22 d. Komisijos baltoji knyga „Sąžiningas mokėjimas už naudojimąsi infrastruktūra: laipsniškas perėjimas prie bendros ES transporto infrastruktūros apmokestinimo sistemos“ (COM (1998) 466 final), 43 punktas; 1997 m. gruodžio 10 d. Žalioji knyga dėl jūrų uostų ir jūrų infrastruktūros (COM (97) 678 final), 42 punktas; 2001 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Kokybiškų paslaugų jūrų uostuose stiprinimas. Pagrindinis Europos transporto principas“ (COM (2001) 35 final).

⁽²⁰⁶⁾ Žr. 2000 m. rugsėjo 14 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 208/2000 – Nyderlandai – Subsidijų sistema uostų valdytojams (OL C 315, 2000 11 4, p. 22); 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 356/2002 – Jungtinė Karalystė – „Network Rail“ (OL C 232, 2002 9 28, p. 2); 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 649/2001 – Jungtinė Karalystė – Dotacija krovinių infrastruktūrai, 45 punktas (OL C 45, 2002 2 19, p. 2). 2006 m. kovo 8 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 284/2005 – Airija – Regioninė plėtojamosios ryšio programa: Didmiesčių tinklai (MAN), II ir III etapai, 34 punktas (OL C 207, 2006 8 30, p. 2); 2002 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 42/2001 – Ispanija – „Terra Mítica SA“, 64 ir 65 punktai (OL L 91, 2003 4 8, p. 23); 2005 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 355/2004 – Belgija – PPP Antverpeno tarptautinis oro uostas, 34 punktas (OL C 176, 2005 7 16, p. 11). 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 550/2001 – Belgija – *Partenariat public privé pour la construction d'installations de déchargement et de déchargement*, 24 punktas (OL C 24, 2002 1 26, p. 2); 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 649/2001 – Jungtinė Karalystė – Dotacija krovinių infrastruktūrai (OL C 45, 2002 2 19, p. 2). Taip pat žr. Pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 201 punktą.

⁽²⁰⁷⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁰⁸⁾ Ten pat, 2 ir 3 straipsniai.

- (505) Komisija primena, kad, kaip pažymėta 371 ir 399 konstatuojamosiose dalyse, valstybės pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio ir 1991–2001 m. NPT, buvo suteikta siekiant paremti investiciją į fiksuotos jungties planavimą ir statybą. Valstybės pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, turėtų būti laikoma parama fiksuotos jungties eksploatavimui (416 ir 426 konstatuojamosios dalys).
- (506) Komisija pažymi, kad priežastys, dėl kurių ji iš pradžių konstatavo, kad dėl fiksuotos jungties projekto turėta teisėtų lūkesčių (504 konstatuojamoji dalis), buvo pagrįstos tuo, kad 1995 m. raštais buvo aiškiai patvirtinta to meto praktika, pagal kurią buvo laikoma, kad infrastruktūros projektai nepatenka į valstybės pagalbos taisyklių taikymo sritį. Šiais raštais buvo atsakyta į 1995 m. rugpjūčio 1 d. konsorciumo raštą Komisijai, kuriame buvo prašoma paaiškinti, ar valstybių garantijos modelis, skirtas fiksuotos jungties statybai remti, būtų laikomas valstybės pagalba.
- (507) Sprendime *Aéroports de Paris* Bendrasis Teismas patvirtino, kad viešosios infrastruktūros eksploatavimas gali būti valstybės pagalba ⁽²⁰⁹⁾.
- (508) Kaip pažymėta 471 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nemano, kad 1995 m. rugpjūčio 1 d. konsorciumo raštą buvo galima laikyti pranešimu apie naujas pagalbos priemones, kurios pirmą kartą buvo suteiktos praėjus beveik dešimčiai metų nuo šio rašto išsiuntimo ir kurių atžvilgiu negalima daryti pagrįstos prielaidos, kad konsorciumas galėjo jas įtraukti į savo raštą, nes visos trys priemonės atsirado vėliau, iš dalies keičiant įprastas mokesčių taisykles ir tų pakeitimų netaikant bendrovei „A/S Øresund“. Komisija taip pat nemano, jog galima laikyti, kad 1995 m. raštas, kuriuo patvirtinama, kad valstybės pagalbos taisyklės netaikomos tuo metu vykdytai investicijai, apima ir pagalbą kasdieniui veiklai, suteiktą po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, užbaigus statybą.
- (509) Išskyrus 1995 m. raštus, Komisija nežino, ar konsorciumas ar valstybės buvo gavę kokių nors patikinimų, kurie atitiktų visas tris teisėtų lūkesčių atsiradimo sąlygas (494 konstatuojamoji dalis).
- (510) Todėl Komisija nemato jokios priežasties manyti, kad valstybės arba konsorciumas galėjo turėti teisėtų lūkesčių, kad naujos pagalbos priemonės, taikytos kasdieniam fiksuotos jungties eksploatavimui po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo, nebus laikomos valstybės pagalba.
- (511) Todėl Komisija konstatuoja, kad nuo 2000 m. gruodžio 12 d., Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo dienos, valstybės ir konsorciumas nebegalėjo turėti teisėtų lūkesčių, kad parama kasdieniui projekto veiklai nėra valstybės pagalba.
- (512) Komisija pažymi, kad pagalbos, kylančios iš valstybių garantijos modelio ir 1991–2001 m. NPT, aplinkybės nebūtinai yra tokios pačios kaip pagalbos, kylančios iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, nes valstybės pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio ir 1991–2001 m. NPT, konsorciumui buvo galutinai suteikta 1992 m. vasario 13 d., kad jis galėtų investuoti į fiksuotą jungtį (388 ir 404 konstatuojamosios dalys bei 371 ir 399 konstatuojamosios dalys), prieš pateikiant 1995 m. raštus. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad pagalba, kylanti iš valstybių garantijos modelio ir 1991–2001 m. NPT, yra esama pagalba, kurios negalima susigrąžinti (473–475 konstatuojamosios dalys), Komisija neprivalo nuspręsti, ar konsorciumas arba valstybės galėjo turėti teisėtų lūkesčių dėl pagalbos, skirtos investicijai į fiksuotos jungties statybą paremti, ir po Sprendimo *Aéroports de Paris* priėmimo.
- (513) Todėl Komisija daro išvadą, kad, kadangi nauja pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, buvo suteikta po 2000 m. gruodžio 12 d., pagal teisėtų lūkesčių principą jos nedraudžiama susigrąžinti. Todėl ši pagalba turi būti susigrąžinta.

⁽²⁰⁹⁾ 123 punktas.

7.2. Susigrąžinimo būdas

- (514) Kai nurodoma susigrąžinti su vidaus rinka nesuderinama pripažintą pagalbą, Komisijos sprendime turėtų būti pateikta informacija, kuria remdamasis sprendimo adresatas galėtų be pernelyg didelių sunkumų apskaičiuoti susigrąžintinos pagalbos sumą⁽²¹⁰⁾. Siekiant atkurti vidaus rinkoje iki pagalbos suteikimo buvusią padėtį, pagalba susigrąžinama už laikotarpį, prasidedantį tą dieną, kai pagalba buvo suteikta pagalbos gavėjui, iki faktinio susigrąžinimo. Susigrąžintinai sumai taikomos palūkanos, mokamos iki visos pagalbos susigrąžinimo dienos.
- (515) Neteisėta pagalba, pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, privalo būti susigrąžinta iš pagalbos gavėjų⁽²¹¹⁾. Kad būtų atkurta vidaus rinkoje iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis, pagalbos gavėjas turi grąžinti pagalbą taip, kad prarastų pranašumą, turėtą prieš savo konkurentus rinkoje. 314–319 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas sudaro vieną įmonę fiksuotos jungties ekonominės veiklos tikslais, kad bet koks pranašumas, suteiktas tai įmonei šios ekonominės veiklos atžvilgiu, yra naudingas ir konsorciui, kuris yra įmonės dalis, ir kad bet koks išlaidų, susijusių su fiksuotos jungties veikla, sumažėjimas yra naudingas konsorciui, nes konsorciumo išpareigojimams vykdyti naudojamos konsorciumo pajamos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir siekiant atkurti vidaus rinkoje iki pagalbos priemonių suteikimo buvusią padėtį, pagalbą galima susigrąžinti iš konsorciumo arba iš bendrovės „A/S Øresund“, sudarančių vieną įmonę, nes bet koks su fiksuota jungtimi susijusių išlaidų sumažėjimas arba padidėjimas tenka konsorciui.
- (516) Pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, buvo teikiama kartą per metus tuo metu, kai valdžios institucijoms priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas. Pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, buvo suteikta tuo metu, kai valdžios institucijos priėmė bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijas, kuriose ji taikė didesnę nusidėvėjimo normą, negu buvo nustatyta Danijos mokestinio nusidėvėjimo įstatyme. Siekiant kiekybiškai įvertinti susigrąžintiną sumą, reikia palyginti faktiškai bendrovės „A/S Øresund“ sumokėtą mokestį ir mokesčio sumą, kurią ji būtų turėjusi sumokėti, jei būtų buvusios taikomos bendrai taikomos nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį ir nusidėvėjimo taisyklės, apskaičiuotą pagal kiekvienų mokestinių metų datas, kada turėjo būti sumokėtas sutaupytas mokestis. Faktiškai sumokėtą mokestį ir mokestį, kuris turėjo būti sumokėtas, reikia palyginti pagal kiekvieną pateiktą ir mokesčių administratoriaus po 2004 m. vasario 21 d. priimtą mokesčių deklaraciją⁽²¹²⁾.
- (517) Komisija taip pat pažymi, kad Danijos specialiųjų nuostolių perkėlimo į būsimą laikotarpį taisyklių ir Danijos specialiųjų nusidėvėjimo taisyklių poveikio negalima vertinti atskirai, nes nusidėvėjimas daro poveikį mokesčių mokėtojo apmokestinamosioms pajamoms ir gali turėti įtakos į būsimą laikotarpį perkeliams nuostoliams. Be to, reikia atsižvelgti į visą laikotarpį nuo pirmosios mokesčių deklaracijos priėmimo nuo 2004 m. vasario 21 d. iki susigrąžinimo dienos, nes į būsimą laikotarpį perkelti nuostoliai gali turėti įtakos kitais metais faktiškai sumokėtiems mokesčiams.
- (518) Ypač dėl 2008–2015 m. NT Komisija pažymi, kad bendrovė „A/S Øresund“, galėjo nuspręsti, ar įtraukti dalies savo turto nusidėvėjimą, teikdama kiekvieną mokesčių deklaraciją. Būtent į šiuos faktinius sprendimus reikia atsižvelgti lyginant bendrovės „A/S Øresund“ sumokėtą mokestį ir mokestį, kurį ji būtų turėjusi sumokėti, jei būtų buvusios taikytinos ir taikytos bendros nusidėvėjimo taisyklės, (toliau – mokesčių deklaracija pagal priešingos padėties scenarijų). Jei tam tikrais metais bendrovė „A/S Øresund“ skaičiavo nusidėvėjimą taikydama didesnę normą, negu buvo leidžiama pagal bendrai taikytinas taisykles, į šį papildomą nusidėvėjimą reikėtų atsižvelgti pirmųjų metų, kuriais bendrovė „A/S Øresund“ nusprendė neįtraukti savo fiksuotos jungties turto nusidėvėjimo (arba įtraukė nusidėvėjimą pagal mažesnę normą, negu buvo nustatyta bendrai taikytoje taisyklėje), mokesčio deklaracijoje pagal priešingos padėties scenarijų ir tik iki nusidėvėjimo normos, kurią buvo leidžiama taikyti pagal bendras taisykles. Atliekant skaičiavimus tolesnių metų mokesčių deklaracijose pagal priešingos padėties scenarijų reikėtų atsižvelgti į kiekvieną papildomą nusidėvėjimo sumą tol, kol nusidėvėjimo suma bendrovės „A/S Øresund“ mokesčių deklaracijose ir mokesčių deklaracijose pagal priešingos padėties scenarijų susilygins.

⁽²¹⁰⁾ Žr. 2007 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-441/06, ECLI:EU:C:2007:616, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

⁽²¹¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietija / Komisija*, C-277/00, ECLI:EU:C:2004:238, 75 punktas.

⁽²¹²⁾ Jeigu taikytina, reikėtų atsižvelgti į Danijos mokesčių administratoriaus per mokesčių auditą atliktas pataisas.

8. IŠVADA

- (519) Komisija daro išvadą, kad valstybių garantijos modelis, kurį valstybės taiko konsorciui suteiktoms paskoloms fiksuotos jungties planavimo ir statybos išlaidoms finansuoti, pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba konsorciui.
- (520) Valstybių garantijos modelis buvo suteiktas kaip individuali *ad hoc* pagalba 1992 m. vasario 13 d., kai buvo įsteigtas konsorciumas. Ši pagalba yra esama pagalba. Vis dėlto Komisija pažymi, kad valstybės įsipareigojo užtikrinti, kad konsorciumas finansuos naują skolą ir refinansuos esamą skolą rinkos sąlygomis. Todėl pagalba konsorciui, teikiama pagal valstybių garantijos modelį, bus laipsniškai nutraukta, baigiant galioti konsorciumo negrąžintos skolos priemonėms.
- (521) Komisija daro išvadą, kad 2002–2012 m. NPT ir 1991–1998 m. NT nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (522) Komisija daro išvadą, kad pranašumas, kylantis iš 1991–2001 m. NPT, 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT, yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, Danijos suteiktas bendrai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, taigi ir konsorciui, individualiai ir *ad hoc* pagrindu. Pagalba, kylanti iš 1991–2001 m. NPT, yra viena individuali *ad hoc* pagalba, laikytina esama pagalba. Pagalba, kylanti iš 1999–2007 m. NT, yra individuali *ad hoc* pagalba, kuri būtų laikoma esama pagalba, jei būtų suteikta iki 2004 m. vasario 21 d., ir nauja neteisėta pagalba, jei būtų suteikta po 2004 m. vasario 21 d. Pagalba, kylanti iš 2013–2015 m. NPT, ir pagalba, kylanti iš 2008–2015 m. NT, yra individuali *ad hoc* pagalba, laikytina nauja pagalba, kurią Danija suteikė neteisėtai. Tos pagalbos priemonės, kurios yra laikytinos nauja pagalba, yra nesuderinamos su vidaus rinka. Kadangi jokia pagalba pagal šias priemones iki 2000 m. gruodžio 12 d. nebuvo suteikta, pagal teisėtų lūkesčių apsaugos principą pagalbą susigrąžinti nedraudžiama. Danija privalo susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 2013–2015 m. NPT, 1999–2007 m. NT ir 2008–2015 m. NT,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2002–2012 m. NPT ir 1991–1998 m. NT nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Valstybių taikytas valstybių garantijos modelis ir Danijos taikytos 1991–2001 m. NPT yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, vienai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, taigi ir konsorciui. Ši pagalba yra esama pagalba.

3 straipsnis

Danijos suteiktas pranašumas, kylantis 1999–2007 m. NT, yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, vienai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, taigi ir konsorciui. Ši pagalba yra esama pagalba ta apimtimi, kuria buvo suteikta iki 2004 m. vasario 21 d.

4 straipsnis

Pranašumas, kylantis iš 1999–2007 m. NT, ta apimtimi, kuria buvo suteiktas nuo 2004 m. vasario 21 d., pranašumas, kylantis iš 2008–2015 m. NT, ir pranašumas, kylantis iš 2013–2015 m. NPT, yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, vienai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, taigi ir konsorciui. Ta pagalba yra nauja pagalba, kurią Danija suteikė pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, ir yra nesuderinama su vidaus rinka.

5 straipsnis

1. Danija susigrąžina 4 straipsnyje nurodytą pagalbą iš vienos įmonės, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas.
2. Susigrąžinamoms sumoms taikomos palūkanos, skaičiuojamos nuo šių sumų išmokėjimo vienai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, dienos iki jų faktinio susigrąžinimo dienos.
3. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir nuo susikaupusių palūkanų pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir Reglamentą (EB) Nr. 271/2008, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 794/2004.

6 straipsnis

1. 4 straipsnyje nurodyta suteikta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.
2. Danija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

7 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Danija pateikia Komisijai šią informaciją:
 - a) visą 4 straipsnyje nurodytą vienos įmonės, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, pagalbos sumą;
 - b) visą sumą (pagrindinę sumą ir susigrąžinimo palūkanas), kuri turi būti susigrąžinta iš vienos įmonės, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas;
 - c) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių ketinama imtis, kad būtų įvykdytas šis sprendimas, aprašymą;
 - d) dokumentus, įrodančius, kad vienai įmonei, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas, buvo nurodyta grąžinti pagalbą.
2. Danija informuoja Komisiją apie nacionalinių priemonių, kurių ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti, taikymo eigą tol, kol bus susigrąžinta visa 4 straipsnyje nurodyta pagalba. Komisijos paprastu prašymu ji nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių ketinama imtis, kad būtų įvykdytas šis sprendimas. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie pagalbos sumas ir susigrąžinamų sumų palūkanas, jau susigrąžintas iš vienos įmonės, kurią sudaro bendrovė „A/S Øresund“ ir konsorciumas.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Danijos Karalystei ir Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2024 m. vasario 13 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Vykdomoji pirmininko pavaduotoja
